

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்க
வினாவிடை

இஃது,

இந்திரபீடம்,

கரபாத்திரசுவாமிகளாதீனம்

பிழைசை,

அருணாசலசுவாமிகள

பிரதமமாணுக்கராகிய

ராகூர்-கணக்கு

சச்சிதானந்தபிள்வனாயவர்களால்

வாதனமாகவியற்றப்படடுத்

தஞ்சமாநகரம்

கோவிந்தாச்சாரியாரவர்களது

சிவாநந்தநிலைய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கஅஅக.

Registered Copy-Right.

வி ன ம் ப ர ம்.

— 142 —

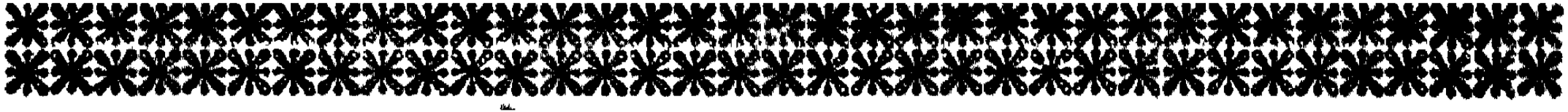
இகணாஸறிவிப்பது யாதெனில், இதனடியிற்கண்டுள்ள புத்தகங்களை வேண்டிப்பவர்கள் செனனைநகரத்தைச்சார்ந்த சூளை குசப்பெட்டை, கந்த சாமிக்காவில் வீதியில் - எடு-நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் ஸ்ரீமத்-ஈசூர்-கணககு-சச்சிதானந்தபிள்ளையிடத்தில் விலைகொடுத்துப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

அச்சிட்டிருக்கு நூல்கள்.

வேதாந்தசூளாமணி மூலமுமுனாயும் காபி க-க்கு	௨	0	0
தசகாரிய மகாவாக்கிய வுரை	0	௨	0
ஈசிவன்னபோதவுரை	0	௨	0
கிருககுத்திருசியவிவேகவுரை	௬	0	0
உ. த்தமவாதநூல் மூலம்	0	௨	0
கைவல்லியநவநீதவிருத்தியுரை	௬	௪	0
சாவமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை	௬	0	0
கத்துவசிஜானுபாகசாரம [முதலவாலம்]	௨	0	0

இனி யச்சிட்டிருவரு நூல்கள்

பிரபுலிங்கலீல உரை	சீவகாருணாய்வளக்காட
பகவற்கீதை விருத்தியுரை	சுவாஸூத்திரவிளக்கவண்பா
பிரத்தியகநானுபூதிவிளக்கம்	வேசுபாத இடக்கலைய

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா த் து க வி க ள்.

இ ஓ து,

வியாசர்பாடியில்

ஞானசூரியராகவிளங்கும

இராமானுஜயதீஸ்வரரால்

இயற்றப்பட்டது

ஸகலநதஜநாநாஹ்வொய்யநுஸூததக்ஷு | சுவிலு
கிதவ்ஸொஷஜாநவஹ்ஜிஸிமீ | விவஹ்ஜிமீயம
கிஹ்ஜிமீயமஹ்ஜிமீயம | கிஹ்ஜிமீயமஹ்ஜிமீயம
ஸு கிஹ்ஜிமீயமஹ்ஜிமீயம || *

வஹ்ஜிமீயமஹ்ஜிமீயம | யகிநாவாசிரிஷிமீயம |
கிஹ்ஜிமீயமஹ்ஜிமீயம | நாஹ்ஜிமீயமஹ்ஜிமீயம || *

இ ஓ து,

துருமூலாமரபு

சதாசிவப்பிரமயோகியின் மாணாக்கர்

தே - சுப்பராயமுதலியாரியற்றிய

அ க வ ல்.

அநமபொருளின்ப மழியானீடெனத்
திற்றம்படநிற்குஞ் செயிர்தீநெறியைக
கனனினுங்காணாக் கடைபபடுமுயிர்கள்
மனமொழிமெய்கள மாநிலின்றழிதலின்
பொய்மெய்மெய்பொய புராதீதியக்தும்
மையலெங்கன மாற்றலுநதக்கோ
சொற்றிறங்கேட்டலுந் துணிபுகோடலும்
இற்றதென்றோர்தலு மெவனோவயிர்க்கு (ஆதலின்)

வேதமாத்ரி யுனாத்தமுக்காண்டம்
 ஒதியும்விடய முறுதியதாகக்
 கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோலமென்
 றுண்டழிமயலே யுணர்த்தவேண்டிப்
 பன்னெறியாகப் பற்பலசமயருந்
 தன்னிலைசற்றுந் தாமுணராமல்
 வாளாகூறி மலைந்தனர்தம்முள்
 மாளாவழக்கை மாற்றித்தெளிபவர்
 சென்றுசென்றுந் திரும்பினர்மருண்டு
 நன்றுணர்ந்தோமென நண்ணுஞ்செருக்கால்
 நானெனுஞ்சொற்பொரு ணடாததனால்
 பல்லுழிகாலம் படித்துமென்பயன்
 தொல்லைமயலேத் தொலைத்திடுமளவும்
 என்பதுகண்டிங் கிசைத்தனனிந்நூல்
 மன்பதைக்கிரங்கி மாசுறுநன்னூல்
 எல்லாம்வினாவி லியையவுணர்ந்து
 நல்லாதா ராட்டமுமுணர்ந்திங்
 குச்சிகண்டவுணர்வோன்
 சச்சிதானந்தத் தனிப்பெயரோனே. (க)

இ ி து,

சேலம்ஜில்லா-வக்கீல்

அத்துவிதானுபவியாகிய

அப்பாசாமிபிள்ளையவர்க ளரியற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

சருவபரிபாகிகளு மத்துவிதந்தனையுணர்ந்து தரணிதன்னிற்
 சருவவிளக்கமதாகிக் கரதலாமலகம்போற் றனைத்தேர்தற்கே [ன்
 சருவமதசித்தாந்தந் தனைவிளக்கவினாவிடையாய்த் தமிழிற்செய்தா
 சருவபரிபூரணஞ்ச் சச்சிதானந்தகுரு ஸ்வாமிதானே. (க)

திரிவிதகாண்டப்பொருளு மதைவிளக்குநூல்களையுந் தெளியத்தேர்
 பிரிவுபடச்சருவமத சித்தாந்தமினையவெனப் பிரித்துயாரு [ந்து
 மருமையுடனெளிதி லுணர்ந் தத்துவிதந்தனைப்பெறவே யருள்புரிந்
 குருபரமருளிவைவன் சச்சிதானந்தகுரு கோமான்ருனே. [தான்

புலவர்-திருவல்லிக்கேணி
வேங்கடாசலபிள்ளை யியற்றிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

நன்மென்றுநீதென்று நானென்றுந்தானென்று நாடறியார்க்
கன்மென்றுமாமென்று மாகாப்பலவென்று மாகுமென்றும்
என்றவழக்கறுத் தாளவிந்நூலை யிசைத்தனன்காண்
நன்றுருவாஞ்ச்சி தானந்தனென்றுயர் நாமத்தனே.

வெண்பா.

பல்லுடல் வேடப் பகுதி சுயவடிவ்
மல்லவெனக் காட்டவிந்நூ லாக்கினான் - தொல்லைமயல்
போக்குசச்சி தானந்தப் புண்ணியனல் லோர்க்குறுதி
யாக்குதலை நோன்பென் றவன்.

(உ)

—————(*)—————

இஃது

வீரசைவரில்-திருமழிசை

குமாகுருஐயரவர்களியற்றிய

• அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

ஆயநெறி யுணராவெம் மதத்தவரு மேற்றுத்தம் மானவாதி
வீயநெறி யாக்கருதச் சர்வமத சித்தாந்த விளக்கமென்னத் [ரூன்
தூயநெறி வினாவிடையாற் சோதனையா. திகட்கியையத் தொகுத்துச்சொற்
காயநெறி யறிபீசூர் சச்சிதா நந்தனெனுங் கலைவல்லோனே. (ங)

சாத்துகவிகள்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

அதிகார அட்டவணை.

அதிகாரம்	பக்கம்.
முகவுரை க
தத்துவமசிவாக்கியார்த்தம் ௨
நாஸ்திகவாதம் ௩
ஆஸ்திகவாதம் ௪
ஆஸ்திகநாஸ்திகமின்றியமையாமை ௫
அவாந்தரவாதம் ௬
துவிதவாதம் ௭
விசிட்டரத்துவிதம் ௮
போல்வேதாந்திவாதம் ௯
காலவாதிமதம் ௧௦
சூனியவாதிமதம்... ௧௧
முடவாதிமதம் ௧௨
சாத்தேயமதம் ௧௩
பிரபலசுருதியற்பசுருதியினிலைமை ௧௪
அத்துவிதம் ௧௫
அவசரநிலை... ௧௬
ஞாயவாதியபிப்பிராயவிளக்கம் ௧௭
சுவானுபூதிவினோதவிளக்க நான்மணிமாலை ௧௮

அட்டவணை முற்றிற்று.

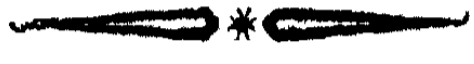

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை,

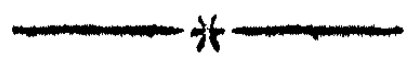

முகவுரை.

தேரிசைவனாபா.

அறிவொன்றே கெடா யயலனைததும் போலே
அறிவை நியதுசெய்த லாமோ - நி, நி, துண்டோ
உண்டேல் வெளியாத், த லொக்குமே யாமுய்யப
பண்டிதர்காள் கேண்டின் பரிந்து.

இந்நூற்குரை காணப்படுவா ரெவ்வெவ்வகைப்பாடை யிலக்
கியங்களு மவவவற்றிற்கு வழவுறாது சான்றோரா லமைத்த வெழு
த்துச் சொற்பொருண்முதல்ய விலக்கணங்களும் பஞ்சபூதமுதல்ய
பௌதிகங்களு மிவைபோல்பவைகளுமாகிய செடபதார்த்தங்களு
மவற்றையே போகமென துகுத்தற்பாலவாகிய சித்துபதார்த்தங்க
ளு மினையவெனதெரிவிப்பாள் வேண்டி யிவற்றைத்திருக்கு திரி
சியமென விரண்டு பாகுபாடாக்கி யநிந்த டெட துக்க விலக்கணமு
மவற்றிற்கியைந்தவிலக்கியமுந் திரிசியமென வுளு, சத்துசித்தானந்த
விலக்கணமு மவற்றிற்கியைந்த விலக்கியமுந் திருக்கெனவு மமைத்
தலின், பாடையின் பூரணவாதரவும், வஸ்துசோதனை ஞாயம் பொ
ருத்த முரணுறாதமைந்த தர்க்கவாதரவு மிலரே லவர்க்கிந்நூற்
பயன்புடாதென்க.

தத்துவமசிவாக்ரியார்த்தம்..

(துவிதம்.)

ததிவா - துவம், தத்துவம்.

தத் - பரம், இவா - போல,

துவம் - நீ, அசி - ஆனாய்.

(கருத்து.)

பரத்தைப்போல் - நீயானாய்.

(உதாரணம்.)

மதிமுகம், பவாவாய், என்பவற்றில்; போலவென்னும் உவ
மையுடைய தொக்குநின்றற்போலும்.

(விசித்தாத்துவிதம்)

தத்துவமசி

விசித்தம் - கூடியிருக்கிற, துவிதம்.

தஸ்யபாவா - தத்வம், தஸ்யா - பரத்தின்,

பாவா - தர்மமாக, அசி - ஆனாய்.

(கருத்து.)

பரவஸ்துவின் - தர்மமாக - ஆனாய்.

(உதாரணம்.)

பிராமணத்துவம் - சூத்திரத்துவம்-

சந்தியாச ததுவம் - என்பவற்றில்; துவமென்பது;

தாரகை - விசித்திநின்றற்போலும்.

(அத்துவிதம்.)

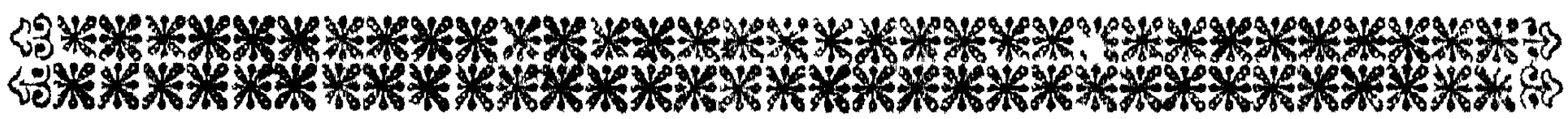
தத்துவமசி.

தத்-துவம் - அசி யெனப்பிரித்து; நேரேயேனும், துவம்-தத்-
அசி-யெனமாற்றியேனுகொள்ளினும் பதப்பொருள் அது நீயான
யெனவும், நீயதுவானையெனவு மமையும்; அமையவே, யதுவேநீ
நீயே யதுவெனத் தேற்றப்பொருள் கோடற்குத் தொக்கு நின்றது
ஏகாரமெனப்பெற்றும்.

(உதாரணம்.)

வேடதாரியொருவன் தான்கொண்ட வேடமாகிய பிராமண
த்துவமும், வெட்டியாரத்துவமும், அவனையன்றி வேறில்லாம
யால், அவ்வேடங்காரணமாகப் பிராமணன் வெட்டியானென்புழிப்
பிராமணனே வெட்டியான், வெட்டியானே பிராமணனைப்பொ
ருள் படுதற்குத் தேற்றேகாரம் தொக்கு நின்றற்போலும்.

இதுபற்றி இனி யிமமூன்று பட்சமாகிய துவிதம்-விசித்தாத்
துவிதம்-அத்துவிதங்களைக்குறித்து வட்க அவசரார்த்த வினாவிடை
தால் ஒன்று சொல்லப்புகுதும்.

உ

திருச்சிற்றமபலம்.

சிவமயம்.

சர்வமதசித்தாந்தவிவாக்கவினாவிடை.

கடவுள்வணக்கம்

சிதம்பர மன்றிப் பதிபசு பாசஞ் சிற்றிதுமிலை
சிதம்பர மாக முடிவதென் னாய் நலிற் றோடத வாக்குச்
சிதம்பர மன்றி யிடமே தெமக்குள சித்தனைகருச்
சிதம்பர மேபர செயவந் துணையெனத தோந்தனமே.

குருவணக்கம்.

நேரிசை வென்பா

ஆபநசிற றோர் தறிவன்றே நீயதுகாண
ஓயவிடம வேறன் றுணாத்தினா - மாய்வில
பிறைசையரு னாசலப்போப பெமமான் குரவன்
நரைமலாததா னென்மகு நாயி.

க-வது—நாஸ்திகவாதம்.

உரியிலேயா

சோதனை

ஞாயவாதவினா—ஞாயவாத; நாஸ்திகனைநோக்கி ஐயா! இவ்
வுலகவாழ்வு எவ்வுயிர்க்கும் நிலையாததென்களை?

நாஸ்திகன்விடை—அதற்கு நாஸ்திகன், சுபாவமென்றான்

ஞா-வினா—அசுசுபாவம்; உயிர்களுக்கோ, உலகத்திற்கோ வெ
னின்?

நா-விடை—என்றும் நிலையாதலாலுலகிகள் நெனவுணர்.

ஞா-வினா—ஆனாலுயிர்களுக்கென்னலாமா?

நா-விடை—தாமே நிலையாததால் தமக்குலகவாழ்வும
நிலையாகுமா ஆகாதென்க

ஞா-வினா—தாமே நிலையாததென்ற தென்னை?

நா - விடை—நான்குபூதத்தமசசைபோகத்தெழுச்சியே தேக
மாதலானும், அச்சையோகத்தில பஞ்சஞ்சு சண்ணாமபுய கலய

புற்ற வவசரத்தில் சிவப்பென்னு மோதர்மம் அவாந்தரமாயெழுந்
தாற்போற் சைதன்யமென்னு மோரறிவு எழுந்தது அது வுயிராத
லானும், அவ்வுயிருண்மையானு லன்றோ நிலையெனப்படும் எனவ
றிக.

ஞா-வினா—உயிரொனப்படுவ துணர்வென்றனை - யொக்கும்.
மூன்றவஸ்தையிற் சாக்கிராவஸ்தைமாத்நிரங் கொஞ்சம் விசாரிப்
பம், எங்ஙன முன்கருத்தெனின்?

நா-விடை—அங்ஙனமாகுகவெனக் கூற

ஞா-வினா—தேகாதிப்பிரபஞ்சமெதற்குக்காணப்படுகின்றது.
தனக்குத்தானேயெனில், அதறியுமா? அறிவுக்கெனில், உடலுக்
கன்னியமாகவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையா ல்வ்வையந்தவிர்க்க
வேண்டுமெனின்?

நா-விடை—ஆன்னியமாகாவிடினு முடலளவாநின் றுடலையு
மதற்குப்புறம்பாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறியுமென வறிக.

ஞா-வினா—அவ்வறிவு பிரபஞ்சப்பொருளோ, அன்னியப்பொ
ருளோ? பிரபஞ்சப்பொருளெனின், அறியாதிருக்கவேண்டும். அன்
னியப்பொருளெனி னவாந்தரப்பொருளென்னு திருக்கவேண்டும்.
எங்ஙனமெனின்; நான்குபூதத்தி லொவ்வொரு பூதமும் பலவல்ல.
இங்ஙனமிருக்க; இந்நான்குபூதத்தம்ச சையோக பதார்த்தமாகிய
தேகம் பற்பல பேதமாத்தோன்றி நின்றழிந்து மீண்டும் அந்தந்தப்
பூதமாய்விடுமென்பி - அப்போது நான்குபூதமும் தனித்தனி
யுபாதானமாகவும் அதிஷ்டானமாகவும் நிர்விகாரமாகவும் அகண்ட
மாகவும் நித்தியமாகவும் ஏகமாகவும் இருக்கின்றதெனத் தானே
பொருள் படுகின்றதன்றோ- அதுபோலத், தனித்தனியாய்த்தேகங்
கள்தோறு நானென்னு மறிவு பற்பலவாயிருக்கக்காண்கின்றனமே;
நானென்னு மொவ்வோரறிவுங் கற்பிதமென்னி லொவ்வொரு தேக
மும் நான்குபூதத்தையன்றிககற்பிதமென்னு திருக்கவேண்டும். அங்
ங்ஙனமில்லையென்னி ல்ங்ஙனமில்லையெனலாகாதோ? ஆதலாற்றனித்
தனித் தேகங்களுக் காதார மிருக்குமாறுபோன்று, தனித்தனியறி
வுக்குமாதாரமிருக்கவேண்டுமெனச் சொல்லவேண்டுமோ? இங்ஙன
மிருக்க; அறிவை யவாந்தரப்பொரு ளென்னலாமோவெனின்?

நா-விடை—ஆதாரமிருந்தால் தெரியாதா? இதைல்லாஞ்சொற்
சாததூரியமேயல்லாமல் பயனின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—நீர்கெற்பத்திலாவது, வெளிப்பட்ட விடத்திலாவது, சைதன்னிய மென்னுந் தர்மம் அவாந்தரப்பொருளானதைக் கண்டதில்லையே நீர் சொல்லுவதுமாதிரிஞ் சொற்சாத்தூரிய மன்றோவெனின் ?

நா-விடை—ஒன்றுந்தோன்றவொட்டா தடக்கிவிட்டனையே, நீ யாரொனக்கேட்க.

ஞா-வினா—நீதானானென்றான் ?

நா-விடை—ஆஃதெவ்வனமெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—நானெனப்பட்டதும், நீயெனப்பட்டதுங் கண்ட பேதத்தால் வேறெனப்படுவதன்றிச், சிற்சடத்தாலொன்றன்றோவெனின் ?

நா-விடை—அதுதாவெப்படியென.

ஞா-வினா—இவ்விருதேகமும் பூதகாரியமாதலானும், இவ்விருசைதன்யமும் அவாந்தரப்பொருளென்கையானு மொன்றெனக்கூறலாகாதாவெனின் ?

நா-விடை—நம்மிருவார்க்கும் பிறப்பிறப்புக்காலமும், சுகபேதமும், கரணபேதமும், யோசனைபேதமும் வேறுபடுவதா லெவ்வனமேகமாவமென்க.

ஞா-வினா—அதுபற்றிப்பேசப்புகில்விரியும். ஆயினும், சிற்றலைபேரலைகளாற் சலம் பெரிதுசிறிதாயின்றோ? அதுநிற்க; சடமாகிய செகத்தைப்போல் சித்தாகிய சைதன்யமு மிப்போது ஓர் முதலன்றோவெனின் ?

நா - விடை—எல்லாதேகங்களுக்கும் நான்குபூதமுதலானாற்போல, நானென்னுமெல்லா சைதன்யங்கட்கும் ஏகத்துவமான சைதன்யமொன்றுண்டாய்முதலாகவேண்டியதுஞாயமே - அங்ஙனமிருந்தாற்காணப்படாதாவென்றனன்.

ஞா-வினா—அதற்கு முன்னமே யுத்தரவு சொல்லிவிட்டனன் அதுநிற்க; அகம்புறத்திற்காணப்படுவன வனைத்திற்குந் திரிசியமெனவும், அவற்றையாங்காங்கு நின்றறிவது யாதோ அதற்குத்திருக்கெனவுஞ்சொல்லப்படும் - இவ்விரண்டு மேற்கப்படுவதன்றோ ?

நா-விடை—அவசியமையின்றி யேற்கப்படுவதேயெனவறிக.

ஞா-வினா—தனித்தனி யறிவுந் தம்மாலறியப் படுவனவற்றிற்குத்தாந்திருக்கெனப்படுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்கத்; தத்தமக்கியை

சு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ந்த தேகந் தானெனப்படுமா, படுதலி னிதுபிராந்தியன்றோ, இது திருக்குவுக்கு வருவானேன்?

நா-விடை—சுபாவமென்றனன்.

ஞா-வினா—இதுதிருக்குவுக்கோ, திரிசியமானதேகத்திற்கோ, என்னு மையம் வேண்டுவதன்று. அறிவது திருக்காதலி னதற்கே சுபாவமெனி னிப்படியேவருந்தேகத்தையெல்லா நானென்னல் சுபா வமாகவேண்டும், அப்போது முன்னும்பின்னும் பிறவி யுண்டென வருமன்றோவெனின்?

நா-விடை—அஃதெங்ஙனமேற்கப்படுமென்றனன்.

ஞா-வினா—சுபாவமென்னுதொழிக. ஒழியாதாயின், அக்கினி யானது, அடுத்ததையெல்லாந் தகனமாக்குவதுபோல; அறிவும் அடுத்தவுடலையெல்லா நானென்னல் சுபாவமாகவேண்டும். சுபாவச் சொல்லேவிடில் யாமும் முன்பின் சென்னமுண்டெனலை விட்டுவிடு தும். இதற்குத்தரம் யாதெனின்?

நா-விடை—தேகத்தை நானென்னும் பிராந்தி புத்திவிசுப்பத் தாலெனி னெதுமுதற்கொண்டெனவரும், இதுமுதற்கொண்டெனி னிப்போதாவது வருதற்கேதெவ்னை யெனவரும், அறியாமையா லெனி னிதையே யடிக்கடி சொல்வானேனெனவரும், பழக்கத்தா லெனின், எந்தச்சென்மத்துப் பழக்கமெனவரும். இதனால் முன் பின்சென்ம முண்டெனத்தானே யமைதலி னிதற்கென்செய்வே னென்றனன்.

* ஞா-வினா—அறிதல் னாலறிவு தேகாதிப்பஞ்சமாகாது, அப் போது அறிவுவேறு தேகம்வேறென்றாயிற்று. தேகமுருப்படுதற்கி யைந்தவினைமுதல் தேகமெனின், அகர்த்தத்துவமு மசேதனத்துவ முமாமே; அறிவெனி னங்ஙன மனுபவமிருக்கவேண்டுமே; சுபாவ மெனி னலையாதிகள்போற்சென்மமளவின்றெனவருமே; இங்ஙனம் வராமலியற்றுதற் கர்த்தா இதுவெனவுணர்த்தவேண்டுமெனின்?

நா-விடை—வேறே கர்த்தாவேண்டற்பாலதெனின், அஃதியா து-எத்தகையது-எங்குளது-நிற்கவிடமேது என்றிதுபோன்ற அரிய கேள்விகளெல்லாம் வருமே; ஆதலாற் கர்த்தா இல்லை, அனைத்துஞ் சுபாவமென்றனம், இதுவே யெமது துணிபென வுணர்க.

ஞா-வினா—உயிருமில்லையென்றது; வஸ்து சோதனையிலின்ன தெனக் கணிக்கப்படாமைபற்றித்தானே, அல்லது அடத்தினாலோ,

கல்வித்திறத்தினாலோ, சப்தத்தினாலோ, யாதோ நாமது கருத்தெனின் ?

நா-விடை—அதுகேட்பானேன். கண்டனரார், உண்டெனக்களித்துழல்வரு மெம்போலுங்கபோதிகளன்றோ? வாய்ச்சொல்லா லென்னபயனெனவறிக.

ஞா-வினா—அடிக்கடி யெங்கே யுத்திக்கு ஒன்றுந் தோன்றாமற்போகின்றதோ, அங்கங்கேயெல்லாஞ்சுபாவமென்றவது, இருந்தால் காணப்படாதாவென்றவது சொல்லுவது; கல்வித்திறத்தின் முறையோ, நாஸ்திகசாம்பிரதாயக்கட்டுப்பாடோ, நன்று நன்று, நாமது விவேகமிருந்தவாறென்னை, ஞாயமாக்கங்கேட்டறியீர்போலும், இது சிற்க; உயிர்களுக்குக் கர்த்தத்துவசாதனக்கருவியாயும், போக்தத்துவசாதனக்கருவிபாயு நின்றுள்ள இச்செகமானது; சத்தோ, அசத்தோ, சநசத்தோ முன் பிதனைத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனின்.

நா-விடை—தொன்றுதொட்டனுபவத்துக் கியைந்திருத்தலிற் சத்தேபெனவறிக.

ஞா-வினா—சத்தாறையிற் தோர்கருவியினாலேனும், சோதனையினாலேனும், நாசமின்றி யிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமொன்றைக்காட்டுகெனின் ?

நா-விடை—பறம்பினும் அகத்தினும் புலப்படுவன யாவுமெனவறிக.

ஞா-வினா—பறம்பிற் புலப்படுபவைகளிலொன்று கேட்குதும். கடபடமென்னுமிடத்து; மண்ணையன்றிக்கடமும், நூலையன்றிப்படமுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லையெனின் ?

நா-விடை—இவைபோல்வனவனைத்து மிடையிலொருவராலாக்கப்படுபவையன்றோ? பஞ்சையும் மண்ணையும் பற்றி விசாரிக்குதும், இவ்விரண்டு சுயம்பெனவறிக.

ஞா-வினா—கடபடமென்னும் விகாரத்தைப் பற்றியன்றோ, இவை சுயம்பெனப்பட்டன. சுயம்பாயின், மண்ணென்பது; சிறிது பெரிது உருட்சி தட்டை வட்டம் சதுரம் கனம் நாற்கோணம் முக்கோணம் இருகோணம் ஐவண்ணம் மட்டம் நீட்சி இது முதலியவற்றி லொன்றையிதுவெனச்சொல்லின், வடிவு அளவு நிறம் என்னுங்குணமாம் குணியைக்கேட்டாற் குணத்தைச்சொல்லலாமா ?

அ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-விடை—அருவமனமே, உருவமாககாணுகின்றதேயது தானெனக் கூற.

ஞா-வினா—உருவம அருவம ரூபாரூபம சிதது சட in முதலியவங் குணமன்றே குணியாதெனின்?

நா-விடை—உருவமாகத் தோற்றுகின்றதே யதுதானென்க.

ஞா-வினா—அணுக்குமுசையோகத்தை யன்றி யங்ஙனத்தோற்று முருவத்திற்குப் பொருள் வேறுண்டோ?

நா-விடை—இல்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—காரணமும் குணமும் காரிய மெனப் படுமோ, இம்மூன்றிற்கும் பெயர் வெவ்வேறன்றே, காரியப்பொருளைக்கேட்டாற்குணத்தையாவது காரணத்தையாவது குறிக்கலாமா, இதுவினாவிடைக்குரிய இலக்கணமா, அல்லவே, நீர்பாஷை வல்லவரன்றே, இனியாவது மிசிரிம்பிக்காமல் இதுபோல எந்தக்காரியப்பொருளை யாவது காட்டவேண்டு மெனின்?

நா-விடை--இன்ன இலக்கணத்தோடு பரிசோதிக்கப்புகின், எதுவும் பொருளல்லாமற்போகுமே, சர்வமுஞ்சூனிய மாக்கத்தக்க வித்தையாகக் காணுகின்றதே, இது தோலிருக்கசகளை விழுங்கி போலாகும்; இதுபோதும், இனியாவது விடைபெறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—நல்லது சரணஞ் சரணம். உம்மைவிட நாஸ்திக வல்லவர் யாரிருக்கின்றனர். இன்னொருசந்தேகமுண்டு, அஃதுயாதெனின்; செகத்தையு மொருங்கே கூட்டித் திரிபதார்த்தமும் நாஸ்திகமென்னலாகாதா?

நா-விடை—பிரத்தியசூத்திற்கும், அனுபவத்திற்கும், இயைந்திருப்பது யாவருஞ்சாட்சியாதளி எனங்ஙனங் கூறப்படு மெனவறிக.

ஞா-வினா—கருங்குதிரா வெள்ளைப்பசு வென்றது; வெளிமுக நாட்டத்தினரல்லாதா ரருமை. அவருக்குடன்பாடாகுமா, அவரல்லாதார் பலராயினு முடரன்றே, அவர் சாட்சியா லென்ன மகிமை யெனின்?

நா-விடை—ஆஸ்திகருஞ் சகத்தை யுண்மையெனக் கொண்டன்றே கடவுளிருப்புக் கூறவந்தது; அவர் புராணம், ஆகமம், இநிகாசம், வேதம், அடியார் சரித்திரம் முதலிய வளைத்தும் பொய்யெனப்படுமே இது முறையேயாவென்றனன்.

ஞா-வினா—“மெய்யை மெய்யென்ற மூடர் புண்ணியொன்று புராணங்கூப்பிடுமானால், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக்குற்றங்கள் விதித்த சாஸ்திரமுண்டோ? எனவும்” “பங்கையாசனன் முதற்பலமுனிவரும்பாருள்பெரியோருங், கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந்தேசமுங்காலமு மறைநாலும், அங்கமாறுமந்திரங்களுந் தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால்” எனவுஞ்சான்றோர் இங்ஙன மனுபவமிருத்தலிற்சூறினார். இது முறையே யென்றதற் கையமென்னை?

நா-விடை—பிரத்தியக்ஷவிரோதிகளென்னு முலகவழக்கமொழிக்கு நீரோயுதாரணமாகக்கண்டனம், உங்களைப்போல முழுப்புரட்டரைக்கண்டதில்லை, நீர் விடைபெற்றுக்கொள்ளுமென்றனன்.

ஞா-வினா—கல்வி ஞானப்பாண்டித்துவமிருந்தும் பாமரரைப்போல் மொழியலாமா?

நா-விடை—உமது சோதனை காரணமாகக்காணில், உலகமிததையாகுதலுண்மையே, எமக்குண்மையாகக் காணப்படுவானேன்.

ஞா-வினா—பழுதையுந்தறியு மிரவிற் பாம்பாகவுங் கள்ளாகவுந் தோற்றுகின்றதனும் பாம்புங் கள்ளனு முணமைப்பொரு ளாகுமா?

நா-விடை—ஆராய்ச்சிக்களவின்னோ வுலக மெய்யெனல் தவிர் தற்கு என்றனன்.

ஞா-வினா—மெய்யெனத் தோற்றுமளவும் விடாசோதனைத் தவிரப்படுமோவெனின்?

நா-விடை—கணமேனும் விடாமல் சோதனையி னின்றால், அருந்தல்-பொருந்தல்-சுவையிழக்கவேண்டிவருகின்றதே, உனதுறவுபோதும், சரணஞ்சரணம் நடவென்றனன்.

ஞா-வினா—ஐயா! யோனிக்குந் தீனிக்குங் காத் திதுவரையுங் கண்ட பல நென்னை?

நா-விடை—பசி காமங்களா லுண்டாம், வதை தவிர்ந்து நிற்கலே பலனென வறிக.

ஞா-வினா—கற்றுணர்தலிலும், மனிதனாகப்பிறந்தபிறப்பிலும், என்னசிறப்பு?

நா-விடை—பாகங்களோ டிண்ணுதலும், லீலாமுறைப்படியா லிங்கனஞ்செய்தலுமே சிறப்பெனவுணர்க.

ஞா-வினா—இங்ஙனஞ் சுகித்தற்குப்பொருள் காரணமாதலானும், அப்பொருள் தேடுமிடத்துங் காக்குமிடத்துஞ் செலவுசெய்யு

10

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மிடத்தும் இடையூறே வினையுமாதலானும், மனைவிபுத்திரர் தன்க
ருத்திற்கியைந்தொழுகுவ தரிதாதல்பற்றி யுண்டா மாறாக்கவலையே
சுகமாதலானும், இவ்வளவுகவலையில்லாவிடத்துந் தன்தேகம்யாதொ
ருகாரணத்தினாலோ அருந்தல்-பொருந்தலுக் கபாத்திரமானதைக்
கண்டிகண்டு படுமனக்கொதிப்பினும், சத்துரு-கள்ளர் - பங்காளி
கள் - முதலியோரால் வருந் துன்பத்தைப்பற்றி வருமலைச்சலினு
ம், அவயவக்குறைவுபற்றியும், இந்திரிய அந்தக்கரணப்பழுதுபற்றி
யும், தேக நீங்குவதைப்பற்றியு முண்டாந் திகிலினும், மாறாது ச
கிக்கவேண்டுமென்னுந் தாற்பரியத்திற் கானியே வருதலானும், துன்
பம்யமன்றி யின்ப மணுவளவேனுங் கண்டிலம். இங்ஙன மில்லாம
லிவ்வுலக சுகநுகர்வா ரில்லவேயில்லை இதுதானா சுகமெனப்பட்
டது, இதென்ன விவேகமெனின்?

நா-விடை—இது வுலகசுபாவமிதைப்பற்றிப் பேசுவதி லென்ன
லாபமென வறிக.

ஞா-வினா—எவ்வெப்பொரு ளெவ்வெவ்வண்ணமோ அவ்வவ்
வண்ணமாக அறிபவர்க்கன்றோ, வுலகஞ்சுகவடிவாக் காணடல், மற
றையர்க்குகாணுமா?

நா-விடை—அஃதெங்ஙனமெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—“விருப்பு வெறுப்புருவாம் விடயத்தோடிருக்கு ம
யற்சுகமென்ப தனுபவமன்றோ” இதனையுணர்ந்த துண்ணியவுணர்
வுளோர் விருப்பு வெறுப்புருவாதற் கேதென்னையென வஸ்து பரி
சோதனைபண்ணுவாரன்றோ, பண்ணுங்கா லொவ்வொன்றுஞ் சயம்
பெனப்படாமற்போவதைக்கண்டு “இறப்பிலாவிடத மோகமிறையு
மீட்டெண்ணமின்றி மறப்பதே நல்லதென்று” கூறியசான்றோர் வச
னத்தையு முன்னி யநிலையி னிற்பா ரன்றோ, அவர்களுக் குலகந்
தோற்றன்மாத்திரமன்றி யுண்மையாகுமா? இங்ஙனமிருக்க, இது
வுலக சுபாவ மென்னலாமா வெனின்?

நா-விடை—சுபாவமெனக்கூறும் வசனங்கள் உமக்குச் சத்து
ருபோலிருப்பானேன், அதை மறப்பானேன், இஃதடமோவெனக்
கேட்க.

ஞா-வினா—மெய்யே அல்லாததைச் சொல்லலாமா? எங்ஙன
மெனில்; வி காரவடிவை யெதார்த்தமாகக்கோடலும், விகாரத்தை
விகாரமாகக்கோடலு நமது முயற்சியாதல் பற்றி முன்னர் விருப்பு

நாவ்திகவாதம்.

வெறுப்பும், பின்னரவை நாசமுமுண்டாகின்றது. இங்ஙனமிருக்கச் சபாவ மென்னலாமாவெனின்?

நா-விடை—நாஸ்தி-நபாதி யென்னுமிரணநித்தியால் ஆன்மா-பரம - கதி - முதலியவை இல்லவேயில்லை யென் றெவ்விடத்தும் வென்றுவரு மெமது வெற்றிக்கொடியைத்தறித்தெறிதற்கெவராலு முடியாமற்போயிற்று, அற்பப்பிராணியாகிய நீயா தறித்தெறியப் புகுந்தனை பளா நன்று நன்று, இந்த விபரீதயுத்தியெல்லாந் தள்ளு போவென்றுறுத்தினன்.

ஞா-வினா—ஆஸ்திக நாட்டுமுறைதெரியாதவர்போல் நாஸ்திக நாட்டுமுறை தெரியாது, கோபித்தலிற் பயனென்னை?

நா-விடை—எம்மிலு நீ வல்லையோ, இதென்ன மடமையென்ற னன்.

ஞா-வினா—உமதிடத்தில் மடமையெனச்சோதனையால் யாய் குறிப்பித்தாற்போற் குறிப்பிக்க வகையறியாது, எமதிடத்தி லுள்ளது மடமையெனச்சொல்லலாமா?

நா-விடை—போவென்றாலும் போகவில்லை, யிதுபற்றியாவது போவையென்று கூறினென வறிக.

ஞா-வினா—இனியாவது ஆஸ்திகத்தைக்கொள்ளாதற்குத்தடை யென்னை?

நா-விடை—என்னிட்டமென்றனன்.

ஞா வினா—கல்விஞானத்தோச்சிக்கிதுதானே அடையாளம், விவேகிகளுக்கிஃதடுக்குமோவெனின்?

நா-விடை—பரவஸ்துவான திருந்தாற் காணப்படாதா, காணப படாததா லெங்ஙனமுண்டென லும், அலாத வந்தித்தலுமென்றனன்.

ஞா-வினா—இல்லாதவுலகை யுண்டென்றாற்போல் உள்ளபரத் தை யிலலையென்றது, உமது பரம்பரை மகிமையெனக்கொள்ளலா காதோ வெனின்?

நா-விடை—இல்லாத வுலகை யிலலையெனக்காட்டியவாறுபோ ன்று, உள்ள பரத்தையுள்ளதென யாமேற்கச்சொல்லிவ் ஏற்குது மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒவ்வொருதேகமும் ஏகபூதத்தையன்றி யின்ற தல்போல, ஒவ்வொருவிவ மேகசைதன்யத்தையன்றி யின்றாகவேண் டிமன்றோ, கனிக், தனியென்றது வியட்டியும், ஏகமென்றது சமட்டியு

102 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மாம். தெங்கு-கமுகு-என்றது வியட்டியும்; தோப்பு, என்றது சமட். டியுமென வுதாரணமாகக்கொண்டு அறிவையெல்லா னோக்குமிடத் தேகமெனற்பாலதன்றோ, இந்த ஏகசைதன்ய மில்லையெனப்படித், தனித்தனி வியஷ்டி சைதன்ய மில்லையெனக்கூறவேண்டும். இல்லை யெனக் கூறில் சுகதுக்க நுகர்த லிப்போதறிவன்றி யெதுவென வரும், விடைவேறின்றாதலால் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிவரும், வியட்டியொத்துக்கொள்ளில் சமஷ்டி சைதன்யமுண்டெனற்குத் தடையுண்டோ, இல்லையாதலி னதுவே பரமெனவறிக. இதற்குத்தடை வேறுண்டோ வெனின்?

நா-விடை—ஞாயத்தால் யுத்திக்கியைந்துநிற்றலின் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டியதற்கையமின்று, ஆயினும் பிரத்தியக்ஷமில்லாத தா லொருவாறு தடையுண்டென வறிக.

ஞா-வினா—பொறி கரணஞ் சீவன் அப்பிரத்தியக்ஷ மன்றோ, அவற்றை யுண்டெனக் கொள்ளுவானேன்?

நா-விடை—அவற்றின் சேட்டையாகிய வுணர்தலைப்பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்திய முண்டாயிருப்பதைப்பற்றி வினைமுதலாகிய கடவுளுண்டுனக்கொள்ளலாகாதோ?

நா-விடை—கொள்ளலாம் சத்தமுதலிய ஐந்துவிடயங்களையுங்கண் முதலியவைகளிருந்தறிகின்றதைப் பிரத்தியட்சமாக அறிகின்றனம், அதுபோல் கடவுளிருந்து படைப்பாதிகள் செய்யினும், அவரப்பிரத்தியட்சமாதலைப்பற்றி யெங்ஙன மேற்ப மென வறிக.

ஞா-வினா—நல்லது பொறிகரணங்களிலொன்றாகிய கண்ணைப்பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரிப்பம். கண்ணென்ப துருவப்பொருளோ, அருவப்பொருளோ, உருவப்பொருளெனின்-முட்டைபோல் காண்பது மாம்சநரம்பாதிவஸ்துக்களன்றோ, அதறியுமா? கறுப்பு வெள்ளையெனின், குணமாயிற்றே, யஃதறியுமா, பாவைபோல் காணப்படுகின்றதே யதுதானெனின், அது போலிவடிவாதலிறியுமா, அதிலொரு தெரிவிருந்தறிகின்றதெனின், உருவமா, அருவமா, அருவமெனின், சித்தோ, செடமோ, சித்தெனின் காட்டுக. காட்டப்படாதெனி னெங்ஙனமுண்டெனக் கொண்டனையோ, அதுபோலக் கடவுளு மாகையாலுண்டென்று கொள்ளற்குத் தடையாதெனின்?

நா-விடை—பொறிகரணமென்னுந்தெரிவு இன்ன நிலையினதெனத் தெரியாதது, அவயவத்தையும் நெஞ்சினையும் பொருளெனக்கொ

வென்றவன் யல்லவல்லவென நியதிகளைத் தவாங்கமனோகோச
ரமாக்கினே; யிதுபோல, உருவெனக்காட்டி யல்ல அல்லவென் றவாங்
மனோகோசரமாக்குதற்கோ பரவஸ்து வுண்டென்றனென்றனன்.

நா-வினா—இது நிற்க; கொலை-களவு-பொய்-வஞ்சித்தல்-பிறி
மனையைத்தன்வயப்படுத்தல் முதலிய கொடிய துற்செயல்கள் ஏற்
கத்தக்கனவோ, தள்ளத்தக்கனவோ? ஏற்கத்தக்கன வெனின், பிற
னொருவ னிக்கொடிய தீச்செயல்களை உன்பாலஞ்சாது செய்யி னே
ற்பையோ, அதுபோலப் பிறர்பானியஞ்சாது செய்யினேற்பரோ?
தள்ளத்தக்கன வெனில், இவற்றைச் செய்யி னரச னுக்கினையால்
தண்டனை நேரிடுமன்றோ, அரசனுக்குத்தெரியாவிடி. லெங்கன நேரி
டுமெனின் - அக்குற்ற நிவர்த்திக் கிடமின்றே; இடமாவதென்றோ
வேண்டிவதின்மெனின், இதுமுறையோ, முறையாயின் விதிவிலக்
கேன். வேண்டாதாயின், இம்மையில் தானே யரசனால் தண்டனை
யடைந் தவதிப்படுகின்றதைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கின்றனமே;
இம்மையில் கரந்து தீச்செயல் செய்பவர்க்கு மறுமையி லுணமை
யாகத் தண்டனை கிடைக்குமென் மெண்ணலாகாதாவெனின்?

நா-விடை—மறுமையுண்டான லன்றோ, அங்ஙன மெண்ண
லாமென வறிக.

நா-வினா—ஆயின், இம்மை வருவதற் கேதென்னை?

நா-விடை—இதுவுங் கேள்வியாமா வென்றனன்.

நா-வினா—இதுவு முத்தரவாமா வெனின்?

நா-விடை—இம்மையைப்பற்றி மும்மையு மறுமையு மேற்க
வேண்டி வருகின்றதே, யென்செய்வே னென்றனன்.

நா-வினா—ஏற்காம லிருப்பதற் கேதுண்டானற் சொல்லெ
னின்?

நா-விடை—முன்செனன மின்னதென் றொருவர்க்குந் தெரியா
தென்னை.

நா-வினா—நானெனப்படு மறிவெல்லா மெந்தெந்தவுடல் தத்
தமக்கு வாய்த்ததோ அந்தந்த வுடலளவாச் சராசரமெனப்பட்டுழ
ல்வது மன்றி யதனதன் மயமானதை யந்ததந்த யுயிரு நினைவிலுங்
களவிலுங் காண்கின்றதற்கு நாமே சாட்சியா யனுதினமு மிருக்கி
ன்றனமன்றோ, இஃதன்றியும்; எந்தெந்த யுயிராகிய அறிவும் தத்த
மக்கு வாய்த்தவுடலுக்குப் பின் னதன்மயமானதோ, முன்னோ? மு
ன்னெனின், நாம் கண்டறியாத பொருள்களு மிடங்களு மயமாலு

லன்றோ, அவை நமது நினைவிலுங் கனவிலுங் காணப்படும். அது போலத் தத்தமக்குரிய வுடல் வாய்ப்பதற்குமுன் னந்தந்த மயமாகுமா, அவை நினைவிலுங் கனவிலுங்காணப்படுமா? வாய்த்ததற்குப் பின்னெனில், வந்தவுடல் மயமாய் நானெனப் பிரத்தியட்சத்திற்குத் திடமுறுந்தோறு நினைவிலுங் கனவிலு மவ்வுடலே நானெனக்காணப்படுகின்றது. இந்தவுடல் வந்தபோது, இந்த ஆகாரமாகவே யந்தவுட னீங்கியபோது அந்த ஆகாரமு நீங்கிற்று; இது ஒன்றிலொன் றன்னியோன்யா பாவமானதன்றோ? இதனையாவது - கற்றிலையோ, கேட்டிலையோ, கண்டிலையோ, இங்ஙனமிருக்க, வொன்றிலொன் றெங்ஙனங் காணப்படும்?

நா-விடை—இந்த அறிவே முன் தேகாகாரமாதிறதன்றி கண நேரமாவது, மின்மினிபோலக் காணவேண்டுமே யெனக்கேட்க.

நா-வினா—சாக்கிரந்தோறுங் கணநேரமாவது, இவ்வுடலாகா ரந் தவிரக்கண்டாலன்றோ, அவ்வுடலாகாரஞ் செனித்தவ்வுடல் காணும். இவ்வுடலாகாரந்தவிரந்த அசதியிலிவ்வுடலோ டிவ்வுலகமே தோற்றவில்லை, யவ்வுடலு மவ்வுலகமு மெங்ஙனந் தோற்றும், அது கேள்வியன்று; அதுநிற்க, பிரத்தியக்ஷமில்லாத வியஷ்டி சைதன் யத்தை யவாந்தரப்பொருளென்றாகவாவ துண்டெனக்கைக்கொண்டி, உலகமாளுத லீரூன செயல்களும், காமக்குரோதாதி தீச்செயல்களும், கொலைகளவாதிகளுக்குடன்படாத நற்செய்கைகளுஞ் சீவச் செயலெனத் தேர்ந்து துட்டநிக்கிரகஞ் சிட்ட பரிபாலனஞ்செய்ய விதிநிஷேத சட்டங்களை யுண்டாக்கிய நீர் தனுக்ரணபுவனபோகங் கள் சீவச்செயலன்றாதலி னிச்செய்கைக்கு வினை முதல் வேறொரு வன் வேண்டுமே யவனைப் பரவஸ்து வெனக் கைக்கொள்ளுது மெனின், காணப்படாமையா லுண்டெனக் கொள்ளோ மெனலாமா? இதென்ன மதி யெனின்?

நா-விடை—என்செய்வ னென் மனஞ் சம்மதிக்க வில்லையே என்றனன்.

நா-வினா—சம்மதியாததற் கேது மூடமென்னலாகாதா?

நா - விடை—பிரத்தியக்ஷமானால் மூட மென்னப்படாதென வறிக.

நா-வினா—சீவனைக் கண்டையா, பரத்தைக்காணா; உன்னை நீ கண்டபின் கேளெனின்?

நா-விடை—என்னை நான் காணாத அவ்வாவு மூடனா வென்ற னன்.

ஞா-வினா—எது நீயெனக் காண்கின்றனையெனின்?

நா-விடை—இத்தூலவளவென்றனன்.

ஞா-வினா—இத்தூலமுதித்தது இவ்வளவாக வல்லவே யெவ்வளவோ வெனில்?

நா-விடை—அவ்வள வவ்வளவாக வென்றனன்.

ஞா-வினா—கருவிலூட லுருப்படுதற்குமுன் நீயெவ்வளவோ?

நா-விடை—நா னிருந்தா லன்றோ அளவு சொல்லுவ னென்றனன்.

ஞா-வினா—தேக முன்னு லறியப்பட்டதன்றோ, நீயாகுமா?

நா-விடை—தேகமல்லாமல் வேறே கண்டினென்றனன்.

ஞா-வினா—நினைவிலுங் கனவிலுந் தேக மங்கே வரவில்லையே, தேகவடிவமாக அங்கே நீ காணப்பட்டுப் பலகிருத்தியமுஞ் செய்கின்றனையே யங்கே நீயாடுனின்?

நா-விடை—ஆம் இத்தேகமல்ல, வேறொன்றுளதாகத்தோற்று கின்றது-அஃதின்னபொருளொனக்கணிக்கறியேன்-அதுவே நினைவிலுங் கனவிலும் பொருளிடங்காலமாகவும், நானீ யவனவ ளதுவாகவும், நின்றிச்சா ஞானக்கிரியைகளியற்றுக்கின்றது, ஆதலி னில்லையென்றுஞ் சொல்லறியேன் என்றனன்.

ஞா-வினா—யான் நித்தியவுபவாசி யெனப்படுவோ னொருவன் தேகம பருத்திருப்பதா பிரவிந் கரந்துணகின்றொனெனத் திடமாகக் கொள்ளுமாறுபோன்று; விடய நுகர்ச்சியும், அதில் விருப்புவெறுப்பு, அதினாலினபதுன்பமும், யுத்தாயுத்தவுணர்ச்சியும், கல்வி யாராய்ச்சியும், அவாவை யகற்றற்கியைந்த நெறியும், கர்த்தவபோக்தத்துவ விளைவகலாமையும், உன்னுமிடத் தொரு புருடனிருக்கின்றொனெனத் திடங்கொள்ளலாகாதா வெனின்?

நா-விடை—இதுபோ ல்ருத்தாபத்தியாந் பரமு முண்டெனக் கொள்ளுதுமென்றனன்.

ஞா-வினா—இதன்றியும்; நானென்றளவும் பிரவிர்த்தியேனும், நிவிர்த்தியேனு யொன்று நிகழும், நிகழ்தலைப்பற்றி யந்தந்த நிலைக்குத் தக்க தனுகாரண புவன போகங்களைத் தந் தகற்றுதற்குக் கர்த்தா வேண்டிமாதலி னவளோ பரமுமெனக் கோடற்கின்னு மைய முளதோ வெனின்?

நா-விடை—சீவச்செய லன்றாதலின் பரத்தின தாகத் தனுகாரணத்திகளைப்பற்றியும், நான்குபூதங்களும் அண்டாண்ட சராசரங்களும்

108 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மாகிய இவற்றைப்பற்றியு மேற்கவேண்டும். கூடாதெனின் ; இங்
கனமுண்டாவதுயற்கையாகவேண்டும். இயற்கையெனின், கடபடா
திக ளியற்கையாக வேண்டுமெனக் கேள்விவரும். வருவதைப்பற்றி
யான் மறுக்கற்பாலதன்றெனக் கூறினன்.

ஞா-வினா—ஆனால் சீவச்செயல், ஈசரச்செயலென்றிரண்டுண்
டே, இனியாவ திதனைத் தடுப்பதற் கேதுண்டோ வெனின்?

நா-விடை—உண்டெனின் கண்ணுக்குப்புலப்படாதபொருளி
டங் கால மாதிகளைப் பிறரா லுண்டென் றேலா திருக்கவேண்டும்.
ஏனாதாரில்லாததாற் பரமுயிருண்டென்றேற்கவேண்டும். காணப்
படாதாவெனின், அதைப்போலக் கண்ட ஆப்தர் வாக்கியங்களா
லேற்கவேண்டும். காணாத பொருளாதிகளைப் பின்னராவது சென்
று காண்டற்கிடமுண்டே யெனின், இதுவுரு சிரவணமனனாதிகளா
லகமுகத்திற்சென்று பின்னராவது ஐயந்திரிபின்றிக் காண்டற் கிட
முண்டே யெனவரி னென்செய்வே னென்றனன்.

ஞா-வினா—ஏற்பதற் கினியேனு மையமுளதோ வெனின் ?

நா-விடை—இல்லை, எமது கட்சிக்குச் சோர்வுறுதே யென்ற
னன்.

ஞா-வினா—ஒருவன் றன்னை யுயர்தினை யென்றும், ஆணென்
றும், இன்னபெயரினன் - இன்னொருக்கு மகன்-தந்தை-பாட்டன்-பே
ரன்-தம்பி-மூதாதை-சிற்றப்பன்-கணவன்-தாயாதி-மூத்தார்-மாமன்-
மச்சினன் என்றும், கொண்ட கொள்கை யனைத்து மெதார்த்த மா
குமா ? அங்ஙனங்கருதியது மூடமெனத் தோற்றாதளவும், ஞானிக
ளது கட்சிக்கு மாறாக நிற்பன். இங்ஙன நிற்புழி விமோசனகால ரே
ரிடுங்கா லிவை யனைத்துங் கற்பிதமெனத் தெளிவுவரும். தெளிவு
ற்றுழி முன்னைய கட்சிக்குச் சோர்வுற்றதே யெனத் துயருற்று
மீண்டும் அம்மூடமார்க்கத்திழிவனோ எனின் ?

நா-விடை—ஆன்மா வென்பதும், பரமென்பதும், இருந்தா
லின்ன பொருளெனக் கணிக்கப்படாததற் கேதென்னையென.

ஞா-வினா—நான்கு பூதங்களை யு மொன்றி லொன்றொடுக்கிக்
கொண்டு போகும்போ தொன்றி லொன்றில்லாமற் சூனியமாதலைப்
பற்றி மித்தை யெனின், நமக்கிப்போது மேலே தோன்றவில்லை,
இனி வருபவர்க்கு மேலே தோன்றுமானு லிதுவே சித்தாந்த மாகு
மா? மகா பண்டிதர்களுக்கு மிதுவரையுந்தோன்றாத ரெயில்-டெல்
லெகிராப் - பயர்பாக்ஸ்-அதிசூக்கும, அனந்தவித யந்திரங்களுமிப்

போது தோன்றிற்றன்றோ, இனிமேலும் தோன்றாதவைகளுந் தோன்றி நிகழாமன்றோ, எனக் கூறுகின்றீரன்றோ, ஆதுபோலு மாண்மாவும்-பரமும் தோன்று மன்றோ, கல்வி யப்பியாசி யொருவனக் கல்வியி னெல்லை தனக்கு எட்டாமையா வில்லை யென்னலாமா, முடிபுணர்ந்தோ ரிருப்பார்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லவேண்டும். ஆதுபோல ; யாமஃதுணர்ந்தோர்பாற் சென்று ஐயந்திரிபறத் தேருது மென்னாத தென்னை ?

நா-விடை—இருந்தால் தெரிவிக்கார்களா என்றனன்.

ஞா-வினா—முடிபு தெரிந்தே னுனக்குத் தெரிவிக்கிறே னென்று வருவார்களோ? இதென்ன விவேகம். அக்கினியுந் தடாகமும் தம்பால் விழைந் ததிக வாவலா யடைந்தோர்க் கன்றோ, குளிர்ந்-தாகமும்-விடாவுந்-தணிக்கும். இஃதறியாத தென்னை ?

நா-விடை—அங்ஙன முணரு மார்க்கமுண்டா வென்றனன்.

ஞா-வினா—அதத்துவாவிருத்தி-தடத்தம்-சொருபம்-என லட்சணை மூன்றாகும். இமமூன்றி னெறிப்புகினும் பதார்த்த சோதனையும், விடயதோட திருஷ்டியு மில்லாதார்க் கணுவேனும் பயனின்றும். இதுநிற்க ; பந்தப்படல் சுகமா, விடுதல் சுகமா வெனின் ?

நா-விடை—பந்தப்படுதலே சுக மென்றனன்.

ஞா-வினா—பெண்டிபிள்ளை-பண்ட-பதார்த்தங்கள்-கிரகம்-கிராமம் - தனம் - தானியாதிகளுடையோனுக்குச்சுகமெனின், இவற்று ளொன்றிழப்புழிச் சுகமாகுமா? துக்கமெனின் ; ஆதியாத்மீகம்-ஆதிதெய்வீகம் - ஆதிபவுதீகம் - என்னு மிம் மூன்றனு ளொன்றிலேனும் பெண்டிபிள்ளை யாதிய பற்றுக்க ளனைத்திற்கும் ஆனிவருமாயின், அந்தத்துக்கத்துக் களவுண்டோ? உயிரோ டிருப்பளவு மானியடை யாதாரு முண்டே, அவர்களுக் கேனுஞ் சுக மின்றோ வெனின், தனது தேக நிலையாமையைக் கருதுந் தியான மிழவாவுழி யிருந்துங் கணமேனு மவனுக்குளதோ? அவனுக் கின்றேனும் உலக சுகமில்லாமற் போயின்றோ? அறிவான் மாறாய விடத்தெதற்கோ? இல்லாமையின் அறிவான் அந்தந்த - ஆகாரமாகா விடத்து அயலானது பந்த விருத்தி யானி யாலுண்டாஞ் சுகதுக்க மென் செய்யும். ஆதலி னிப்போ தென்ன நின் கருத்தெனின்?

நா-விடை—பந்தப் படுதல் துன்பமே யென்றனன்.

102 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—இதற்குதாரணம், “பந்தத் துருவங்கேட் டினரிற் பரவீட் டுருவமேல் வெளியாம், இந்தச் சகரீ நான் முதலா மிவை மெய்யென்றல் பந்தமதாம், அந்தக்கருத்து நிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தி னிடைத், தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றேன்றா துறையுங் காண்ப வெலாம்” என்பதனானும்; “இறப்பிலா விந்த மோக மிறையு மீட்டெண்ண மின்றி, மறப்பதே நல்லதென் றும்” என்பதினானும்; “தெரிந்து மறிதுமெனத் தேளின் கொடுக்கி ற், கர்த்தொடுதல் போலுமே கற்றீர் - பரந்துலகந், தீதென்றுகண்டு ஞ் சிறிதுளம்வைத் தேயமுங்கல், பாதகமென் சொல்வேன் பரிந் து” என்பதினானும், துன்பமேயொழிய வின்ப மொன்றில்லை. என் பதினானும், காண்க. இங்ஙனமிருக்கத் தேகமே யான்மா-போகமே முத்தி-கண்டதே காட்சி-கொண்டதே கோலமென் றுறுதி கொண் டி, மன அலைவுக்கும் தேக கிருத்தியத்திற்கு மொழிவின்றி யுழல்வா னேன் ?

நா-விடை—சுகமாதலைப்பற்றி யென்றனன்.

ஞா-வினா—சுகமாயின் பின் துன்பமா முடிவானேன் ?

நா-விடை—இப்போ திதை விட சுக மில்லாதலைப் பற்றி யெ ன்க.

ஞா-வினா—சர்வமுஞ் சங்கற்ப வடிவமெனக் கண்டு தெளிந்த விடத்தி லொன்று முண்மையாகக் காணாததால் மனம் பற்றிப்பாய் தற்கிட மின்றும். இடமின்றாகவே, யமைதலுக் கிடமாம். இடமாக வே, யுபசாந்திக் கிடமாம். இடமாகவே, கிருத கிர்த்தியம் - துக்கா பாவம் - சர்வகாமாப்திகம் - பிராப்தி பிராப்பியம் - என்னு முடிவா னவனுபூதிவாய்த்து நிரதிசயானந்த மபமாக்கிடும். இஃதிப்போதே செய்யின் கரதலாமலகம்போ லிவ்வனுபூதியு மிக்கணமே காண லாம், தாமதமென்னை ?

நா-விடை—சர்வமுஞ் சங்கற்ப வடிவ மென்ற தெங்ஙனமெ னக் கேட்க.

ஞா-வினா—ஒரு பொருளோனு முபாதான வுபாதேய மாகவும், விகாரமாகவு மில்லாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லாமையால், அதுவே சங்கற்ப வடிவ மாமெனின் ?

நா-விடை—யாதானு மோர் பொருளை யிதுதான் சங்கற்பவடி வமென விளக்கிக் காட்டவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—கடபடத்துள் ; படமென்ற துருப்படுதற்கு முன்னு, முருப்பட்டழிந்ததற்குப் பின்னும், உருவாக நின்ற விடத்தும், நூலையன்றி யவ்வுபாதி யில்லவே யில்லை. யிப்போதாவ துண்டாய் விவகரிக்கப் படுதலின், இப்போதாவ துண்டென்பமே யெனின் ? நூலை யன்றி யவ்வுபாதி சுயம்பென்றேனும், நூல்மயமென்றேனும், விளக்க வேண்டும். சுயம்பெனப் படாதெனின் ; தோற்றன் மாத்திரமும், சொல் மாத்திரமு மெனப் படாதோ ? அவ்வள வெளிதில் விளங்காதேயெனின், விவேகிகளுக்குமோ ; கல்விஞானத்தாற் சாத்தியப் படாதே யெனின், சாதனத்தினாலுமோ ; கைகூடுமெனின், முயலாத தென்னை. இங்ஙனநிற்க ; கடபட மல்லாததைக் கடபட மென மெய்ப் பொருளாகக் கொண்டு உண்டாயிற்றென்றும், இருக்கின்றதென்றும், நசித்ததென்றும், கண்டு சொல்வது அத்தியாசமன்றோ ; இவ்வத்தியாச மனோகற்பிதமேயன்றி வேறின்மையாற் சங்கற்ப வடிவ மெனப்பட்டது. இவ்வண்ண மொவ்வொரு பொருளுந் தவறாதிருப்பதை யுற்றுணர்ந்து பார்த்துய்யும் வகை தேடலாகாதாவெனின் ?

நா-விடை—கடபடந்தோன்றி விளங்கி யழிவதைப் பிரத்தியட்சமா யனைவருங் காண்கின்றனமே, இங்ஙனமிருக்க ; இதை யத்தியாசமென்னலாமா ; இதென்ன மடமை யென்றனன்.

ஞா-வினா—உருட்சி-தட்டை-நீட்சி-சதுரம்-கனம்-குறுக்கமுதலியவற்றைச் சொல்லில், குணமாமெனவும் ; மண ணூலைச் சொல்லில், காரணமாமெனவும் ; காரியமென்பதற்குப்பொருள் சொல்லப்புகில், இவ்வாறு முடிவதால், தோற்றன் மாத்திர மெனவும் ; சொல் மாத்திரமெனவு ; முன்னமே சொல்லிவிட்டனம். அதுபற்றிக் காரியமெனப்படுவன வனைத்து முண்மையாகத் தோற்றுவதுங், காண்பதுவுஞ், சங்கற்ப வடிவமென்றனம். அது மடமை யென்னலாமாவெனின் ?

நா-விடை—இது வுமது குய்யுத்தியா ? தருணயுத்தியா ? சான்றோர் வசன மிங்ஙன மிருக்கின்றதா ? தெரிவிக்க வேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—“சங்கற்பசாலச் சகத்தோற் றாவெல்லா, மிங்கற்ப மென்னு திழிவரோ - பங்கமற, இம்மை மறுமை யிரண்டிடத்து மப்பாலுங், தம்மையன்றிக் காணு தவர்” என்பது சான்றோ ரனுபவமாதலாற் குய்யுத்தி யென்னலாமா யெனின் ?

உயி சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-விடை—உபாதேய மல்லாதது காரியப்பொருளென்றார் சர்வமத பண்டிதரு மிங்ஙனமிருக்க; அகம்புறத்திற் காணப்படுவன வனைத்து மோருண்மைப் பொருளேனு மில்லாமற் போகின்றதே; மெய்ப்பொருள் தேடப் புகின், மணற் சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுந்தாற் போலும். இத்தென்னவிசாரணை? உண்மைப் பொருளல்ல னவற்றை யுண்மைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல் விகற்பசிந்தையாத லின், சங்கற்ப மென்றதோ துமது மொழி யென்றனன்.

நா-வினா—சுருதி - யுத்தி - யனுபவத்துக் கொத்ததாதலின், அங்ஙனந் துணியப் புகுந்தனம். பிறவிக்குருட னொருவன், ஐம்ப துவருட காலமாகக் காலால் தடவியும், சீய்த்தும், மிகுந்த அச்சத் தோடு நடந்த பழக்கத்திடம்; தெய்வீகமாக வொருவ ரவுடதத் தா லோ? அனுக்கிரகத்தாலோ விழி தரப்பட்டது. அக்கணமே தடி யைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சீய்க்காமலோ டென்றால் ஓடச்செய்யுமா? சிலகாலஞ் சென்ற பிறகு அத்திறமை யுண்டாகும். அதுபோலு, மிதுவுமாகு மன்றோ; நீ யையப்பட்ட லினி யாதுக்கெனின்?

நா - விடை—இதனா லிவ்வுலகந் தோற்றன் மாத்திரமெனின், பசி தாக காமத் தவிப்பைத் தணிக்கா திருக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லையே யையந் தவிர்தற் கிடமில்லையென்றனன்.

நா-வினா—உடல்வதை யொன்று, மனோவதை யொன்று. இவற்றுள்; உடல்வதை; பசி-தாகம் - நோய்-என மூன்றும். மனோ வதை; அறியாமை-சந்தேகம்-விபரீதம்-என மூன்றும். இங்ஙனமா யினும்; உடல்வதையும் மனமில்லா விடத்தில்லாமையால் யாவு மனோ வதை யெனினு மமையும். ஆதலி னிது சிற்சட சோதனையா லன்றி விளங்காதே யெனின்?

நா-விடை—அங்ஙன மாகுக வெனச் சம்மதித்தனன்.

உரியநிலைமைசோதனை

முற்றிற்று.

இனிச் சிற்சடசோதவண

ஞா-வினா—நாஸ்தி-நபாதி யென்னு மிரண்டுத்தியா விதுகாறும் வாதித்த வுமது கட்சியி னாழ்ந்தெரிந்தனம். அது நிற்க; இனிச் சிற் சடசோதனை செய்யப்புகுதும். யாதினாலெனில்; அறிவை யணுவெ ன்றும், அறியப்படுவனவனைத்தும் மகத்தென்றும் பிரதிவாதிப்பது உமது வாதமாதலின், அதுவே யுண்மையோ - ஆல்லவோ - எனத் தெளிதற்பொருட்டு. அங்ஙனம் தெளிதலால் யாது பயனெனின், நித்திய திருத்தியும் - துக்காபாவமு மாதலின் சிற்சடசோதனை வே ண்டுவதன்றோ வெனின் ?

நா-விடை—வேண்டுவதே யென்றனன்.

ஞா-வினா—சீவன்-பகவான் - நாகம்-மோட்சம் - இன்றென்பது உமது கட்சியாதலின் இருந்தாற் காணப்படாதா, இல்லவேயில்லை யென்பீர், இதனாற் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமன்றி யேனையபிரமாண ங்க னாமக்குடன்பாடன்றென்பது பெற்றும். ஆயினுஞ் சிற்சோத னை கொஞ்சஞ் செய்யப்புகுதும். சித்தென்பது, அறிவு. சடமென் பது, பூதபௌதிகமுதலியவை. சித்து; முதலன்றெனின், சடமா கிய வனைத்து மெதற்குக் காணப்படுகின்றது. தமக்குத்தாமெனின், சடமாதலின் காணப்படாது. சித்தையோர் முதலாக்காது கூறும் விடையாதோ வெனின் ?

நா-விடை—இலதேனு மிருட்டிலுள்ள பொருள்களை விளக்கு வது தீபமேனு மதனது வுபாதி வடிவை யுன்னுமிடத்துச் சுயம்பன் றாய்ப் போசுமாறு போன்று, எவ்வகைப்பொருள்களுங் காணப்படு வதற்கு மவற்றை விளக்குவதற்கு மாதாரமறிவாயினும், அதனது எதார்த்த வடிவம் யாதென யுன்னுமிடத்துச் சுயம்பன்றாய்ப்போத லா லவ்வறிவோர் முதலாமென் றெங்ஙன மேற்கப்படு மென்றனன்.

ஞா-வினா—இருட்டுப்பொருள்களை விளக்குவதாகிய வினைக்கு முதல் தீபமன்றோ? அன்றெனின், இலக்கணம் தெரியாதது போ லும். தெரியுமெனின், காணப்படுவதற்கு வினைமுதல், இருட்டுப் பொருள்களும், விளக்குவதற்கு வினை முதல் தீபமுமென்றேற்கவே ண்டும். இது எவ்வகை பாஷை பண்டிதர்களுக்கு முடன்பாடன்றோ, இதுபோ லதனையு மேற்கப்படாதோ வெனின் ?

நா-விடை—ஏற்றற்பாலதேனும், விளக்கும்-அறிவும் சுயம்பன் றாதலின், எங்ஙன முதலாமென்றனன்.

ஞா-வினா—சத்த-பரிச-ரூப-ரச-கந்தமென்னுமைந்தும் புலப் படுவதற்கும், அவற்றை யுணர்தற்கும் இயைந்த வினைமுதல்; சுரோ த்திரந்-தொக்கு-சட்சு-சிங்குவை - ஆக்கிராண மன்றோ? இஃதன்றி யும்; அறிதல் வினையாயின், அறிவு வினைமுதலாகவேண்டுமே, என் னுங்கேள்விக்கு, அறிவு சுயம்பாகாது என்பது விடையாகுமா? வினா விடை யிலக்கணங் கேட்டறியாய்போலும்; இப்போதாவது யாது கூறுதியெனின்?

நா-விடை—இந்த அவசரத்தி லறிவு வினை முதலென்ற தேற் குதும் என்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவு முதலாயின் அறியப்படுவதாகிய வுலகமு மோர்முதலென ஏற்குதும். இதனால் இவ்விரண்டிருப்பு முண்மை யென்பது பெற்றும். பெறவே, யோரையமுண்டாகின்றது. அஃது, சகலத்திற் சகந்தோற்றுவதும் - கேவலத்திற் றேற்றாகதும் யாது பற்றி யெனின்?

நா-விடை—சுபாவமென்றனன்.

ஞா-வினா—உலகமிருந்த வண்ணமிருக்க; அதுமாறக்கண்டில மே; மாறுவதாகக்காண்பானேன்?

நா-விடை—உறக்கத்தாலென்றனன்.

ஞா-வினா—உறக்கம்-உலகந் தோன்றாமற் செய்வதற்கும், விழி -ப்பு-தோன்றச்செய்வதற்கும், உள்ள சக்தியாது?

நா-விடை—யாதோ வோர் ஸ்மரணையுள்ள பரியந்தஞ் சகந் தோற்றியும், அஃது நமூவியவிடத்துத் தோற்றாமலுமாயிருக்கிறதா கத் தினவனுபவத்திற் காணப்படுகின்ற தென்றனன்.

ஞா-வினா—இதில் யாதானு மையமுளதோவெனின்?

நா-விடை—இதுவே திடமென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனால் ஸ்மரணையுண்டானாற் சகத்துளதாயும், இன் றாயினிலதாயு மேற்கவேண்டுமன்றோவெனின்?

நா-விடை—கூடாது-எங்கெங்கே ஸ்மரணை யுண்டோ அங்கங் கே யுளதாயும், எங்கெங்கேயில்லையோ அங்கங்கே யிலதாயு மேற்க வேண்டியதே யன்றிச் செகத்தில்லாமற் போயிற்றோ வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையின்றிய வவசரத்தி லெந்தெந்த வான்மாவுக்கும் செகத்தேற்ற மில்லாமையால் நான் யவனவளது வென்பதும், இச்சாளுனக்கிரியைகளு மில்லாதிருப்பது சர்வாத்மாவைபவ சம்மதமாதலால், இதனை மறுப்பதுண்டோ வெனின் ?

நா-விடை—கூடாதென்றனன்.

ஞா-வினா—இதனும் செகத்தேற்றமும்-ஆகம்பாவமும -சகல விவகாரங்களும் - ஸ்மரணையுள்ளவிடத்துண்டென்பது நின் சம்மதியாற்பெற்றனம். இங்ஙனமிருக்க; ஸ்மரணையன்றிச் செகத்துளதாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனின் ?

நா-விடை—ஸ்மரணையணுவும், செகத்துமகத்துமாதலி னெங்ஙனம் ஸ்மரணையே செகத்தெனக் கொள்வதென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆணுவாயினும் அந்தந்த ஆன்மாவுக்கும் எங்கணும் அந்த ஸ்மரணையில்லா வவசரத்தி லெல்லாஞ் செகத்தெந்தப் பக்கமாவது தான் மகத்தாதலிற் றேற்றவேண்டுமெனின் ?

நா-விடை—தேற்றாததனும் செகத்துக்கு ஸ்மரணை காரணமாகவேண்டுமோ? ஆகவேண்டுமெனின், மூன்றனு ளெந்தக் காரணமோ? முதற் காரணமெனின், ஸ்மரணையன்றிச் செகத்ருபமாகிய பொருளிடங் காலமின்றே? இன்றெனின், தெரிவிக்க வேண்டுமென்றனன்.

ஞா-வினா—இது சாக்கிரா வஸ்தை யன்றே? ஆமெனின், ஸ்மரணையன்றி யிந்தச் சாக்கிராவஸ்தை யுண்டானு லிந்தச் சாக்கிராவஸ்தையிற் காணப்படுஞ் செகத்து முண்டாம் - செகத்துண்டாகக் காணப்படின, பொருளிடங் காலமுண்டாம். உண்டானுலன்றே? யானெனது முதலிய சகல பந்தமு முளவாம். உண்டானு லன்றே, ஆனிவிருத்தியுஞ் சுகதுக்கமு முண்டாம்.. இங்ஙனமிருக்க; ஸ்மரணையை முதற்காரண மென்பதற்குத் தடையென்னை யெனின் ?

நா-விடை—முத்திச் சாக்ரா வஸ்தையையே ஸ்மரணை யென்றனை. அந்தச் சாக்ரா வஸ்தை ஸ்மரணையைப்போல் மற்றொன்றையறியுமா? அறியாதெனின், ஸ்மரணை யென்னலாமா? ஸ்மரணையின் விகாரமெனின், செகத்தும் சாக்கிராவஸ்தையின் விகாரமாகவும், பொருளிடங்காலஞ் செகத்தினது விகாரமாகவும், யான் எனது முதலிய பந்தங்கள் பொருளிடங் காலங்களின் விகாரமாகவும், ஆனி விருத்திகள் பந்தங்களின் விகாரமாகவும் - சுகதுக்கங்

உச சாவமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கள் ஆணிவிருத்திகளின் விகாரமாகவும், முடியுமே யிதென்னமாயா வித்தை யென்றனன்.

நா-வினா—செகத் தோற்றத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இப் போதும் ஸ்மரணையன்றிக் கண்டிலம். இங்ஙனமாய வுலகத்தை யோர் முதலாகக் கோட லெங்ஙனமெனின் ?

நா-விடை—பிரத்தியக்ஷமாயும், அனுபவப்பொருளாயு மிருத்தலின், எங்ஙனம் விகாரப் பொருளென் றேற்ப நென்றனன்.

நா-வினா—தத்தமக்குரிய அணுக்கள் சையோகத்தன்றி யொவ்வொரு பூதமுமிருக்க வேண்டும். அங்ஙன மில்லாத போது, பௌதிகஞ் சொல்லவேண்டுமோ ? அவ்வாறு பார்க்கினும் விகாரப் பொருளே. இஃதன்றியும் ; சித்துசடமென்பவற்றுள் ; ஒவ்வொன்றையு முதலாகக் கொள்ளலா மெனின் ? சித்தாகிய ஸ்மரணை சகலத்திலுள்ளதாயும், கேவலத்தி லில்லாததாயுமிருப்பதால், ஓர் முதலன்று. இதுமுதலன்றென்பது பிரத்தியட்சத்தாலோ ? அனுமானத்தாலோ ? ஒருவருக்கும் புலப்பட்டதன்று. ஒருவருங்கண்டதன்று. ஆதலின், அனுமானத்தாலெனின், புகையா லங்கே நெருப் புண்டென்றும், இல்லாததா லில்லை யென்றுங் கொள்ளலா மெனின், பாகசாலையி லெல்லாஞ் சமைத்தாயின வுடன் விறகணைக்கப் படுமன்றி யடுப்பிலுள்ள நெருப்பை யணைப்பார்களா ? அப்போது நெருப்பு அடுப்பி னிறைய விருக்கப் புகைகாணாததா லில்லை யென்னலாமா ? புகையுள்ளபோது மில்லாதபோதும் நெருப்பிருக்குமாறு போன்று, செகத்தோற்றத்தால் ஸ்மரணை யுண்டென்றும், இல்லாததாலில்லை யென்றுங் கொள்ளலா மெனின் ; சகலத்திற் செகத்துண்டென்றும், கேவலத்திற் காணப்படவில்லை யென்றும், அறிந்துணர்த்துவது ஸ்மரணை யன்றிச் செகத்து சடமாதலி னறிந்துணர்த்துமா ? வுணர்த்தாததலின் செகத்தோற்ற முள்ளபோது மில்லாதபோதும் ஸ்மரணை யுண்டென்பது பெற்றும். பெறவே, யதுமுதலென்றதற் கையமின் மென்ப தாயிற்று. ஆகவே, செகத்து முதலன்றெனக் கொள்ளவேண்டுமே யெனின் ?

நா-விடை—இங்ஙனங்கூறினர் யாவருமிறந்தனர் - உலகமிறக்காததால் முதலாகுமென்றனன்.

நா-வினா—கடபடத்தை யுண்டெனக் கொண்டதும், விசாரணைக்குப் பின்னின்றெனக் கொண்டதும், தெரிவாதலால் - அத்

நாஸ்திகவாதம்.

தெரிவை யன்றி யுண்மையு மின்மையும் இல்லையே, சமஸ்க்ரமம் தெரிவின் விகார மெனக் கொள்ளக் கிடப்பதா லிதனை விட்டு மூட வுத்தரவுதரின் அஞ்ஞானஞ் சந்தேகம் விபரீதங்களை யுகற்றுமோ. வெனின்?

நா - விடை—இங்ஙனங் கூறினர் பாவரு யுகன்றாகலோ? அுகன்றார்க ளெனின் - யா தடைபாடாமெனக் கேட்பனன்

ஞா - வினா—அறிவையன்றி யன்றிய மில்லையென்று, அறிவேநாமென்றும், “நமமையறி வேவடிவாய் நாய்கண்டோ யா நம்மை யன்றிச், செம்மையுல கத்தரர் காணோம் - நமமை நாம், உற்றுப் பாரா திருந்தோ மல்லா லொருக்காலும், இற்றுப் போனோமோ வியாம்” என்றங்கூறியது அனுபவமாயின் விதாவே யை யா யாமாம் அதுநிற்க; தேக நீயன்றா கலி னுன்னை நீ தேகமாகப் பார்க்க லாமாவெனின்?

நா-விடை—வேறு காணப்படாமாயி லென் றொன்றெனன்.

ஞா-வினா—சொற்பனத்தி லுன் தேகம்தோலக் காண்கின்ற நீ யா? அங்கே தோன்றுந் தேகமாகிய வுபாதேயத்துக் குபாநானம் யாது? உனது கற்பிதப்பொருளோ, எதாரதமோ; கற்பிதப்பொருளெனின், எங்ஙனமாயது. எதாரதம பொருளெனின், கற்பிதமன்றித் தெரிவிக்க வேண்டாமே யெனின்?

நா-விடை—எங்கணும் திரிசியமாக யானெனக்குக் காணப்படுகின்றனையன்றித் திருக்காகக் காணப்படுகின்றிலனோ, ஆனால் திருக்காகிய அறிவு வுண்டெனற்கும்-அதுவே நானெனற்கும் - அறிவையன்றி யுலகின்றெனற்கும் - உடல்தோறு நானென்றிருந்து சுகிப்பதுணர்வாதலா லவ்வவ்வுடலை விட்டுணர்வு நாட்டமுற்று நிலைத்தல்; துக்காபாவம் - கிருதகிருத்தியம்-சர்வகாமாப்திகம் - பிராப்திபிராப்தியம் தருமெனற்கும், ஞாயமே முழுதுங் காரணமாக வுடன்பட்டனன். வேதாந்தம்போ லீவ்வாறு சுருதி யுத்தி யானுவத்துக் கொத்துணர்த்தத்தருவ தற்பமு மெங்கணு மில்லவே யில்லை. இங்ஙனமாயினும் ஒரு சந்தேகமுண்டு. அது, சடபேதங்களாகிய எந்தெந்த அனுமகத்துக்களுஞ் சைதன்யக்கற்பிதங்களெனவு, முபாதேயமெனவுங் கூறியதொக்கும். இதுபோலச், சித்துபேதங்களாகிய சராசரங்களும், உயர்திணையில் மிகச்சிறந்த சித்துபேதங்களாகிய சராசர

உசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

பூமனும்-மனுடகந்தர்வனும்-தேவனும்-தேவகந்தர்வனும்-விராட்டு-
இரணிய கருப்பனாதியரும் - இதன்றியும்; சுரோத்திராதி யிந்திரிய
பேதங்களும்-கரணபேதங்களும்-சுயம்பா? கற்பிதமா, இவ்வையந்
தீர்க்கவேண்டுமென்றனன்.

ஞா-வினா—சுயம்பெனின், ஏகசைதன்யத்தை யன்றி யிருக்க
வேண்டும் கற்பிதமெனின், தனித்தனி யறியா திருக்க வேண்டும்.
இங்ஙனமன்று. இவையாவும் தம்மைத்தாமுள்ளவா றறியாததினும்
சுயம்பன்று. அன்னியத்தை யறிவதன்றி கற்பிதமேயாம். ஆயினு
மிக்கந்நித மேகசைதன்யத்தை யன்றி யில்லாமையா லன்னிய மன்
று. எங்ஙனமெனில், “பொருகடலிற்றினாமுதலாப்பிறந்தவெல்லாம்
புனலாகி விளங்காமற புழுதியாமோ, ஒருபொருளாம் பிரமமாத்தி
ரமேயல்லா லுபயமெனும் கற்பிதப்பே ரொன்றாதாகும்” எனச் சா
ன்றோ வசனமிருப்பதனால், இனியாது கூறுதி யெனின்?

நா விடை—அறிவை முதற்கருவி யென்றால், அறிபடு பொரு
ளாகிய வுலக மன்னியமாகக் காணப்படா திருக்கவேண்டும். காணப்
படுதலின், வேறென்றே சொல்லவேண்டும். உலகை யறிதற்கறிவு
அறிகருவியாதலின், துணைக்கருவி யென்பதற் கையமின்றே; எங்
ங்ஙனமேற்ப தென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையன்றி யணுவேனுமிருக்கத் தெரிவித்தா
லதனை வேறென்பம். இதனும் உலகமும் வேறெனப்படும. ஒன்ற
னீட்டமாகவேனும், பலவீ னீட்டமாகவேனு மொரு பொருளிலலா
திருந்தால், அணுவமோ பொருளென நேற்கப்படும், அங்ஙனமில்
லையே. இல்லாமல் ஒவ்வொருபூதமு மகத்தாகக்காணப்படுமா, மக
ததென்பது சையோக பதார்த்தமன்றிச் சுயம்பெனப் படுமாயின்,
பரமணுவஞ் சுயம்பெனப்படும். இதற்குவிடை யாது கூறுதி யெ
னின்?

நா-விடை—விசாரணைக்கு முன்னர் சுயம்பாக எட்டுவதாகத்
தோற்றுவதும், பின்னர் கற்பிதமாக எட்டப்படாததாகத் தோற்று
வதுந் திரிசியத்தின் தாமமமன்றோ, உலக மெங்ஙன மில்லையென்
றேற்பென்றனன்.

ஞா-வினா—“எட்டுவதாக தோற்றுவது மெட்டாதாத் தோற்று
வதுந், தட்டு திரிசியத்தின் தர்மமெனில் - தட்டா-இருப்பு மறவா
திருக்கி லெங்கே யணுவும், பெருத்த மகத்துவமும் பேசு” எ-து.

எட்டுவதாத் தோற்றுவது, மெட்டப்படாததாத் தோற்றுவதும், அறிவுக்குப் பிரத்தியட்சமாத் தட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமாகிய திரிசியத்தின் தர்ம்மமெனின், விசாரணைமுடிவி லறிவுக்குத்தட்டப்படா ரிலையதாகியும், வெறுமையாகியு மிருக்கு மிருப்பை நறவா திருந்தால், அணுவுக்கணுவென்பதும், மகத்துக்கு மகத்தென்பது முண்டாயிருக்கச்சொல்லுதி. எ-று. இன்னும் “அகண்டத்தகண்ட மணுவுக்கணுவு - புகலில் வடிவெல்லேபோதும் - பகரொன்ன - எட்டப்பட்டாததினலில்லாமற் காணுமோ-எட்டாதென்சோதனையிலிங்கு” எ-று. இனிமேலென்பதில்லாத மகத்துக்கு மகத்தும், இனி கீழென்பதில்லாத அணுவுக்கணுவும், இன்னதென அதி னுண்மை வடிவி னளவை விளங்கச்சொல்லினதுபோது முலகபுணடெனற்கு இதற்கு யாது கூறுதியென. நமது சோதனையா லெட்டப்பட்டாததினால் ஆதாரமில்லாம லுலகங் காணப்படுமோ, இங்கே ஆதார மிருந்தாற் சோதனையி லெட்டாமற் போவதென்னை? எ-று இதனற பற்பல வாத்தோற்று நாமருபமும், மங்ஙனமன்றிக் தோற்றும பாழுந்திரிசியத்தின் தர்ம்மமன்றோ, இதில் யாதுண்மை யெனின்?

நா-விடை—இதிற்பற்பலவாத் தோற்று நாமருபமென்றனன்.

ஞா-வினா—அலங்காரமாகச் செய்யப்பட்ட பற்பல பிரதமை வடிவங்களுண்மையெனப்படிவ் நாம ருபவுலகமு முண்மையெனப்படுமும். மண்-கல்-பொன்-முதலியவற்றாலாயவையெனின், நாமருபப் பிரபஞ்சமும் ஒன்றன் கூட்டத்தாலேனும், பலவின் கூட்டத்தாலேனு மாயவையன்றோ, எங்ஙன் முண்மையெனப்படுமெனின்?

நா-விடை—அங்ஙனமாயினுந் தேகபோகங்களுக் கியைந்து நிற்கலின் உலகத்தைப் பிரதமைகளுக் குவமை கூறுதல் கூடாதென்க.

ஞா-வினா—பலவித யந்திரங்களா லரிய பற்பல அடையினும், அந்தயந்திரங்க ளுபாதான வுபாதேய மன்றியும், விகாரமன்றியுஞ், சுயம்பெனப்படுவதுண்டா? அங்ஙனமொன்றுமில்லையே; இதுபோலப், பூதங்களும், பெளதிகங்களும், அதனாலாய பலவித யந்திரங்களும், வீசித்திர வடிவங்களும், விகற்பவடிவா லாயதன்றிச்சுயம்பெனப்படுவதற்கோ ரடையாள மேனுமுண்டா? இல்லையே. சுயம்பெனக்கோடல்.முடமன்றோ யெனின்?

நா-விடை—இங்ஙனம் பார்க்கிற சாவமுந் தனக்கெனப் பொருளின்றியுங், கரணேந்திரியங்கட்கு லட்சியார்த்த மின்றியும் போகு

உஅ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மே. இஃதன்றியும், நானெனற் குடலைப் பொருளாகக்கொண்டபி
மானித்துக் கர்த்தத்துவமாகக் காணுங் குறியின்றியும் போகுமே.
இதுதானா சற்சனசகவாசமென்பதும், உத்தம விசாரமென்பதும்,
முதலுக்கே மோசந்தேடினையே போதும்போதும் உனதுறவென்
றனன்

ஞா-வினா—என குறவில்லாமற் போனால் போகட்டும். அறி
தற்கருவியைத் துணைக்கருவி யென்றனையே, யிப்போது யாது
கூறுதி யெனின்?

நா-விடை—எல்லா மூடமயமாய் முடியச் சுருதி யுத்தி யனு
பவத்தாற் காட்டினே. இதனால் மூடமுந் தெளிவு மறிவினது தர்மம்
மன்றி வேறின் றுமையால், அறிவையன்றி மூடமும், மூடத்தை
யன்றித் தேகாதிப பிரபஞ்சமுமில்லையெனத் தானே யமையப்
பெற்றும். பெறவே, மூடான சங்கற்பமாதலின், செகத்துஞ்சங்கற்ப
வடிவமென்றாயிற்று ஆகவே, அறிதற்கருவி முதற்கருவி யெனக்
குறிப்பிக்கின்றது. இதுநிற்க; அறிவையன்றிச் சடபேதங்கள் சற்
று முள்ள தாக மயங்காதிருக்கச் செய்களை. இனிச் சத்து - சித்து-
ஆனந்த - நித்திய - பரிபூரணமும், இவற்றிற்கு வெதிருத்த மாயு
ள்ள அனிர்த - சட - துக்க - அநித்திய - கண்டமும் - ஒன் றெனப்
பட வேண்டுமே; ஒன்றெனப்படுமா? படுமெனின், குணங்கள்வேறு
படுவானே னென்றனன்

ஞா-வினா—அறிவினது தர்மம் மூடமன்றி யறிவாகுமா? ஆகு
மெனின், சலத்தினது தர்மம், நெகிழ்ச்சி. அக்கினியின் தர்மம்
உட்டணம். இங்ஙனமிருக்க; இவ்விருவித தர்மங்களையும் சலமென
வும், அக்கினி யெனவும் கூறலாமா? கூறலாமெனின், குணகுணி
பேததோடம வருவதன்றியும், வாயுஸ்தம்பனம் - சலஸ்தம்பனம்-
அக்கினிஸ்தம்பனங்களில்; சலனம் - நெகிழ்ச்சி - உட்டணம்-
இல்லாமற் போகின்றதே; போகின்றதொற் குணியாகிய காற்று-
அக்கினி - சலம் - இவையு மில்லாமற் போகின்றதோ; போகின்ற
தெனில், சலத்தின்மேனடத்தலும் - அக்கினியை யேந்தலு மாகிய
வனுபவமில்லாமற் போகவேண்டும். ஆதலின் குணம் வேறுபடா
தபேத மாக்காணினும், அனுபவத்தாற் பேதங்காண்டலின் ஒன்றெ
னப் படாவாம். அதுபோ லறிவு மறியாமையு மொன்றெனக் காணி
னும் பேதமே. எங்ஙனமெனின்; செகத்தை யறியாமையெனின்,
அறியாமையை யறிவென்னலாம். இங்ஙனங் கூறப்படுவன வெல்

லா முபசாரவழக்கே யன்றி யுண்மை யன்று. நாயனாரும் “பிறப் பென்னும் பேதமை யெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெ னவு” முபசரித்தார். இதுமரபு வழுவமைதி. அறியாமையா லனர்த் தமும் - அறிவா லர்த்தமுமாம். அனாதத்தால், அசத்து - சட- துக்கம் - அனித்தியம் - கண்டமும்; அர்த்தத்தால், சத்து-சித்து ஆனந்தம் - நித்தியம் - பூரணமு மாதல் அறிவு மறியாமையு மொன்றெனப் படாவாம் சந்தையன்றி யசத்தும், சித்தையன்றிச் செடமும், ஆனந்தமன்றி யசுக்கமும், நித்தியமன்றி யநித்தியமும், பரிபூரணமன்றி யேகதேசமு மிருக்கவேண்டும். இல்லாமையால்- வேறெனப்படாவாம் இதற்கு யாது கூறுதி யெனின் ?

நா-வினா — சத்து சித்து முடையவை, யசத்தாதி குணங்க ளான முறைமை கூடவேண்டு மென்றனன்.

நா-வினா—சுற்றி கண்டு கொளையா ; கொள்வனெனின், கடபடஞ் சத்தா - அசத்தா ; சத்தெனின், மண்ணூலே யன்றி யிங் கனமாய வடிவ மிருக்கவேண்டும். இல்லையெனின், அசத்தெனப் பட வேண்டு மன்றோ ? ஆமெனி னிவ் வசத்திற்குச் சத்திருக்க வேண்டுமே ; மண்ணூலையன்றி வெந்நீல யெனின், இதுபோல அறியாமையறிவன்றி யில்லை யென்றது அறிவுசத்தாகவேண்டும். அந்தச் சத்தே யசத்தெனக்கொள்ளவேண்டும் . அஃதெங்ஙன மெ னின், தேகஞ் ; சத்தோ-அசத்தோ ? சத்தெனின், பூதத்தையன்றி யிருக்கவேண்டும். இல்லையெனின், இல்லாததைச் சத்தெனக் கொ ள்ளலாமா ? கொள்ளலாகாதெனின், அங்ஙனங் கொண்டது அறிவன் றோ ? அறிவெனின், சத்தல்லாததைச் சத்தெனக் கொள்ளுமா ? அங்ஙனங் கொண்டது ; அறிவையன்றி வேறின ரெனின், அறிவெ னப்படுமா ? படாதெனின், அவ்வந்வே யறியாமையெனப்பெயர் பெறுமன்றோ ? ஆமெனின், அறிவையன்றி யறியாமையில்லை. யாத லாற் சத்தே யசத்தெனப் படலாகாத வெனின் ?

நா-விடை—தேகமுண்மை யெனக்கொண்ட தெந்தவறிவோ ; அந்தவந்வே யல்லவெனக் கொண்ட தாதலால், அந்தவவசரத்தி லறியாமையெனவும், அல்லவென்னும் மவசரத்தி லறி வெனவும் கொள்ளக்கி ள்த தோரறிவே யிதுவாஸ்தவமே. இந்த அறியாமையே சடபேதங்க ளனைத்து மென்ற தொக்கும். இதுபோலச் சித்து பேதங்களையந் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றனன்.

௩௩ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—“முன்பி னுள தாடியொன்று முன்பினிலா வாடி யொன்று - என்பதுபோற் சித்தொன்றே யீங்கிரண்டாம் - என் கொண்டு - தன்னைவிகா ரித்தறிவாற் றன்னைத்தா னேக்குவதால்- அன்னியமு மேகமுமேயாம்.” எ - து. முன்பின்னென்னும் பேத முள்ள கண்ணாடி யொன்று - அப்பேத மில்லாத கண்ணாடியொன் று. என்றால், அடுத்தபொருளைத் தன்பால் பிரதி பலித்துக் காட் டி முன்பக்கத்தையும், அங்ஙனங்காட்டாத பின்பக்கத்தையு முடைய வாடி யென்றது ரசமுள்ள கண்ணாடி யாயிற்று. மற்றொன்று ரச மில்லாத தென் றாயிற்று. ஆகவே, பேதசகிதத்தாலும், பேத ரகி தத்தாலும் வேறு போற்காட்டினும்; ஈரிடத்து முள்ளபதார்த்தங் கண்ணாடி யாதலால், ஒன்றென்பது பெற்றும் அதுபோல, அறி வும்? உபாதி சகிதத்தாலும், அன்னியத்தைமாத் திர மறிதலாலும், முன்பின்னெனலும், உபாதி ரகிதத்தாலும், தன்னையு மறிதலாலும், முன்பின்னிலா தெனலும், ஏற்குமென்றாயிற்று. எ - று இதனா லேக சைதன்யத்தை யன்றி ஞானஞ் ஞானங்களின்மென்பது பெற் றும். இதுநிறக; அறிவனு வென்ற நினதுவாத மிப்போது மகத் தெனக் கொள்ள வேண்டிய தாயிற்றே, யாதுகூறுதி யெனின்?

நா-விடை—அதுமொர் யென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவது நீயாதலால் அறிவு நீயன்றோவெனின்?

நா-விடை—ஆமென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவு நீயாயிருக்க, உடலை நானெனக்கண்டு பல கிருத்தியமுஞ்செய் துடலை வளர்ப்பானேன்?

நா-விடை—உடலை யன்றி வேறு கண்டில நென்றனன்.

ஞா-வினா—இவ்வுட லுன தெதார்த்த வடிவமன்றே, இதனை யாதுபற்றி யுபசரிப்ப தெனின்?

நா-விடை—போக நிமித்தமாக வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒவ்வோ ரான்மாவுக்குந், தேகமும் போகமும்-வே றுபடுவானேன்?

நா-விடை—தனக்கு அன்னியமாதல் பற்றி யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒவ்வோ ரான்மாவுக்குந் தேகபோகம் வேறானால் வருவானேன்?

நா-விடை—வருவதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை யென்றனன்.

ஞா-வினா—தனுகாரண முதலியவை யுன்னு லியற்றப்பட்ட தன்றே யெனின்?

நா-விடை—ஆல்லவென்றனன்.

ஞா-வினா—கடபடமுதலியவையியற்றப்படாதனவாயின், தனு கரண முதலியனவு மியற்றப்படாதன வென்னப்படும். ஆங்குன மன்மெனி, லிங்குனமன்றும். தனுகரணாதிகளை யியற்றுதற் கர்த்தா ஆன்மாவன்மெனின், வேறியற்றுதற் கர்த்தா இருக்கவேண்டிமென ததாமே பொருள்படுமன்றோ? ஆதலின், அவ்விருப்பை மறுத்தற் கிடமுண்டோவெனின்?

நா-விடை—இல்லை. அவ்விருப்பை யின்னதெனத் தெரிவிக்க வேண்டிமென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆன்மபேதங்களும், சடபேதங்களு மேகசைதன் னியத்தை யன்றி யில்லை யெனச் சோதனையால் ஐயந் திரிபற முன் னர் தெரிவித்தனமே; யந்தச் சச்சிதானந்தப் பொருளே பரவஸ்து வென வேதாகம புராணாதிகள் கூறு மெனின், யாம சிற்றறி வாற் றடுக்கப்படுமோ வெனின்?

நா-விடை—ஆங்குனங் கூறியவேதம், அது விளங்கவுங் கூறா தோ? கூறுமெனின், அந்தமார்க்கம் யாதென்றனன்.

ஞா-வினா—சரியை - கிரியை - யோக - ஞான மெனநான்காம். அவ்வவற்றிற் குரிய விதி நிடேத முறைப்படி யொழுகி னதுவிள ங்கும். இங்குன மன்றிப் பட்டி மாடுபோ லுழலி னெங்குனம் விளங்குமெனின்?

நா-விடை—சரியை முதலிய நான்கின் விபரந் தெரியினேற் பனென்றனன்.

ஞா-வினா—டம்ப நிமித்தமாகவன்றியன்னதான முதலிய சோ டசதானமியற்றலும், கொலை-களவு-பொய்-பிறர்மனை நயத்தல் முத லிய துற்கருமங்களுக்ககறலும், நந்தவனம்-ஆலயமுதலிய சிவபுண் ணரியகருமங்களியற்றலும், சரியையெனவும்; விதிமார்க்கத்தேனும், பத்திமார்க்கத்தேனும், மணுவளவும் விரோதமின்றி மனோபூர்வமாக மிக்கபயபத்தியோடு விக்கிரகத்தைப்பரவஸ்து வாகப்பாவித்தபிடே கம்-அலங்காரம் - னைவேத்தியம் - ஆராதனை - அருச்சனை - முதலிய வைவமுவின்றியியற்றல் கிரியை யெனவும்; உசுவாசநிசுவாசமடக்கி, யிந்திரியங்கொடுக்கி, மனதைக்குண்டலிசத்தியினிடத்தில் சித்திர தீபம்போ னிலைபெறச்செய்து, பலகால முலகந் தெரியாது நின்றல் யோகமெனவும்; ஒன்றெனவும், பலவெனவு முள்ள கொலையாவழக்

100 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கைக் கேட்டல் - சிந்தித்தல் - தெளிதலாலறுத்து-ஐயந்திரிபறக்கலங்காது நின்றல்ஞானமெனவுங் கூறுப. இதனுள்யாதானுங் கேட்டிற் குப்பாத்திரமாய துளதோவெனின் ?

நா-விடை—இல்லை. ஆயினும்; விக்கிரக பூசைசெய்வது எமக்குச்சம்மதியினறு. எங்ஙனமெனில், நம்மாலாய விக்கிரக மாதலாலும், அதுவுணர்ந்தலும் இயக்கமுமற்றதாதலினாலும், எங்ஙன மதுகுறையறிந்து அகற்றுமென்றனன்

ஞா-வினா—தானலாவுடம்பு தன்னைததானெனக்கருதிக் கொள்வதாற்றினாயவாறுபோல; அப்பரமலாச்சமட்டி தூல சூக்குமகாரணவடிவங்களில் முனனா தூலவடிவதுவாகப்பாவித்ததுவாகில் சமட்டி தூலவடிவன்றித், தனக்கெனவியட்டி தூலவடிவ மின்றாய்ப்ப்பைய அது வளர வளர விதுவும் பையப் பையக் கதாயும். மற்றத் தனது சூக்கும காரணவடிவங்களு மிம்முறையே செய்யக்கரையுமென்பது வேத தந்திரமாதலினிது துக்க நிவிர்த்திக் கிடமாகத் தக்கதன்றே வெனின் ?

நா-விடை—ஆன லிப்போ ததினுள்வறிந்தேன். விக்கிரகத்தை யெங்ஙனமாகப்பூசிக்கவேண்டுமோ, அதனைக் கூறுதியென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆலயங்களிலுள்ள மூர்த்தங்களி லொன்றைப் பரமாகப் பாவித்துப் பூசியெனின் ?

நா-விடை—அங்ஙனமே யான்பாவித்துப் பூசித்தற்கு, எந்த மதமூர்த்தித் தியானஞ் செய்யவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆன்மாக்களுக் கின்ன வுடம்பென்றது வேண்டிவ தின்று. அடுத்த தெந்த வுடம்போ அந்தந்த மயமாத லுண்மையாத லின், “அடுத்ததின்றன்மை யான்மாவாகுமென்றறிந்து நல்லோரொ ன்றார்” ஆதலி னெந்த மூர்த்தத்தையாவ தொன்றைத் திடம்பெற வழத்திப் பூசிக்கவேண்டுமெனின் ?

நா-விடை—அங்ஙனமே யோர் மூர்த்தத்தை யுள்ளத் தழுத் திப் பூசிக்கு முறைமையைக்கேட்டனன்.

ஞா-வினா—முன்பு புறத்திற் பூசிக்கு முறைமை யிஃதாமென க்கூற, அங்ஙனமே யவன் சிலகாலம் பூசிக்க-இன்னொன்று செய்யெ ன-யாதென வினவ - அந்தப் பாவமூர்த்தமாக யாவு மன்னியமா காது விளங்கப் பூசியெனில்.

நா-விடை—அப்பா! என்னு லிது செய்ய முடியாதென்றனன்.

ஞா-வினா—புறத்தி லிங்ஹனஞ் செய்யக் கூடாத நீ யகத்தி லெங்ஹனஞ் செய்வை. யதுநிற்க; கணநேரமாயினுங் காலை - ௩௦ அந்தியில் பூசிப்பதற்குங் கூடாதோ வெனின்?

நா-விடை—இவ்வா றனைவரும் பூசித்து வருவதைக் காணு மிடத்தில் இது வெரு வினோத வினையாட்டி லொன்றாகக் காணு தே யொழியப், பயபத்தி குறிகளி லோரமிசமுங் கண்டிலனே யவ் வாறு தானு யானும் பூசிப்பது, இதனால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா-வினா—கூலிக்கழுவார்போ லாகாது சொந்தத்துக் கழுவார் போற்பூசிக்கி னென்னதடை. இஃதன்றியும்; ஒருத்தம எசமா னிடத்தில் உண்மையாச் சேவிப்போரும், அங்ஹனமன்றிச் சேவி ப்போரும், தக்க பயனை யடையு மாறுபோன்று, யாவருடைய வுள ளத்திலும் சர்வேந்திரியாமியாயிருந்து, அவ ரவ ருள்ளத் தெண் ணங்களை யறியும் பரவஸ்து வாதவி னதற்குத் தெரியாதா, அந்த எண்ணங்களை யெல்லாம் விட்டுப் பூசிக்கத் தடையாதெனின்?

நா-விடை—அந்தப்பரவஸ்து வருவ மல்லாததா லருவத்தி யானமாகப் பூசிக்கின்றே னென்றனன்.

ஞா-வினா—அருவத்தியானத்தா லிலக்குக் கிடமின்றாய்ப்போ கும்; போகவே, யுலகசிந்தனத் தடிப்புக் கதைத் கிடமின்றும். இன்றாகவே, போகசாதன பூசையாக முடியும். முடியவே, மனது பற்றிப்பாய்த லெங்ஹன மகலும். அகலாதாகவே, பகவத்தியானத்தா லென்னபயன். இதைவிட முன்போலவே செகத்துத் தியானஞ் செய்து சுகிப்பது, விவேகிகளுக் கழுகன்றோவெனின்?

நா-விடை—உலகசிந்தனை விடுவதற் காகவா பகவத்தியானஞ் செய்வது இதென்ன மோசம். ஆஸ்திக குருக்களெல்லா மிங்ஹனம் போதிக்க வில்லையே, நீரென்ன வதிசயமாகப் போதிக்கப் புறப் பட்டீர், பனா நன்றா யிருக்கின்றதே என்று கைகொட்டி நகைத்துக் கேலிசெய்தனன்.

ஞா-வினா—அப்பா! காமியபூசையென்றும், நிட்காமிய பூசை யென்று மிருதிறத்ததாக வேதஞ் சொல்லும் - இதிலெவர்க் கெதி லிச்சையோ அதைப் புரியினதற்குத் தக்கபலன் கிடைக்கும். அத னையோசியாது கேலிசெய்வது சனமார்க்கர் நெறியோ வெனின்?

௩௪ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-விடை—இந்தத் தேகபோகத்தைவிட்டு எதைச்சுகிக்கவோ நீர் பூசியென்ற துமதுகருத் தென்னை, யென்றனன்.

ஞா-வினா—இக்கணத்திருக்கு மினிவருங் கணத்தி லிருக்கு மோ மரிக்குமோ என்னு மையவுருவாதலி, னிவ்வாழ் வகலுதற்கு முன்னரோ நாமறக்கவேண்டும். மறவாதிருக்கில் மரணவேதனை யா வரா லறியலாங் கடவுளே யறிகிற் பாரொன்னு மனுபவ மானாவிட் டது. இதுபற்றியாவது மறக்கவேண்டுமன்றோ? சம்மதியின்றேல், இவ்வாழ்வியற்றியது நாமன்றே, இதனைக்கொடுப்பித்துப் புசிப்பித் துத் தொலைப்பிப்பதாகிய முயற்சி வேறொருவர்பால தாதலி, னவ னாயே நோக்கி மீண்டு மிதனையே தரவாவது - இதனினு மேலாய துளதேல் தரவாவது பிரார்த்திக்கவேண்டுமன்றோ? எவ்வயிரினது தாற்பரியந் தாழ்ந்த வாழ்விற் பிரியமின்றே; இதனில் நின்கருத் திருந்தவா தென்னையெனின்?

நா-விடை—ஆன லிவ்வாழ்வுபோல்தானே எவ்வாழ்வி னிலை யும் - இதைப்பற்றி யவரைக் கொண்டாடுவதி லென்ன லாபமென்ற னன்.

ஞா-வினா—நித்தியமொன்றின்றே லனித்தியமென்றிருக்குமா? இராததாற் பூசியெனின்?

நா-விடை—அந்தவாழ்விஃதென்றும், அதனை யடையு மார்க்க மிதுவென்றும், முயற்சி யினையதென்று முணர்த்த வேண்டு மென் றனன்.

ஞா-வினா—இனி யாமவற்றை யுணர்த்தின் அங்ஙனம் வழுவி ன்றிப் புரிதற் கியையுமோ வெனின்?

நா-விடை—அங்ஙன மாசூக வென்றனன்.

சிற்சடசோதனை

முற்றிற்று.

இனிவழிபடுமார்க்கம்.

ஞா-வினா—அந்த நித்திய வாழ்வாவது ; வியட்டி - சமட்டியென்னு முபாதித்திரியங்கமுன்று, தனித்தனி சைதன்ய தெரிசனம்பெற்று அனுட்டிக்கில், அவ்வனுட்டான முதிர்ச்சியில் தனித்தனி பாவங்கமுன்று ஏகபாவந்தானே யமையும். அந்த ஏகசைன்ய பாவ தெரிசனத்தில் சகல சிற்சட பேதங்க ளிறந்து சத்தா மாத்திரமாயிருக்கும். இவ்வாறு சிரவணாதிகளால் விசாரித்துத் தெளிந்த அறிவொன்றுண்டே, யதுவுஞ் சச்சிதானந்தமாக விளங்குமாதலின் கற்பித சைதன்யமெனவும், எதார்த்த சைதன்யமெனவு முண்டாயிருந்த அத்தியா சாபாவ மிறந்து நிற்பதே நித்திய வாழ்வெனப்படும். இதில் யாதானு மையமுளதோ வெனின் ?

நா-விடை—ஒன்று மில்லை. அதனை யடையுமார்க்கமும்-முயற்சியு மினையவெனக் கூறவேண்டி மென்றனன்.

ஞா-வினா—நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக முதலிய நான்கு சாதனமும், சித்தார்த்த போதத்தெளிவுமே மார்க்க மெனவும், மனோவாக்குக்காயங்களால் - லவுகீக வைதீகங்களி னிலேபிறழாதொழுகப்பயின்று, அதின்பின்னர்-இதுவரையிலும் பிறந்திறந்த வுடல் களனைத்தும் புழுதியானதைத்தினமும் யாவரும் பிரத்தியட்சமாய்ப்பார்க்கின்றனமே, இப்போது பிறந்திருக்கின்ற வுட்களுமிறந்தால் வேறாகுமா, பிரதிவினது விகார முடல்களெனற் கைய மின்றே, யப்போது புழுதியாகக்காண்பதை யிப்போதே புழுதியாப்பார்ப்பது பிரதம முயற்சி யெனவுங் கூறுப - இதனுட் டடுத்தற்பால தியாதானு முளதோவெனின் ?

நா-விடை—இல்லை. பிரதம முயற்சி யென்றீரோ, அதனைச் சிறுவரு மறியாரோ, சிரோஷ்ட மென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—உடல் பாவம் வராது கணநேரமாவது கீர்த்தி க்கத்த னாலுதிக்கு மனுபவ மங்கனே நின்று கூறுதி யெனின் ?

நா-விடை—மண்ணாகத் தோன்றுகின்ற தென்றனன்.

ஞா-வினா—அக்கணத்தில் உடல்க ளனைத்து மெங்கே? இல்லை யெனின், மண்ணாயிற்றே; மீண்டுமுடல்களாகத்தோற்றுவானேன், இதனைச் சிந்தித்துக் கண்டு சொல்லுதியெனின் ?

௩௬ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-விடை—ஆனது மில்லை யழிந்தது மில்லையென்றனன்

ஞா-வினா—ஆன லீவ்விருவிதமாகத் தோற்றுவானேன்?

நா-விடை—நமது பாவனாபேதமே யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆன லுடல்களும் பாவனாபேதந்தானே ?

நா-விடை—அல்லவென்றனன்

ஞா-வினா—உடல்கள் விகாரமோ, சுயம்போ ? சுயம்பெனின், பிரிதிவை யன்றி யிருக்கவேண்டுமே - இல்லையெனின், சுயம்பெனப் படுமோ ? படாதெனின், சுயம்பாகப் பார்ப்பானேன். சுயம்பாகத் தோற்றுவதாலெனின், அங்ஙனந்தோற்றவேண்டுமென்றதற்குணர் வுண்டோ ? இல்லையெனின், அத்தோற்றமும் அறிவினது பாவனையாதலால் அத்தோற்றம் பிரிதிவுபாவத்தி லில்லாததாக்காண்டலும், தேகபாவத்திற் பிரிதிவுபாவ மில்லாததாக்காண்டலும் அன்னியோ ன்னியா பாவமெனப்படும். இதனால் அறிவை யன்றி யெப்பொரு ளெத்தன்மைத்தாத் தோற்றலும், அன்றாகத்தோற்றலு மில்லை யென்பது பெற்றும். நின் கருத்திருந்தவா மென்னையெனின் ?

நா-விடை—இங்ஙனம் வழக்கு மயமாயுள்ள சிந்தனையிற் செ லுத்தாத நெறியினிற் கவுளதேற்கூறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—கடவுளைத் திரிகரணங்க ளொத்துப்பூசித்துத் தியா னிப்பதே வழக்கிலா நெறியெனின் ?

நா-விடை—கடவுளை யந்தந்த மதஸ்தர் பற்பலவாப்பெயரிட்டு; அப்பெயர் காரணமாகக்குணபேதங்களும்-நடத்தை பேதங்களுங் கற்பித்து ; நானாவித ஐதிகங்க ளொழுதி யாராதிப்பதில் யான் யாதின் பாலதாவதென்றனன்

ஞா-வினா—யாதின் பாலதாச்செல்லினும் ஒழுக்கவழி தவறாது நின்றனன்மையிற் பயபத்தி வளரத் தொண்டுபூண்டடங்குவதே மே லா நெறியென்றதி லிழுக்குளதோ வெனின் ?

நா-விடை—இல்லை ; இதுவே சம்மதமென்றனன்.

ஞா-வினா—இதன்றியும் ; அகங்காரமென்பது ; தானலாததொ ன்றைத் தானெனக்கோட லது பிரதமதுக்கம். அதின்மேல் யான் மனிதப்பிறவியென லொன்று, ஆண் பெண் பேடிகளி லினையது யானெனக் கோடலொன்று, வருணசிரமங்களி லினையது யானெனக் கோடலொன்று-கல்வி-தனமென்பவற்றி லினையதிற்சிறந்தேன் யா னென்பது ஒன்று-இதுபோன்ற கற்பனை துக்கங்களுக் கேதுவாகிய

அகவகாரங்களாவில்லை. ஆதலி னிக்கேட்டிற் கே பாத்திரமாயுள்ள அகவகார பேதங்களைக் கெடுக்கவேண்டிய தவசிய மன்றோ ; அந்த ஏகசைதன்யமாகிய பரத்தையன்றி நானென்னுங் கற்பித சைதன்யமோர் முதலாகா தாகையா லதனைத் தத்தம்பண்ணப் பூசிக்கவேண்டுகெமெனின் ?

நா-விடை—நாங்கள் கற்பித சைதன்ய மென்ற னீங்கள் மறுத்து, இங்கே நீங்களோ கற்பிதசைதன்ய மென்னலாமா ? இத்தென்ன புரட்டென்றனன்.

நா-வினா—ஆதார சைதன்யங் காரணமாகச் சொல்லி லேற்பம். அங்ஙனங் கூறாமையா லெங்ஙன மேற்பெமெனின் ?

நா-விடை—இனி யாது பணித்தி யென்றனன்.

நா-வினா—சென்மங்க டோறு மான்மாக்களுக்கு வேண்டிய வற்றைத் தந்தளிப்பவர் பகவானாதலா லவரை யன்றி யுயிர்க்குயிரான துணையெனப் படுவன வெல்லா மாங்காங்கே நமூவுவ தியல்பாதலா லப்பற்றுக்களா யுள்ள னவற்றை விட்டுப், பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுக்கென, நாயனார் முதலிய சான்றோர் கூறிய வறுதி மொழிகளை யன்றி யெமக் குணர் வறுத்தல் வேறின்மையா லதனையே கடைப்பிடி யெனின் ?

நாவிடை—அங்ஙனமே யாகுக வென்று புகழ்ந்து துதித்து வணங்கிப் பல வேதுக்களாலு மென்சித்த சஞ்சலமும் - சந்தேக விபரீதமு மகலச் செய்தனை நீயு முனது சந்ததியும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க வெனத் துதித்து வணங்கினன்.

வழிபடுமார்க்கம்

முற்றிற்று

எதார்த்தவிளக்கம்.

ஞா-வினா—இன்னும் யாதுவேண்டிவது நின்கருத்தெனின்?

நா-விடை—எங்ஙன மாயவிவகாரத்திலும் யெனது மனம் கற்பிதாசாரமற்று, உண்மையிற் கலங்காது நிற்க தெரிவிக்க வேண்டி மென்றனன்.

ஞா-வினா—உன்னுடைய தேகம்; நான்கு பூதத்தை யன்றி யின்றெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதே, அங்ஙனம் நீ ஏற்றவாறு நிறற் றற்குத் தடை யென்னை?

நா-விடை—அங்ஙன நின்றால் மீண்டும் உடல் தோற்றுகின் றதே; யாதுதான் செய்வே னென்றனன்.

ஞா-வினா—நின் விழி மூடி யுத்திக்கு ஒத்தவாறு, கலங்காது நின்றி, உடலாகத்தோற்றுவது அங்கேயாது கண்டு சொல்லுதி யென?

நா-விடை—அங்ஙன நெடுநேர நின்றும், தோற்று முடற்கு பாதான மிளைய தெனக் கண்டிலனே யாது செய்வே னென்ற னன்.

ஞா-வினா—உபாதானத்தை நோக்குங் கால்; உபாதேய மின் றெனின், "முன்னுள்ள உபாதேயஞ் சென்ற திசையை விடாது கண் டி கூறுகவென?

நா-விடை—பாழாகக் காண்கின்றதே; அதை யன்றி யாதுந்- தோற்றவில்லையே; யாது செய்வே னென்றனன்.

ஞா-வினா—அந்தப் பாழ் விளங்குவது; தனக்குத்தானே, வே ரென்றற்கோ?

நா-விடை—தனக்குத்தானன்று; வேரென்றற கென்றனன்.

ஞா-வினா—வேரென்றற்கெனின், அஃதெத்தகையது கண்டு கூறுகென?

நா-விடை—நெடுநேர நின்றி, சலியாவிடத் தோர்சுடர்போற் றென்று கின்றதெனக் கூற.

ஞா-வினா—அயலோ, நீயோ, யாது; கண்டு கூறுகென?

நா-விடை—அங்ஙன நெடுநேர நின்றி, விழித்தவுடன் மாறக் கண்ணீர்ப்பெருக்கும், ஆனந்தவெள்ளமும், மொழி தடுமாற்றமுமாக

அழகை மேலிட்டெழுந்து அடியற்றபனைபோல் திருவடியில் விழுந்து வலம்புரி யிட்டம்புரியாக வந்து நமஸ்கரித்துத் தனதனுபூதி நிலை யனைத்தையும் விடாது சொல்லி யஞ்சலி கூப்பிய கரத்தரைய

நா-வினா—முன்ன ரகமுகமாக நின்றூற்போல, ஜுப்போது பகிர் முகமாகநின் றுனக்குலகங் காணு நிலையைத், தெரிவியென க்கேட்க?

நா-விடை—தனக்கு முன்னர் தெரியாத நான்கு திட்டாந்த வனுபூதி நிலையைத் தெரிவித்தனன்.

நா-வினா—அகம்புற மொத்த நிலையைக் கண்டு சொல்லு கென?

நா-விடை—ஆகாய நாட்டத் தேகமாறற்போல சிதாகாய நாட் டத் தேக மாய நிலையைத் தெரிவித்தனன்.

நா-வினா—இன்னு மைய முளதோ வெனக் கேட்க?

நா-விடை—நின்றநிலை யெவ்வண்ணமோ ; அவ்வண்ண மாகக் கலங்காது மவுனமா நின்றனன்.

எ தா ர் த் த வி ள க் க ம்

முற்றிற்று.

நாவ்திகவாதம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

உ-வது—ஆஸ்திகவாதம்.

ஞாயவாதிக்கும், ஆஸ்திகனுக்கும்

நடக்குஞ்சம்பாஷணை.

(வழக்கமுறைமை.)

ஞா-வினா—ஞாயவாதி யாஸ்திகனை நோக்கி யையா! உம்மா
னிலை நிறுத்தப்படும் ஆஸ்திகமாவ தென்னை?

ஆ-விடை—பரமும் - ஆன்மாவும் - நரக - சொற்க - மோட்ச
மும், நன்மை தீமையு முண்டெனக் கோடல்.

ஞா-வினா—இங்ஙனமாயின் நாஸ்திக னிதனை மறுப்பானேன்?

ஆ-விடை—அறியாமையா லென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆஃதெங்ஙனமெனின்?

ஆ-விடை—தேகபோகமே சதமெனக் கொண்ட அறியாமையா
லென்றனன்.

ஞா-வினா—இனையன்றிக் கண்டதொன் றுண்டோ வீண் சங்
கற்பங் கொண்டு பிரளி செய்வதினால் யாது பயனென்றனனே;
யதற்கு யாது கூறுதியெனில்?

ஆ-விடை—பூசிப்பவ ரெல்லாந் தேகபோகத்துக் கன்றி வேறு
கருத்தின ரன்றே; யாது பூசிக்கினு, மவாவின தளவே தேக
போகமெனக் கூறுவது நமது சுருதித் துணிபாதலின், பூசித்த
லால் யாது பயனெனக் கேட்பையாயி, னிப்போது தேக போகம்
வாய்த்தது நமதியற்றலா லன்றே; யாது கூறுதியென.

ஞா-வினா—இயற்றுதற் கர்த்தா கடபடாதி காரியங்களிற் சில
வற்றூற் பிரத்தியட்சப்படுவது கொண்டு பலவற்றிற்கு மிருப்பதாக்
கணித்தற் கிடங்கொடுக்கின்றது. அது போல மன்பஞ்சாதிய கா
ரிய மெண்ணிறந்தவைகளி லோரணுவை யேனும் வேறு வினை
முதலிருந் தியற்றக் கண்டதுண்டானால் மற்றவைக்கு மேற்கவே
ண்டுவது ஞாயமே; அங்ஙனமின்றே யாதலி னெங்ஙன மேற்கப்படு
மென்றனனே யெனில்?

ஆ-விடை—சத்த பரிசாதிகளை யறிகிறதும், ராகத்திவேஷாதிகளை யறிகிறதும், அவற்றின் விளைவுக் கிடமாக இச்சா ஞானச் சேட்டை புரிவதும், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்வது மாகிய புடை பெயர்ச்சிக்கெழுவாய் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் சடமா தலி னிவையாகா. உடல்தோறு நின்றியக்கி யுடலிருக்கை யுணர்த் தற்பால தெந்த வுணர்வோ, அதுவா மென்றற் கையஞ் சிறிதேனு மின்றே. பிரத்தியட்சத் துக்கியை யாதுபற்றி யிதுவு மின்றெனப் படுமோ? இன்றெனப்படிள், அப்புடை பெயர்ச்சிகள் ஓர் முதலே யன்றி யெங்கேயாவ தியங்க அனுபவ மிருக்கவேண்டும். இல்லை யெனி னிதனை யொத்துக்கொள். வேறு கோடற் கிடமின்றாதலி னொத்துக்கொண்டனெனில், அப்பிரத்தியட்ச வியட்டி சைதன்ய முண்டெனக் கொண்டது நீ யாதலால், அப்பிரத்தியட்ச சமட்டி சைதன்ய முண்டெனற் கையமெற்றிற் கிதனைக் கூ றுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—வியட்டி சைதன்யங்க ளனைத்து மவாந்தரப்பொரு ளன்றோ, அதனை யுண்டெனக்கொண்ட தருந்தல் பொருந்தல் சுக துக்க நுகர்தலாகிய சேட்டைகளைப்பற்றியன்றோ, இங்ஙன மிருக்க; இவ்விருப்புகொண்டு சமஷ்டி யிருப்பு நாட்டுவ தெங்ஙன மேற்கப் படும், இதென்ன புதுமையென்பன், அதற்கு யாதுகூறு தியெனின்?

ஆ-விடை—“மலடிமைத்தனார் தாணுவிற்புருடனும வான்மலா முடிசூடி, யிலசூ கந்தர்ப்ப நகரிலே சத்திகாரசிதத்தை விலேபேசிக், கலகமாயினு ரிடையினிற்சுயிற்றராக்கடித்திருவருமாண்டா, ரலகை யாயினுரொனும் விவகாரத்தை யறிந்தவன் மயங்கானே.” என்னுங் கவியில், சீவேஸ்வார்கற்பிதபுருஷானொனவும், அவரது சேட்டையு மாரோபிதமெனவும், தெரிவிக்க விக்கதை கூறியது. இக்கருத்து வேதாந்திகளுக்குடன்பாடு; நாஸ்திகனுக்கும் வேதாந்திக்கும் யாதெ ன்றனன்.

ஞா-வினா—சத்தி - சத்தன் - என்பது வேதாந்திகளுக்குடன்பாடு, இது நாஸ்திகனுக் குடன்பாடன்றே, யெங்ஙன மவனை வேதாந்தி யென்றது, அது நிற்க; சீவேஸ்வரா ஞுண்டெனின், மாப்பிள்ளைத் தோழன்போல் விசாரணையி லில்லாமற்போவானேன், என்று கேட் கின்றனனே யதற்கு யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—இதுவும் வேதாந்தி கட்சியென்றனன்.

ஞா-வினா—எவன் கட்சியாயினும் ஞாயத்துக்கு விரோதமில் லாமை யாவருக்கு முடன்பாடாதலின், அதனை நோக்காது, இங்

சுஉ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஐன மடிக்கடிசொல்வதி லுன்கட்சி சாயுமோ, வெல்லுமோ, தோன் றுதவிடத்திற் கூறுங் கூற்றன்றோ, இப்போதாவ தவன் வினாவுக்கு விடை யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—தாயதந்தை குரு சிறுவர்க்குக் கூறுமுறுதிமொழி நம்பிப்புரிவதோ, ஞாயங்கேட்பதோ, ஞாய முணர்ந்து கொள்ளத் தக்க பருவமோ, அதுபோலச் சொன்னது நம்பிப்புரியாமல் சொத் தைக்கேள்வியெல்லா மளக்கலாமா, அடியார்களுல்லாஞ்சான்றோர் களான தெங்ஙனம், படித்துறையாகவன்றோ, இதற்கு யாது கூறுதி யென்றனன்.

ஞா-வினா—நம்பிப் புரிந்தனொல்லாம் யாது பயனடைந்தனர். என்போல வுயர்ந்த பதவியிலுந் தேகபோகக் கருத்தினரோ யன்றி, விடுதியின்றாதலி னதுவீடாகுமோ; அதனால் யாதுபயனென்றனன்; அதற்கு யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—அத்தேகமும், போகமும், தூலசூக்குமவுடலன்று. அதனாலய சையோக போகமுமன்று. சுத்த தேக போக மாதலினி து போன்றதன்று. அலட்சியமாகக் கூறுவ தென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—நானென்னு மறிவு கற்பிதமாயிற்றே, பூசிப்பதால் யாது பயனுறுவ தென்றனனே, யதற்கு யாது கூறுதியெனின்?

ஆ விடை—“அறிவெனலுங் கற்பிதமே லாள லெதை நானாப், பிறிதெனலுங் கற்பிதமேற்பேணித் - தறியுடலைப், போற்றுவதென் றன்மைவினை போயிற்றோ போகத்துக், கேற்ற தொழில் செய்வ தெவனிங்கு.” எ - து. அறிவென்பதுங் கற்பிதப் பொருளெனின், அதற் கன்னியமெனப்படுவன வனைத்துங் கற்பிதப்பொருளன்றோ, அவையுங் கற்பிதப்பொருளாமெனின், நானென் றெதையாள்வது. இன்றாயிருக்கத்; தூணையொத்த வுடலை நானெனக் கருதிப் பிரியம் வைத் துபசரித்துக் காப்பாற்றுவானேன். இதனாலுடனாவனாவெ னில், பிறந்தேன்-இருக்கின்றேன் - இறப்பேன் - நிற்கிறேன் - போ னேன்-வந்தேன் - செய்வேன்-விழுந்தேன்-படுத்தேன் - கண்டேன்- கொண்டேன்-என்னு மிதுபோன்ற தன்மைவினைக்கிடமின்றி வழங் காமற் போயிற்றோ; போயிற்றெனின், அருந்தல் பொருந்தலாதிய போகத்துக்கேற்றதொழில் பலவிங்கியற்றுவது யாதுக்கு. இஃதன் றியும்; “கவலைக் கிடமின்றிக் காப்பதெவன் பின்னும், புவனத்தணு வாசை போக்கெங்-கவலத், தகன்றனனோ பேச்சே னனுபவங்காட் டிற்றே, யாகமுடலென் றென்றோ வறை.” எ - து. இப்போது கவ

லைக்கிடமின்றிக் காத்தல்போலப் பின்னுக்குங் கவலைக்கிடமின்றிப் பாதுகாத்தல் யாதுக்கு? உலகத்தாசை யணுவேனு மெங்கே யகன்ற து, இறந்தபின் னவலமாய்ப் போகத்தக்க யானென தென்னு மகந தையி னின்றகன்றனனே? இவற்றாலாய வனுபவ முடனென்னலைக் காட்டினதே யிவனுக்கென்ன பேச்சிருக்கின்றது, இதைப்பற்றி நீ கூறுவதென்னையோ, அதனைக்கூறுகி. இஃதன்றியும், “அகமுட லாக காண்போர்க் ககன்றனர்போற்பேச்சேன், பகவானையன்றியுண்டே. பார்த்தில்-இகபரங்கள், எல்லா மவனுடைமை யென்பதற்கென்றோட் சேபம், இல்லாத தாற்றுணையே திங்கு.” எ-து. தேகமே யானென லன்றி வேறனுபவங் காணார்க்கு, எப்பற்று மகன்றனர்போற்பேசும் பேச்சால் பயனென்னே? இகபரமுதலியயாவும் பரவஸ்துவையன்றி யுண்டே? எல்லா மவனுடைமை யென்பதற் காட்சேபம் யாதானு முளதோ? இல்லாமையால், அப்பரவஸ்துவையன்றி யிங்கே யெமக் குயிருக்குயிரான துணையாது? மேலும்; “துணையவன்றி னென்று தொழுது பெரியோர், துணையலதை நீத்தார துயரோ - டிணையின் றிக், கேட்டிற் குரியதோ கிட்டாதென்னின்னிலையில், நாட்டுவதென் னநிலையை நன்கு.” எ-து. எமக்குத்துணையாவது யாதெனப் பல வேதுக்களா லாய்ந்து மில்லாமையா லவவிறைவனது திருவடிகளே துணையெனப்பற்றி, யதனைவிளக்காக வுள்ளத் தமைத்து, முன்னர் மெய்ப்போலக் காணப்பட்டிருந்த வுயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்பாகிய துணையைத் துணையலவென்று, சகலதுன்பங்களுமொருங்கே தொ லையச், சமானமின்றிச், சான்றோர் தொலைததனர். இந்நிலை கேட்டிற் கே யுரியதோ? இதனிலவன ப, ருசெ, ன்னையோ? இதனையோரா துநீயே யந்த நாஸ்திக நிலையை நன்கு நாட்டப்புகுந்தது என்ன கரு தியோ, யானறிகிலென்றனன் இந்நான்கு கவியாலும் பிரிதிவு தத் துவமுத னை தத்துவ மீறாக்கிடந்த (1) ப்பத்தாறு (2) துவங்களில்; முதலாயுள்ள பிரிதிவு தத்துவ மகந்திற் பரமாணுபோலாவு லாடா பவங் கடக்காத நீயா; எல்லா தத்துவங்கட்கு மப்பாலுக் கப்பாலா யிருக்கிற துரியமுங் கடந்தவன்போ லதனையுங் கற்பனை யென்றனே இப்பேச்சாற் பயனின்மையி னிதனைவிட்டு, எல்லாச்சுதாந்தரமுநிலை யல்லாததா லவற்றினையும் விட்டுப், பிரியாச்சுதந்தரப் பொருளாகிய பரத்திற் கன்னிய மாகாதிருக்கத் தேடுகி யென்றதாயிற்று.

௭-விரை—உடல்தோறு முள்ள சைதன்யங்க ளுண்மை யெ னற்கும், நித்தியமெனற்கு மிங்ஙனங் குறிப்பித்தனை. இது திட்டா

சுசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

வருத்தாபத்தியன்றிக் காட்சிப்பிரமாண மன்றே; என்று கூறுகின் றனனே யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—இங்ஙனங் கூறுகின்ற அவ னச்சைதன்யமன்றே, உடலன்றே, அச்சைதன்ய மிருந்துதானே யிங்ஙன மெல்லா முணர் இது கூறுகின்றது, இப்போதாவ ததனை யவாநதரப்பொருளென்று, முண்மைப்பொருளென்று, மனுமானத்தை விட்டு, அதைச்சோதிக்க கலாகாதா? அறிபடு பொருளை யெட்டுமட்டு மவற்றின் காரியங்களை யவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களி லொடுக்கிக் கொண்டுபோகத் தெரியுமே யன்றி, முற்றுமெட்டத் தெரியாது. இத் திறமை யுள்ளவனா, அறிவுக்கே யுரியகாரிய பேதங்களைக்கண்டு பிடித்து, அவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களி லெட்டு மட்டு மொடுக்கிக்கொண்டுபோகத் தக்க வன் அப்பாலென்செய்வன், பளா நன்றாயிருக்கின்றது. இருந்தனுப விக்கிறவனாதலால், தன்னை யெட்டாமை தனது குற்றமே; தானில் லாதிருந்தா லுணர்ந் தனுபவிக்கிற தில்லாமற்போகவேண்டும். அங்ங்ஙனமிலையே, ஆதலிற்றான் சத்தே, யதனானிததியமே, அளவிறந்த பிரமாணங்களா லுண்மையென நாட்டத்தரும். இந்த ஆன்மா; காட்சிப் பிரமாணமொன் றில்லாமையினு லில்லையெனக் கூறத்தகுமோ? இத்தென்ன மடமை. “ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத்தாலே” என் னும் வாசிபுக்கவியி, லான்மாவை விசாரிக்கத் தகு முறைப்படி விசாரிக்கி, லது விளங்குமென்பது பொய்யோ? அம்முயற்சியைத் தவிராதேறறுத் திரிகரணமு மொக்க வியற்றி லது விளங்குமோ விளங்காதோ? பின்னா கூறி லேறபம். இம்முயற்சியைவிட்டு வீண் சாத்தாரிய மொழிப்பகட்டாற் பயனென்னை யென்றனன்.

ஆ-வினா—அயலையேனு மறிவையேனு மெட்டப்படா விடத் துச் சூனியமா முடியுமன்றே, அது பொருளாகுமா, அதனைச் சை தன்யமெனக் கூறத்தகுமோ, இத்தென்ன விவேக மென்றானே யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—சூனியமெனக் கண் டங்குணர்ந்து தெரிவிப்பது தெரிவன்றிச் சூனியமாகுமா; அத்தெரிவுதானே, நீ. நீ யங்குல்லையோ, நீயுஞ் சூனியமா; நீதானே யங்கவிச்சின்னமா நின்று பாழெ ன்றதும்; இங்குலகா நின்று துணைபாலிட முண்டென்றதும், வேறு ண்டோ; நீ சின்னமுமல்ல, அவிச்சின்னமுமல்ல, சகலத்தி லவிச் சின்னமுந், கேவலத்திற் சின்னமுமில்லை. இங்ஙன மொன்றி லொ ன்றில்லாததனா, லிவ்விரண்டு மன்னியோன்னியா பாவமாநிற்று.

ஆகவே, தெரிவாகிய நீ யிவ்விரண்டுமாக நின் றிவற்றையுணர் தலாற் பாவமாயிற்று. இங்ஙனம் பாவமா நின்றதுள்ள தெரிவாகிய நீ யசத் தெனப்படுமா; படாதெனின், சத்தே. இங்ஙனஞ் சத்தாநின்றதுள்ள வுன்னை, யசத்தெனவுங் கற்பிதமெனவுங் கூறத்தகுமா; ஆராய்ச்சி யற்ற பாமரர்கள் வசனமன்றோ, இங்ஙனங் கூறுவது, இத்தென்ன விவேக மென்றனன்.

ஞா-வினா—சத்தாயின், முன் செனனந் தெரிந்து கொள்ளக் கூடுமே கூடாதென்னை?

ஆ-விடை—ஈஸ்வரானுக்கிய கத்தாற றிரிகால ஞானம் பெறி லது விளங்குமேயன்றி, வேறுகாரணங்களி லொன்றானும் விளங் காது. எதுபோல வெனிள்; கல்வியி லொவ்வொரு புத்தக மெவவ ளவு பெரிதாயிருக்கினு மொருகாற் கேட்கினுஞ் சிந்திக்கினு மொரு வனுக்குப் போதுமானதற்கும், பலகாற்கேட்கினுஞ் சிந்திக்கினும் மற்றொருவனுக்குப் போதாததற்கும், இஃதன்றியும் யாது வல்லனா யினும் வறுமை வந்துற்றவிடத்துத் தாழ்ந்தும், யாதினும் திறமை யற்றவனாயினு மாகூழ்வந்துற்றவிடத் துயர்ந்துமாவதற்கு முயிர்க ளுக்கே தென்னையோ; இங்ஙனமா முயற்சிகள் யாவும், உயிரக ளாத ன்றே; உயிரக ளதாமெனின், பலதரத்தி லாகுமனன மொருதரத்தி லாகலாமே; பலவித முயற்சிசெய்தும் வாய்க்காதபலன், இம்முய ற்சி சிறிது மில்லாதானுக்கு வாய்க்கா திருக்கலாமே; இந்தக்கடனா கடன சாமர்த்திய முயிர்களி னியற்றலா லன்றே. இச்சாமர்த்தியம் மேலோ னிருப்பைக் காட்டுமன்றோ; அன்றோ னெவ்வுயி ரொதைக் கருதிப் பூசித்ததோ, அதைத் தக்கவாறு பருவங்கண்டளிக்கத் தக் கவனாதலா லிதுவே போதுமான திருட்டாந்தர மெனக் கொண்டு, இன்னவிதக் கேள்வியினாலும், வேறுவிதக் கேள்வியினாலு மான்மா சத்தென்பதைத் தவிர்க்கப்படாநென வறிக.

ஞா-வினா—இதினாலெல்லா மாஸ்திக நிலையுறுமோ, எங்ஙன மெனில், ஆன்மாவுஞ் சத்து, பரமுஞ் சத்தெனி லிதில் தாரதம்மி யம் யாது. சக்ரவர்த்தி - சிங்கம - கருடன் - முதலியவைகொல்லா மந்தந்தத் தோற்றத்துக் கெல்லாஞ் சிறந்திருக்கு மாறுபோன்று, ச த்துபேதங்களிற் பரமாகிற சத்து சிறந்திருக்கின்ற தெனின், சென் மபேதங்கள் பிறப்பிறப்பு தவிராது போன்று, அவ்வவற்றின் தலை மைகளும் பிறப்பிறப்பைத் தவிரவில்லையே; அதுபோலப், பரவ ஸ்துவு மான்மாக்களைப்போலச் சத்தெனின் பிறப்பிறப் பாதியவை

யொத்திருக்க வேண்டுமே ; இல்லையெனின், உபாதி குணச் சேட்
டை மகத்தாலோ ; ஆமெனின், ஆன்மா உபாதி குணச் சேட்டையா
யின், அதுவு முபாதி குணச்சேட்டை யெனப்படும். அல்லவெனி,
னிதுவு மல்ல வெனப்படுமே. அது சத்தாகிய பேரறிவெனி, நிது
வுஞ் சத்தாகிய சிற்றறிவெனப்படுமே. பெரிது சிறிதென்னுந் தார
தம்மிய முளதே யெனில், சமஷ்டி வியஷ்டி யுபாதி தாரதம்மியம்
பற்றி யன்றிச் சைதன்னிய மங்ஙனமாதற் கேதுவில்லையே. உண்
டெனின், சிறிது பெரிதென்னும் பேத முபாதியாலன்றிச் சலத்திற்
குச் சுபாவமாயிருக்கவேண்டுமே? இல்லையெனின், சத்தெனற்குச்
சுயம்பாய்ச் சிறிதுபெரிதென்னும் பேதஞ்சிறிதுமில்லையென் றுமது
சுருதி யுத்தி காரணமாக, ஐயமின்றி நிரூபிக்கின்றதே. இங்ஙன
மிருக்க ; ஆருக்கார் பூசிக்கின்ற தென்கின்றனனே, யாது கூறுதி
யெனின் ?

ஆ-விடை—அந்தந்த வவசரத்திற் குரிய ஆத்தம் - அந்தந்த
அவசரத்திற் குரியது. இங்ஙன மிருக்க ; கர்மம் - பத்தி - ஞானம்-
என மூன்று மொன்றாகாது, ஒன்றாக்கலாமா? ஒன்றாக மிசிரிம்பிக்
கின், தீர்ப்புக் கிடமின்றிப் போகும் - போகவே யனுஷ்டான மின்
றிப்போகும், போவதான் மனமொருங்குபடற்கின்றும், இன்றாகவே,
மனித சத்தார்த்தத்துக் கிடமின்றி யமையும். அமையவே, மிருக
மெனப்படுவன். படவே, யிருப்பதினுமாய்வதே சிறப்பெனப்படும்.
ஆதலின், பத்தி ஞானத்துக் குரிய ரல்லாதார் கன்மத்துக்கே யுரிய
ராதலின், கன்மானுட்டானத்துக்குரிய விதி விலக்குக்கலாது நின்ற
லிற், பயபத்தி யுடைய ராகவேண்டும். இக்கட்டுப்பாட்டுக்கியையக்
கருத்தின்றிய நீர், பேசுவதாற் பயனென்னை விடுகவென்றனன்.

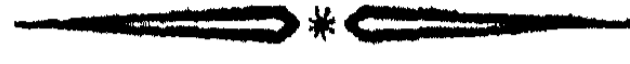
ஞா-வினா—செகசீவ பரமுண்டென நீர் வாதிப்பது, தோற்றத்
தால்ன்றி வஸ்து சோதனையா லன்றே ; அதுபோல, யாமு முண்
டெனக் கொள்ளி னுமக்குப் பிரியமாம். இதுநிற்க ; ஆஸ்திகத்தெல்
லையும் நாஸ்திகத்தெல்லையு மிதுவென வரம்பு பெறாவிடத்துப் பே
சுவதால் யாது பயன். முன்னா ஆஸ்திகவரம்பு கூறுதியெனின் ?

ஆ-விடை—அங்ஙனமாகுவென் றிநிலை விசாரிக்கப் புகுது
மென்றனன்.

சகசமாப்பேசும் வழக்கமுறைமை

மு ற் றி ற் று.

இனி எதார்த்த எல்லைமுறைமை.

ஞா-வினா—செகமாதி மூன்றனுள், பிரத்தியட்சத்துக் கெவர்க்கு மியைந்தது செகமாதலி னிச் செக சொருப வெல்லையி னளவு இதுவென் றையமற வுணர்த்த வேணடு மெனின்?

ஆ-விடை—சகல அண்டங்களும் பூதபௌதிகங்களு மிருக்க தற்காதாரமாகிய வெளியுஞ் சகபதார்த்தமாதலா லிவ்வெளியிலாத விடமு, மிதற்குப் புறம்பு மிதுவெனக் கணிக்கவிடமில்லையே யெங் றனஞ் சொல்லப் புகுவன், ஆயினும்; அவ ராசை யளவே யுலகள வெனவும்; விபரீத ஞானவளவே யுலகளவெனவும், உணடு-இல்லை-ஆம்-அல்ல என்னுந் தர்மங்களோ வடிவாயுள்ள துலகெனக் காண வளவினதே யுலகள வெனவும்; மனதையும் - அதனெல்லையும் - அதன் சங்கோச விகாசதர்மங்களையும்-அது விரிந்தொடுங்கற் கியைந்த ஸ்தானத்தையும் அறியா வளவினதே யுலகள வெனவும்; இன்னு மிதுபோன்ற அநிசூக்கும நுட்ப வளவினதே யுலகளவெனவும்; பிரிதிவுதத்துவமுதல் நாததத்துவமீராயுள்ள இருபத்தைந்து தத்துவக் கூட்டவளவினதே யுலகள வெனவும்; பிரகிருதி தத்துவ முதல் விசுர்தி தத்துவ மீராயுள்ள வளவினதே யுலகள வெனவும்; ஞாய முன்னிட்டு ஸ்மரணை யளவினதே யுலகளவெனவுங், கூறுப. இதில்; ஸ்மரணை யளவினதே யுலகளவின தென்பதை யாவாக்கு மனுபவ மாயிருக்கக் காட்டி யினிக்கூறுதம என்றனன்.

ஞா-வினா—இதுகாறு மிங்றனமாய நெறியாலாஸ்திகநாட்டினு றெங்கணுங் கண்டிலம்-இஃதற்புத மிஃதற்புதமாம் ஞாயமுறைவமு வாதிதனைக் கூறுக வெனின்?

ஆ-விடை—“ஒருமெய்யுங்காணு நுலகுமெய்யென்பர், திரிபென்று காணாத் திறத்தால் - பெருவுலகத், தெல்லை யறிவதெவ னெம் மதமு மிங்றனமேல், சொல்வதெவன் வேறெல்லை சொல். எ - து. ஓர் மெய்யுங் காணாதாரோ யுலகினை மெய்யெனக் கூச்சமின்றிக்கூறுவர். அங்றனங்கூறுவது யாதாலெனில், ஒன்றன்கூட்டம் பலவினீட்டந் திரிபென் றறியாத் திறத்தினாலே யாம். இத் திறமில்லா றெங் றன முலகத் தெல்லையறிவது; எந்த மதத்தலைமைக் குருபீடத்தரு மிங்றனமே; இங்றனமாயின், மற்றச் சீவரதெல்லையும், பரத்தின தெல்லையுங் கணிக்கப்புகுவ தெங்றனம்? நீயே சொல்லுதி. எ-று.

ஞா-வினா—ஆனால்; ஓர்வா மூலகுக்கெல்லை தெரியக் கூறுது மென்றீரோ, யஃதிங்கனமெனக் கூறுகவெனின்?

ஆ-விடை—“ஸ்மரணை யெங்குண்டோ சகமுமாங் குண்டாம, ஸ்மரணை யோசித்தின் ஸ்புரிப்பாம் - ஸ்மரணையினும், இல்லையணு நுட்ப மிதிலிலா தொன்றுமில்லை, எல்லையெது வென்ப மினி.” எ-து. அவனுக்கு ஸ்மரணையேயில்லையவனை வருத்துவானென்னு மனு பவ மெங்கணு மிருக்கக் காண்கின்றன மாதலானும், எம்முயற்சி யேனுஞ் செய்யாநிற்கு மவசரத்தி லுறக்கந் தன்னையறியா தொரு கணமேனு முண்டாவதெவர்க்கு மனுபவ மாதலானும், இதுபற்றி யிக்கவியில் - ஸ்மரணையான தெங்கெகுகுளதோ, அங்கங்குல குள தாம் இது மெய்ம்மையே ஸ்மரணையென்பது யாதோ? சைதன்ய த்தின் ஸ்புரிப்பாம். எதுபோன்றதெனின், சமுத்திரத்தினோர் கிவலை போல்வது. இந்தஸ்புரிப்பின் வடிவளவு யாதெனின். ஸ்மரணையை க்காட்டினு மெந்தப் பரமானுதுட்பமு மில்லவேயில்லை யென ஆ ன்ம ஞானக்கண்ணுடையரா லையந்திரிபறக் கணிக்கந் கியைந்தது. ஆன லிந்த ஸ்மரணைக் கெப்பறத்ததோ, சகலலோகங்களு மெனின், சகல சேனைகட்கும் நிழல்தரந் கிடமாநின்ற ஆலவிருட்ச மடங்கி நிற்பந் கியைந்த அதன் வித்துபோலு, மிந்தஸ்மரணையி லடங்காத சித்துபேதங்கள்-சடபேதங்கள் - அண்டநிரா பலகோடிபேதங்கள்- பதவிபேதங்கள் - கதிபேதங்க ளோரணுவேனு மில்லவே யில்லை. இங்ஙனமிருக்க; இனி யுலகினுக் கியாதெல்லையெனக் கூறவல்லம என்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனால்; அகநற்பண்டிதரும், உலகினுக்கு ஸ்மரணை; யறிதல் துணைக்கருவி யென்பானேன்?

ஆ - விடை—“ஸ்மரணையலா ருண்டேற் சகமு மயலென்பம், ஸ்மரணைத் தடிப்பே சகமாம் - ஸ்மரணைதனைத், தள்ளியுட லேனு ஞ் சாறறவலா றொங்குமில்லை, யுள்ளுவது மெங்ங னுளம்.” எ-து. ஸ்மரணை ரூபமல்லாதா ருண்டாயின், ஆன்மாக்கட்கு ஸ்மரணை வேறென்பம். அதுவேறாயின், ஸ்மரணைக்குச் சகத்து வேறென்பம். வேறென்பமே யெனின், அந்தஸ்மரணையைப் புறம்போக்கித் தன துடலேனுங் காட்டவும், பிரித்துச் சொல்லவும் வல்லமையுள்ளார்; தேவருளேனும், மற்றேருளேனு மெங்ங னு மில்லவேயில்லை. மனமேனு மயலெனப்படாதோ? ஸ்மரணைரூப மல்லாதாயின், உன்னு தலாகிய வுணர்தலு மெங்ங னம் வாய்க்கும். வாய்த்தலின், ஸ்மரணை ரூபமே வேறல்ல வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையின் புடை பெயர்ச்சி யன்றோ சிந்தனை யென்பது; அந்தச் சிந்தனையாற் சிந்திக்கப்படுவதன்றோ செகமெ னப்படுவதும், இங்ஙனமிருக்க; ஒன்றெனப்படுமாவெனின்?

ஆ-விடை—வேறெனப்படுமாயின் சிந்தனை பிராந்தியற்ற விட த்திலிருந்து முலக மதற்கில்லாமற் போவானேன். போவதால், அதைப்பற்றி யிக்கவியிற் சிறிதுணர்த்துதும். யாதெனில்; “மாழ் கலுஞ் சிந்தனையே மாற்றலுஞ் சிந்தனையே, ஆழ்தலுந் துன்பம் லன்னதே - ஆழ்ந்தி, அகறலுஞ் சிந்தனையே யல்லவுடலை, யகபென லுஞ் சிந்தனையே யாம்.” எ - து. தோகமுதலிய சகல பதார்த்தங் களும், பூகபௌதிகங்களு மணுக்குமு சையோக விகார பதார்த்த மென வறியாது, எதார்த்தமென மயங்கலுஞ் சிந்தனையே, சோகனை யா லெதார்த்த மல்லவென வையந்திரிபறத்தெளிந்து அம்மயக்கத் தை மாற்றலுஞ் சிந்தனையே, அம்மயக்கததால் வரு மின்ப மெனக் காட்டி மாறுந் துன்பக்கடலில் மூழ்கித் தவிப்பதுஞ் சிந்தனையே, அங்ஙன மூழ்கித் தவிப்பது னின்றும் விசாரணைத்தெளிவாலகன்ற விஸ்ராந்தி யடைதலுஞ் சிந்தனையே, தானல்லாதவு லைந்தாவென மயங்கிக் கோடலுஞ் சிந்தனையே யென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிபடு பொருளாகிய புலக மிருப்பதுபற்றி யன்றோ; இச்சாஞானக்கிரியையாகிய புடை பெயாச்சி யுளதாயிருக்கி ன்றது, இங்ஙனமிருக்க; ஸ்மரணையே செகத்தென்னலாமா?

ஆ-விடை—(கவி) “இச்சா ஞானக்கிரியை யெங்கே ஸ்மரண யன்றி, இச்சாஞா னத்தையன்றி யெங்குலகம் - உச்சிதமாம், எல லாம் ஸ்மரணமய மென்பதற்கென் னாட்சேபம், மல்லாய்கே ளின் னென்று நன்கு.” எ-து. அகமுக நாட்டத்திழந்த ஸ்மரணை செகத் துருவமாக வன்றி யெழத் தெரியாததால், அங்ஙனே யிச்சாஞானக் கிரியையாம். இம்மூன்றும் ஸ்புரிப்பையன்றியெங்கே, இச்சாஞான மெழாவிடத் துலகென லெங்கே, இது; எல்லா வினோகங்களினு மேலானதாம். சுமுத்தியி லவிச்சின்னமாகிய சூனியரூபமாக நின்ற ஸ்மரணையே நித்திரை தெளிவுற்ற விடத்தேனும், இடையிற் பங்க முற்றவிடத்தேனும், சின்னமாகிய பிரபஞ்சரூபமாவுதிக்குமன்றோ? அங்ஙனஞ் செகத்ரூபமா நின்று விவகரிக்கு மிடத்தாம் ஸ்மரணை ரூபமாக வன்றி நாமரூபங்க ளொன்றுந் தோன்றக்கண்டிலமே;” இங் றுன நாமரூப மயமாநின்ற ஸ்மரணையே கேவலத்தில் மீண்டுஞ்சூரி

௩௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

யமாகத் தோற்றுமன்றோ, அவஸ்தாத்திரயக் காட்சியனைத்தும் ஸ்மரணை ரூபமாதலால், எல்லாம் ஸ்மரணை மயமென்பதற் காட்சேபம் யாது? நற்குணசீலனே! யிஃதன்றியு மின்னொன்று சொல்லப் புகுதும் நன்கு கேளுதி.

ஞா-வினா—பிரபஞ்ச முண்டாயிருந்து ஸ்மரணைக்குக் காணப் படுவதாயிருக்க, ஸ்மரணை யென்ன லாமா வெனில்?

ஆ-விடை—“ஸ்மரணை யன்றி யுண்டாமேற் சாக்கிரந்தானந்த, ஸ்மரணையன்றி யுண்டாளு சகத்து - ஸ்மரணையன்றி, யில்லையெனிலீ துமிலை யெங்கேநின் னாஸ்திகந்தான், எல்லையெது நீயே யிசை.” எ-து. ஸ்மரணையன்றிச் சாக்ராவஸ்தையுண்டாயிருக்குமாயின், அந்த ஸ்மரணை யன்றிச் சகத்து முண்டா யிருக்கலாம். ஸ்மரணை யன்றிச் சகலாவஸ்தை யில்லையெனின், பிரபஞ்சமு மில்லையெனப்படாதோ? இதனால், பிரபஞ்சமகத்தென்றும், அறிவணுத்துவ மென்றுங் கொண்ட நின் கொள்கை மகத்துவ மணுத்துவமாகவும், அணுத்துவ மகத்துவமாகவு மாறிவிட்டதே யிப்போ துனது நாஸ்திகக் கட்சியெங்கே? இப்போதாவ துலகினுக் கெல்லையாது நீயே சொல்லுதியென.

ஞா-வினா—ஸ்மரணை யன்றி யாவு மில்லையெனில், யாவுமாய்த் தோற்றற் கேதென்னையோ அதனைச் சொல்லுதி யெனின்?

ஆ-விடை —“பகிமுகத்ததாயிற் பலகற் பிதமாம், அகமுகத்த தாயி லறிவா - யிகலின்றி, யேகபரி பூரணமா மெங்கே ஸ்புரிப்பெனலும், ஆகலழி வேதெங் கறை.” எ-து. ஸ்மரணைரூபமாயெழுந்த னென்ப்தி யதோமுகத்த நிலையதாயின், பலவிதமான கற்பனாரூபமாக விளங்கும் ஊர்த்தமுகத்ததாயின், பரிச்சின்ன தோடமின்றி யேக சை தன்யமாகவும் பரிபூரணமாகவும் விளங்கும். அப்போது ஸ்புரிப்பென்னுங் கற்பிதத் தோற்றமு மெங்கே, அதினைமுச்சியு நசிப்புமேது, அங்ஙனமாய தெங்கே கண்டிலமே யிதுபற்றி யாது கூறுதியென.

ஞா-வினா—ஆங்ஙனம் ஸ்மரணை நிலையாய துண்மையே வழி படற்கு யாது தந்திர மெனின்?

ஆ-விடை—“அகமுகத்த தாதற் கறிவிக்கு நிட்டை, மிகவருத்தமாகில் விடுத்து - அகவிரத்தி, யாகத் துறவென்னு மன்ன தூஉங் கட்டமதேல், யோகமே னுஞ்செய் யுகம்.” எ-து. அசரீரி வாக்கிய

மாகிய வேதமாதா இரக்கமுற்று, அந்த ஸ்மரணை யந்தர்முகநாட்ட மாதற்கவாவில் சொரூப சமாதி சகசசமாதி யென்னும் நிடையினை விடா தியற்றுதி யெனக் கூறாநிற்கும். அது மிகவும் வருத்தமென் னில, அம்முயற்சியை விடுத்து அகப்பற்றின்கண் விரக்திதோன்றப் புறப்பற்றை யொருங்கே விட்டுவிடுக வெனக் கூறும். ஆஃதுங்கட் டமெனின், கிரியாயோகமேனும் யுகமளவும் விடா தியற்றுதியெனக் கூறுமெனக்கூற.

ஞா-வினா—இதெல்லாம் பொறிகரண மடக்கிச் செய்ய வேண் டிவதால், இங்ஙனமன்றிப் புரிய மார்க்கங் கூறுதியெனின் ?

ஆ-விடை—“அதுவும் வருத்தமதே லாண்டாணைப் பூரி, அது வும் வருத்தமதே லன்பர்க் - கிதஞ்செய்க, மாவருத்த மென்னில் மகாவிரதம் பூண்டிடுக, சாவளவு மென்னுமறை தான்.” எ-து. யோ கம்புரிவதுங் கட்டமெனின், இம்மைபோ லெம்மையினும் தணுவாதி தந் தடிமைகொள்ளக் கருது மெமக் குயிர்க் குயிராநின்ற ள்ள சுயம் ப்ரகாச சொரூபமாகிய எமது கர்த்தனைத் திரிகரணமு மொக்கப் பூசித்திடுக. அதுவும்வருத்தமெனின், அவனது மெய்யன்பர்க்கேனு மிதந்தோன்றப் பணிபுரிக அதுவு மகாவருத்தமாயின், ஒன்றினும் விருப்பும் வெறுப்பு மெழா திருக்கத்தக்க மகா விரதத்தை யாவது பயந் துயிருள்ளளவு மியற்றுகவென வேதமாதா கூறுமென

ஞா-வினா—பக்குவமறிந்து இங்ஙனங்கூறாதகுதியரும், கேட் கத்தகுதியரு முளரோ வெனின் ?

ஆ-விடை—“ஈதெல்லா உத்திரமே யெவ்வுயிருந் தன்னிலையி, லாதற் கயல்விட்டிங் காரறிவார - மீதுநிலை, யின்னதுபோற் சொல் வாரு மேற்கத் தகுதியரும், உன்னிலரி தெங்குமென வோர்.” எ-து. உயிர்கள் காமவெகுளி மயக்கத்தினின் றகல்தற் கிங்ஙனங் கூறியதெ ல்லாந் தந்திரமேயன்றி வேறன்று. இங்ஙனங் கூறுவது எது காறு மெனின், தானனனிய மாகாது தானே தானாதல் வராயுங் கூறும். இங்ஙனமாய நெற்போற் போதிப்போரும், இதனைப் பெறுவோரு முளரோ ; இருக்கினுஞ் சித்திக்குமிடத் திவர்க ளெங்கணு மரியொ ன்றுணர்ந்திடுதியென.

ஞா-வினா—ஆயின், ஆஸ்திகரணவருஞ் சகசீவபரமென மூன் றெல்லைவகுத்தது யாதினாலெனின் ?

௫௨ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஆ-விடை—“எல்லை சுயஞ்சோதி யேகசை தன்னியமே, யல்லாது மூன்றில்லை யாயங்கால் - சொல்லாவிங், காய்பவர்க்கு மூன்றாமது விளங்காத் தன்மைபினால், ஓய்விலா வாதத்தென் னோது.” எ-து. எல்லை யெனப்படுவது ஒன்றேயொழிய மூன்றில்லை, அதாவது; சுயம்ப்ரகாச சொரூபமாகிய ஏகசைதன்ய மென்பது. ஐயந்திரிபறவாராயமிடத் திநிலையன்றி வேறில்லை. இங்ஙனமிருக்க; மூன்றெல்லையென்பது ஆருக்கு. அந்த அனுபவம் விளங்காததுநாம் சொல்லா லாராய்பவர்க்கு, இவ்வற்ப நிலையுள்ளார் ஓயாது வாதிப்பதினாலயா துபயன்-சொல்லுதியென.

ஞா-வினா—இஃதுண்மையே யாது கூறுதியெனின ? *

ஆ-விடை—என்ன சுதந்தரமுண் டெங்கேனு மெவ்வுயிர்க்கும், அன்னோனை யன்றி யறியாமே - யின்னநாம், ஆதாரமற்ற வவதிப்பிணம்போல்வம், ஏதாகு நும்வாத மிங்கு.” எ-து. பகவானில்லை யெனில், எவ்வுயிர்க்கு மெவ்விடத்தேனுஞ் சுதந்தரப் பொருளாயுள்ள பரவஸ்துவையன்றி யெமக் குயிர்க்குயிரான சுதந்தர மென்ன வுண்டு. பலவாற்றா லாராயினும் வேறுளதாகக் ; கண்டிலமே இன்ன நிலையுடைய நாம் யாதோ ராதாரமுமற்ற வவதிப்பிணம்போலக் கிடக்கின்றனம், பரவஸ்து இல்லையென வாதிக்கு முமதுவாத மிங்கே யாது பயன்பெறுமென.

ஞா - வினா—“என்ன வவரு மிதுவே முறையாகும், நன்னீதி மாறின்றி நாட்டினாய் - சொன்னவற்றுள், எந்த முடிவுநிலை யேற்க விடங்கொடுத்த, தந்தநிலை யீதென் றறை.” எ-து. நாஸ்திகவாதத்தாற் றடுக்கு ஞாயவாதியும், ஆஸ்திகரை நோக்கி நீரிங்கே கூறிக் கொண்டு வந்த இந்த நிலைகளே யொழுங்காகும். இந்நிலைகளை நல்ல ஞாய மார்க்கத் துக்கு வழுவின்றி நிலைநாட்டினாய். போதும்; இப்போது சொல்லிக்கொண்டு வந்த நிலைகளுள்; எந்த முடிவான நிலை யாஸ்திகத்தை யேற்க இடங்கொடுத்தது. அந்த நிலை யிஃதென்றுணர்த்துதி.

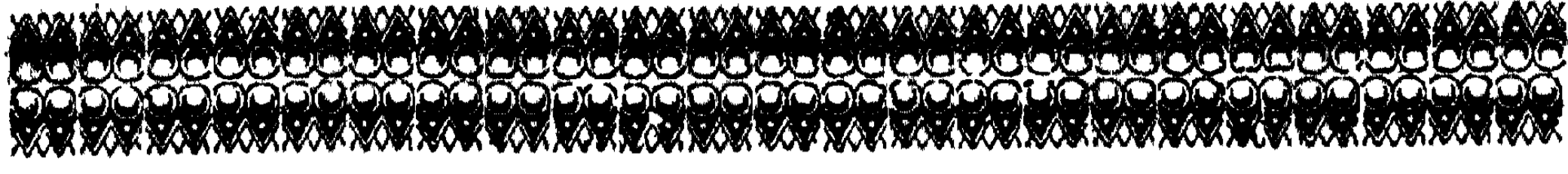
ஆ-விடை—“பகிர்முக மந்தர்முகப் பார்வையா லன்றி, இக லொன்று மில்லை யெவர்க்கும் - பகிர்முகநோக், குண்மை விளக்கா தொழியுமே மற்றைய, துண்மையே காட்ட வுறும்.” எ-து. ஸ்மரணையின் பகிர்முக திருஷ்டிகாரணமாக நாஸ்திகன் பரஃவ ரில்லை யெனலும்; ஆஸ்திக னந்தர்முக திருஷ்டிகாரணமாக வுண்டென

லும்; ஞாயமே யிரண்டும் விரோத மில்லை. பகிாமுக நாட்டமுண்
மையை விளக்காதகலும். ஏனைய அந்தர்முக திருஷ்டியோ வுண்
மையினையே விளக்கமுந்துறும்—எ-று. எனவே, நாஸ்திகள் சர்வ
த்தையும் விசாரித்துத் தெளியும் அறிவைவிசாரித் தறியத்தெரி
யாது அறியப்படு மவைகளி லுண்மையாது உண்மையாதென நோ
க்கிச் சோதிப்பதொற் பாழன்றி வேறுதெரிசன மெங்ஙனம் வாய்க்
கும். அதொற பரசிவரிலலை யெனவும், இருந்தாற் காணப்படாரா
வெனவுங் கூறுவன். ஆஸ்திகனறிவு நாட்டத்தோ னாதலின், முடிவு
பெற்று, விஸ்ராந்தி யடைந்து, நிர்மலசித்தனாய்ச் சிவேசருண்டென
ற்கு மவர்க் கைக்கியரு சாதித்தறகும், கூடுமானதாற் சிவேசருண்
டெனக் கூறுவ னென்பதாயிற்று.

உ - வது. ஆவ்திகவாதம்

முறறிற்று.

—

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

ந - வ து,

ஆஸ்திகநாஸ்திகமின்றி

ய ம ய ர ம.

ஞாயவாதிவினா—ஆஸ்திக நாஸ்திகமின்றி யமையாமை யாவ தென்னை?

ஆ-விடை—இவ்விரண்டு மொத்து விசாரியாவிடத் தோர்தலை தீர்ப்பாதலி னெங்ஙன முன்மை விளங்கும். விளங்காமை பற்றி யின்றி யமையாமையெனப் பட்டதென்க.

ஞா-வினா—ஆஸ்திகநாஸ்திகமின்றி யமையாமை யாவ தென்னை?

ஆ - விடை—“நாஸ்தி நபாதியெனல் ஞாயமே சொல்லளவா, ஆஸ்திகங் கொள்ளளவு மாறோலார் - ஆஸ்திகந்தான், உத்தேச லட சணத்தோ டொத்து பரிட்சை செயல, எத்தடைக்கு மென்றே விடம்.” எ-து. சொல்மாத்திரமாக ஆஸ்திகங் கொள்ளு மாவுஞ் சொல்மாத்திர மாக நாஸ்திநபாதி யென்னு மிவ்விரண் டுத்துயாற் றடுத்தல் ஞாயமன்றே, இதனை யேற்காதவராருளர். ஆயின் ஆஸ்திகமாவது; உத்தேசம் - லட்சணம் - பரிட்சையென்னு மிம்முன்றி னையு மொத்து விசாரித்துத் தெளிதல். இங்ஙனந் தெளியின் என்ன தடை நேரிடினு மவற்றையெல்லா மொருங்கே தடுப்பதற் கென்ன தடை—எ-று. எனவே, யெந்தத்தடைக்கு மிடமென்ன வென்றவா ராயிற்று.

ஞா-வினா—நாஸ்திகத்தோ டொக்க ஆஸ்திகத்தையு மெண்ண லாமா வெனின்?

ஆ-விடை—ஆமுண் டெனுமளவு மல்லவிலை யென்றுவரும், ஆமுண் டெனலொழியி லன்னதேன்-நாமகற்றிற், போமோ விருப் பதுதான் போகாது சோதனையி, லாமாறு காட்டவலா ரார்—எ-து. இன்னது செகசீவ பரமாமென்னு மளவும், பொருளல்ல வற்றை நாட்டலா, லல்லவெனவும்; தோற்றங்களை யம்முன்றெனக் கொண்டு

அவை யுண்டென மளவும், அத்தோற்றங்கள் விசாரணையில் தமக் கெனப் பொருளின்றித் தத்தங்காரணங்களி லொடுக்கிக் கொண்டு போகியு மின்மையாக முற்றுமுடிதலா லில்லையெனவும்; வழக்கு வருமன்றோ; வருதலால், ஆமென்று முண்டென்றும் நாட்டுதலா லென்னபயன். தீராவழக்காதலால் விட்டுவிடுதலே நன்மை. விட்டு விட்டால் அல்லவில்லை யென்னு மாட்சேபனையேன் வரும். வரமர் ட்டாதென்று ஆமென்றும் உண்டென்றுங் கூறும் வசனங்களை நாம் விட்டுவிட்டால், இருக்கிற சகீவபர மில்லாமற் போய்விடுமோ? இருப்பதாயின், வஸ்து சோதனையி லில்லையெனப் போகாதிருப்ப தாகக் காட்டவல்லா ராருளா, எங்கணு மில்லவேயில்லை—எ-று.

ஞா - வினா—ஆயி னிவ்விருவா வழக்காற் பயனின்றோ வெ னின்?

ஆ-விடை—தன்னு லறிவதெலாந் தன்னிழலென் றெண்ணமி ல்லார், தன்னிழலை யாராப்பார் தாமாப்பாரா - இன்னவிதங், காண ரிவரிருவர் கற்றமொழி முற்றுறுமோ, வீணா வீணரிலே வேறு. எ-து. தன்னு லறியப்படுவனவாகிய தத்துவக்கூட்ட ங்க ள்ளைத்துந் தனதெதார்த்த சொரூபமாகிய சத்த சைதன்யத்தி னிழலென் றெ ண்ணமே யில்லாதா ரொங்ஙன மவற்றை யறிந்தளப்பார். ஆயினில ரோ வெனின், தனது தேகநிழலை யளக்கவல்லார் யாரோ, அவர்களே யவற்றை யளக்கவல்லா. இன்னவித நிலையுண்டெனச் சத்தத்தா லுங் காணாத விவ்விருவர் மிகுதியுங் கற்றுணர்ந்து வழக்கிடு மொழி கள் முடிவு பெறுமோ? பெறுதாயி னிவர்கள் வழக்கிடுவானேன். வீணா வீணர்க ளிவர்களெனக் காட்டுதற்கு வேறுள ரிவர்களாகா ரெனின், வீண்வழக்கி லிவர்களிலும் வேறிலொன்க.

ஞா-வினா—இனி யிவ்விருவர் வழக்கும் வீணயி னுண்மை விளங்குமாறுதா னெங்ஙனே வெனின்?

ஆ-விடை—விசாரம்-மனனம் - ஆதாரநோக்கு - பாவம் - அபா வம்-தேடல்-பிராந்தி-எழுச்சி-புடைபெயர்ச்சி - வினைமுதல்-என்னு மிப்பத்தும் லுர்த்தமுக சோதனையால் மூடமகன் றுண்மை யினைய தென விளங்குமென வறிக.

ஞா-வினா—இவற்றுள் விசாரமாவ தியாதெனின்?

ஆ - விடை—விசாரமாவது; அறிவு தனக்குப் புலப்படுவனவ னைத்து முபாதான லுபாதேய தர்மமத்த தெனவும், விகார, நிலைய

௩௬ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

தெனவும், கிஞ்சித்து முனராத் தனமையால மமயப்பொரு ளென க்கருத, அதனா லிச்சானானக்கிரியை விளைவுங், அதனா லதோமு கத்தாழ்தலும், தற்பிரியமெனக் காணு தவற்றால் விளைவதெனக் கரு திச் சுகித்தலும்; அங்ஙனஞ் சுகித்தலால் மாறாத்திருத்தி யின்மை க்குளஞ்சுழறலும், அச்சுழறலா லின்பமெலாந் துன்பமாத் தோற்ற லும், அத்தோற்றத்தாற் சயசுகமாவ தியாதெனக்கருதலும் வரும ன்றோ? அங்ஙனம் வரும்போது திரிசியமனைத்தும் பிரியவடிவா யின் வெறுப்புக்கிடமென்ன. வெறுப்புக்கு மிடமாதலின் பிரியசா தனக் கருவியாகவேண்டும். ஆனாற் பிரியவடிவமாவ தியாதெனவ ரும். வரின், சோதனை செய்யவேண்டிவரும். வரின், சடமனைத்து மல்ல வல்லவென வகலும். அகலவே, சித்தெனவரும், வரவே, சித் திற் கற்பிதமோ - எதார்த்தமோ எனவரும். இங்ஙனம் வருவதெல் லாம் விசாரமெனப்படும்

நா-வினா—இத்தனையு மொன்றில் விளக்கிக் காட்டவேண்டு மெனின்?

ஆ-விடை—கடபடமென்பவற்றுள்; கடமென்புழிப்பருத்துஞ், சிறுத்துங், குவிந்தும், வளைந்தும், நீண்டு, மிது முதலான விகாரம் பெற்றிருக்குந் தோற்றமென்னாது மெய்யெனக் கருதுமாறுபோன் று, தேக மென்புழி மண்ணின் சட்பாவவிவகாரத்தோற்றமெனக் கரு தாது, மெய்ப்பொருளெனக்கருதித், திணைபாவிடங்களி லெவ்வொ ன்றின்டாலதாக்கித், தேகியாகப்பாவித்து, யானெனதெனப் பந்தித் தல் துக்கமேயாதலின், துக்கமெனவுணர்ந்தான்; யாதினாலிவ்வுடல் துக்கமாகக் காண்பதென விசாரிப்பது, விசாரமெனவும்; அங்ஙனம் விசாரிப்புழி யிங்ஙனங் காணப்பட்டு நின்றனவடிவங்களைத்தும் நாசகாலத்தில் மண்ணு யழிந்ததைக் கண்டுகொண் டிருக்கிறோம், இப்போ திருக்கிற வுட்களு மவ்வண்ணந் தானே யென விசாரத் தாற் நீர்ந்ததைத் தோற்ற லாகார மாகாது சிந்திப்பது மனமென வும்; அங்ஙனஞ் சிந்திப்புழிச் சராசர வடிவங்க ளனைத்து மண் ணின் விகாரமெனத் திடந்தரலா, லுட லெங்கெங்கு காணினு மயங் காதிருத்தற் காதார நோக்காகிய மண்ணுட்த சாதனம் வேண்டிவ தாதலால், ஆதாரநோக்கெனவும்; அங்ஙன மாதார நாட்டமிக்குழி, எவ்வுட லெங்கெங்கு தோற்றினு மண்பாவ மேலிடலால், முன்னர் உடலினது விகார மண்ணெனல்போய், இப்போது மண்ணினது விகார முடலென்னு மனுபவந் தரலானும், இந்தப் பாவத்தி லுடல்

ஆவ்திகநாவ்திகமின்றியமைமயாமை. ௫௭

தோற்றமையானும், ஆதாரபாவமே பாவமெனவும்; இந்தவாதார பாவமேலீட்டி விர்தவாதேயமாகிய தேகபாவம் நாளுக்குநா ளனு வணுவாக மெல்ல மெல்லத் தெரியாதப்பி லுப்புபோற் கரைதலால் அபாவமெனவும்; இங்ஙனம் பாவம் நேரிட்டுழி, முன்ன ருண்மை யாகத் தோற்றிய வுட்க ளெங்கே யெங்கே யெனத் தேடவேண்டி வருதலால் தேடலெனவும்; அங்ஙனம் தேடலுற்றுழி யிருந்தால் காணாதா? காணாதா வில்லவேயில்லையெனவரும். வரின், முன்னர் நாமே யுடலைக் கர்த்தத்துவ சாதனக் கருவியாக் கொண் டிவ்வுலக சுகத்தை யனுபவித்தோ மிப்போது அதுபோனவழியெங்கேயென வரும். வரின், உடல்கள் தோற்றுவதற்கு முன்னு முடல்கள் மண் ணே. தோற்றி நின்ற விடத்தும், மண்ணினது விகாரமன்றி யவ யவங்கட்குச் சொருப மின்மையா லுடல்க ளிப்போதும் மண்ணே. அழிந்த விடத்து மனுபவமாக் காண்டலால் பின்னுமண்ணே. இம் முன்றுகாலத்தும் மண்ணையன்றிப் பிரத்தியட்சத்தானும் - அனுமா னத்தானும்-அருத்தாபத்தியானும் வேறுகாணாத வுடல்க ளெப்போ தும் மண்ணே. ஆதலின், மண்ணினது விகாரவடிவமுடல்களெனக் காணாதது; உடல்களோ, வேறோ? வேறாயின், மண்ணை யன்றிக் காட்டலாம். உடல்களெளி னங்ஙன மோர் முதலன்றாதலின், ஒன் றையொன்றாக் கொள்ளு மயக்க மென்னலாம். அம்மயக்கம் புத்தி விகற்ப மாதலினும், அன்னிய மன்றாதலானும், உடல்க ளெனல் வந்ததுமில்லை, யிருந்ததுமில்லை, போனதுமில்லை. உடல்களாக வந் தது மிருந்ததும் போனதும் புத்தி விகற்பே, ஆதலிற் பிராந்தி யெ னவும்; ஸ்மரணை தன்னையுந் தனக்காதார சுத்த சைதன்னியத்தையு மறந்த வவசர நிலையே பிராந்தி ரூப வெழுச்சி யாதலால், அதனை யெழுச்சி யெனவும்; அகண்ட வெளியி லேகதேசமாக அவ்வெளியே பரமாணுவிலு மதிதுட்பமாகச் சலிக்கவெழுந்த எழுச்சிபோல அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்ப்ரகாச சைதன்ய வெளியில் தானே யேகதேச வத்தியாச பரமாணுரூபமாக வெழுந்த வெழுச்சி யாதலால் அதனை யெழுச்சி யெனவும்; காற்றாகத் தடிக்க வெழுத லாகிய புடை பெயர்ச்சி யின்றி யவ்வெழுச்சி யில்லாமை போல, அகண்ட சைதன்யவெளியி லயலாக ஸ்புரிக்க வெழுதலாகிய புடை பெயர்ச்சி யின்றி, ஸ்புரிப்பாகிய வெழுச்சி யில்லாமையால் அவ்வ சைவைப் புடைபெயர்ச்சியெனவும்; வெளியாகிய வினைமுதலையன் றிப் புடைபெயர்ச்சியாகிய அசைவில்லாமைபோலச், சிதாசமாகிய

௫௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

வினைமுதலையன்றி ஸ்பூரிக்கவெழுதலாகிய புடைபெயர்ச்சி யென்னும் அசைவில்லாமையா, லிங்கேசைதன்யத்தை வினைமுதலென்றும்; சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். இதனாற் சர்வத்திற்கு மாதாரஞ் சைதன்யமெனவும்; அதனை மறவாதிருக்கி னிந்த விபரீதங்க ளெல்லா மில்லை யெனவும்; ஆதாரந் தெரியாவிடத் திவ்விருவர் வழக்காற் பயனின்றெனவுங் குறிப்பித்த வாறாயிற்று.

ஞா-வினா—இங்ஙனமிருக்க; முன்ன ரிவ்விரு வழக்கு மின்றி யமையாமையெனக் கூறுவானே னெனில்?

ஆ-விடை—ஒருவ ரனுமானத்தா னுண்டெனவும்; ஒருவா பிரத்தியட்ச மில்லாமையா லில்லையெனவுங் கூறாதொழியி லொரு தலைத்தீர்ப்பாகவும், வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தங்கட் கிடமின்றாகவு முடியுமா தலைப்பற்றியென்க.

ஞா-வினா—பரசீவ றுணடெனக் கூறலாற் றடையென்னை யெனின்?

ஆ-விடை—உபாதி குணச்சேட்டையைப் பரசீவரெனின், பரசீவராசுமா? தன்னை யறிதற்பா லதன்றாமையி னென்க.

ஞா-வினா—உபாதி காரணமாக வுபாதிசகித பரசீவர் வெளிப் படுவா னொன்றற கன்றோ விட்ட விலக்களை யேற்படுத்தப்பட்ட தெனின்?

ஆ-விடை—மெய்யே; ஒன்று கூறுது மதனைக்கேளுதி. “அறிவோ வழக்கிடுவ தன்றி யுடலோ, அறிவே லுடல்மயம, தாகா-தறிவா நின், றிட்டால் வழக்கெங்கே யில்லையுண் டென்பதெங்கே, விட்டிடி னுந் தேர்வதெங்குன் வீடு.” எ-து. இருவராக நின்று வழக்கிடுவ தறிவோ, உடலோ? உடலெனிற் சடமறிந்துணர்த்துமா? அறிவெனி, லுட லன்னியமாதலா லதன் மயமாகா தறிவாகாரமா நின்று வழக்கிட்டா, லன்னிய மென்ப தில்லாமற் போகு மாதலால் வழக் கென்பதும், இல்லை யுண்டென்பது மெங்கே. தேகநானென் றதன் மயமாமளவுந் தேவையின்றி யிங்ஙன மாராயும் வழக்கை விட்டுவிடி னும் உபசாந்தி நிலையாகிய மோட்ச மெனப்படுவ தெங்கனம் விசா ரித்துத் தெளியப்படும். எ-று. தெளியாவிடத்து விஸ்ராந்தி யில்லை யென்பதாம்.

ஆவ்ஸ்திகநாவ்ஸ்திகமின்றியமையாமை. ௫௯

ஞா-வினா—ஆயின், யாது சைதன்னியத்துக்கயலாகத்தோற்று கின்ற தெளின் ?

ஆ-விடை—“மறந்திடிந் மண்ணை மடப்பே யுடலாம், மறக்கி ல்றிவை மறப்பே-பிறிதாகத், தோற்று மனர்த்தமதாஞ் சொல்வழக் கா லென்னபயன், தோற்றளவும் வேண்டுந் துணிவு.” எ-து. உட லாகத் தோற்றுவுன வுனைத்து மண்ணின் பிரிதிபலனமேயன்றி வே றில்லாமையால், அவைகளை மண்ணாகப் பார்ப்பதை மறக்கி னந்த மறப்பே யுடல்களாகத் தோற்றுமன்றி வேறுகாரணமின்றும். அது போல, எவ்வுயிரும் நானென்னு மறிவை மறக்கி னந்தமறப்பே தே காதிப் பிரபஞ்சமென்னு மனர்த்தரூபமாகத் தோற்றுமன்றி வேறி ன்றும். இதனை யங்ஙனமன்றி யர்த்த ரூபமாகப் பார்ப்போர் சொல் லாலுண்டெனவு மில்லைபெனவும் வழக்கிடுவதாலாய பயனென்னை? வழக்கிடல் வேண்டிவதின்றோ வெனின், திரிசியமனைத்து முண்மை யாகத் தோற்றளவும், விபரீதத்திலாழ்த்து மாதலி னுணடில்லே யெ ன்னும் வழக்கு வேண்டும். யாதுக்காகவெனின், உபசார்தி நிலை வா ய்த்தற் குண்மைத் துணிவு பற்றி. எ-று.

ஞா-வினா—வழக்கினுக்கு முடிவின்றமையா லென்செய்வதெ னின் ?

ஆ-விடை—“உள்ளச் சகத்தடிப்பை யோட்டத் தெரியாதா, உள்ளதில தென்பதெவ னென்றுறுமோ - தள்ளிவிடில், பந்தத்தறு தியெவன் பற்றறுமோதேகோகம், எந்தவிதத் தும்வேண்டு மிங்கு.” எ-து. உள்ளத்தின்கண் ணதனைவிடாது பாலுநீரும்போ லபேதமா கத் தோற்றுஞ் சகத்தடிப்பை யினையதென் றுணர்ந் தோட்டத் தெ ரியாதார் பரசீவ ருளொன்று மிலொன்றும் வாதிப்பதா லாய பயன் யாது, இது சுருதி யுத்தி யனுபவத்துக் கியையுமா, இயையாதது பற்றித் தள்ளிவிடலாமா, தள்ளிவிட்டா லுடலுயிராகிய சித்து சட பந்த மயக்கத்துக்கு விமோசன மெங்ஙனங் கூடும். அன்றியும்; தேக நானென்னு மகம் பாவமய லெங்ஙனம பற்றறும். கூடாதாத லா லெந்த விதத்தால் யோசிக்குமிடத்து மிங்கிந்த விசாரணைவேண் டும். எ - று. “பூதச் சுயம்பிதெனப் பொன்றளவுங் கேட்டறியார், ஏதுக் கிலையுண்டென் றிவ்வழக்குச் - சாதிப்பேன், விட்டிடுமோ து ன்பமயல் விட்டிடுநு மிவ்வழக்கைக், கட்டமெனி னும்வேண்டுந் கா ண்.” எ-து. ஐம்பூதங்களின் சுயம்புவடிவ மிஃதெனச் சாவளவுங்

சூய சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞாவிடை.

கேட்டற் கிடம்பெறத் தகாத விவ்விருவரும் பரசீவருண்டெனவும், இல்லையெனவு மிடும் வழக்கால் யாதுபயன். முடிவுபெறற் கிடமின் றுதலா லொருவரை யொருவர் வழக்காற் சாதிக்கப் புகுவானேன்? இவ்வழக்காற் பயனின்றே விட்டுவிடலாமே? விட்டுவிடினும் பொ ருளல்லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளும் பிராந்தி ரூபமாகிய துன்பப்பெருக் கெம்மைவிட்டகலுமோ? ஒருக்காலு மகலாதுபற்றி யிவ்வழக்குக் கட்டமாயினு மவசியஞ் செய்பவேண்டு மென்பதை நீயே கண்டிணர்க. ஏ-று.

ஞா-விஞா—திருக்குத் திரிசிய மென்பவற்றுள்; யாதால் விளை ந்ததோ விவ்விருவழக்குமெனின்?

ஆ-விடை—அறிவை யன்றி யறியாமையும், அறியாமை யன்றி யறிபடு பொருளு மின்மையால் அவாந்தரப்பொருளதாகிய அறியா மைபற்றி விளைந்த தென வறிக.

ஞா-விஞா—அறியாமைக்கோ ரடையாளங் கூறவேண்டு மெ னின்?

ஆ-விடை—ஒன்றை யொன்றா யறிவது. அது; பழுதையைப் பாம்பென் றறிவது போல்வன.

ஞா-விஞா—இங்ஙன மறிவது மறிவன்றே வெனின்?

ஆ-விடை—அறிவாயினு முண்மையை யறிவ தன்றாமையி னறியாமை யெனப்பட்டது.

ஞா-விஞா—ஆயி னிவ்விருவரதறிவுங் கல்விஞானத்திற் சிறப் புற்றதன்றே, இதனையு மறியாமை யென்னலாமா?

ஆ-விடை—கற்பனை கடவாததாற் சிறந்ததன்று.

ஞா-விஞா—கற்பனை யாவ தியாது?

ஆ-விடை—பழுதை பாம்புபோற் றேற்றல் முதலியன.

ஞா-விஞா—ஆயின், கல்வி யுணர்த்து ஞான முண்மை ஞான மன்றே?

ஆ-விடை—உணர்த்துமாயின் கற்பிதங் கழலாரா? கழலா ரா தவி னுண்மை ஞானமன்று.

ஞா-விஞா—உண்மை ஞானமாவ தியாதோ?

ஆ-விடை—காரண காரியவாத முதலிய ஐந்தபேத வாதத்தா
னும் ; விருத்தி-பரிணாமம்-ஆரம்பம்-உற்பத்தி-விவர்த்தம் - என்னு
மைந்து திருஷ்டாந்தத்தானும் ஐயந் திரிபின்றிச் சுருதி யுத்தி யனு
பவத்துக் கொத்துத் தெளிவதே யுண்மை ஞான மெனப்படும்.

ஞா-வினா—இவ்விருவரு முண்மை ஞானமுடைய ரல்லொன
வெங்ஙனம் விளங்கும் ?

ஆ-விடை—உயிர்களாகிய வறிவு சத்தெனக் கணித்தற்கும் ;
உதாரணந் தக்க திதுவெனத்தரற்கும் ; தன்னை விலட்சணமாகவுஞ்
சலட்சணமாகவு மனுபவித்தற்குங் கிஞ்சித்துந் திறமையில்லா ததி
னெலென வுணர்க.

ஞா-வினா—இவ்விருவர் வழக்கிவ்ஙனமிருக்க ; வேதமாதாவும்
இவ் விரு வாதத்திற்குஞ் சம்மதித்த தென்னை ?

ஆ-விடை—“தானலாதொன்றுதன்னைத் தானெனக்கருதிக்கொ
ண்டே, யானெலாஞ்செய்தேனென்னும்” ஆகங்கார நிலையல்லாததா
லதனைத் தவிர்க்கவேண்டித் தனுகரண புவனபோகவாய்ப்பு நமதிய
ற்றலாலன்றே ; வேறொருவன் பாலதாதலின், அவனையன்றி யெமக்
கோர் சுதந்தரமின் றுதலால், யாமடிமை பூண்டவனைப் பூசிக்கவே
ண்டிமென்றும், எமதெண்ணங்களை முடிப்பித்துக் கொள்ள வேண்
டிமென்றும் பிரதிவாதிப்பது முறையாதலா லதனை யாஸ்திகமென
வும் ; தன்னைத்தா னுணர்ந்து தானே தானாத லைக்கியமுத்தியாதலா
லந்நிலை வருதற்குத் தந்திரமாக ஏற்படுத்திய படித்துறைகளி லிது
முதலென வறியா திதுவே முத்திரிலைக் கடுத்த படித்துறையெனம
யங்கிய மயக்கந்தவிர்ந்து மேலேமேலே. பற்றற்கு இந்நிலையெல்லா
மெய்யெனவும் ; அல்ல அல்ல வெனவுஞ் சொல்லி யழைத்துக்கொ
ண்டிபோ யந்தத்திற் றன்னைவிளக்கி யுன்னையன்றி யற்பமுமில்லை
யென முடிக்குமாதலின் அதுபற்றிச் சீவேசரில்லையெனப் பிரதிவா
திப்பது முறையாதலா லதனை நாஸ்திகமெனவுங் கூறுப. இதன்றி
யும், பொருளல்லதைச் சீவேசொனக் கொண்டவருண்டெனக் கோ
டல் விபரீதமாதலானும், அம்மயக்கந் தெளியாவளவும் துககமே
சுகமாகத் தோற்றிப் பிறவிப் பெருங்கடலி லாழ்த்து மாதலானும்,
அதனையகற்றித் தெளிவிக்கவேண்டிச் சீவேசரில்லையெனவும் ; இரு
ந்தாற் காரணப்படாரா வெனவுங் கருணைபற்றிக் கூறவந்ததேயன்றி
வேறன்றென வுணர்க.

௯௨ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—சீவேசருணடெனக் கூறியழைத்துக்கொண்டுபோவது முத்திரெறிக் கியைந்த முறையோ, அவரீல்லையெனக் கூறியழைத்துக் கொண்டு போகாதது முத்திரெறிக் கியைந்த முறையோ கருணைபற்றிக் கூறவந்ததெனின் ?

ஆ-விடை—உண்டெனின்தோர் மேலான வினோதமென்றியற்றிக் களிப்பரன்றிச் சோதனையாற் றெளிந்தேக மாகார். இதனாலில்லை யென்பமே யெனின், பயபத்திக் கிடமின்றாயும் - வைதீகநடையேற்றற்கும், அனுட்டித்தற்கு மிடமின்றாயும் ; அகங்கார மடங்கற் கிடமின்றாயும் பட்டிமாடுபோற் கட்டுக்கடங்கா துயிர்க ளழிவொன்னு ரோக்காலிருமையுங் கூறற்கியைந்தது கருணைபற்றியன்றே, அல்லவென வெங்நமறுக்கப் படுமெனவறிக.

௩ - வ து.

ஆவ்திகநாவ்திகமின்றியமையாமை

முற்றிற்று

—

உ

திருச்சிற்றமபலம்.

சிவமயம்.

ஸ் - வ து.

இனி

அவாந்தரவாதம்.

ஞா-வினா—அவாந்தரவாத மாவதென்னை ?

அவா-விடை—ஆஸ்திகம் - நாஸ்திகம் - துவிதம்-விசிட்டாத்து விதம் - அத்துவிதமென்னும் வாதங்களி லொன்றன்பாலு மாகாமல், கோழி கோழி - என்னவிலை - யென்னவிலை யென்றாற்போல வாதிக்கும் வாதமெனவறிக.

ஞா-வினா—இதுபோல வாதிக்கும் விபரம் யாதெனின் ?

அவா-விடை—யாமெந்தக்கட்சியுமாகாமல் அவரவர் கட்சியை மறுப்பதே யெமது மதமென்பர். ஆயினு முமக்குடன்பாடுதான் யாதோ வெனின் ? அதுகேட்பானேன் பேசுமென்பர். நம்மைப் போல் மற்றவரையும் பார்க்கவேண்டு மெனின், எதிலேயென்பர். துயரத்துக் கிடமில்லாதது லெனின், துயரமாவ தென்னென்பர். சுக விழப்பெனின், சுகமாவதும் இழப்பாவதும் என்னென்பர். சுகமாவது மனமலைவீன்றி நின்றலெனின், மனமாவதென்னென்பர். ஸ்மரணைநுபமெனின், ஸ்மரணைநுபம் யாதென்பர். உன்னுடைய நினை வெனின், என்னுடைய நினைவாவ தெதுவென்பர். இப்போது பேசுகிற துன்னுடைய நினைவல்லவா வெனின், என்னுடைய தென்பதென்னென்பர். நீயாகிற வஸ்துவெனின், நானாகிறவஸ்து யாதென்பர். அறிவெனின், அறிவென்ற தென்னென்பர். அறியுந் தாமதகையுடையதெனின், அறியுந்தர்மம் யாதென்பர். எம்மைக்கேக் கப் புருந்தீரோ யறிந்துதானே யதுதானெனின், அதுதானென்ற தென்னென்பர். இப்படியே தொலையாவழக்கா முடிந்து எடுத்தநிலை நிறைவுபெறாது கலைப்பதெனவறிக.

ஞா-வினா—இப்படியான விப்படியென் றனந்தமதக் கட்சிகளா கிய விஷய நிச்சயங்களை யெட்டுகிறதும், பூர்வபட்சம்-சித்தாந்த மென்னு மிரண்டனு ளொன்றன்பால தாக்கலு மென்கனம் வாய்க்கும். வாய்க்காவிடத்தென்ன சிறப்பெனின்?

ஆவா-விடை—“இன்னவிதக் கேள்வியினை லென்னபய னென்னுதே, என்னவிதக்கேள்வியு மெம்மதே-ஆன்னவற்றிற், கானவிடை நும்மதே யார்வெல்வா ரொங்கட்சி, ஈனமுறு மோவென்ப ரிநகு.”
எ-து. இன்னவிதமாயுள்ள கேள்வியாலாயபயன் யாதென் றசீட்டை செய்து யறுக்காதே, எந்தவிதமாகக் கேட்கப்படுங் கேள்விகளை த்து மெமது பட்சத்ததே, அவ்வினாவுகளுக் கெல்லாம் விடைதரத் தக்ககட்சி யுமது சுதந்தரத்ததே, எமது கடசியை வெல்லத்தக்கவ ரார், வினாவதக்கார் விடைதரவும், விடைதரத்தக்கார் வினாவுந்த க்க வவசரம் வரும், இங்ஙனமிருக்க; வினாவதே யெமது கட்சி யென்பதென்ன சிறந்த விவேகமென் றிழிவுவருமேயெனின், இதினை லெமக்கென்ன, இழிவுவந்தால் இங்கே யெம்மை பென்ன செய யும் என்று சொல்லுவார்கள்.

ஞா-வினா—யாது பயன்கருதி யிங்ஙனம் வினாவத்துணிவதோ வெனின்?

ஆவா-விடை—கைகொட்டி பழிக்க வேண்டியென வறிக.

ஞா-வினா—இதனால்வரும் பய னிவர்களுக்கு யாதெனின்?

ஆவா-விடை—கொஞ்சநேரமாவது சிரித்துச் சுகமுறுவதற் கெனவுணர்க.

ஞா-வினா—வேறுகாரணத்தா லிச்சுகமடைதற கீனரோ வெ னின்?

ஆவா-விடை—ஈனரல்லராயி னிங்ஙனம் புரிவார்களா, இவர்கள் யோக்கியப் போக்கிரிகளெனப் பிறர் நமமை யெண்ணுவார்களேயெ ன்ற யோசனையும் நாணமுஞ் சிறிது மில்லாதவர்களென வறிக.

ஞா-வினா—இவர்கள் பாஷைகளி லேனுஞ் சிறந்தவர்க ளன் றே? இவர்கள் வாசிக்குங்காலத்தில் பொருள்கொடுத்தும், உபாத் தியாயருக்குக் கீழ்ப்படிந்துந் தானே யர்த்தங் கேட்கவேண்டியது. கொடுக்கக் கெதியற்றகாலத்திற் றெண்ணிசெய்தாவது கேட்கவேண் டியது. அதுவுமின்றிக் கேட்கிறதென்ற லதிகாரத்தினை லாகவேண் டும். அதுவுமில்லாவிடத்திற் கேட்கிறது சொல்லுமே பார்ப்போ முமது வல்லமையென் றாகவேண்டும். இவைகளிற் கடைசியிற் சொன்னவாறு கேட்கத்துணிவது, உத்தமர்-மத்திமர் - அதமர்களி லதமரன்றே வெனின்?

ஆவா-விடை—அங்ஙன நீங்க ளெண்ணிக்கொள்வதா லெமக்கு நாட்ட மென்ன வென்பர், அவர்களுக் கீதோர் வினாவதெனவறிக.

ஞா-வினா—நல்லது ; வினாவுக்குரிய வுண்மை யார்த்தத்தைச் சொன்னவிடத்திலாவது அறிந்து அடங்குவ துண்டாவெனின் ?

அவா-விடை—நீ கெட்டா-நீ கெட்டா என்ற வனுபூதியார்த்தம் விளைவளவும், அவர்களுக்குத் திருத்தியுமில்லை - வாயுமடங்காரொன வறிக.

ஞா-வினா—இவ்வாறான மானங்கெட்ட வாசிகளு முளரோ வெனின் ?

அவா-விடை—மிகுதியுமென வறிக.

ஞா-வினா—இவர்க ளெதிற் சிறந்தவர்களெனின் ?

அவா - விடை—தெளிவைக் கலக்கிக் குடிக்கு மெருமைபோ லும், சலமின்றிச் சந்தனமுரைப்பவா போ லும், பயனின்றியசொல் வழக்கிற் சிறந்தவொன வறிக.

ஞா-வினா—இது ஒரு பரம்பரையோ வெனின் ?

அவா - விடை—தான்தோன்றித் தறுதலைப் பரம்பரை யென வறிக.

ஞா-வினா—அறிவை மழுக்கத்தக்க சாலவித்தையிற் சிறந்தவ ராமே பெனின் ?

அவா-விடை—இருந்தாலிருக்கட்டும்; வஸ்து நிர்ணயவுண்மை யென்ன தெரியும், தெரிந்தவர்போல் வாதிப்பது லென்ன வுண்டு. ஆனால், வரம்புகடந்து வாதிக்கு முறைமையி லிவர்போற் சிறந்த அவிவேகிக ளில்லைபெனவறிக.

ஞா-வினா—பயனின்றிய இவ்வாசிகளைப் பற்றி யிங்கே கூறு வானேன் ?

அவா-விடை—இனையொனத் தெரிந்தவிடத் தகற்றவேண்டித் தலைப் பற்றியென வறிக.

ச - வது, அவாந்தரவாதம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

நு - வ து,

து வி த வ ர த ம்

சாமானியசம்பாஷணை.

துவிதம்-விசிட்டாத்துவிதம்-அத்துவிதம் - என்னும், இம்முன்றும் தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியங் காரணமாகப் பிரதிவாதிக்கப் பட்டது

இம்முன்றனுள் ; துவிதமாவது.

ஞாயவாதி-வினா—தத்துவ மசியென்னும் வாக்கியம், ததிவா-துவம்-தத்துவம்-எனப் பிரித்தற்கும் பரத்தைப்போனியான யெனப்பொருள் கோடற்கு மிடங் கொடுத்தற் கேதென்னை?

துவிதி-விடை—இங்ஙன மனுபவ ழிருத்தல் பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—ஆஃதியாதெனின்?

து-விடை—உயிர்க ள தம்மா லிம்மையி லியற்றி யடைதற்கரிய தனுகரண புவன போகங்களைத் தமக்குக் கொடுப்பித்துப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து வரு முயற்சிக்குக் கர்த்தா வேறொன்றாக வேண்டும். ஆதலி, னிவற்றைத்தக்கவாறிடுவோன் பகவானும; ஏற்றனுடவிப்போன் சிவனுமெனத் தானே யருத்தாபத்தியா லமைதலி னிவ னவ னாகா னவ னிவ னாகா னெனக் குறிக்கவியைய ின்றதென வறிக.

ஞா-வினா—தனுகரண புவன போகங்க ஞாயிர்க ளாமோ வெனின்?

து-விடை—ஆன்னிய மாதலி னாகாவெனக் கொள்க.

ஞா-வினா—நிலை யல்லாத தன்றோ ஆன்னியம் பெறுதற் கேதென்னை?

து-விடை—சுகப்பேறுக்கென்க.

ஞா-வினா—இந்நான்குஞ் சுகவடிவாமா?

து-விடை—தனுகரண மிரண்டுங் கர்த்தத்துவ சாதனக் கருவியாயும், ஏனைய விரண்டுஞ் சுகசாதனக்கருவியாயு மிருக்கு மன்றிச் சுகவடி வாகா வென்க.

ஞா-வினா—இங்ஙன மிருக்கச் சுகவடிவாகக் கொள்ளற்கேதென்னை?

து-விடை—அறியாமையாலென்க.

ஞா - வினா—மேலாய பதவிப்பயனு மன்னிய மன்றோ வெனின்?

து-விடை—பரமன்னியமாதலிற்பயனும் அன்னியமாமென்க.

ஞா-வினா—விடையமும் பரமு மன்னியமா யிருத்தவி னிவையுயிர்களினது சற்கரும தற்கருமங்களுக்கேற்றவாறியையுமன்றோ, இவற்று ளெவையு நிலையல்லவே யெனின்?

து-விடை—நிலை யாகா வென வறிக.

ஞா-வினா—ஆயின் எம்மதத்தர் வேதங்களும் பரமானந்த வாழ்வை யழியாதெனக் கூறுவ தென்னை?

து-விடை—விடையானந்தவாழ்வும், பரமானந்தவாழ்வுமென்று மிருந்தவண்ண மிருக்கும். இவற்றையடையு முயிர்க்கு நிலையாமை சொல்லுந்ததே யன்றி யவற்றிற் கன்றெனக் குறித்தென்க.

வினா—எங்ஙன மெனின்?

து-விடை—சிற்றின்ப நுகர்தற்கண் பேரின்பமின்மையும், பேரின்ப நுகர்தற்கண் சிற்றின்ப மின்மையு மனுபவமாதவி னென்க.

ஞா-வினா—பேரின்ப வாழ்வெனச் சிறப்புற்ற தென்னை யெனின்?

து-விடை—விற்குதலையன் வாழ்வினுஞ் சக்ரவர்த்தி வாழ்வு சிறப்புற்றற்போலு மெனவறிக.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டு வாழ்வு முயிர்களுக்கு நிலையாததற்கேதென்னை?

து-விடை—காமியம், நிட்காமிய மென்னும் தவமுயற்சியின் வலிகட்களவா விவ்விருபலனு நிலைக்குமாதவி னென்க.

ஞா-வினா—இவ்விருபலனும் வேலைக்குக் கூலிபோலமையுமன்றோ, உயிர்களுக் கொழிவுதா னென்றோவெனின்?

து-விடை—அதையதை டனுபவிக்கு மவசரத்தி லப்போதப்போ தொழிவாக் காண்டலே யொழிவன்றி வேறொழி வின்றென வறிக.

௬௮ சர்வமதசித்த1ந்தவ்ளககவினாவிடை.

நா-வினா—இதனாற் பரத்திற்கு மவரவர்க்கேற்ற தவவுறுதிக்களவாப் பந்த பேதங்களையு முத்திபேதங்களையு மோயாது தரவேண்டுமாதலி னேய்வின்றாக வமையுமேயெனின் ?

து-விடை—மெய்யே - ஆக்நா சக்கரத்துக் காளுகையன்றிச் சக்ரவர்த்தி யொழிவுக்கிடையூறின்றாதல் போலாமென்க.

நா-வினா—மனதுக்கேனு மின்றேவெனின் ?

து-விடை—காந்தசன்னிதியி லிரும்பு சேட்டிப்பதற்குச் செய்கையுளு செய்விக்கையு மற்றுநின்றகாந்தம்போலு நின்றலிற் சலனமின்றென வறிக.

நா-வினா—பஞ்சகூருத்தியத்திற்கு மவரைக் கர்த்தா வென்பானேன் ?

து-விடை—அவர்சன்னிதியி ன்டிப்பதைப்பற்றி யென்க.

நா-வினா—சடருபமாகிய அண்டநிரா பல்லாண்ட கோடிகளும், பற்பல பதவி பேதங்களு மிவற்றிலடைந்து தத்தந் தவத்தளவுக்கேற்றவாறு சுகபோகங்களை நுகர்த்தற்கே யங்காந்துழலுஞ் சித்துருபமாகிய பற்பலபேதமாயுள்ள எழுவகைத்தோற்ற வுயிர்களும், படைக்கப் பட்டனவன்றே இவற்றையும் பரத்தோடொக்க அனாதி நித்திய மென்பானேன் ?

து-விடை—அதனாற்றேடமென்னை.

நா-வினா—அவர் சன்னிதியி லிவை நடிப்பதெனக் கூறாதொழியவேண்டுங்; கூறி லனாதி நித்திய மவற்றிற்கு வரக் குற்றமன்றே வெனின் ?

து-விடை—அவரது படைப்பெனி னிவற்றிற்குத் தாரதம்மிய பேதமும், தனுவாதுபோகசாதனபேதமும் அனாதியில் வருதற் கே தென்னையென வரும்; வருவதைப்பற்றி, அவர் சன்னிதி நடிப்பெனிற்சபாவமாக முடியு; முடியுமாயின் படைப்பாதுயெனல் பயனின்றும்; பயனின்றாயின் விதி ிட்டேதம் வேண்டற்பாலதன்றும், அன்றாயி னுயர்வுதாழ்வா யிம்மையி லெவ்வுயிரு மிருப்பானேன்; இருத்தலிற்படைப்பெனி லனாதியி லேனெனவரும்; அனாதியெனிற் சீவேஸ்வரர்கட்குச் சமத்துவம் வரும், சபாவமெனிற் செனாமரண சுகதுக்கங்கட்கு விமோசன மின்றெனவரும், இவை சீவர்கள் முயற்சியாலெனி னிது எது முதற்கொண்டெனவரும், வருவதைப்பற்றி

மிருகங்களைப்போ லிருக்கின் அரசாக்கினையாற் றுன்ப நேரிடுவது இம்மையிற் சத்தியமாக்காண்டலின் மறுமையினும், அவ்வரசாக்கி னையாற் றுன்பம் நேரிடுமாகலி னிப்பகுப்பெல்லாம் உன்னாதவர்க் கடிமை பூண்டு பயபத்தியிற் கட்டுணடொழுசுவதே நமக்குக் கட மையென வறிக.

ஞா-வினா—இத்தாரதம்மியபேதமாயமைத்த லவர்க்கு முறை யோ வெனின் ?

து-விடை—அவரதிட்டமென்க.

ஞா-வினா—இட்டமாயி னுயிர்களுந் தமதிட்டப்பிரகார நடக்க வேண்டுமே யெனவரும், வரின் விதி நிடேதக்கிரமங்கள் யாதுக்கெ னவரும், வருதலின் ஆண்டானடிமையெனக் கோடற்பாலதெங்கன மெனின் ?

து-விடை—அவனிடுவதை யேற் றுன்பதைப்பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—சுகதுக்கந் தருவ தவரிட்டமாயின் விதிவிலக்கை யனுட்டித்தலா னமக்குப் பயனென்னை ?

து-விடை—நமது வினைப்படி நடப்பிப்பது அவரிட்டமாகலின் விதிவிலக்கை யனுட்டிப்பதே நமக்குக் கடமையாமென்க.

ஞா-வினா—ஆனாதியில் வினைவருவானேன் ?

து-விடை—அங்கன முன்னி னாங்கெடுவமாதலி னாண்டானடி மைத்திறம் பூண்பதே நமது சுகப்பேறுக் குறுதியாமென்க.

ஞா-வினா—அச்சுகப்பேறாவதியாது ?

து-விடை—யாதன வடிவமாகிநின்று பரமானந்தமயமாதல்.

ஞா-வினா—அந்நிலை யிந்நிலைக்க ணில்லாமையால் விடையான ந்தம்போல மாறாதென்றற் கென்னவுறுதியெனின் ?

து-விடை—சுருதிப்பிரமானமே யுறுதியாமென்க.

ஞா-வினா—யுத்திக்குமாறான சுருதியாகவேண்டுமே யெனின் ?

து-விடை—பகவான் வாக்கியமன்றோ அங்கனங் கூறக்கூடா தென்க.

ஞா-வினா—“ஊகமுளதேற் சிறுவருரையுங்கொள்க வொழிந்த தயனுரைத்தடினுந் திரணமொப்ப வேகவிடுவா” யெனச்சான்றோர் வசன மிருப்பானேன் ?

எஉ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கொள்ளக் கிடந்தமையி னிவர் பேத நிவிர்த்திக் கென்று மிடமின்
மென வறிக.

ஞா-வினா—மெய்யே ; சர்வக்ஞாதி குணங்க ளென்றீரோ யவை
களி னருத்தமென்ன ?

து-விடை—சர்வாத்மாக்களி னுள்ள மறிவது சர்வக்ஞாத்துவ
மும், சமஸ்தத்திற்கு முள்ளீடாயிருப்பது சர்வேந்திரியாமித்துவ
மும், இனி மேலென்ப தொன்றுமின்றி நிற்பலெனக்கொள்வது சர்
வேஸ்வரத்துவமும், எவற்றுள்ளுஞ் சமத்துவமாயிருப்பது சாவரிய
ந்கிரத்துவமும், சர்வாத்மாக்களாய்த் தான் விளங்குவது சர்வாத்மக
த்துவமும், சமஸ்த வல்லபமுந் தன்னையன்றி நிற்பது சர்வசக்திய
த்துவமும், எனக்கொள்க.

ஞா-வினா—இனிப் பாசமாவ தென்னை ?

து-விடை—பசுக்களைப் பந்தப்படுத்துவது பாசமென வறிக.

ஞா-வினா—ஆஃதுயாது ?

து-விடை—சத்த பரிச ரூப ரச கந்த முதலியன.

ஞா-வினா—உயிர்களுக் க்வாவற்றவிடத் தவ்வுயிர்களைப் பந்தப்
படுத்துமோ ?

து-விடை—பந்தப்படுத்த லதற் கியல்பே யென வறிக.

ஞா-வினா—ஆஃதெங்ஙனமெனின் ?

து-விடை—உயிர்களுக் குலகம் புலப்படாத சாக்ராவஸ்தை
யும், அச்சாக்ராவஸ்தையில்லாத வுயிர்களுமில்லை, யுண்டேலருமை.
ஆவர்களும் பகிர்முக திருஷ்டிக் கிடங்கொடாத காரணம் பந்தத்தை
விளைவித் தழுத்துமென்றற்கன்றோ ? ஆதலின், உலகிற் கியல்பே
யென வறிக.

ஞா-வினா—சத்தமுதலிய வைந்துவிடயமுஞ் சுகசாதனக் கரு
வியன்றிச் சுகவடிவன்றே யுயிர்களைப் பந்தப்படுத்தற் கேதென்னை ?

து-விடை—உயிர்களிங்ஙனங் கருதவறியாததாற் சுகவடிவாத்
தோற்றிப் பந்தப்படுத்து மென்க.

ஞா-வினா—ஆப்பாசங் கட்டு முடிவின்றோ ?

து-விடை—ஆதியுண்டாயி னந்தமுண்டாம் இல்லவே யில்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—இல்லையாயின் முத்தியடைந்தன னொன்பது வெறு ஞ்சொல்லோ?

து-விடை—அடைதலும் விலகலு முயிர்களின் தர்மமேயல் லாமல் பந்தமுத்திக்கல்ல. ஆதலின் கால வரையறையின் மென வறிக.

ஞா-வினா—ஆயின் அடைதலும் விடுதலுமாகிய இவ்விரண்டு தர்மமு மொழிவுக் கிடமின்றென முன்னோ சொன்னீர். அடை தற்கும் விடுதற்கும் காலவரையறை யின்றோ வெனின்?

து-விடை—உயிர்களுக் குண்டான லன்றோ அவற்றிற்குண டென்பம் இல்லவே இல்லையென்க.

ஞா-வினா—கால வரையறை யின்றியது பசுபாச மெனவே, யப்பசுக்களுக்கு வேண்டியவற்றை யவரவர் வீணைக களவாகக்கொ டிப்பித்துப் பொசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்குங் காத்தாவுக்குங் கால வரையறை யின்றாயமையும். இதனும் பதிபசுபாசங்கட்கு சமத்து வம் வருமே, வருவதாற் பதிபோல நீயானா யெனக் கொண்டதோ வெனின்?

து-விடை—சுபாவததுக்குச் சிரவனாதி முயற்சியேன், அங்ங னமன்று; தற்போதங் கழன்ற விடத்தெனக் குறித்தற் கென்க.

ஞா-வினா—இங்கே தற்போதமாவதியாது?

து-விடை—தானலா தொன்றைத் தானெனக்கோடல்.

ஞா-வினா—இதுகழன்ற விடத்துத் தானெனதுவாதலோ வெ னின்?

து-விடை—பரத்தின தருள் வடிவாதலென வறிக

ஞா-வினா—ஆனும் பரத்தை யன்றி யருளில்லாமையாற் பர மே நீ நீயே பரமெனலாகாதோ?

து-விடை—அரசன தருள்பெற்றோ ரரசனைப்போலாவ ரன்றி யரசனாகார், அதுபோலப் பரமாகார் என வறிக.

ஞா-வினா—எதைத் தானலா வுடம்பென்றது?

து-விடை—தூலவுடலென்றிற், நினப்பிரளையத்தேனுஞ், சலப் பிரளையத்தேனு மழியும். இதனால் முத்தியடைந்தன னொன்ப பிரமா ணம் யாதொன்றினு யில்லை. இருக்கின்றதென்றிற் பொருளல் லவற்

எசு சர்வமதசித்தாந்தவிலக்கவினாவிடை.

றைப் பொருளெனக் கொள்ளு மனமாகிய சூட்சுமதேகம் இறக்க வில்லை, யிறக்காததனால் அது முத்தி யன்று. மனநாசமே முத்தி யாமெனின், சர்வ சங்கார காலத்தில் மனமாகிய எல்லாச் சூட்சும தேகங்களு நாசமாகும், அப்போதாவ தாத்மாக்கள் முத்தி யடைந் தனொன்றற்கு யாதொரு பிரமாணமு மில்லை. இருக்கின்ற தெனிற் பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளு மனதினது மூடத் தனமாகிய அஞ்ஞானத்துக் கழிவில்லாமையால் அதுமுத்தியன்று. ஆதலின், காரண தேகமாகிய வஞ்ஞானத்தையே யிங்கே யுடம் பென்ற தெனவறிக.

ஞா-வினா—சமஷ்டி தூல சூக்கும காரணவுட லீசனுக்கெனக் கொள்ளவேண்டிய தின்றே?

து-விடை—எதினாலே யங்ஙனங் கொள்வது.

ஞா-வினா—வியஷ்டி சரீரத்திரயஞ் சொன்னதினால் இங்ஙனங் கொள்ளற்பாலதன்றே?

து-விடை—கொள்ளற்பாலதே; பத்தி நெறி வழிப்பூண்டொழு குவோர்க் கிவ்விசாரத்தாற் பயனின்றென வறிக.

ஞா-வினா—ஃவேஸ்வரநிலை யின்னதெனத் தெரியா தெங்ஙனங் தொழுவது? உபாதித்திரயத்தை யன்றி நம்மை நாங் காணோம், பர த்தையு மிவ்வாறுதானே கருதிப் பூகிக்க வேண்டிவரு மிது மூட த்தனமன்றே?

து-விடை—அங்ஙனஞ்சொல்லிற் கெடுவை. பசிதாக மேலீட் டில் அன்னபான சோதனை செய்வ துண்டோ, காம மேலீட்டில் வர்ணசிரமத்தடை கருதுவதுண்டோ, அதுபோல மறுமைக் கென் செய்வோ மென்னுந் திகி லுண்மையா யுதிக்கி லகம்பாவமனைத்து மீஸ்வராஃபணம் பண்ணுவதை விட்டு ஆராய்ச்சியிற் காலங்கழி க்கவருமோ, விதிமார்க்கத்திலேனும் பத்திமார்க்கத்திலேனு மடிமை பூண்டொழுக னமது கடமை யெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆன லிம்மயக்க விமோசனகாலமின்றே?

து-விடை—ஈஸ்வராஃபண மேலீட்டிலென வறிக.

ஞா-வினா—ஈஸ்வராஃபணஞ் செய்தல் யாது கருதியெனின்?

து-விடை—சுதந்தர வீனத்துக்கென்க.

ஞா - வினா—தவக்கருத்தன்றே யின்னர் பலன யமையு மெ னின்?

து-விடை—ஆமெனவறிக.

ஞா-வினா—இம் மயக்கம் தீரச்செய்த தவமன்றே; எங்ஙனங் கெடுமெனின்?

து-விடை—அவ்வீஸ்வரர் பணமே இம்மயக்க விமோசனத் தையுந் தருமென வறிக

ஞா-வினா—ஆனால் ஞானகாண்ட மென வொன்று விதிப்பா னேன்; சரியை கிரியை யோகஞான மெனக் கடையில் பூரவபட்சத் துக் கிடமின்றெனக் குறிக்க ஞானத்தைக் கூறுவானேன்?

து-விடை—பதி-பசு-பாச வாராய்ச்சி செய்யு ஞானத்தினாலே தானே பதி பசு பாசமென்னும் திரிபதாத்தமும் அநாதி நித்திய மெனக்கொண்டாம். ஆதலின் ஞானமே முக்கிய மென்ற தெமனகு முடன்பாடெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆஸ்திகந் தலைவரி லொருவா “இன்றெனக் கருளி யிருள் கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று, நின்ற நின் றன்மை நினைவற நினைந்தே னீயலாற் பிறிது மற்றில்லேன், சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றும் திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, ஒன்றுநீயல்லே யன்றியொன்றில்லை யாருன்னை யறிய கிற்பாரோ” என்றருளிய விக்கயில - தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்க ளிலொன்றும் நீயல்லே யெனி னுன்னைத் தவிர அவைகள் வேறாக வேண்டாமே; யங்ஙனம் பார்க்கி லுன்னையன்றி யோரணுவு மில்லாததால் உன்னையன்றி யொன்று மில்லையெனப் பொருள் கோடலாயிற்று. இதனால் அல்லை இல்லை என்னுஞ் சொல்லை யுன்னு மிடத்துக் கடபடங்கள் மண்ணூலல்ல. மண்ணூலைத் தவிரக் கடபடங்களில்லை என்ற வுதாரணத்தால் காரண காரியங் கடந்ததாகக் காணுகின்றதே துவிதஞ்சாதிப்பதற் கேதென்னை?

து-விடை—ஒருவனாலாகிய கட படங்க ளவனாகுமா அவனாகாது. ஆதலி னவனல்லன், அவனைத்தவிரக் கடபடங்க ளுண்டோ இல்லை யெனக் கொள்ளில காரணகாரியங் கடவாததால் துவித நாசத்துக் கிடமில்லை பென்க.

ஞா-வினா—தேகமுதலிய சமஸ்த பிரபஞ்சங்களுஞ் சீவச்செயலன்றெனவும், கடபடபணியாதிய சமஸ்தமும் ஈஸ்வரச் செயலன் றெனவுங் கூறியது முழுது ஞாயமாதலா லெமக்கு முடன்பாடே; ஆயின் ஈஸ்வரச் செயலில் ஒன்றாகிய தேகமென்னும் பொருள்

எசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

சுயம்போ-விகாரமோ-சுயம்பெனின், அஸ்தி மாமிசாதிகளை யன்றி யிங்ஙன மொருபொருளா யிருக்கவேண்டும்; இல்லாமையால் விகாரமெனின், ஒருவனானறி யஸ்தி மாமிசாதிகள் தேசமாகத் தாமே விகாரமாகாமையால் கர்த்தாவேண்டும் எனப்பொருள்கோடலுமொன்று. இஃதன்றியு மின்னுமொன்று. அஃதாவது; இத்தேகமுண்மையாகத் தோற்றுவதும் இதனை யுண்மையென யாமறிவது மென்னை?

து-விடை—தேகமென்ப தின்றி நானெனற்கும் போக நுகர்த்தற்கும் கூடாமையின், இது ஒரு பொருளாதல்பற்றித் தோற்றுவதற்கும் யாமறிவதற்கு மிடமாநின்றதென வறிக.

ஞா-வினா—அவயவத்தை யன்றித் தேகமென்னுஞ் சத்தத்திற்குப் பொருள்தோற்றன் மாத்திரமன்றி வேறுண்டோ; வுண்டென்றிற் சுட்டிக் காட்டுகவெனின்?

து-விடை—கண்முன் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவ தெற்றிற் கென்க

ஞா-வினா—யாதானு மோர்பொருள விவகரிக்கப் படுங்கால் உண்மையாயும், அதின் துபாதானகாரணத்தை யுன்னுங்கா ளின்மையாயு மிருப்பதென்னை? யங்ஙனமாகா திதனைக் கூறுகெனின்?

து-விடை—அங்ஙனமாவதாற் குற்றமென்னை, யிதனானெனப்படாமலும், பலகிருத்தியமுஞ் செய்யத்தகாமலும், போமோ? இது கேள்வியன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—அஸ்தி மாமிசாதிகளையன்றித் தேக மொருபொருளல்லவே-பொருளாகப் பார்ப்பதினானன்றோ மனிதர்-மிருகம்-பக்ஷி-நிலத்திலூர்வன-சலத்திலூர்வன-தாவரமெனவும், ஆண்பெண்ணலியெனவும், நா னீ யவனவ ளதுவெனவும், பெண்டுபிள்ளை பண்டபதார்த்தமெனவும், சுற்றத்தார் - அயலார் - நேயர் - பகைஞர் - விருந்தினர் - இழிந்தோர் - உயர்ந்தோர் எனவும், பிராந்திபேதந் தோன்றலாயிற்று. இப்பிராந்தியாலன்றோ ராகத்துவேஷாதி தீயகுணங்களுக்கிடமாய் இதனாற் சுகதுக்கமும், செனமரணப்ரவாகமும்; -நேரிடலாயிற்று. பொருளைப் பொருளாகப்பார்க்குந் திறமை யிமமையிற் பிரத்தியக்ஷ விவ்வுலகானுபவத்திற் காணாத நீர் அப்பிரத்தியக்ஷமாயுள்ள பரசீவர்க ணிலை கணிப்பது பொருளாகுமா?

து-விடை—பாலைப் பாலென்றும், பசுவைப் பசுவென்றும், பெண்ணைப் பெண்ணென்றும், நூலை நூலென்றும் மறியாமல் மண்ணை

நீர்ொன்றும், காற்றை யக்கினியென்றும், வீட்டை வெளியென்றுமா அநிகின்றேரம், அவ்வா வறிவினர்கா எந்தமூடர்கள் வசனங் கற்றுக் கேட்கத் துணிர்தனை போது மடக்கு; பத்தியூண்டொழுகலின் கண்ணில்லென்க.

ஞா-வினா—எத்தேகமும் தோலால் மூடப்பட்டதன்றே தோல்-மேனாட்டத்தில் விருப்புந், தோலுனாட்டத்தில் அருவருப்பான துற்கந்த அஸ்தி மாமிச மல மூட்திரயாதலன் வெறுப்புந் தருதம்பாலதன்றே, இவ்விருராட்டமும் நமது முயற்சியாதலி னொன்றிற்பழகி யொன்றிற் பழகாததென்னை? ஒன்று பாசத்தழுத்துவதும், ஒன்று விடுவிப்பதுமாதலன், அர்தர்முக நாடடம் பகர்முக நாட்டமெனப் பெயர்பெற்றது. இதற்கு மேற்கோள் “அழிவிலாததற் பதந்தனை மைந்தனையகமுகத் தவர்சேர்வர், வழிநடப்பவர் பராமுகமாயினால் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலுங், குழியில்வீழ்வர்கா ணிப்படிவெளிமுகங் கொண்டிகாமிக ளானேர், பழிதருமபிற விக்கடல்மூழ்சுவர் பரகதி யடையாரே.” இங்ஙனமிருக்கப்; பரத்தின்மேற் பழியேற்றி யிவ்விரு முயற்சியும் அவரதாகத் தோபாவ மனுக்கிரகமெனப் பெயர்தந்து ரொந்திரங்கித் துதிப்பானேன்? அவர்மேற் பழியென்னை?

து-விடை—“ஆக்குவாய்காப்பா யழிப்பாயருடருவாய், போக்குவாயென்னைப் புகுவிப்பாய்நின்றொழும்பி” லெனப் பரத்தின்மேலேற்றிக் கூறினருஞ் சான்றோரன்றே? அங்ஙனங் கூறுவதாற் குற்றமென்னை.

ஞா-வினா—“இந்தச்சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், அந்தத்தேவனால் வருமென்ற மூடர்க ளதோகதி யடைவார்கள், இந்தச்சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், அந்தத்தேவனா லன்றெனும் விவேகியே யமலவீட்டைவாரே” இதுவுஞ் சான்றோர் வசன மன்றே இவ்விரண்டினுள் சிறந்தது யாவெனின்?

து-விடை—பத்திக்கு அதுசிறந்தது. ஞானத்துக் கிது சிறந்ததென வுணர்க.

ஞா-வினா—ஒருவன் துற்காரியங்களையே யிடைவிடாது செய்து யா னென்செய்வன் அவன் செய்விக்கொன் என்மேற் பழியில்லையென்று மேலு மேலும் துற்காரியங்களை யிடைவிடாது செய்தற்கிடக் தருமன்றே வெனின்?

எஅ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

து-விடை—பயபத்தி யில்லாதவிடத்தென்க.

ஞா-வினா—வினைவழியே வந்தனைவ சீவனாயெனவும், தான றான் முன் செய்த வினை தாமே யனுபவிப்ப னெனவும், இன்னுஞ் சான்றோர் வசன மிருப்பதாற் றன்னைத்தா னெனது கொள்ள வே ண்டும். அங்ஙனஞ் செய்ய முயலில் தீவினை சிறிதுஞ் செய்யான்; ஆதலி னிதுவே யாவர்க்குஞ் சம்மதிவசன மன்றோ வெனின்?

து-விடை—சம்மதி வசனமாயினும் பத்திவினைவுக் கேதென் னெனெனின்.

ஞா-வினா—ஒருவன் விதி மார்க்கத்தில் வழுவாது மனோவாக் குக்காயங்க ளொருங்குபட வொழுகுதல் பகவான் வியக்க வாயின் பலன்வேண்டியாகும். அப்பலன் பேரின்பஞ் சிற்றின்பங்களி ளொ ன்றாக வேண்டும். இவ்விருபலனு மொன்றி ளொன்றில்லாமையால் ஆத்மாக்களுக் கன்னியமாகும். அன்னியமாதலி னிவ்விருமையும் வேண்டாதார் அவருக்குப் பய பத்தி பூண்டொழுகுவதிற் பய னென்னை?

து-விடை—இவ்விருமையு ளொன்றேனும் வேண்டாதா ரில் லையாதலின் விதியும் பத்தியு மறுக்கற் பாலதன்மென்க.

ஞா-வினா—அதிவாண்சிரமிக்குப் பயபத்தி விதி நிடேத மெங் கே யெனின்?

து-விடை—யாவருந்தன்னை மறந்தவ ரன்றாதலி னிந்நான்கை யுங் களைதற்பாலதன்மென்க.

ஞா-வினா—தானலாதொன்றைத் தானெனக்கருது மளவு மன் றோ; இந்நான்கும் வேண்டற்பாலது அப்பால் யாதுக்கு. இவை மு முதுஞ் சித்தாந்தமாமோ வெனின்?

து-விடை—மெய்யே - இந்நான்கு சாதனப்பேற்ற லன்றி நித் தியா நித்திய வஸ்த்து விவேக முதலிய நான்கும், இந்நான்காலன் றித் தன்னை விசாரிக்கும் விசாரமு, மிவ்விசாரத்தா லன்றி ஞானமு ம், இந்த ஞானத்தாலன்றி நிரதிசயானந்தமாகிய முத்தியுங் கிடைக் கும். ஆதலின், பிரதமை சித்தாந்தமாதலி னிந்நான்கும் விடற்பா லதன்மென்க.

ஞா-வினா—கர்மம், பத்தி, ஞானமெனக் காண்ட மூன்ற வகுத் தது, அந்தந்தப் பக்குவிக்காதலி னாததற் கதது சிறப்பா மெனக் கொள்ளாது துவிதத்தையே ஞானமெனக் கொள்ளலாமா வெனின்?

து-விடை—இந்தத் திரிபதார்த்தத்தையும் விசாரித்துத் தெளிந்த விடத்தில் மூன்றும் அனாதி நித்தியமெனவும், சீவேஸ்வரருக் கைக்கிய மின்மெனவீந் திடம்பெறச் செய்த தாதலின் ஞானமெனக் கோடற் கையமின்மென்க.

ஞா-வினா—இம்மூன்றும் பந்ததிசையினு முத்தி திசையினு மறிவுக் கன்னியமன்றோ ; இவற்றை விசாரித்துத் தெளிவது லென்ன பயனெனின் ?

து-விடை—பரத்தின தருள்பெற்றுச் சதா வொரு தன்மையதாக அப்பரத்தைப்போல் வாழ்வதென வறிக.

ஞா-வினா—பரத்தை யடையு முயிர்க்குப் பாச மியல்பாதலின் எங்ஙன மகலு மெனின் ?

து-விடை—களிம்புபோ லியல்பாயினுஞ் செப்புக்கண்ணாடி துலக்கியக்கண் துலக்கமாறற் போலாமென்க.

ஞா-வினா—மீண்டுங் களிம்பு பற்று மாறுபோன்று பாசமீண்டு ம்பற்றாதோ ?

து-விடை—பற்றாதெனவறிக.

ஞா-வினா—திடமெங்ஙனமெனின் ?

து-விடை—சுருதிப்பிரமாணமே திடமென்க.

ஞா-வினா—பொருத்தமில்லாததைச் சொல்வதுஞ் சுருதிப்பிரமாணமோ ?

து-விடை—ஈஸ்வரவாக்கியமாதலின் பிரமாணமா மென்க.

ஞா-வினா—செம்புக்குக் களிம்பு வாஸ்தவமாதலின் துலக்கினு மீண்டுமுண்டாம். இதனை யுதாரணமாகச் சொல்லுவானேன். இது முத்தியாகுமா ?

து-விடை—ஆத்மாக்களுக்குப் பந்தம் வேறென்னின் சம்பந்தப் படுவானேன் எனவரும், சம்பந்தப்படுதலும் விலகலு மியற்கையாமெனின், சற்கருமாதிகளும் சிரவண மனன நிதித்தியாசனாதிகளும் யாதுக்கெனவரும், இவ்வழக்கெல்லா நமக்கேன் பத்தியூண் டொழுதுவதே முக்கியமாமென்க.

ஞா-வினா—எறும்பு - புழு - முதலிய அற்பசெந்தும் பயன்கருதாதசையாது, இங்ஙனமிருக்கச்; சிவபூசைமுதலிய புண்ணியகருமமும் பயன்கருதா தியற்றுவாரில்லை, அப்பயனோ நிலையற்றதாயின்

அய் சாவமதசிததாந்தவிளககவினாவிடை.

முயற்சியும் பயனற்றதன்றோ, நீரிதனைப் போதிப்பதி லுமக்கு மெ மக்கும் யாதுபயனாவெனின்?

து-விடை—பிரத்தியக்ஷமாக விவ்வுலகத்தில் தாரித்திரராயு மேலாயசம்பத்தோராயுங் காண்கின்றோ மல்லவா, இவ ரித் தார தம்மிய மாதற்குக் காரணம பூர்வகன்ம மாதலால் அது பற்றி யாம் போதிக்கின்றோ மெனவறிக.

ஞா-வினா—மெய்யே, நீர்கூறிய மோக்ஷ சாம்பிராச்சிய வாழ்வு உமது வுபாரணத்தா லுமக்குத் தெரியாது. நீலையற்றதெனக் குறிப் பதைப்பற்றி வினாவத் துணர்ந்தன மன்றி வேறின்று. ஆதலன் சங் கைக்குத்தக்க விடை மெரிவிக்கத் தகாத நீரா; துவிதஞ் சாதிக்கப் போந்தீர் போதும், விபரீத மணககும் வாய்பொததுமெனின்?

து-விடை—இன்ன சத்தத்திற்குத் தாதென்ன? இலக்கண மென்ன? சத்தபேத அருத்தமென்ன? அவ்வருத்தங் கருத்துப் பொருளோ, காட்சிப்பொருளோ, சித்துப்பொருளோ, சடப்பொரு ளோ, இயற்கைப்பொருளோ, செயற்கைப்பொருளோ, விகாரப்பொ ருளோ, நிர்விகாரப்பொருளோ, காரியப்பொருளோ, காரணப்பொ ருளோ, பேதகாரண காரியப்பொருளோ, அபேதகாரண காரியப் பொருளோ, விபரீதப்பொருளோ, எதார்த்தப்பொருளோ, அனு மானப்பொருளோ, அருத்தாபத்திப் பொருளோ, வாச்சியார்த்தப் பொருளோ, ஸட்சியார்த்தப்பொருளோ, அசாஸ்திரப்பொருளோ, சாஸ்திரப்பொருளோ, இவற்று னொன்று மறியாத நீயா, எம்மை மூடனாகச் சொல்லத்துணரிந்தனை; யுன்வா யமுகக்கடவதெனச் சபித் துப் பிளைங்கினென்க.

ஞா-வினா—ஐயா! சரணஞ் சரணஞ் சிறியேன் செய்த பிழை பெரியோராவது பொறுப்பது கடனே யானுய்யும் வகை யெங் றனம், சுருதியுத்தமாராயி னனுபவ மெங்றனம் வாய்க்கும். அது பற்றிக் கேட்கப் புகுந்ததன்றி யுமதளவு காணவன்று; ஆசலி னினி யொரு சந்தேகமுண்டி. அதுயாதெனின், என்னவஸ்து சீவனென் றும, ஈஸ்வரனென்றுஞ்சொல்லப்படுவது. உபாதிசுண மிருவர்க்கு மாதலாலும், அவை யவரல்லாத தாகையாலும் இவைகள் சமபந்த மின்றிச் சுயம்பாய்த் தெரிவிக்க வேண்டுமெனின்?

து-விடை—இங்குமங்கு மிச்சாநானக் கிரியை நிகழ்தலின் அறிவன்றி யின்றென்க;

ஞா-வினா—இவ்விருவரு மறிவாயி னையந்திரிபகற்றி யுண்மையை யுணர்த்தத் தருவ தெவ்வறிவெனின் ?

து-விடை—சீவவறிவுக்குப் பரவறிவென வுணர்க.

ஞா-வினா—பரவறிவுக் குணாத் துவ தெவ்வறிவோவெனின் ?

து-விடை—இங்ஙனஞ் சொல்லப் புகின் அளவு படாமையால் அனவஸ்தாதோஷமாம். இது குதர்க்கவாதிகளது சம்மதம் நீகேளா தொழிக வென்றுணாக.

ஞா-வினா—மெய்யே; அறிவுக்குமே லறிவு நீர் சொல்லாதிருக்கில் யாமு மேல் கேளாதிருப்ப மெனின் ?

து-விடை—குருவன்றி விளங்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையால் எங்ஙனங் கூறாதொழிவ தென்க.

ஞா-வினா—அவ்வாதே முன்னும பின்னுங் குருசீட பரம்பரையிருக்கவேண்டுமெனத் தானேயமைதளின் அறிவுக்கறிவுவுணர்த்து மெனின், அவ்வறிவுக் கெவ்வறிவோ என விடாது கேடக வருமன்றே இதனைக் குதர்க்கமென்ற தென்னையெனின் ?

து-விடை—அனவஸ்தா தோடம் வருதலி னென்க.

ஞா-வினா—வராதிருக்கும் வகைக் கேதென்னை யெனின் ?

து-விடை—நீகேளாதிருப்பதே யிதற்கேதுவாமென்க.

ஞா-வினா—நீர் தீர்ப்பு சொல்லா திருப்பதே யிதற்கேதுவாமெனக் கொள்ளற்பாலதன்றே ?

து-விடை—நீ யினி யாதுங் கேளா தொழியின் யானுந் தீர்ப்பு செய்யா தொழிவென்க.

ஞா-வினா—பிறர தையந் தவிர்த்தற்கன்றே குருபீடம் பூண்பது, அதுபற்றி யாங் கேட்கப் புகுந்தனமெனின் ?

து-விடை—நீயெமது பரம்பரை மாணுக்க னன்றாதலின் கேளா தொழிகவென்க.

ஞா-வினா—வினாவுக் குத்தரந்தோன்றாதவிடத் தெவருங் கூறுவ திங்ஙனமாதலா லுமது மொழியு மிதுபோலாமெனின் ?

து-விடை—துவிதசுத்தாந்தத்தி லெனக்கு நிகரா கேட்கவே ண்டிவ திப்போது கேளென்க.

ஞா-வினா—முன்னையது நிற்க; இப்போது கேட்கப் புகுவது மிகவுஞ்சிறியது. அதாவது; உலகமென்பதி லொருமெய் யிதுவெனக்காட்டுகவெனின்?

து-விடை—கர்ணப்படுவன வனைத்து மென்க

ஞா-வினா—காரணகாரிய மென்னுந் தர்மமேற்பது கற்பிதப் பொருளாதலி னங்கனமேலாதது மெய்ப்பொரு ளன்றே, அதனைக் காட்டு கெனின்?

து-விடை—மணற்சோற்றிற் கல்லாயப் புகுந்தாற் போலு மா யிற்றே யிதுதானு சிறியகேள்வி யென்றது போது நிறுத்தென்க.

ஞா-வினா—கற்பிதத்தை மெய்யென்று பிரத்தியட்சத்திற் கண்ட நீரா அப்பிரத்தியக்ஷமான சீவேஸ்வரரதுண்மைநிலைகண்டு தெளிந்துபதேச குருவானீர். மோசமோசம், “தன்னறிவு சாட்சியல்லாற் சாயுச்சியப்பயனைச், சொன்ன பிழைகெட்டேன் றொலைப்போ” என்னுங் கவியி னர்த்தத்துக்குச் சாட்சி நீரன்றோ வெனின்?

து-விடை—உனக்குப்பக்குவமும் அனுபவமும் வந்தால்தான் தெரியு மில்லா விட்டால் தெரியாது விவர்த்த கேள்விகளை விட்டுப் போவென்க.

ஞா-வினா—ஞாயத்துக்கு விரோதமானதாயின் விவர்த்த கேள்வியெனச் சொன்னதை யேற்போமெனின்?

து-விடை—உன்னை யொருபொருட்டா யினிப்பேசுவமோ நடவென்க.

ஞா-வினா—இப்படியே யெம்மதத்தருஞ் சொல்லில் உண்மையென வெம்மத மாமெனில்?

து-விடை—அந்தந்த மதம் அவரவர்க் குண்மையாமென்க.

ஞா-வினா—வழக்கிடற் கேதென்னை?

து-விடை—வஸ்து நிச்சயபேதத்தாலென வறிக.

ஞா-வினா—பரவஸ்துண்டெனக் கோடலி லெவர்க்குஞ் சம்மத வசனமாயிருக்க நிச்சயபேதம் வருதற் கேதென்னை?

து-விடை—இலட்சணபேதத்தாலென வறிக.

ஞா-வினா—அதற்குரிய லட்சணமன்றோ வொவ்வொருவருஞ் சொல்வதெனில்?

து-விடை—ஆம்.

ஞா-வினா—பேதம்வருவானேன் ?

து-விடை—பிரத்தியட்சமில்லாததா லென்க.

ஞா-வினா—யானைகண்ட குருடர்போ லாமன்றோ அந்நிச்சய மெனின் ?

து-விடை—கல்வி ஞானத்திலும், விசார ஞானத்திலுஞ் சிறந்தவரன்றோ; அந்தந்த மதஸ்தாபிதரும். இங்ஙன மிருக்க; அவரைக் குருட ரென்னலாமா, இது மடமை யென்க.

ஞா-வினா—ஒவ்வொருவர் தீர்ப் பொவ்வொருவர்க் கொவ்வாத தென்கை ?

து-விடை—அவரவ ரிஷ்டமென வறிக.

ஞா-வினா—அவரவ ரிஷ்டப்பிரகாரமோ நிற்பது வஸ்து நிலை யெனின் ?

து-விடை—அவரவ ரிஷ்டப்படி யிலக்கணங் கொண்டு பாவித்து வந்திருப்பதா லந்தந்தக்கோலமாக அன்பருக் கெழுந்தருளிவந்தனுக்கிரகித்தாரென் றவரவர் வேத மிருத்தலின் அவரவ ரிஷ்ட விலக்கணமே வஸ்து நிலையாமென்க.

ஞா-வினா—ஒருவனை மாமன்-மச்சினன் - அண்ணன் - தம்பி-மகன்-தந்தை-பாட்டன்-பேரன் - உறவினன்-அன்னியன்-நண்பன்-பகைஞன்-விருந்தினன்-மூடன்-கல்விவான்-துஷ்டன்-யோக்கியன் - எனக் கோடற்கவன் பாத்திரனாயினு மித்தனை ரூபமல்ல எனனுக்கினை யனைத்துங் கற்பிதமன்றோ, அதுபோல அவரவ ரிஷ்டவிலக்கண மனைத்தும் பரவஸ்துவுக்குக் கற்பிதமாமே யெனின் ?

து-விடை—அவரவ ரிஷ்ட விலக்கண மவ ரவர்க்குப் பலன் தருதலா லெங்ஙனங் கற்பிதமாமென வறிக.

ஞா-வினா—இவனு மந்தந்தக் கொள்கைக்குத் தக்கவாறிருந்தவ ரவர்க் கனுபவந்தரினு மிவன் தன்னை மறந்தனனோ, ஆதலி னினை யவ்வுக்குக் கற்பித மென்றற்குத் தோடமென்னை யினரூற்போலப், பரவஸ்துவுக் கவ்விஷ்ட விலக்கண மனைத்துங் கற்பித மென்றற றோடமென்னை ?

து-விடை—எங்ஙனஞ் சொல்லினும் விடேனென்றாய் தோட மின்றென வறிக.

அச சர்வமதசிக்ரங்கவிளக்கவிவிடை.

ஞா-வினா—மதத்தர் நிச்சயமனைத்தும் பரவஸ்துவி னுண்மை நிலையன்றாதலின் மூடமென லாகாதோ வெனின் ?

து-விடை—மூடமென்னிற் பத்திக் கிடமின்றும். தெளவ்வன ளில், ஐயந் திரிபகற்றற் கிடமின்றும், இங்ஙன மிருப்பதை நீயே யறிதி

ஞா-வினா—பரவஸ்து இல்லையென்ற லன்றோ பத்திக்கிடமின் றும். அங்ஙன மெமது கருத்தன்றே பரத்துக்கு மதத்தரிடுங் குறி கள் மூடமெனக் கூறினதே யன்றி வேறல்லவெனின் ?

து-விடை—தன்வயத்தனாதல்-தூயவுடம்பினனாதல்-இயற்கை யுணர்வினனாதல் - முற்றுமுணர்தல்-இயல்பாகவே பாசங்களி னீங் குதல்-பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை - வரம்பிலின்ப முடைமையென்னு மெண்குணங்களேனு மவருக்குப் பொருத்த மின்றே ; இது சைவாகமத் துணிபாதலின், மறுக்கற்பாலதன் மென்க

ஞா-வினா—சீவர்களுக்குள்ள குணங்களுக்கு வெதிருத்தமாகச் சொல்லவந்த குணங்க ளன்றிச் சுயம்பாகுமா ?

து-விடை—சுயம்பென்றற் றோடமென்னை.

ஞா-வினா—சிருட்டிக்குமுன் னிக்குணங்கள் வருதற் கிட மின் றாதலின் கற்பித மாமே யெனின் ?

து-விடை—நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரப்பிர மம், நிதானம், சத்தியம், கேவலமுதலிய விதுபோன்ற குணங்க ளொன்றிறந்தனவே யிவையுங் கற்பிதமென்பையோ.

ஞா-வினா—காரணக்குறியாதலின் சுயம்பெனலாமேவெனின்?

து-விடை—காரணக்குறி யல்லாத விடுகுறிப்பெய ரொன்று மில்லாமற் போகின்றதே யெங்ஙனந் துதிப்பது, இதுபற்றியாவது தள்ளற்பாலதன்மென்க.

ஞா-வினா—இதற்குந் தக்கவிடை யறியீ ரிதுநிற்க. கற்பிதமாத லாற் குணங்களைத் தொடாது பரவஸ்துவைச் சொல்லெனின் ?

து-விடை—அட்டமூர்த்தமெனின், ஆராய்ச்சியி லல்ல அல்ல வெனப் போதலானும், அட்டமூர்த்த மின்மெனி னுண்டெனற்குப் பொருளில்லாமற் போதலானு மெங்ஙனஞ் சொல்லதென வறிக.

ஞா-வினா—இங்ஙனமாயி னுமக்கே வஸ்து நிச்சயஞ் சந்தேகமா யிருக்கப் பிறர் சந்தேகத்தை யெங்ஙன மகற்றக் குருவானீ ரெனின் ?

து - விடை—இங்ஙனமாய நிலையெல்லா மாயா விகாரமாத்ஸி னிதுபற்றிச் சான்றோரும் “மாயாவிகார மதுபானம் போன்றமயக், கோயாத துன்னு லொழியுமோ-நீயதுவாயப், போகாமலாடும் பவுரி யவன் பொய்க்காட்சி, யாகாது போலே யறி.” என்றார். நீ யருள்வடி வாதற் கேற்றதைச் செய்யென்க.

ஞா-வினா—ஆட்டமுர்த்தமாயு மன்றாயுமிருப்பது மாயா விகா ரமென்றீர். எதனை மாயை யென்றதோ வெனின். ?

து-விடை—பராசத்தியை யென வறிக.

ஞா-வினா—பரத்தை விடா தபேதமா நின்றலன்றோ, பராசத்தி யென்பது. நன்றே, பரத்தைச் சத்தியென்றுஞ் சத்தியைப்பரமென் றுங் கூறலாமா; கூறலாமெனின், சத்தன் சத்தியென்றறிவுடையோர் வசன மிராதிருக்கவேண்டும். இருத்தலி னென்றெனப் படாது, இரண்டென்றிற் சத்தனையன்றிச் சத்தி யிருக்கவேண்டும். இல்லே யெ னில், ஒருவனது சக்தியை யவனென்னலாமா ; கூடாதென்றிற், சக்தி வேறன்றோ? இங்ஙன முடிதலின், மாயையென்பதின் எதார்த்தவடி வம் யாது ?

து-விடை—சக்தி யெனறது வல்லபம், அநத வலலபஞ் சதத னுக்குக் குணமாதலால் அதனை யென்னவென்று சொல்லுதும், ஓர் முதலன்றாதலின் தனக்கென வோர் வடிவமுண்டா, இல்லையென வறிக.

ஞா-வினா—வடிவிலா மாயையா லென்றும் ; இல்லே யெனு மாயையி லிட்டனை யென்றும்; மாயை யென்பது பொய்யெனிலென் றும்; சத்துக்கள் கூறியது மில்லாமெபற்றி யாதலி னதனை யுண்டெ னக் கொள்வானேன் ?

து-விடை—அண்டாண்ட பேதங்களுஞ், சராசர பேதங்களு மாயையினது காரியமன்றோ, இவைக ளிருப்பதா லிவற்றிற்குக் காரணமாகிய மாயையு மிருக்கவேண்டும். இல்லே யென்பது கூடா தென வறிக.

ஞா-வினா—நீரே முன்னர் மாயை யில்லே யென்றும், பின்ன ருண்டென்றுஞ் சொன்னால் உண்டு இல்லே யென்னு மிவ்விரண்டி

அக. சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

னையு மாயாகாரிய மனைத்து மேற்கவேண்டுமே, செகத்தும் மாயா காரிய மன்றே, இதனிடத்திற் காட்டுகவெனின் ?

து-விடை—சிருட்டிக்கு முன்னுஞ் சர்வசங்காரத்திற்குப் பின் னுமெங்கே, யிதனா வில்லையென்றும்; இப்போதிருத்தல்பற்றி யுண் டென்றும் பிரத்தியட்சமா யிருப்பதைக் காண்க.

ஞா-வினா—செகத்தென்பது; காலம்-தேசம்-வஸ்து-எனத் திரி பதார்த்த மயமன்றே; இம்முன்றனு னொன்றேனுமாயைக்கடந் ததன்று. உண்டில்லையென்னுந் தர்மத்தை யிப்போதுமேற்றிருக்க வேண்டுமே யெனின் ?

து-விடை—இப்போதெல்லாஞ் சத்தியமென வறிக.

ஞா-வினா—இப்போதும் நாலையன்றிப் படமும்-மண்ணையன் றிக்கடருமெங்கே; இதுபோலப் பூதமெனவும் பௌதிகமெனவு மி ரண்டுண்டே யிவற்றுட் பூதத்தையன்றிப் பௌதிகமெங்கே காரண த்தை யுன்னுமிடத்தில்லையெனவும், தமது பயனாகிய கர்த்தத்துவ போக்தத்துவ சாதனக் கருவியாய் சிற்றலை யுன்னுமிடத் துண்டென வும் பொருள்படச் சொல்ல வறியாத வுனக்காசிரிய றொனப் பட்ட ந்தந்தவனார். உன்னிலும் விவேகியாயிருக்கவேண்டும். போது மிது நிற்க; சிற்றறிவு சீவனென்றும், பேரறிவு பரமென்றும், முன்னே சொல்லிவிட்டிருக்குறும். சிற்றுயிருடலளவோ வுணர்வளவோ? உட லாவெனின், அவஸ்தாத்திரியங்கண்டு மறைவதெங்கே. உணர்வள வெனினுடலாவ நானெனற்கேதென்னை. இந்தச்சிறிய சந்தேகத்தை யாவது நிவர்த்திக்க வேண்டுமே யெனின் ?

து-விடை—ஒன்று நதோன்றாதிருக்கச் செய்தனை சந்தேகந்தெ ளிந்துகொள்பவன்போற் காட்டிக்கொல்லவந்த எமனாய் இல்லாத கேள்வியெல்லாங் கேட்க வல்லவனாய் போது மினியாவதுபோ வெனக்கூற.

ஞா-வினா—யான்கேட்பதெல்லாம் ஞாயவிரோதமல்லவே, உம் மைத்தகப்பன் போலுங் கருதிய பாத்தியத்தால் வெறுத்துக்கொ ண்டேனே யன்றி வேறல்ல; சரணஞ்சரணம்-என்று வணங்கி யிரந் து கேட்டனன். அதாவது; எவ்வுயிரு மெவ்வகைப் பிறப்புமல்லவே யாதென லட்சியம் வைக்க நமது விபரீத ஞானம்போமெனின் ?

து-விடை—அறிவென லட்சியம் வைக்கப் போமெனவறிக.

ஞா-வினா—சின்னம் அவிச்சின்னத்தையன்றி லட்சியார்த்தம் வேறுகண்டிலனே யெனில் ?

து-விடை—இரண்டினுந் தாக்கற்றுச் சும்மா விருவெனக்கூற.

ஞா-வினா—மூடமெளனமாகக் காணுகின்றதே யெனின் ?

து-விடை—அதையுங் கடந்து பாரொன்ன.

ஞா-வினா—ஒன்றுந்தோன்ற வில்லை யெனின் ?

து-விடை—ஒருசோதி தோற்றும்பாரொனச் சொல்ல.

ஞா-வினா—அதுயாது எனக்கு ஒளிருகின்றது அதன் பெய
ரொன்ன ?

து-விடை—அருளென்றான்.

ஞா-வினா—அப்புறம் யாதெனக்கேட்க ?

து-விடை—பாராதெரிசனங் காணென்ன.

ஞா-வினா—அப்புறமொரு பெரியசுகந் தோற்றுதேயெனின் ?

து-விடை—அதுதான் பேரின்ப மென்றறிக.

ஞா-வினா—அப்பாலதுவு நழுவுகின்றதேயெனின் ?

து-விடை—அதுதா னானந்தா தீதமென்வறிக.

ஞா-வினா—இதெல்லா மென்னொலறிவதாயிருக்க நானென்பதெ
ங்கேயெனின் ?

து-விடை—அதுதான் தற்போத விழப்பெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆனந்தா தீதமென் நங்கனமாயிருந்தறிந்தவ்னுநா
ன்றானே - தற்போத வொழிவு என்றது சொல்மாத்திரமாகக்காணு
கின்றதே யெனின் ?

து-விடை—முத்தி முடிவிலும் நானெனலும் அதையுணர்த்
தும் பரமும், நழுவிந் பந்தப்படுத்துமென்னும் பயமிருத்தலற் பாச
மும் மூன்றும் அனுகி யென்றற்கு நின்ற தெனவறிக.

து-விடை—நானெனற்குப் பொருள் அறிவென்றுகூறி முடிவி
லும் வெறுஞ்சொல்லாக வழவழென்று விடுவதுதானே மேலான
அனுபவமெனப்பெரியபெயரிட்டுப் பகட்டநின்றீர். பரவற்றவையும்-
சீவவற்றவையு மளந்தனுபவிக்கத்தெரியீர்போதும். எதைப்பாசமெ
ன்பது - இதையாவது தெரிவிக்கவேண்டி மெனின் ?

து-விடை—முன்னே காரண காரிய சம்பந்த மறாத சத்தமுத
விய ஐந்துவிடயமென்றனமே-யதுவேயெனவறிக.

ஞா-வினா—இவை பஞ்சபூதத்தையன்றி யில்லாமையால், பஞ்
சபூதம் விடயமாகவேண்டிமே, பஞ்சபூதமும் அபஞ்சீகிருத பூதத்
தையன்றி யில்லை, யிப்படியே செல்லுமானால் பாசமென்பதற்குப்

௮௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

பொருளின்னதெனக் கணிக்கப்படாமையா லதுவுந் தோற்றன்மாந் திரமாக முடியுமே யெனின் ?

து - விடை—முடியினுங் கர்த்தத்துவ போக்தத்துவ சாதனக் கருவியா நிற்கு மனுபவத்துக்கு நாசமுண்டோ இலலை யெனவறிக.

ஞா-வினா—முதற்காரணமன்றி யோரணுவும் எங்குமில்லை. இங்ஙன மில்லாதன வனைத்துங்காரியப் பொருளன்றோ; இந்தக்காரிய வஸ்த்துக்கள் தத்தமக்குரிய குணங்களைபு முதற்காரணத்தையும் குறிக்கின் குணியென்பதற்கும், காரியமென்பதற்கும், பொருள் உபாதி வடிவாமுடியும். அவ்வுபாதி வடிவம் தனக்கெனச் சொரூபமொன்றி ன்றி முதற்காரண மயமா நின்று விவகார சாதனக்கருவியாய் மெய் போலத்தோற்றும். இத்தோற்றத்தையாமெய்யென்பது, கடபடங் கள் மண்ணூலைத்தவிர வுண்டா உபாதி பேதத்தால்வேறுபோலத் தோற்றலை மெய்யென்னலாமா ?

து-விடை—அனுபவத்துக்கு மெய்யா நின்றலின் எமக்கு இது வே போதுமெனவறிக.

ஞா-வினா—பாமரரினுஞ் சிறந்தவர் பண்டித ரொன்பதற் கடை யாளமென்னை ?

து-விடை—இல்லறந் துறவறங்கட்கு வழுவாமை யெனவறிக.

ஞா-வினா—இதெல்லா மொழுக்கத்திற் சேர்ந்தது. காமவெகு ளிக்கு மயக்கங் காரணமாதலின், மயக்கம் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென வுணர்தல். இம்முயற்சியன்றோ; பந்தம். அகினதின் காரணங்களை யததி லொடுக்கிப்போய்க்காரண காரிய மற்றநிலையைக் காண்டல் முத்கி. இஃதியற்றத் தெரியாதவர் சொல்லாலன்றித்தம் மை யொடுக்கிப் பார்க்குஞ் சிந்தனைசிறிது மில்லாதவர். இவரையா பண்டிதரொன்ப தெனின் ?

து-விடை—இம்முயற்சி மாறாதுடைமை சிறந்த ஞானியர்பா லன்றி யேனையோரிடத் திலலாதேனுஞ் சரியை கிரியை யோகங்களி லொன்றேனு முரிய ரன்றோ, இவரைப் பாமரருக் கொப்பென்ன லாமா, கூடாதென வறிக.

ஞா-வினா—பொரு ளல்லவற்றைப் பொருளென வறிதல் பற் றிச் சமத்துவங் கூறவந்ததே யன்றி வேறல்ல. இதுநிற்க; துவித ஞானியரையும் ஞானியொன்னலாமா ? என்னலாமெனின், சமஷ்டி வியஷ்டி காரணகாரிய வுபாதித்திரிய மனைத்தும் பாசமன்றோ இப்

பாசங்கள் உபாதான வுபாதேயத்தையும், விகாச தர்மமத்தையு மே
லாத தொன்றுண்டோ, உள்ளதாகக் காண்டல் நமது புத்தி விகற்ப
மன்றி வேறில்லையே, பழுதையைப் பாம்பென்று மயங்கினதும்,
அல்லவென்று தெளிந்ததுந் தனையன்றி யில்லாமையால் ஆன்மாவு
க்குப் பாசம் வேறென்றும், அது தொன்றுதொட்டு வருதலா லனாதி
ரித்திய மென்றுஞ் சொல்வது இது மூடமன்றே இவரையும் ஞா
னியொன்னலாமா?

து-விடை—அந்நிலையாவது நமதுடத்திற் சிறிது மில்லாமையால்
அவர் ஞானியோ யெனவறிக.

ஞா-வினா—நம்மிலுஞ் சிறந்ததுபற்றி யவரை ஞானிய றெனி
ன், அறிவுக் கன்னியத்தை யளந்தனரன்றி யறிவை யளந்தனரன்றா
தலின் உணமை ஞானியொன்னலாமா?

து-விடை—எங்ஙனஞ் சொல்வதெனவறிக.

ஞா-வினா—“மெய்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்,
தம்மையறியும்மறிவ தேயறிவுதானே.” யெனவும்; “பெறுமவற்
றுள் யாமறிவ தில்லையறிவறிந்த, மக்கட்பே றல்ல பிற” வெனவும்,
அனுபவவசன மிருப்பதாலதனையறிந்துஞ் சோதனைசெய்யும்வகை
யற்றவராக வேண்டும். அல்லவெனி லுபாதி நாட்டத்தா லறிவுக்குப்
பேதங்கற்பிக்க வந்ததே யன்றி யறிவு நாட்டத்தா லெங்ஙனம் பே
தஞ் சாதிக்கப்படும். எங்ஙனமெனில், கறையென்னு முபாதியாலன்
றிச் சிறிது பெரிதெனல் சலத்தா லன்றே. யறிவை யறிந்தவராயின்
துவிதபேத மெங்ஙனஞ் சாதிப்பர், இவரை ஞானிய ரல்ல றெனச்
சொல்ல நடுங்குவ தென்னை?

து-விடை—சான்றோராதலி றெனவறிக.

ஞா-வினா—“கல்லெல்லா மாணிக்கக் கல்லாமோ” அதுபோலப்
போலி ஞானியரை யெதார்த்த ஞானிய றென்னலாமோவெனின்?

து-விடை—அந்தப்பேத மெமக்குத் தெரியாதாயினும் அவர்
நடக்கையாலும் பலகாலுஞ் சலனமின்றிச் செய்யு றிடையாலும்
பேதங் கணிப்பதற் கிடமின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—யோகியரும் ஞானியர்போ லனுத்துவமும் பேதந்
தட்டாம லிருப்பதனால் ஞானிய றென்னலாமா?

து-விடை—கூடாதாயினும் எமக்கு முறையன்றெனவறிக.

ஞா-வினா—அதுநிற்க; உயர்நினையிலும் அஃறினையிலு முடல் தோறு நானெனப்படு முயிரொல்லா மெப்பிறவியைச் சுதந்தரமாக வுடையதோவெனின்?

து-விடை—நிலையிலை யெனவறிக.

ஞா-வினா—எப்பிறவியுஞ் சுதந்தர மில்லா திருக்க அந்தந்தச் சென்மமாக வெண்ணி யுயிரைச் சராசரமெனவும், எழுவகைத்தோற்றத்து ளின்னதெனவும், ஆண் பெண் ணலியென்பவற்று ளின்னதெனவும், சொல்லலாமா? கூடாதெனில், உயிரொல்லா மெப்போதும் நானெனற்குத் தேகம யாதெனின்?

து-விடை—அறிவன்றி யில்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—அறிவைப் படித்துக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளித லில்லாதாயின் ஞானதனுவாதற் கேதெங்ஙனமெனின்?

து-விடை—அவரருளாலெனவறிக.

ஞா-வினா—தன்னைத்தானெனப்பார்த்தல்; அன்னியராலாயின், இதுவு மன்னியராலாமென்பம். அங்ஙனமில்லையெனின், இந்தப்பிதற்ற லேனெனின்?

து-விடை—இந்த வழக்கெல்லா மெம்மால் முடியாது சரணஞ் சரணம் போவென் றிரந்துகேட்டனென வறிக.

ஞா-வினா—இங்ஙனஞ் சொல்வதுதானே துவித சாம்பிரதாய முறையெனின்?

து-விடை—துவிதவாத குருக்களுக்கெல்லாஞ் சிறந்தவ ரொரு வாரிருக்கிற ரவனா யழைக்கிறேனென்று சொல்லி யுடனே வரவழைத்துக்கேட்கவேண்டியவற்றை யிவரைக் கேளென்று நீங்கினன். அப்பால் அந்தச்சிவோஷ்ட குரு வுனது சங்கை யாதெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—ஐயா! சரணஞ்சரணம்-மூன்றவஸ்தையாகவும், அந்தந்த அவஸ்தாக்காட்சிகளாகவுந்தோன்றி மாறுவது யாதெனின்?

து-விடை—இவ்வாறானகேள்வியையுங் கேட்பவரையுங் கண்டிலன் இதென்ன கேள்வியென் றவமதித்தனன்.

ஞா-வினா—அவஸ்தாத்திரய வயப்படாத வுயிரில்லாதிருந்தால் யாங் கேட்கப்புகுவோமா, அங்ஙன மில்லாமையால் அதனை யுணராது அவமதிப்பானேன்?

து-விடை—உயிர்களுக்குச் சுபாவமாயிருத்தலை விசாரிப்பதா லென்ன பயனை வறிக.

ஞா-வினா—எந்தெந்தவுயி ரெந்தெந்ததேகமெடுத்ததோ அந்த ந்த பாவமாவானேன், அது நானெனத் திடங்கொண்டு கர்த்தத்துவ ங்கொள்வது சீவமுயற்சியன்றோ, சுபாவமென்னலாமா? மடமை. எ ங்கன மென்னில்; பிறவியாகவந்த தேகமும் அது வுதித்த இடமும் அவ்விடத்தைச் சார்ந்த மனிதர் முதலியனவும் சொப்பனத்தில் நா னெனவும், எனதெனவும், அன்னிய மெனவும், எவ்வுயிர்க்குந் தோ ற்றுவதுங் காண்பதுவு மன்றித் தான்போய்க் கண்ட இடமும் பொ ருள்களுங் காலமுந்தோற்றுகின்றனவே; சாக்கிரத்தில் அந்தந்த ஆ் காரமாகாதவைகள் தோற்றுகின்றனவா, இல்லையே. உயிர்களந்தந்த வாகாரமாவது சுபாவமென்பீரானால் ஆகார பதார்த்தங்க ளிடைவி டாதுதோற்றிச் சுகதுக்கந்தந்து ஆகாரமாகாத பதார்த்தங்கள் தோற் றாமல் சுகதுக்கந் தாரா ததற் கேதென்னை?

து-விடை—உயிர்களின் மடமை சுபாவமே யன்றி யீசனதுசே ட்டை யன்மென வுணர்க.

ஞா-வினா—மடமையென்பானேன்?

து-விடை—ஈஸ்வர கற்பிதத்தை நானெனவும், எனதெனவும், அன்னியமெனவும், பார்ப்பதினா லென வறிக.

ஞா-வினா—இது எவர் குற்றம்?

து-விடை—சீவரது குற்றமே யென வறிக.

ஞா-வினா—ஆனால், சாக்கிரத்தி லுயிர்க ளந்தந்த ஆகாரமாகா திருந்தால் அவஸ்தாத்திரியமும், அவ்வவற்றிற்குரிய காட்சிகளும், உண்டாமா, உயிர்கள்முன்றிலு நின்று அறிவதா லுயிர்களின் தர்மம மன்று. அவ்வுயிருக்குத் தோற்றும் அவஸ்தாத்திரிய நிலை யெதன து தர்மமோ இப்போதாவது சொல்லெனின்?

து-விடை—அந்தந்த அவஸ்தையின் தர்மமெனின்; மாறுவா னேன் எனவரும். வருதலி னிது தீராவழக்கா முடியுமென வறிக.

ஞா-வினா—ஆனற்றெளிவ தென்றோ?

து-விடை—தெளிவதா விதிவென்ன பயனைவறிக.

ஞா-வினா—உயிரும், அவஸ்தைகளுங், காட்சிகளு, மொன்றோ, வேறோ என்னு மையந் தவிர்தற் கேதென்னை?

கூட சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

து-விடை—இதனும் பயனென்னை யெனவறிக.

ஞா-வினா—பயனின்றே லவஸ்தாத்திரியச்சுழலில் துரும்புபோ லுயிர்க ளிடைவிடாது மொத்துண்ணற்கும், அதனால் வருந் துன்ப த்திற்கும், விமோசன மின்றாய்முடியும். இதை யோசியாது பயனெ ன்னையெனக்கூறலாமா? நீர்தானு துவிதாசியர்கட்கெல்லாந்தலைமை யென்றது. போது மிதுவுமக்குத்தெரியாது. இனியொன்று சிறிதா கக் கேட்குதும், அதையாவது சொல்லீரா வெனின்?

து-விடை—அதென்ன வெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—பொற்பணி யென்பதில் சத்தாவது; பொன்னே, பணியோ? பணியென்றிற் பொன்னையன்றி நான்குகாலத்திலு மிருக்க வேண்டும். இல்லாததாற் பொன்னென்றிற், பிரிதிவின் விகாரமென்னு திருக்கவேண்டும். பிரிதிவோ அணுக்குமு சையோகமன்றியும், அவ் வணுவோ பரமாணுக்குமு சையோக மன்றியும், அப்பரமாணுவோ அகம் புறத்தி லிரண்டாம் வஸ்துவாகிற வெளியன்றியும், அவ்வெளி யோ சூனிய மன்றியும், சூனியமோ சங்கற்பமன்றியு மிருக்கவேண் டும். இல்லாததாலெவ்வனஞ் செகத்துண்மை யென்றும், அநாதி நி த்தியமென்றுஞ் சாதிக்கவல்லீர். பௌதிகம்; பூதத்தையன்றியில்லா ததாற் பூதமைந்தி லொருபூதத்தையாவது காரணகாரியதர்மம் பெ ருதிருக்கச் சொல்லவேண்டுமெனின்?

து - விடை—அங்ஙனங் கூறப்படாதாயினுஞ் செகத்தின்றே, இல்லாமலா பசி தாகங் காமந் தணித்துக் கொள்ளுதற்கிடமாயிருக் கின்றதென வறிக.

ஞா-வினா—பகிர்முகதிருஷ்டியன்றி யந்தர்முக திருஷ்டிபடித் துமறியீர், கேட்டுமறியீர். இத்திறமுடைய நீரா-ஐயந்திரிபகற்றிடக் குருவாதற் கிசைந்தீர். உமது நிச்சயமெல்லாம் யானைகண்ட குருடர் தீர்ப்பென்னலாகாதா எனின்?

து-விடை—குருபீடசிகோட்ட றெல்லா மவ்வளவு மூடரா, இங்ங னஞ்சொல்லாதொழிக வெனப் பயமுறுத்தினன்.

ஞா-வினா—“உபாதான நாட்ட-மொருகணமு மில்லார், உபா தேய நாட்டத் துறுதி யொழியார்-அபாயமதைக், காட்டினுந் தூடிப் பர் கண்டிரிவர்குருவா, வாட்டமெவ்வன் தீர்ப்பரிவர் வந்து” என்ற தவிக்கென்ன சமாதானம் சொல்லுமெனின்?

து-விடை—ஆனால் நீரென்ன மதவாதியோ, சொன்னால் விடை தருவனெனக் கூற.

ஞா-வினா—எம்மதத்திற்கும் பொதுவாயிருக்கிற ஞாயவாத மதம், இதனைத் தடுப்பாரு முண்டோ?

து-விடை—அப்படி யென்ற லென்ன பொருள்.

ஞா-வினா—மூர்க்கம்-நம்பிக்கை-மூடம்-இவைபற்றிய மார்க்கங்கள் யகற்றல்.

து-விடை—அம்முன்றினுஞ் சார்ந்ததோ எமது மதம். அது நிற்க; நீ வழிபடுந் தெய்வத்தையாவது கூறென்றவன்.

ஞா - வினா—நான் குருவான லல்லவோ போதிப்பன். முழுதும் ஞாய முன்னிட்டன்றி எம்மதத்தர் தீர்ப்பையு மேலாத தெதுவோ, அதுவே யெமது கருத்துக் கியைந்த தெய்வம். இதன லுமக் கென்ன லாபம். வஸ்து சோதனையில் நீரொதில் வல்லீர், அதை யாவது தெரிவிக்க வேண்டுமெனின்?

து-விடை—வஸ்து சோதனைக்கும் பத்திக்குஞ் சம்பந்தமென்னவுண்டு, சோதனை வேண்டாமென வறிக.

ஞா-வினா—ஞாயமுஞ் சோதனையும் வேண்டாமென்னின், எம்மதத்தருக்கு மிது வுடன்பாடாம். யாவர் மதத்தை யானேற்றற்பால தெனின்?

து-விடை—உன்னிட்டமென்றனன்.

ஞா-வினா—அதுபற்றித்தான் யான் சீடனாதற் கும்மிடத்தில் வினாவப் புகுந்தனென்னில்?

து-விடை—யான் சொல்வதை நம்பென்றான்.

ஞா-வினா—எம்மதத்தரு மிவ்வாறே சொன்னால் எவர் சொல்லைக் கேட்புதெனின்?

து-விடை—சோதனைதான் யாதோவெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—முன்றவஸ்தையினு நானென்றிருப்பதெது, என்ன பொருள்? வட்டம்-இருகோணம்-முக்கோணம்-சதுரம் - நுண்மை-பருமன் - இவை முதலிய பலவகைப்பட்ட வடிவங்களில் எத்தகையது? வெண்மை-செம்மை - கருமை-பொன்மை-பசுமை - என்னுந் நிறங்களி லெந்நிறத்தது? வெம்மை-தண்மை-மென்மை - வன்மை-முதலியவற்றி லெத்தகையது? இதனையாவது விளங்கக் கூறுமெனின்?

து-விடை—சித்துப்பொருள் - அகிசுக்குமப்பொருள் - கருத்துப்பொருள் - அருவப்பொருள்-உண்மைப்பொருள் - மென்மைப்பொருள் என்னு நிலையதெனவறிக.

நா - வினா—இந்நிலையதென எங்ஙன முணர்ந்தீ ரதனைச்சொல்லுமெனின் ?

து-விடை—சுருதிப் பிரமானத்தானும், அனுமானத்தானு முணர்ந்தன னென வறிக.

நா - வினா—உம்மைப்போல ஆஸ்திகத்திற் பற்பல சமயத்தரும் வெவ்வேறு நிலையினதாகக் கூறினரோ, இவற்று ளெவர்கொள்கை யேற்கப்பால தெனின் ?

து-விடை—அவரவர்கொள்கையவரவா க்குச்சம்மதமெனவறிக.

நா-வினா—இது கேள்விக்குத் தக்க வுத்தரவன்று. இதுரிற்க; செகசீவ பரவஸ்து நிச்சயந் தெரியாது, தத்துவமசியென்னும் வாக் கியத்திற்குத் துவிதஞ்சாதிக்கப்பாஷியஞ்செய்தது என்ன அதிசயம், என்ன அதிசயம். இதனை வியக்க வல்லவர் நும்போன்றவரோ வேறவர். இரண்டுபட்ட ஜூரிற் குரங்குங் குடியிரா தென்னும் வசனமுங் கேட்டறியீரோ, சிற்றறிவு பேரறிவென்ற விரண்டுமொருங்குபடாத விடத்துயிர்களுக் கென்ன நிலையெனின் ?

து-விடை—அருளென வறிக.

நா-வினா—உயிர்களுக்கிப்போ தில்லாததாலும், அன்னியமாதலாலும், எங்ஙனம் நிலையாமெனின் ?

து-விடை—அதையன்றி வேறு தீர்ப்பில்லைபென வறிக.

நா-வினா—விகாரமென வுன்னாது எப்பொருளையு முண்மையெனக் கோடலிற்சிறந்த நீர், எதார்த்தமெனக்கணித்த திரிபதார்த்தத்துள் பதியைச் சிலர் மண்ணெனவும், சிலர் நீரெனவும், சிலர் அக்கினியெனவும், சிலர் காற்றெனவும், சிலர் ஆகாயமெனவும், சிலர் சூரியெனவும், சிலர் சந்திரெனவும், சிலர் ஆத்மாவெனவுங்கொண்டு; பூமிதேவி-கங்காபவானி-அக்கினிதேவன் - வாய்வுபகவான்-ஆகாயவானி - சூரியபகவான் - சந்திரபகவான்-ஆன்ம தேவதை யென்ப பெயர் தந்து ஆராதித்து வருகிறார்கள். இதன்றியும்.; பிரிதிவு காஞ்சிபுரம், அப்பு திருவானைக்காவல், தேயு திருவண்ணாமலை, வாய்வு காளாஸ்திரி, ஆகாயம் சிதம்பரம், என்று யாவரும் காணப் பிரத்தியட்சமாகப் பூசித்துவருகிறார்கள். இது யாராலே யெனின்?

து-விடை—அங்ஙன மங்ஙனம் பரவஸ்து சகளி கரித்தபடியி னுலேபூசிக்கிரார்கள். அதினுற்றோடமென்னை; நல்லது, ஆன்மாவை யும் பூசிப்பவ ருண்டாவெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—ஆன்மதிருத்தியே தேவதாதிருத்தி யெனத் தெளி வுகொண்டு ஆன்மாவுக்குக் கணநேரமும் விரதம்-தவமிவற்றும் பசி தாக காமத் தடைவராமல், அன்னபான போக நித்திரை செய்தும், வியாதிக்குத் தக்க அவுடதங் கொண்டும், நித்தியபூசைதனக்குத்தா னே செய்துவருங் கருத்தைக் காட்டாமற் பரவஸ்துவைப் பூசிக்கிற தாகக் காட்டி யபிநயித்துப் புகழ்பெறுபவரும், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமெனச் சுகித்துத் திரிபவரும், எனக் கொள்க. இத்தெல்லாம் வருதற்கேது வும்மாலன்றோ வெனின் ?

து-விடை—வஸ்து நிச்சய மங்ஙன மன்றே பிழையாமென வ றிக.

ஞா-வினா—சரியை-கிரியை-யோக- ஞானமென்னு நான்கனுட் கடையினின்ற ஞானநிலையைச் சரியைகிரியையாகக்கொண்டு சாயு ச்சியஞ்சொல்லப் புகுந்தமையிற் பிழையுமதேயெனக் கூறலாகாதா வெனின் ?

து-விடை—எங்ஙனமெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—ஆண்டானடிமை கோடற்குச் சரியை கிரியையும், மனமொருங்கு படற்கு யோகத்தையும், ஏகத்துவமாதற்கு ஞானத் தையுங் கூறினதன்றோவெனின் ?

து-விடை—மெய்யே; அதனாற் குற்றமென்னை யெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—சரியைகிரியைகளில் ஞானபாகந் தெரியாது ஞான த்தை யாளலாமா ? ஆளவந்தது நீங்களானபடியால் உங்களாலேயே ஞான நிலைக்கும், ஆண்டா னடிமை நிலைக்குந், தோடமிசிரிம்பிக்க லாயிற்று. ஆண்டா னடிமையில் ஞானநிலை சொல்லலாமாவெனின் ?

து-விடை—இது நான் நாளை யோசித்துச் சொல்லுகிறே னெ ன்று விடைபெற்றுப் போயினு னெனவறிக.

ஞா-வினா—மூன்றுநாள் தரித்தும் அவரைக் காணாம லவரிருக் குமிடந்தேடிப் போய்க்கண்டு ஐயா! சரணஞ்சரணம். அதற்கென்ன வுத்தரஞ் சொல்லுகிறீர் சொல்லுமையா வென்றுகேட்க ?

கக சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞ்விடை.

து-விடை—நானே பிரமமெனத் திரிவானாப்பற்றிச் சொன்ன
தெனவறிக.

நா-வினா—இரண்டாமகாவாக்கிய மன்றோ; அதினர்த்தத்தை
ச்சொல்வதினும் பழையென்னை?

து-விடை—சத்தமும் சத்தார்த்தமும், வாச்சியமும் வாச்சியர்
ர்த்தமும், லட்சியமும் லட்சியார்த்தமும், அணுவேனுந் தெரியாதவ
ரா அநுமனஞ் சொல்லி விதிநிடேதமுதலிய கட்டுக்கடங்காமல்மது
மாமிச சையோகத்துக்கே வேதார்த்த பாட்டுகளைச் சொல்லித் திரு
த்தியடைந்து நானே பிரமமெனக் கூறத் தக்கவர் கூடாதென்க.

நா-வினா—பத்திகாண்டிகளை வேதார்த்திகள் பழிப்பது யாது
க்காகத் தெரியுமாவெனின்?

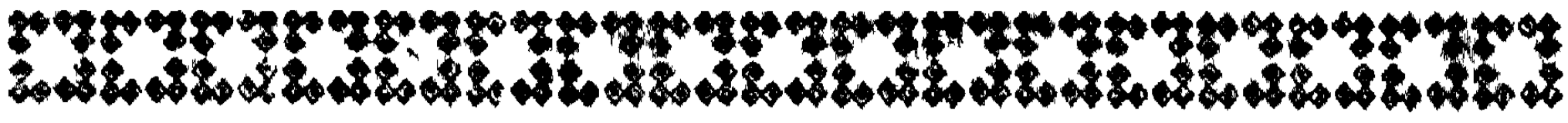
து-விடை—தெரியவில்லையென்ன.

நா-வினா—நர் வியக்கவும், தேகபோகம் விர்த்தியாகவும்,
வந்திப்பதன்றி யீஸ்வரார்ப்பணமாக வல்ல, ஆதலின் குற்ற முண்
டோ வெனின்?

து-விடை—இது சரியே; நீநாயவாதி யென்பது தரும். பல்
லாண்டு பல்லாண்டு வாழக்கடவை யென்று வாழ்த்தி யனுப்பினன்.

நு-வது, துவிதவாதம

முற்றிற்று.

ஊ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சூ - வ து,

வி சி ட் ட ா த் து வி த ம்.

சாமானியசம்பாஷணை.

ஞா-வினா—விசிட்டாத்துவித பதத்துக் கருத்தமென்னை ?

வி-விடை—விசிட்டம் - கூடியிருக்கிற, துவிதம் - எனப்படும்.

ஞா- வினா—எந்த வேதவாக்கியங் காரணமாக விசிட்டாத்துவிதம், நிலைநிறுத்தப்பட்டது ?

வி-விடை—தத்வமசி வாக்கியங் காரணமாக வென வறிக.

ஞா.- வினா—இவ்வாக்கியம் அவர்கள் கருத்துக்கிணங்க விடங் கொடுத்த தெங்ஙனமெனின் ?

வி-விடை—தத்துவமென்பது; தஸ்யபாவா, தத்துவம்; எனப் பிரிக்கப்பட்டுத், தஸ்யா-பரத்தின், பாவா-தாம்மமாக, அசி - ஆனாய், என் ப் பொருடரக்கிடந்தது. கருத்து; பரவஸ்துவின் தர்ம்மமாக-ஆனாய். உதாரணம் ப்ராமணதவம்-சூதரத்வம் - சன்யாசத்வம் என்பவற்றில்-த்வமென்பது, தர்மத்தை விளக்கி நின்றறற் போலும்.

ஞா-வினா—இங்கே தர்மமென்றத்யாதெனின் ?

வி-விடை—அவரதெண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களை.

ஞா-வினா—கலயாணகுணங்களானயென்பது னர்த்தமென்ன ?

வி-விடை—எத்தவம் புரியினும் அட்பரவஸ்து வாகாய்; அட்பரவஸ்துவின் கல்யாணகுணங்களி லொன்றாவாய். என்பது தோன்றக் கூறின் தெனவறிக.

ஞா-வினா—எங்ஙனம் தெரிந்துகூற வந்ததெனின் ?

வி-விடை—அவன் சமஷ்டி, இவன் வியஷ்டி, என்னு முபாதி பேதத்தினாலும்; அவன்-சாவக்ருன், இவன் கிருச்சிக்ருன், என்னுங் குணபேதத்தினாலும்; அவன் சிவகிருத்தியத்திற்குங் கர்த்தா, இவ னகர்த்தா, என்னும் பிரபுத்வபேதத்தினாலும்; அவனீவோன், இவ னிரப்போன் என்னுமாண்டா னடிமைபேதத்தினாலும்; சீவனைப்பா

கூஅ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மெனலும், பரத்தைச் சீவனெனவும், வழங்காமையாகிய பெயர்பே தத்தினாலும்; அவனையன்றி யான்மாவும், அவனது உபாதித் திரிய த்தையன்றி யிவனது உபாதித்திரியமு மில்லாதவபேத காரணகாரியபேதத்தினாலும்; அவனுக்கிடம் என்கும், இவனுக்கிட மேகதேசம், என்னுமிடபேதத்தினாலும், சீவேஸ்வராக் கெனவன மைக்கியம் வாய்க்குங் கூடாமையா லிந்நிலைமைகளைத்தெரிந்து கூறவந்ததென வுணர்க.

ஞா - வினா—இஃதுன் சுயயுத்தியோ, மேற்கோ ஞானதோவெ னில்?

வி-விடை—மேற்கோளு முண்டென வறிக.

ஞா-வினா—அஃதியாது?

வி-விடை—“விண்ணுருவ மீசனென்பார் வேற்றுருவஞ் சீவ னென்பார், கண்ணுமிரவியும்போற் காணென்பார் - திண்ணமதாய், அத்துவிதமாகாது” என்பதினாலும்; “பேதமானதுவுங்கேளாய்பெ யரானு மிடங்களானும், ஓதருமுபாதிபானு முடலானு முணர்வினா னும்,பாதலம் விசம்புபோலப் பலதூர மகன்று நிற்பார், ஆதலாலி வர்க் கெந்நாளு மைக்கிய மென்பது கூடாதே” என்பதினாலும், உ ணர்க.

ஞா-வினா—இதேபிரகாரமாகச் சைவசித்தாந்திமுதலிய பேத வாதிகள் பிரதிவாதிகக; அதனைத் துவிதமெனவும், இதனைவிசிட்டா த் துவித மெனவும், கூறவந்த தெற்றுக்கெனின்?

வி-விடை—அது செகசீவ பரமாகிய திரிபதார்த்தமுந் தனித் தனிவெவ்வே றெனவும், இது பரமாத்ம வியாபகத்தில் மற்றிரண் டிம் வியாப்பியமாகக் கடலில் அலையாதிகள்போற் கூடியிருப்பதால் விசிட்டாத் துவிதமெனவும், கூறவந்ததெனவறிக.

ஞா-வினா—விசிட்டாத் துவிதத்திற்கிங்ஙன மேற்கோ ஞானதோ வெனின்?

வி-விடை—உண்டு.

ஞா-வினா—யாதெனின்?

வி-விடை—“தன்னுளே திராத்தெழுந் தரங்கவெண்டடங்கட ல், தன்னுளே திராத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல், நின்னு ளே பிறந்திறந்து நிற்பவஞ் சரிப்பவும், நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர் மையின்கணின்தே” என்பதினாலுணர்க.

ஞா-வினா...கடல்நீரு மலையர்திகளு மபேதமாயிருக்க, இதனை த்திருட்டாந்தமாகக் கூறவந்தது சகசீவாகள் பரமாத்மாவுக் கபேத மாயிருப்பதுபற்றி யன்றோ வெனின் ?

வி-விடை—ஆம் ; உண்மையே, உபமான மெல்லா மேகதேச மே யன்றி வேறல்ல. வியாபக வியாப்பிய விலக்கணந் தோன்ற விங் கே யிவ்வுபமானங் கூறினதென்றறிக.

ஞா-வினா—“மண்ணின்விகாரமனிதாதிதோற்றமன்றோ, மண்ணுருவாப் பாக்க வலியில்லீர்-மண்ணுருவ, பாவமு மென்னென்ன பாவமாப்போகுமோ; ஆவதறியீர்க்கிதெனவாம்” எ-து. மனிதர்-மிருகம் - பட்சி - நிலத்திலூர்வன - சலத்தி லூர்வன-தாவரம்-அண்டா ண்ட கோடிகளாகத்தோற்றப்பட்ட வடிவங்களைத்தும், மண்ணின து விகாரரூபமன்றோ, இங்ஙனமிருக்க; இவையனைத்தையு மண்வடிவாய்ப் பார்க்கின், திணை-பாலிட சங்கற்ப விகற்பங்களும், யானென தென்னு மகம்பாவங்களும், பந்தஆனிவிர்த்திகளும், சுகதுக்கங்களும், எங்ஙனமுண்டாம். ஆதலின், மண்ணுருவாப் பார்க்கத்தக்க திடக்ஞான வலியில்லாதவர்களோ! நீங்களா, பகவத் நிலையை யளக்கவல்லீர். போதும்-சமஸ்தநாமரூபங்களையு முன்னே மண்ணுருவாப் பாவியுங்கள்; முதிர்ச்சியில், அந்தமண்ணுருவ்பாவமும் அப்பாலுக்கப் பாலென்னென்ன பாவமா முடியுமோ, அங்ஙனமாவ தனுபவித்தறியாத வுமக்கு-நீரிங்கே நாட்டப் புகுந்தவிசிட்டாத்துவித வாதமாகிய விதுஎன்ன பயனுளதாம். எ-று. எனவே; பரமாத்மசோதனையின்றி யமையாதென்பது பெற்றும் ஆதலின், வஸ்துசோதனை யின்றிச் சகசீவபரநிலையி னுண்மை யெங்ஙனம் விளங்கு மெனின் ?

வி-விடை—சோதனையாதுக்கு ; இருக்கிற சகத்தைக்கொண்டி கட்டுப்புலப்படற் கெட்டற் கெளிதிலில்லாத பரம் பொருளைச்சிந்து த்து வந்திப்பதற்கு யாது சந்தேக முளது. விபரீதமெல்லாம் பேசுகின்றீரென வறிக.

ஞா-வினா—“அசத்தைச்சத்தென்பி ரசத்தென்பிர்சத்தை, அசத்தறியீர் சத்துக்கயலா-நிசத்தையெங்ஙன், மாறன்போற்காணவலீர் மாசற்றான் நீர்வெமக்காம், ஏறுமோ நஞ்சொலெமக்கு” எ-து. அசத்தெனப்படுமவற்றை யெல்லாஞ் சத்தே யென்றும், சத்தென்பது யாதோ ஆதனை யசத்தே யென்றுங், கூச்சமின்றிக் கூறுவீர். அன்றியும் ; சத்தென்பதற் கன்னியமாகவும், அசத்தோர் முதலாகவும்,

வேறு பிரித்தறிதற்கு வகையறியீர். எம்பெருமானாகிய சடகோபரை
 ப்போனிசவடிவமாகிய சத்தை யெவ்வகை காணவல்லீர், அந்த மா
 சற்ற சடகோபரது தீர்ப்பே யெமக்குத்தீர்ப்பாகும். அந்நிலை யனு
 வுங் கேட்டறியாத வுமது தீர்ப்புமொழி யெமக்கெவ்வகைஞ் செவியி
 லேறப்பெறும். எ-று. எனவே; சுருதியுத்தி யனுபவத்துக் கொவ்வா
 மொழியென்பதாயிற்று. இங்ஙனமிருக்க; உமது வசனமேற்கப்பா
 லதோ வெனின்?

வி-விடை—அனாதியாய்த் தொன்றுதொட்டு வந்த பாகவதாள்
 யாவரு மிங்ஙனம் விசாரித்தன்றே, பரமவைகுந்தத்தில் நித்தியசூரி
 யானது இதென்ன புதுமை; சிலரோ யன்றிப் பலருமன்றே, இவ்விரு
 திறத்தருந் திருத்தொண்டு மேலீட்டாலும், பத்தி மேலீட்டாலும்,
 ஈஸ்வராற்பண மேலீட்டாலும், நமபிக்கை மேலீட்டாலு, மேற்கதி
 யடைந்தனனொன வேதாகம சீதைகளும், புராண இதிகாசங்களும்,
 அறுபத்துநாலுகலைகளு முறையிடுவதினால் முக்கியமாய் வேண்டுவ
 தின்றென வறிக. பேசின் முடிவின்றி விரியும்.

ஞா-வினா—இதுநிற்க; முன்னர்பரமாத்மவியாபகத்திற், சிற்ச
 டபேதங்க ளனைத்துஞ் சேடமன்றி யடங்கி யபேதமாய்க் கூடிகிற்ப
 து விசிட்டாத்துவிதமென்றீர்; இது வேதசம்மதமா, புருஷ சம்மத
 மா? வேதசம்மத மெனின், ஞாயமிருக்க வேண்டும். புருஷ சம்மத
 மெனின், அனுபவமிருக்கவேண்டும் இதில்நின்கருத்துயாதெனின்?

வி-விடை—ஞாயங் காரணமாகவாதலின் வேதசம்மதமேயென்
 றனன்.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின்?

வி-விடை—பேதமெனிற் புரிபூரணதோடமும், அபேதமெனி
 ல் நிர்விகாரதோடமும், பேதாபேதமெனில் விவர்த்ததோடமும் வ
 ருமென்பீர்; இங்ஙனமெல்லாம் பாராதுகேட்கில் சொல்லுவன். அ
 தாவது; வேதம் ஈசுவாக்கியமாதலி னவர் ஞாயமின்றிச் சொல்லு
 வாரா? யுத்தி யாதுக்குச், சுருதியே எமக்குப் போதுமானபிரமாண
 மென்றனன்.

ஞா-வினா—இப்படியே மற்றத்துவிதி - அத்துவிதிகளும் சொ
 ன்னால், மூவருக்கும் வாக்கியமொன்றல்லவோ, இவ்வொருவாக்கிய
 ம் இம்மூன்றவசரநிலை யுடைத்தெனக் கருதி யன்றே மூன்று பாஷி
 யக்காரரும் மூன்றுவிதமாகப் பாஷியஞ்செய்தார்கள். வாக்கியயோச
 னையின்றிச் செய்வார்களா? செய்வார்களெனின், மூடராகவேண்டும்.

அவர்கள் கூறியபாஷியங்களை யேற்பவரும் மூடராகவேண்டும்; அவ்
கனங்கூறலாமா, கூடாதே யிதுபற்றி யாது கூறுதியெனின் ?

வி-விடை—இம்மூவரும் பண்டிதத்திறத்திலேற்றக்குறைவின
ரன்றே; யிவர்கள்மேற் பழிகூறுவது கூடாது. அவர்களது யுத்தியும்
ஞாயமு மெமக்குத் தோன்றவில்லை யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆராய்ந்து தெளிவதற்கு முன் போதிக்கப்புகுவா
னேன் ?

வி-விடை—பகவத்தியானஞ் சிறிது மெண்ண மில்லாதார்க்கே
யன்றி யேனையோர்க்கன்றென்றனன்.

ஞா-வினா—அவ ராரெனின் ?

வி-விடை—முற்றுந்தெளிந்த குருபீடத்தலைவரென்றனன்.

ஞா-வினா—அவரைக் காட்டவேண்டு மெனின் ?

வி-விடை—அங்கனங்காட்டிச் செய்தியெல்லாந் தெரிவித் துற
வாக்கித் தனதிடத்திற்சென்றனன்.

ஞா-வினா—அப்பால் நடந்ததென்னை ?

வி-விடை—ஞாயவாதியானவர்; குருபீடத் தலைவரை நோக்கி,
யையா ! மூன்றவஸ்தையினையும், மூன்றவஸ்தாக்கார்த்சிகளையும், மா
றுநிலையதெனவும், அந்தந்தாவஸ்தாவளவு தோற்றத்ததெனவும், யா
வரு மனுதினமுங் காணுந் திரிசியானுபவமாதலா விவை யிரண்டிக
தாமல்ல, இவற்றைத் தம்மாவறியப்பட்டனவெனத்தளளி யிவற்றோ
டு சலட்சணமாகவும், விலட்சணமாகவும், நின்றறியுந் தம்மைத்தனி
யே ஐயந்திரிபறக் காட்டவல்லா ரன்றோ தலைவனையுங் காட்ட வல்ல
ராவார்; இதனை மறந்து மதத்தர் நாட்டு நிலையுளொன்றுதானே வும
து நிலையுங் கூறுகவென்றனர் அதற்கு விசிட்டாத்துவிதியும் அல்ல
வென்றனர்

ஞா - வினா—ஆனால், தலைவனையறிந்து பூசிப்பது அறிவாதவி
னவ்வறிவே தானென்பதற்குப் பொருளோ, வேறோ, வெனின் ?

வி-விடை—அறிவே யென்றனன்.

ஞா-வினா—அவ்வறிவு வருவமோ, அருவமோ, ரூபாரூபமோ?
உருவமெனின், நனவில் சடமாகியதூலவடிவம். அருவமெனின், கே
வலத்திற் சடமாகிய சூனியவடிவம். ரூபாரூபமெனிற்கனவிற்குச் சடமா
கிய சாயாவடிவம். இம்மூவடிவமும் தன்னொலிதற்பாலவாதலின் தா
னல்ல; ஆனால் தானாவதுதான் யாதோவெனின் ?

ரூஉ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

வி-விடை—அறிதற்பால தியாதோ வதுவென்றனன்.

ஞா-வினா—அது தர்மம்; அது நெதார்த்த விலக்கணம் யாதெனின்?

வி-விடை—சத்துஞ் சித்து மென்றனன்.

ஞா-வினா—இது னர்த்தமென்ன?

வி-விடை—திரிகாலத்துமுள்ளது சத்து-அறிவது சித்து என்றனன்.

ஞா-வினா—ஓர் முதலுக் கிலக்கணமாதலின், அந்தமுதலின் னதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனின்?

வி-விடை—உபாதித்திரியவளவினதெனின், அவை தன்னாலறியப்பட்டதாதலானும், அவைமாறியக்கண்ணுந் தானிருந்தறிதலினானும், அவைதானல்லவென்பீர். சாத்துவித-ராசத - தாமதமெனின், அது தன்பால் வந்து அகலத்தக்க குணத்திரயமாதலின், அதுவுந்தானல்லவென்பீர். அபிமானத்திரியமெனின், தன்னாலபிமானிக்கத்தக்கதாதலினதுவுந்தானல்லவென்பீர். சீவாத்மா-அந்தராத்மா-பரமாத்மா வென்பவற்றுள் சீவாத்மாவெனின், உபாதித்திரயந்தானல்லாவிடத்துத்தானாகுமா வென்பீர். அந்தராத்மா வெனின், உபாதித்திரயந்தானல்லவெனக்கண்டு கழன்ற வவசர நிலையாதலின், அதுவுந்தானல்லவென்பீர். பரமாத்மா வெனின், உபாதித்திரய முண்டானாலன்றோ, அவைதானல்ல அவற்றிற்கு விலட்சண சலட்சணமாயிருக்கு நிலைதானென்னலாம், அதுவுந் தன்னால் வினேந்த ஞானவத்தியாசமன்றோ; அதுவுந் தானல்லவென்பீர். இதற்கென்னசெய்வேனென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனால்; தானென்ப திருந்துதானே யித்தனை பகுப்புந் தெரிவிக்கின்ற துணக்கு எட்டாததினாற் சதசத்தென்னலாமா?

வி-விடை—கூடாது.

ஞா-வினா—ஆனால் யாதுதானே?

வி-விடை—ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்து மவ்விலக்கரைங்களைத் தன்னி லொத்துப்பார்க்கு மனுபவஞ் சற்றுமில்லே னெங்குஞ்சொல்வேனென்றனன்.

ஞா-வினா—“தானல் லவற்றையெலாந் தானென்றறியவலீர், தானிருக்கு முண்மைநிலை தாமறியீர்-கோனிருக்கும், உண்மை நிலைகூறவலீர் ஒஹ்ஹ மாச்சிறந்தீர், துண்மையுணர் வெங்கே நுவல்.”எ-து.

தானல்லாத வருவ மருவம் ரூபாருபமாயுள்ள தத்துவங்களி லொவ்
வொன்றையுந் தானென்றறியத்தக்க வலி மிக்கீர், ஆனால்தானென்று
மொருபடித்தாயிருக்கு முண்மைநிலை யிஃதென்றறியீர், நீரா ; எவ்
வெவற்றிற்குந் தலைமையா நின்றுள்ள பகவதநிலையி னுண்மையைக்
கூறவல்ல ரானீர். ஆச்சரியம் ஆச்சரியம். இவ்விலக்கணவழியில் மி
கவுஞ் சிறப்பிற்றீர், உமக்கு நுட்பவறி வெங்கனோ காண்கிலம், உள
தேம் சொல்லுதி யெனக்கேட்க ?

வி-விடை—எங்கனஞ் சொல்வ னென்றனன்.

ஞா-வினா—செகசீவ பரநிலை யின்னதெனக் கணிக்கறியாத நீர்,
எங்கனம் போதக குருவாகச் சம்மதித்தீர், இதுநிற்க; இன்னொன்று
விசாரிக்கப் புகுதுமென வினவ ?

வி-விடை—ஆங்கன மாகுக வென்றனன்.

ஞா-வினா—“உலகெனி லொன்றையதற் குள்ளபெயர் வேறெ
ன், சொலற்கிலையேற் றேற்றமோ சொல்லோ-பலவுந்தான், இப்படி
யே யாகுமெனி லென்னொரு நும்வாதம், உப்பில் கறிபோ லுணர்.”
எ-து. உலகென்பது சொல்லோபோருளோ; பொருளெனில், யாதென
வரும்-இஃதென வொன்றைச் சுட்டில்-அதற்குரிய பெயர்வேறிருப்
பானேன் வேறிருப்பதால் அப்பொருள் உலகெனப்படுமோ ? சொ
ல்லப்படாதெனில் தோற்றன் மாத்திரப் பொருளோ, சொன்மாத்தி
ரப்பொருளோ? ஏனெனில்; இப்படியே சகல பொருள்களுந் தத்த
மக்குரிய சிறப்புப்பெயர்களை யேற்றிருக்கு மாயின், உலகெனற்குப்
பொருளின்றி முடியும். முடியுமாயி னுமதுவாதம் யாதுக்கு? உப்பி
ன்றிய கறிபோ லாமே யெனின் ?

வி-விடை—தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமுமாயின்,
பசி - தாகம்-காமம் - தவிப்பு முதலிய வற்றையுலகந் தணிக்குமா ;
தணிப்பதால் மித்தை யென்னலாமா, கூடாதெனவறிக.

ஞா-வினா—“முதற்கருவி தள்ளிமுதலெது வென்றாயில், எது
வுமலவென்றேயேகும்-எதன்முடிவும், எட்டிரடியெங்க னெட்டுவீர்
தன்னையன்றிக், சுட்டமெனிலேன்வாதங்காண்.” எ-து. முதற்கருவி
யாகியமண்ணூலை யன்றிக் கடபடமோர் முதலாகுமா ; அதுபோல,
எவ்வகைப்பட்ட பொருள்கட்கு முள்ள முதற்கருவியைத்தள்ளி மு
தலெது முதலெதுவென்றாயுமிடத்து எதுவுமுதலல்ல முதலல்ல
வென்றேபோகும். இங்கனம்போலதால் எதன்முடிபு மெட்ட வகை

ராச சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

யறியீர். அவ்வவற்றிற் காதியையுந் தன்னையன்றி யெட்டவகை யெங்
கன மறியீர், அவ்வவற்றின் முத்தற்கருவியைத்தள்ளி முதலைக்கண்டு
பிடித்தலைகூடாது. அங்நனங்கூடாதமுதலுக்காதியு மந்தமுங்கணி
க்கப்புகுவது மிகவுங் கட்டமெனில, விசிட்டாத்துவிதத்தை ஸ்தாபி
க்கப் புகுந்த வாதமுமக்கேன், அதனென்ன பயனுளாதாமெனின் ?

வி-விடை—பகவத் சன்னிதியில் நாங்கள் நித்திய சூரியாபோ
லிருப்பதாகப் பாவித்திருக்குந்திடமே பயனெனவறிக.

ஞா-வினா—அந்தந்த மதஸ்தரு மிவ்வாறே தத்த நூல்களிற
சொல்லியவாறு பாவித்திருப்பதே முத்திப்பயனாகவேண்டும், அங்
நனங் கொள்ளினொருவர் பயனை யொருவா ஏலாத தற்கேதென்னை
யெனின் ?

வி-விடை—ஒருவர்நிச்சய மொருவாக்கேலாததுபற்றி யென்க.

ஞா-வினா—யாதினெனில் ?

வி-விடை—பரிட்சையில்லாததினெ லென்க.

ஞா-வினா—அதுநிற்க ; பதியைப் பற்றிப் பேசுமிடத்திற் பேசு
தும். இங்கே பதியைப் பாவிப்பதும் பற்றன்றோ வெனபதைப்பற
றி, “எப்பற்றுந் தங்கற் கிடந்தா னுளமன்றோ, எப்பற்று மல்லவே
யெவ்வுளமும்-ஒப்பில், பரமுமயலதனாற் பற்றே சுயம்பு, தெரிய வு
ரையாதோ தெளிந்து” எ-து. முன்னர் புறப்பற்று யுள்ளசுகத்தடிப்
பினுண்மை வடிவீதென விசாரித்துத் தெளிந்தாயில்லை, இப்போ
தகத்தடிப்பாகிய அகப்பற்றைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரிக்குதும்.
யாதெனில் ; எந்தவிதப்பாசமா யுள்ள பற்றுக்களுந் தங்கற் கிட மு
ள்ளமல்லவா? உள்ளமாயினு, மெந்தெந்தபற்று மந்தந்த வுள்ளத்தை
விட்டு நீங்கலா லெந்தவுள்ளமு மெந்தபற்றுமல்லவே? விடயப்பற்று
அன்னியமாதலினீங்கும்.. பரவஸ்துவைப்பற்றும் பற்றோ வெனில்,
அதுவு மன்னியமாதலால் விடயம் போலோர் பற்றாகும். ஒப்பற்ற
தேயெனின், டொன் விலங்கு போலாம். ஆதலின் சுயம்பான பற்று
யாதோ விதனைத் தெளிந்து விளங்கச் சொல்லுகி. எ-று. எனவே;
எவ்வுளத்திற்கும் விடயமும் பரமுமன்னிய மாதலால் சுயம்பல்ல
வென்ற வாராயிற்று. இதற்குயாதுவிடை கூறுகி யெனின் ?

வி-விடை—என்ன சொல்லினும் பரத்தையன்றிச் சுயம்பில்லை
யெனவறிக

ஞா-வினா—இப்போது நமதுள்ள மமலலாம பரவடிவமாக வில்லையே, யிதுவே யன்னியமா மென்பதற் குதாரணமா மெனின் ?

வி-விடை—எந்தவகப் பற்றிற்கும் நித்தியத்துவமில்லாமையா விதுபோல்வதன்மென வறிக.

ஞா-வினா—நித்தியத்துவமான விப்போதுருக்காதா வெனின் ?

வி-விடை—இருப்பது தெரிய வில்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—யாதினெனின் ?

வி-விடை—அருஞானத்தினாலே.

ஞா-வினா—அருஞானத்திலே பாமும, ஞானத்திலே விடய முந், தெரியா தன்னியோன்றியபாவ மானதால் எப்பற்றுஞ சுய மபல்லவே யெனின் ?

வி-விடை—ஞாயமே; யிதற்கென்செயவே நென்றுகூறிச், செ கத்துண்மை யல்லாதாயின்-ச த்துபோற் றேற்றுமா வென்றனன்.

ஞா-வினா—மெய்யே, யுனது சிந்தை வேறாயின் பொறிக ளிரு ன்தும் விடய மறியலாமே; சிந்தையொன்றுபட்டவிடத் தன்றே; அந்தந்த விடய மந்தந்த பொறிகட்கு விளங்கும். ஆதலின் ஆன்மா தன்சத்தைக் கொடுத்தவிடத் தன்றே அதுசத்தாக விளங்குவதும், அதனைச்சத்தாகக்காண்கின்றதும், வேறுண்டோ வெனின் ?

வி-விடை—மெய்யே, அனந்தவிதபேதமாயுள்ள யந்தரங்களு க்கைசவாகிய சத்தைக் கொடுத்தமாதிரத்தில் ஒவ்வொன்றுந் தத் தமக்கியைந்த வண்ணம் புடை பெயர்ந் தனந்தவித பயனைத்தரும் இதில், யந்தரங்க ளில்லாவிடத் தெதற்குத் தன் சத்தைக் கொடுப்ப து. அதுபோல; முன்னமே பிரிதிவு முதலிய தத்துவங்க ளுண்டா யிருந்தால்தானே, யறிவு தன் சத்தைக்கொடுத்து அவற்றைச்சத்தா க்கி யவற்றாலாய பயனை யனுபவிக்கின்றது, என்னு மிடத்தில் சகத் தனாதி நித்தியமென்பதுதானே; விளங்குகின்றது. ஆதலால் மித்தை யெனல் கூடாதெனவறிக.

ஞா-வினா—யாதேனும் விகார மென்ன திருக்கச் சுயமபொன் றுணர்த்தி லேற்குது மெனின் ?

வி-விடை—அங்ஙனம் பார்க்கி லெதுவு மில்லையென்றனன்.

ஞா-வினா—இதுகாறுந் திரிசிய முண்மையாகத் தோற்றலைப்ப ற்றிக்கூறினும். இனிக் காண்டலைப்பற்றிக்கூறுகின்றமும், அதாவது ;

ராசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கண்ணுக்குங் கருத்திற்கும் லட்சியாரத்தமாக வலகினைச் சத்தியமெனக் கொள்ளலாமா வெனின்?

வி-விடை—தோற்றுவதனாகொள்ளவேண்டிற்றேயென்றனன்.

ஞா-வினா—தோற்ற முண்மையல்லவென் நிதுகாறுஞ்சொல்லினம். அதனை யிருந்தவண்ணங் காண்கின்றது மூடமன்றோவெனின்?

வி-விடை—சுகமிருப்பதுபற்றியன்றோ, சுகலவிதபேத விஷயங்களு ளொவ்வொன்றிற் கனந்த சாஸ்திரங்க ளுண்டா யிருக்கின்றன. இங்ஙன மிருக்கச்; சுகத்தை யிருந்த வண்ண மறிகின்றது மூடமன்றென வறிக.

ஞா-வினா—மூட மன்றெனிற் சுகத்து விருப்பு வெறுப்பென்பதில் ஒன்றின்பாலதாகாது இரண்டின்பாலதாவானேன்?

வி-விடை—சுபாவ மென்றனன்.

ஞா-வினா—தோன்றாமையாலோ வெனின்?

வி-விடை—அல்லவென்றனன்.

ஞா-வினா—எங்ஙன மெனின்?

வி-விடை—சீதளம், உட்டணம், தண்ணீருக்கும் அக்கினிக்கும் சுபாவமெனின், எங்ஙனமெனக் கேட்கலாமா, சுபாவத்துக்கு விதியுண்டோ வென்றனன்.

ஞா-வினா—சுகத்து விருப்பு வடிவெனின், பின்ன வெறுப்பு வடிவாவானேன், வெறுப்புமயமாயது மீண்டும் விருப்பு மயமாவானேன், இது அதனது சுபாவமன்று; அறிவினது விகற்பசிந்தையென்றி வேறன்று. எங்ஙனமெனின், அறிவானது; ஒருபொருளின் முதற்கருவி யாகாரமாகாவிடத்துப் பிரியப்பொருளாயின் பிரியத்தையும், அப்பிரியப் பொருளாயின் அப்பிரியத்தையும், இவ்விசண்டிதன்மையுமல்லாத புன் முதலியனவாயின் பொதுமையினையும், தரும். முதற்கருவி யாகாரமான விடத்துப் பிரியம்-அப்பிரியமாயும், அப்பிரியம் அதுவு மின்மையாயும், பிரியாப்பிரியம்-உபயசூன்யமாயுமிருக்கும்; இதெல்லா மறிவின் விருத்தி பேதமேயென்றனுபவமனைவர்க்கு மிருத்தலாலும்; “தானுண்டாயிற் சுகலமுமிருக்கு” மெனச்சான்றோர், வசனமிருத்தலாலும், இதற்குத்தரம் யாது கூறுதியெனின்?

வி-விடை—சொல்லற்கிடமின்றேனும், எல்லாமுண்டாயிருக்க வனுபவமிருத்தலா லெங்ஙனஞ் சமமதிப்பே னென்றனன்.

ஞா-வினா—“ஆய்தலுக்குமுன்பி னனைத்துமா யன்றாகிப், போய்வுறுவ தெத்தருமம் போவதெங்ஙன்-ஆய்தற், கியைந்தவறிவுலகே லேன்மாறவில்லை, மயக்கறுக்காய்க் கேனிந்த வாய்.” எ-து. எல்லா முண்டாயிருக்கு மனுபவ மெய்யாயின், ஒன்றுகேள், இச்சகம்-பேத மபேதமென்னு மிரண்டுவாதத்தானு மாராயபபுகுதற்குமுன்னர் சகல நாமரூப வடிவங்களாயும், பின்ன ரிவை யனைத்து மல்லாத தாயும், போவது அறிவினது தர்மமா, செகத்தினது தர்மமாவெனவரு ம்; இங்ஙன மாராய்தலினு வென்ன பயனென்பையாயின், இங்ஙன முண்டாய வையமகலுமாறுநா னெங்ஙனே வெனவரும், ஆரா ப்தற் கியைந்த வறிவினது தர்ம மென்பையாயின், சகலகேவலமாய்சின்று அவற்றை யந்தந்த வவசரத்தில் அவற்றிற்குச் சாட்சியாய் நின்றுரை ர்வ திரண்டிடத்து மாதலா லிங்ஙனமாறுகை யறிவினதன்று. செக த்தினதென்பையாயின், முன்னும் பின்னு மிருந்த வண்ண மிருத்த லா லிங்ஙனமாறுகை சகத்தினது தர்மமன்று. யோசியா திவ்விரண் டினதென்பையாயின், ஏன் மாறவில்லை யென வரும். இதுதொலையா மயக்க வழக்கென்பையாயின், இவ்வாறுள்ள மயக்கமனைத்து மறுத துத்தெளியாத வுனக்கு விசிட்டாத்துவிதத்தை ஸ்தாபிக்கப்புகுந்த விந்த வாயே னிதனால் பய னென்னை யெனின் ?

வி-விடை-முன்னோர்கள் தெரியாமலா திலே திறுத்தினார்கள், இது மூடமன்றென வறிக.

ஞா-வினா—முன்னோர்கள் காரியகாரணமற்றது பயமாத்மாவெ ன்பாதற்கு நீ சம்மதியாத தென்னை ?

வி-விடை —அதற்கருத்தம் வேறிருபபதுபற்றி யென வறிக.

ஞா-வினா—அஃதிபாதெனின் ?

வி-விடை—அதி ரகசியமென வறிக.

ஞா-வினா—அறியத்தக்கார் யாரெனின் ?

வி-விடை—அடிமை புகுந்தா னென்றனன்.

ஞா-வினா—இப்படியே சகல மதஸ்தரும் தமக்குத்தோன்றாத விடத்தே சொல்லுகின்றார்களே ; ஆதிலே யிது சிறந்ததென்னை யெ னின் ?

வி-விடை —அதற்கு சகது சிறந்த தென்றனன்.

ரா அ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—சகசிருஷ்டியைய பற்றிப் பலசமயத்தரும் தத்தம க்குத் தோன்றியவா ரொருவர்க் கொருவர் முரணாக வெழுதி வைப் பார்களா ; யாதுஞ் சிறந்ததன்றே யெனின் ?

வி-விடை—பயபத்திக் கிணங்கினூர்க்குச் சிறந்ததாகவும், இண ங்காதார்க் கன்றாகவு, மிருப்பது மெய்யே யென்றனன்.

ஞா-வினா—பத்திமார்க்கத்துக்கியைந்தவாக்கு வஸ்துபரி சோ தனையும், பாவா பாவாதீத மாதலும், முதலிய நிலையேற்ற பரிபா கங்கள்யாதுக்கு? இங்ஙனமிருக்க; யோக, ஞானங்களைப்பற்றி யுத்தி யனுபவமின்றித் தெளிந்த ஏட்டுஞான மென்னபயன் றருமென்ற தை யெடுத்தாள்வதோ வெனின் ?

வி-விடை—கருடன் முதலிய பறவைகள் எவ்வளவுதூரத்துய ர்ந்து பறக்கினுமமைதலுக் கிடந்தராயாதல்போல, யோகஞானங் களிற் சிறந்த ததாகார நிலைக்கு மெல்ல மெல்ல தத்துவங்களை யெல் லாந் தாண்டி யினிமேலென்ப தில்லாமற் பற்றிநிற்பினும், பிராரத்த முடிவில் ஞானதனுவைத் தருகவெனப் பகவத்யானஞ் செய்வதவசி யமான வேண்டுகை யாதலால், முடிவிலும் ஆண்டா னடிமை விடற் பால தெங்கே யென்றனன்.

ஞா-வினா—இரண்டற்றது ஞான மாதலால், நீர் சொல்லியது ஞான நிலையன்று. அதுநிற்க; சகநிலை யின்னதென விதுகாறுமை யந் திரிபறத் தெளிவிக்கத் திறமில்லீர்; இனியாவது, சீவ நிலையை ப்பற்றி விசாரிப்பமா வெனின் ?

வி-விடை—அங்ஙன மாகுக வென்றனன்.

ஞா - வினா—“நானென்ப தெத்திணைபா னல்லணுவதான் மாற லெவன், நானென்னு வில்லையுயிர் நாடுங்கால் - நானென்னல், ஆமே லணுமகத்திங் கல்லவுபாதிதால், ஆமாறு தானென்னறை” எ-து. ஆன்மா வின்னதெனப் பின்னர் கணிக்குதும். நானென்பது திணை பாவிடத்தினுள்; எந்ததிணைபாவிடத்தது; அன்றெனின், திணைபாவி டமாகவிருக்குமா? இருப்பதால் எத்தகையது. அந்தந்தப்பிறவியி ய் ல்பினதெனின், எந்தநானுக்கெந்தபிறவிசுதந்திரம். சுதந்திரமாயின், மாறுமா? மாறுவதால்சுதந்தரமல்ல; சுதந்தரமல்லாததால் நானென் னுத வுயிர்களுண்டா? இல்லை. ஆனால் நானெனலைப்பற்றி யாராயுமி டத்து எவ்வளவு பிரமாண முடையது; அணுமகத்தெனில், அது

உபாதிபாதலால், நானென்பதுமல்ல, அநினளவுமல்ல, என்னு னிரு பிக்கலாகாதெனின், ஆகிறவிதந்தா னெப்படி சொல்லுகி யெனின் ?

வி - விடை—இல்லாத கேள்வியெல்லாங் கேட்கின்றனே, நீ வா பாடி யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனலின்னென்று கேட்கின்றனன் அதுஞாயமோ, அல்லவோ யெனின் ?

வி-விடை—யாதென்றனன்.

ஞா - வினா—“அல்லவென தோர்பொறியி னந்தரங்க மாமுடி பை, வல்லவர்களைற்க வகுத்துரைக்கில் - சொல்லவலாய், ஆன்மா வை லட்சணத்தோ டானபரிட்சையுடன், தான்குருவென்றெண்ணி லென்ன தான்.” எ-து. ஞானேந்திரியமைந்தனுள், ஒன்றை யெடுத் துச் சோதிக்குமிடத்து, அல்ல அல்லவெனப் போகா தத னந்தரங் கமானமுடிபை யவ்வனுபூதியில் வல்லவர்களைற்க வகுத்துரைப்பை யாயின், ஆன்மர்வென்ப தின்னதென அதன திலக்கணத்தோ டொ த்த பரிட்சையினு லதனை விளங்கச்சொல்ல வல்லனாவை. இங்ங னமாய திறமை தன்பா லில்லாவிடத்துத் தன்னைத்தான் குருவென் றெண்ணிக்கொள்வதாலாய பயன்யாது. இதற்கு யாது கூறுதி யெ னின் ?

வி-விடை—இதெல்லா மெமக்கு வேண்டிவ தின்று, ஆண்டா னடிமைத்திறங்கூறப் போதக குருவானே மென்றனன்.

ஞா-வினா—இன்னென்று சிறிய வினா கேட்குது மெனின் ?

வி-விடை—யாதென்றனன்.

ஞா-வினா—திரிபுடி யென்பது யாது ?

வி-விடை—ஞா துரு-ஞானம்-ஞாயமென்றனன்.

ஞா-வினா—ஞாயமென்பதறிபடுபொருள் ; அது உலகம. அது இன்ன நிலையதென்றும் ; ஞானம்-அறிவது யாதோ அஃதின்ன நிலை யதென்றும் ; ஞா துரு அறிவான், அவன் இன்ன நிலையினென்றும் ; கூறத்தெரியாது நின்றனே. இது நிற்க ; திரிபுடித்தோற்றமு மறைவு மெங்கேயெனின் ?

வி-விடை—பகவானிடத்தென்றனன்.

ஞா-வினா—எங்ஙனந்தெரியுமெனின் ?

வி-விடை—சுருகி சம்மதமென்றனன்.

ராய் சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—என்ன ஞாயத்தாலெனின் ?

வி-விடை—ஈஸ்வரவாக்கியத்திற்கு ஞாயம் யாதுக்கென்றனன்.

ஞா-வினா—புலமைத்திற மிக்கார் வாக்கியமல்ல விதென்பதற்கடையாள மென்னையெனின் ?

வி-விடை—நெறிபிறழார் வாக்கிய மிங்ஙன மிருக்கினும், அஃ தாகாதென்றனன்

ஞா-வினா—எங்ஙன மெனின் ?

வி-விடை—அது கேளாதே யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஞாயமின்றே வெனின் ?

வி-விடை—சபிப்பென்றனன்.

ஞா-வினா—மூர்க்க ரன்றே வெனின் ?

வி-விடை—சாபானுக்கிரகமுள்ள சான்றேரொல்லா மூர்க்கரோ வென்றனன்.

ஞா-வினா—தக்ககாரணங் கண்டா லன்றிச் சபியாரென வறிக. அதுநிற்க; அகம்புறத்திற் காணப் படுபவைக ளனைத்துந் திரிசியம ன்றே, அவைகள் தத்தமக்குரிய காரணங்களி லொடுக்கிக்கொண்டு போகப் போக அந்தந்த வாகார மாகியும், நிலையாததால் மனதுக் கெந்த வாகாரஞ் சுதந்தரமோ கண்டுசொல்லுதி யெனின் ?

வி-விடை—ஆராய்தலில்லாததா லெதுவுஞ் சுதந்தர மல்லவெ ன்றனன்.

ஞா-வினா—ஆராய்ந்த விடத்தாவது சுதந்தர வாகாரம் யாதெ னின் ?

வி-விடை—பகவத்தாகாரமே வேறின் றென்றனன்.

ஞா-வினா—விடயம்போ லதுவு மன்னியமெனின் ?

வி - விடை—உயிர்க் குயிரான துணையாதலின் வேறன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—இப்போ தல்லாததால் அப்போ தெனின், அன்னி யோன்னியா பாவம்வரும். எப்போதுந் தன்னைவிட்டு நீங்காததால் வராதெனின், இப்போது வந்ததற் கேதென்னையெனவரும். இங்ங னமுடிவு பெறாமையால் எதுவுமனதுக்குச் சுயாகாரமன்று. இதைக் கணிக்க வகையின்றிய நீரா ஆன்மநிலையைக்கணிக்கப்புகுந்தீர். போ துமடக்கும்; பரத்தி னிலையு மிவ்வாறாகாமற் கூறெனின் ?

வி - விடை—அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்பிரகாச சொரூபமெனின், தோடமென்னை யென்றனன்.

ஞா - வினா—கண்டத்தைப்பற்றி யகண்டமெனவும், ஏகதே சத்தைப்பற்றிப் பரிபூரண மெனவும், அநிர்த சடதுக்கத்தைப் பற்றிச் சச்சிதானந்தமெனவும், கற்பிதத்தைப் பற்றிச் சுயம்பிரகாச மெனவும், கூறவந்ததே யன்றி யிது பரவஸ்துவுக்குரிய எதார்த்த லட்சண மன்று. மற்றலட்சணங்களு மிதுபோல்வனவாம். யாதினு ன்தாக்கற்றதெனின், எல்லாமா யென்றுரைப்பானேன்? சிருட்டிக்கு முந்தன்னேத்தவிரத்திரணமுமில்லாததாலெனின், அல்லவுமா யெ ன்றுரைப்பானேன்? சமஸ்தமும் டிசிக்கினுந் தானசியாததாலெனின், சமஸ்தமும் தன்னேப்போ லனாதி நித்திய மென் றுரைப்பானேன்? சித்து சடமென்பவற்றுள்; சித்தாகிய சராசரங்களுட்க ளெடுத்தெ டித்துக் கணக்கின்றி யழியினும் தாமழியாததாலும், சடரூபமாகிய பிரிதிவாதிபூதபௌதிகங்கள் தத்தமக்குரிய மூலகாரணங்களி னின் று விகாரித்தழிந்து, மீண்டுமீண் டிங்ஙனங்கணக்கின்றி யிந்நிலையதா யினும் அவ்வவற்றிற்குரிய மூலாதாமழியாத தாலும், அனாதிநித் திய மெனப்பட்ட தெனின், இவையெல்லாம் பரமாத்மா வியாபகத் தி லென்பானேன். அதையன்றி யாதாமில்லையெனின், அதையன் றிச் சித்து சடபேதங்கள் வருவானேன். அதற்குச் சபாவ மெனின், அதையன்றிச் சித்து சடபேதங்களுக்கு முதற்கருவி யில்லையே வே றென்பானேன். மீண்டும் முதற்கருவியாக வேண்டுமே; யாகாததா லெனின், உபாதித்திரியமன்றே; சித்து-இதற்கு முதற்கருவி காணா துரைப்பானேன். அதுதோன்ற வில்லையெனின், வியாபகத்தி லென் பானேன். சுருதி சம்மதமெனின், யுத்திக்கு மாறாவானேன். சுருதி யீஸ்வரவாக்கியமன்றோ? யுத்தியாதுக்கெனின், இங்ஙனமே-துவிதி யும் - அத்துவிதியுங் கூறின், இம்மூவருக்குந் தத்வமசிவாக்கியமொ ன்றா யிருக்கக் கட்சி மூன்றாவானேன். இதற்கு யாது கூறுதி யெ னின்?

வி-விடை—பசுவும் - ப்ரசமும் பதிக்கு வேறெனின், பதியைப் பரிபூரணென்னுல் கூடாது. கூடுமெனின், துவிததோடமும்; சி க்து சடமொன்றெனின், கண்-உலகமாகவும்-உலகங் கண்ணாகவு மா கவேண்டும், ஆகாததால் அத்துவித தோடமும் வருவதால், அவற் றை மறுத்து விசிட்டாத்துவிதத்தைத் தாபித்த தெனின்.

ஈழ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—யாதுகாரணங்கொண் டெனவராது? வருமெனி ல், அது யுத்தியன்றோ, யுத்தியாதுக்கெனல் மடமையன்றோ? யுத் தி பூர்வமாக வன்றி யோர்வாக்கியத்திற்கு மூன்று கட்சி ஏற்படுமா? ஏற்பட்டதால், அவாந்தரவாதிகள் போலாகா திதற்கு விடையாது கூறுதி யெனின்?

வி-விடை—எது எப்படியோ அது அப்படியாகுவென்றனன்.

ஞா-வினா—மனம் துவித பாவங்கழன்று, ஏகபாவ மாதற்குத் தக்கநெறி விசிட்டாத்துவிதமென விளங்கற்குச் சுகதபேத மென்ற தறியாத தென்னை யெனக் கூறவுந் தெரியாதா; யாதுக்காகச் சீயா என்றபட்டம் பெற்றதோ வெனின்?

வி-விடை—தானே விளங்கச் ; சொல்வானே நென்றனன்.

ஞா-வினா—உயிர் பர மெனு மிரண்டு, மறிவன்றி யில்லையென லே யேற்றாற்போல விதனையுமேற்கவேண்டும். அதாவது; பூதவிண்- ஞானவிண்ணொன விரண்டு. சித்துசட தன்மையா லிரண்டாயினும் பொருளா லொன்றோ, பலவோ?

வி-விடை—ஒன்றெனினி னெல்லையிலதாகவேணும். இன்றெனினி ன், விகற்பத்திற்கும் நிர்விகற்பத்திற்கு மிட மொன்றாக வேண்டும் ; முரணுமெனின், இரண்டென்னல் வேண்டும்; இரண்டெனின், எல் லைவறா யறுத்துக் காட்டவேண்டுமெனவரும். கூடாததாற் சிறிதாக க்கேளென்றனன்.

ஞா-வினா—அங்கனமேகேட்டுதும். உலகத்தைக்காண்பது கண் ணன்றோ, காணுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு வினைமுத லிஃதெனப் பண்புந், தொழிலும், பயனு, மொழித்துச்சொல்லாலன்றி யதனது நிலையினை யனுபவத்துக்கியைய வுணர்த்தின், சுகத்தினை நீயறிந்து, அதனாற் சீவான்மா, பரமான்மா, வுண்டெனக்கூறத்தரும். ஏற்கவுந் தரும். இன்றே லெவ்வாறு ஸ்வணவமத மெய்ம்மையென வேற்கப் படும.

வி-விடை—குறியாலுணர்கவென்றனன்.

ஞா-வினா—உபயவாதிகள் நிலை யினையென விசாரித்துத் தெ ளியாவிடத் தெங்கனந் தீர்ப்பு கொடுக்கப்படும், கூடாததாற் குறிய னைத்தும்; பொருளல்லது பொருளாகமுடியுமெனற் கையெனின்?

வி-விடை—அஃதெங்கனமென்றனன்.

ஞா-வினா—பொருளல்லது பொருளாகக்காண்டலாவது; உபாதேயம்-ஆரோபம் - விகாரம் - என்னு மிவ்விலக்கண மயமா நின்றலை; உபாதானம்-ஆதிஷ்டான்ம் - நிர்விகாரமென்னு மிவ்விலக்கணமபமா நின்றலெனக் காண்டல். இங்ஙன மாய்விபரீதத்தை யறியாது எங்ஙனஞ் சுயம்பெனக்கோடல். இங்ஙனமாய மதுகொண் டுபதேசித்தல் பிறர் கெடற்கு நெறியன்றோ வெனின்?

வி-விடை—சகல மதத்தரு மிங்ஙன நின்றன்றோ போதிக்கின்றனர்; என்மேல் யாது பிழை யென்றனன்.

ஞா-வினா—மத்ததைப்போல நீருங்குருடொனற் கேலாததென்னே?

வி-விடை—விஷ்ட்ணுவைப்போ லவர்கள் கூறுங் கடவுள் பரத்துவ மாசுமா, ஆகாததா லெங்ஙன மேற்கப்படுமென்க.

ஞா-வினா—கடவுளுக் கவரவரிட்டபெயர்போல, நீங்களுமோர் பெயரிட்டீர்க ளிதன்ற சிறப்பென்ன? சொல்வழக்கே யன்றி யர்த்தத்தில் வழக்கென்ன, உண்டேற் கூறுதி?

வி - விடை—கஜேந்திரயானை, யாதிமூலமே! யெனப்பொதுப்படக்கூப்பிட்டதற்கு வந்து காத்தவர் விஷ்ட்ணுவையன்றி வேறல்ல ராதலி, னிவரோ பரத்துவமானவ றென்க.

ஞா-வினா—எம்மதத்தருங் கூறுங்கடவுள் பேதஞ் சகலமாகிய வேடத்தைப்போல்வது; நீர் சொல்வது மென்றால் தோடமென்னே?

வி-விடை—வேடமன்று வேடதாரியென்றனன்.

ஞா-வினா—யாதினாற்கோடலெனின்?

வி-விடை—சக்கரமுதலிய வாய்தங்களாலென்றனன்.

ஞா-வினா—இவையும், இவற்றையேந்திய வவயவியும், உருவ மாதலி னானும், அருவத்தை யன்றி யுருவமும் பிரதிபலித்தற்கிடமின்மையினானும், அருவமும் - அநிர்தசடதுக்கத்திற் கியைந்த தாதலானும், ரூபாரூபமு மிங்ஙனமாதற் குடன்படுதலானு மேற்கப்படாது. நின்கருத்திருந்த வாறென்னே யெனின்?

வி-விடை—எவரு மிங்ஙன மறுக்காததா லெங்ஙன நின்மொழி யேற்கப்படு மென்றனன்.

ராயச சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—ஞாயஞ்சோதனை - பொருத்தங்கட்கு முரணென்னை, உண்டேழ் றள்ளுதும் இதற்கு யாது கூறுதி யெனின் ?

வி-விடை—வாயாடி யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆர்த்தத்தற்கு டட்டமென்னை ?

வி-விடை—தோன்றாமற் செய்தலே டட்டமென்றனன்.

ஞா-வினா—கல்விஞான மிதற்குடன்படுமா ?

வி-விடை—உடன் பட்டாதேனு மெமக்குடன் பாடாகா தென்றனன்.

ஞா - வினா—இவ்வாறே யெந்தெந்த மதத்தருங் கூறிநடப்பராயின், மனங்கொண்டவாறு நடப்ப திதிலும்வேறே? இது சாமிக்கு வழிபாடென வோர் பெயர் வைத்துக்கொண்டு தங்க ளிஷ்டப்படி நடத்துவதாகக்காணப்படுகின்றதே, யிதுதானு மனஞ்சென்ற நெறி நடவாய லிருப்பது; கூறுதி யெனின் ?

வி - விடை—சற்கருமங் காரணமாக வாதலின் பழுதின்மே, இஃத உபோல்வதன்று.

ஞா-வினா—நிருவிழா முதலியவை விநோதகாட்சிக்கும், ஏகாதசி முதலியவை நல்லுணவுக்கு மாதலி னிதுதானு பத்தி வளர்த்தற்கியைந்த மாக்கம் ?

வி-விடை—வேதசம்மத மாதலினிது முரணன்று.

ஞா-வினா—வேதமாதாவின் கருத் திதுவாயின், சகலமு மறப்பதே நன்றெனக்கூறுவ தென்னை ?

வி-விடை—மெய்யே, யவரவர் பருவத்துக்கியைந்தவாறு கூறியதா லிரண்டுஞ் சம்மத வசனமென்றனன்.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டில் யாது பிறவி தவிர்த்தற்கியைந்ததோவதனை யன்றோ செய்யவேண்டும் ?

வி-விடை—ஆனத்து மொருங்கு மறப்பதேபிறவி தவிர்த்தற்பாலதாயினும், அப்பருவம் வருகாறு மிதனைச் செய்தனன்றன்றோ வென்றனன்.

ஞா-வினா—நன்றே; துகக நிவிர்த்தியுந், தடையற்றவிற்பமும், விழையாவுயி ரொங்கணுமில்லை. இதுதரற்பாலதோ ?

வி-விடை—ஆன்று; இதுகாரணமாகத்தானே யம்முயற்சியுஞ் சிறிது சிறிது பயிலவரும், பயிலாவிடி. லெங்கனம் வரும்.

ஞா-வினா—பயிலுதற்கேற்ற முயற்சி கல்லாக்கால் வராதானைத் தனைச் செய்க?

வி-விடை—யாதென்றனன்.

ஞா-வினா—பேத மபேதமெனக் கூறும் வாதமிரண்டினுள் ஆ பேதவாதமன்றோ, அதனை விசாரித்துத் தெளிதி. இன்றேல் யாது வாசித்து மென்னை?

வி-விடை—இவை புலப்படுமாறு; ஒர்பொருளில் தெரிவி யின் மே லறிவு தெங்ஙன மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒருவன் தன்மந்தைக்குக் குமாரனாயும், தன்மகனுக்குத் தந்தையாயு மிருக்குமாறுபோன்று, காரணகாரியத்தைத் தன்பா லேலாத பொருளிடங் காலங்கொன்றுளதோ?

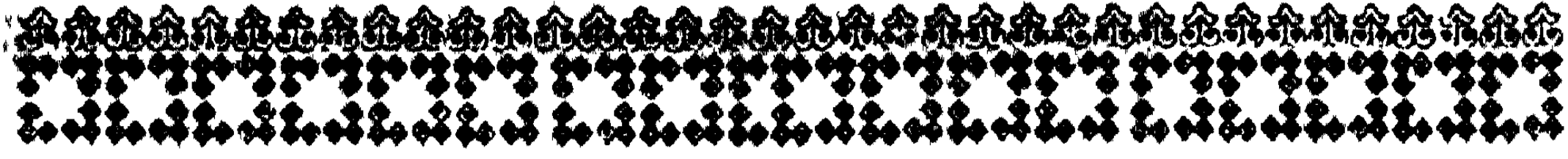
வி-விடை—ஒன்றுமின்றென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒன்றுநு கயம்பன்றா யிருக்கக், காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொருளை நீ கோடற் கேதென்னை?

வி - விடை—இதுகாறும் விவாத்தமாயினன். ஆண்டவனே! இம்மொழி புகன்றவுட னென்மவதினது பலசென்ம வெப்பமனைத் துந் தண்ணெனக் குளிர்ந்ததே, யீதற்குக் கைம்மாறு யாதொன்று மற்கிலெனன ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் புலம்பிக் களிப்பால் வியந்திதுகாறு மில்லாதது - இம்மொழியால் வினைந்ததன்றோ, இஃதென்னபுதுமை. இதிலென்றோ “சான்றோரினத்திரு” வென்றனர்சத்துக்கள். இதறியாது யான் தடுத்ததனைத்தும் பொறுத்தயென்று பல காழ்புகன்று வணங்கினன். அதற்காசான், நானென வெந்தவழிவோ வதனை நன்குற விளக்கி நின தனுபவத்தைச் சொல்லென, ஒன்றுமவழுவா துரைத்துத் ததாகாரமாயினென்க

கூ-வது, விசிட்டாத்துவிதம்

முற்றிற்று.

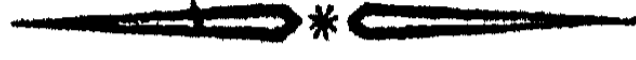
உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

எ - வ து

போலிவேதாந்திவாதம்.

ஞா-வினா—வேதாந்த மென்ப தியாது ?

போ-விடை—வேதத்தி னந்தமென

ஞா-வினா—வேதமென்னலாகாதா ?

போ-விடை—தொடர்மொழி யோர்மொழியாமா - ஆமெனின்,
சந்திவரப்பெறுமா-வருதலின், அதுவழு.

ஞா-வினா—இவ்விருபதமும் பிரதிவாதிப்ப திரண்டாகவேண்டி
மும். இரண்டெனின், அவையாவை?

போ-விடை—அறிவறியாமையெனவும், சகசீவபரமெனவுமிர
ண்டாம். இவற்றுள்; அறிவறியாமையன்றிச் சகசீவபரமின்மையின்,
அறிவறியாமையை யுணர்த்துவது அந்தமெனவும்; அவற்றி னுபா
தேயமாகிய சகசீவபரங்களை யுணர்த்துவது வேதமெனவுங்கொள்க.

ஞா - வினா—நிலைமொழி வருமொழிக்கு முரணாகக் கூறுவது
முறையோ?

போ - விடை—அத்தியாரோபம், முரண். அபவாதம், முறை
யெனப் பொருள்படக்கூறினே ஒக்கும்; அத்தியாரோபம் தெரியாம
லபவாதமென்றனமுணர்த்தப்படும். ஆதலின், முன்ன ரதிஷ்டானத்
தையும் - பின்னராரோபத்தையு முணர்த்திற்று. ஆயினும்; யாமனை
வரு மதேர்முகத்தராய் மாறிச் சன்னமரணச்சுழலிலகப்பட்டுத்தேக
மே யான்மா, போகமே முத்தியென்று நெறி தெரியாது விபரீதத்
தைச் சத்தியமென்ற பிராந்தியை முன்னரகற்றுவான்வேண்டி; யாம்
பேத புத்தியாற் சத்தியமெனக் கொண்ட சகசீவபரத்தை விளக்கிப்
பின்ன ரதிஷ்டானத்தை விளக்க முன்னர் வேதத்தையும், பின்னரந்
தத்தையுங் கூறவந்த தாதலின் முறையே யென்க.

ஞா-வினா—மூடத்தால் யாஞ் சத்தென்ற திரிபதார்த்தங்களைச்
சத்தென வேதமுஞ் சம்மதித்துக் கன்மம் பத்தி கூறுவ தென்னை -
இன்னும் யாங்கொடுவான் வேண்டியன்றோ ?

போ - விடை—நோய்கொண்ட பிள்ளைக்கு மருந்தை மறைத் தினிய பண்டங்காட்டி யழைத்தல்போலும்.

ஞா-வினா—இதுநிற்க; நீர் வேதாந்தி யாதலின், வேதாந்தமாவ தென்னை?

போ-விடை—ஞானமே சத்தியமெனவும்; ஏனையவை மித்தை யெனவும் பிரிதிவாதிப்ப தென்க.

ஞா-வினா—திரிபதார்த்தத்துள்; செகமித்தை யாமா மெங்கன முணர்த்தவேண்டுமெனின்?

போ-விடை—கானல் நீர் முதலியவைபோலு மென்க.

ஞா-வினா—தாஷ்டாந்த மெங்கன மியையு மெனின்?

போ-விடை—சமுத்தியி லெங்கே யென்றனன்.

ஞா-வினா—சத்தாவத்தைகளி லஃதொன்று. ஏனையத்தைக ளிற் சாக்ராவத்தைதோறு மென்றுஞ் சத்தாகக் காண்ப தென்னை யோ? அவ்வவத்தையி லன்றோ ப்ரவிர்த்தியாற் பந்தமும், நிவிர்த்தி யால் முத்தியு மெயதக்கிடப்பது. இங்ஙனமிருக்க; இங்கே சமுத்தி யவத்தை யெடுத்தாள்வது தோன்றாமையாலோ? குருபரம்பனா யின் முடத்தாலோ? சொல்லத்தெரியாமையாலோ வெனின்?

போ-விடை—இங்ஙனமெல்லாம் வினாவ லெமது மரபுளடுப்ப தன்று - சொல்வதைக்கேட்பது யோக்கியதை யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஐயமறுத் துய்வ தெங்ஙனமோவெனின்?

போ-விடை—படித்துக்கொண்டே வர நீங்குமென்றனன்.

ஞா - வினா—இங்ஙனம் படித்துணர்ந்த நீர் தெளிந்த தென்னை. சொல்லுமெனின்?

போ-விடை—எமது மொழியை மறுப்பையாயின், வெளியில் தள்ளுதும். மரியாதையில்லாமல் பேசலாமாவென் றுரத்திப் பேசிக் கோபித்தனன்.

ஞா-வினா—ஐயந் திரிபகற்றுவார் நின்போல்பவ ரன்றி, ஏனைய ரென் சிறந்தும் யாதுபயன். மறுத்துக்கேட்பதடாது. ஆயினும்; பிர பலசுருதியில் வல்லார் பெரும்பாலு மெங்கணுமுளர். அவர்க ளனை வரும் நின்போலவே கூறாநிற்பார். நனவிற் சமுத்தியென்றோ சரிய நிலை யுண்மைபற்றி; ஞாயஞ் சோதனை பொருத்தமென்னு முகத்தா

நாடி அ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

லதனையநீர் தமைநிபெறற்குச் சத்துக்கள் நிருபித்தனர். இங்ஙனமிருக்க; வறிதிலென்னைப் புறக்கணிக்கில் யானுய்வ தெங்ஙனமெனின்?

போ-விடை—சகலாவத்தைதோறு முண்மையாயும், கேவலாவத்தைதோறு மின்மையாயு மிருப்பதா லெங்ஙன முலகைச் சத்தென்றேனும், அசத்தென்றேனும் கூறற்குறுதி. இன்றாதல்ன், ஒருவாறு கூறினமென்க

ஞா - வினா—உலகை மித்தையெனலுஞ், சத்தெனலு மவத்தை காரணமாகவாயின; பரிதமுதலும், அதனால் மிக்க வல்லலுற்றெய்த்சலும், விருத்தியால் விருப்புமுதலும், ஆணியாற் சோகமுறுதலு மாரபாலது. தவன்மைவந்த நம்புவாரே; வேதம், மித்தை யெனக்கூறவந்தது யுடனையறியாது வேறு கூறுவதென்னை?

போ-விடை—பரிதமுதலு மாரபாலும், அவற்றிலெய்துநதுக் கமுதலு மவல்லல்களையும், மாறப்பிராப்தியனையு மகற்றுவான் வந்தது மெய்யோ; சகலத்தோறு சகமான துண்மையென்றும், கேவலத்தோறு மித்தையென்றும் மிப்பாக வழங்கி வருதலா லெங்ஙனமறுப்பதென்றின்க.

ஞா-வினா—போலியு மறைப்பு மியல்பேனும், அது தோற்றுங் போது நாம் பரிதமையதாவா றெங்ஙனமென்றற்கு விடை கண்டிலம். கூறுவதையே கூறல்லயாது பயன்?

போ - விடை—சகசமாயிருப்பதை யெங்ஙன மித்தையாக்குவதென்றனன்.

ஞா-வினா—வேதமுஞ், சான்றோரும் மித்தையென்றது குற்றமோ; குற்றமெனின், அதுதோற்றுவுதற்கும், நமக்கது காரணமாகப்பாசம் பெருகற்குங் காலவாயறையின்றே; நா மல்லலற்றிருப்பதற்கு நெறியாதோ; இன்றெனின், வருணாசீரமத்தையும், விதிவிலக்கையுந் தழுவி நடப்பதில் யாது பயன்?

போ-விடை—மேலாய பயன்றருமெனலை நம்பியென்க.

ஞா-வினா—ஞானகாண்டங் கூறுவது நம்பிக்கையன்றே; நம்பிக்கையெனின், ஏனையகாண்டங்களுக்கிஃதென் சிறப்பு. நீயும், உனதாசிரிய மரபும் நன்குவிசாரித்துத் தெளியாத குறைவை வேதத்தின் மேலேற்றற்கோ; வேதாந்திக ளென்றும், யாம் சங்கராசாரிய மிடமென்றும், ஐயந்திரிபகன்றோ மென்றும் பிரளி செய்வதற்

கியைய வபிரயித்திருப்பது. நன்கு நன்கு. இதிலும் நாலிதன் தொழில்செய்வது நன்றனரே. இனியாவ துமது விசாரணைக்குறைவை நினைத்துத் தககோர்பாற்சென்றடிமைபூண்டு தெளிதல் ல்யாதிழிப்பு. இழிபெனின், சும்பிடுக்குவீங்கிய கள்ளகருருக்களாகும். பறவிக்குப் பயந்தவர்களாயினிது செய்வீர்களா?

போ-விடை—எமதுதத தச்சமின்றிக் கண்டபடி-வைதற்கோ, நீயிக்கு வந்தது நடவென்றனன்.

ஞா-வினா—சரலாஞ் சரணம். எனது கருத்தறியாது கோபித்தல் சான்றோர்க்கா டாதே; நீயெந்தசென்னததானு மல்லேயே; இந்தச் சென்னத்தைநானென்றும், நாமுயர்ந்தபொருளென்றுப், நாஞ்சாமி பென்று முன்னைத்தானே கொள்ளலாமா; கொள்ளவில்லை யெனில், நன்கு கூறியதற் கிவ்வாவு கோபம் வரலாமா; மூடபரம்பரையில் வந்த சிரோன்மணிக்குருவாதலி னுனக் கிவ்வாவு கோபம் தோன்றிற்று. இனியாவ துலகை மித்தையெனற்கு யாதுகூறுதி யெனின்?

போ-விடை—அழிந்துபோவதால் மித்தை யென்றனன்.

ஞா-வினா—பின்னி மித்தையாகும்போதாகட்டும்; இப்போது நமக்குச் சத்துருவா நின்று காம வெகுளி மயக்கங்களைத் தருகின்ற தே, இந்தப்போராட்டத்திற்கு யாது கூறுதி யெனின்?

போ-விடை—அநனைப் பாராதிருப்பதே தந்திரங்களி லெல்ல லா மேலாய தந்திர மென்றனன்.

ஞா-வினா—நனதுடல் தோன்றும்போ துலகம் தோன்றாதிருக்குமா? உடலுக்கு முலகத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம், உபாதான வுபாதேயமன்றே; இந்நானமாவது விசாரித்துத் தேராததென்றே; உனதுசாம்பிரதாய மூடவிளக்க போதகமோ தக்க விடை கண்டு கூறுதி யெனின்?

போ-விடை—எங்ஙனமித்தையாக்கினு முறையன்மென்றனை. விழியாதிருப்பதே தக்கவுபாய மென்றனன்.

ஞா-வினா—விழியா திருக்கினும் உலக மிருக்கின்ற தென்னும் நினைவுதானிலலாமற் போருமோ. போருமெனின், யோகாப்பியா சத்தி லொன்ற லெனப் படுமன்றே; அன்மெனின், மூடகமுத்தியா லன்றே; அன்மெனின், மூர்ச்சை மரணங்களி லொன்ற லன்றே; இதுதக்க வுபாயமாமா யெனின்?

ரூஉய சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

போ-விடை—யாதுகூறியுந் தடுப்பதால் மிக்ககோபம் விளைவிக்கின்றன. மிகப்பேசக் கற்றுக் கொண்டன. அனுபவிகளை; இங்ஙனங் கேட்டல் அடாதென்றன.

ஞா-வினா-சுருதிகாரணமாகவேனும், யுத்தி காரணமாகவேனும், ஞாயன சோதனை பொருத்த மென்னு மிம்முன்று முகத்தாற் றக்க சமாதானங்கூறத் தெரியாதநீயா அதுபவத்துக் கியையக் கூறப்புகுவை. அதுபவ முகத்தாலேனும் உலகை மித்தையாக்குக வெனின்?

போ-விடை—மனம்மறந்த விடத தெங்ஙனங் கூறுவது; நீயநு பவியா யிரிங்ஙனங்கேட்பையா; மனமிறவாத வநுபூதியு முளதேர; இன்றெனின், அதுபூதி கூறெனக்கேட்டன்முறையோ; இவை யெல்லா மூடவசன மென்றன.

ஞா-வினா—அதுபூதி நிலைகளைத்தையு மெடுத்து விளக்கிய சான்றோரனைவரு மூடராகவேண்டும். என்ன விராவில் மூடெனன க்கூறக் கற்றன. “தானறியுந் தத்துவங்க ளெல்லாந் தனக்கனிய” மென்னுங் கவியும், “எல்லாரு நானு விருந்துரைப்பாராகி” லென்னுங்கவியும், “எங்கேநான் போற்றுவது மென்னையே” யென்னுங்கவியும், “என்னையெல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை” யென்னுங்கவியும்” இன்னு மிவைபோன்ற எண்ணிறந்த கவிகளும், வாக்கியங்களும், வசனங்களும், இருப்பனவன்றோ, இவையெல்லாம், அதுபூதி மேலீட்டிற் சுரந்தன வன்றோ? இங்ஙன மிருக்க; அதுபூதி நிலைகளை யெடுத்துச்சொல்லுதலெங்ஙனமென்னலாமா; யாதுகூறுதியெனின்?

போ-விடை—அவ்வதுபூதி நிலைகளையே யெடுத்து வழங்குத லெமது மரபன்றி வேறல்ல; அவ்வதுபூதி நிலைகளிருக்க யாம்நூதன மாகக்கூறுவ தெற்றிற்குப் பயன்படாவாதலின் யாங் கூறற்பாற்றன் மென்றன.

ஞா-வினா—முன்னுள்ள சான்றோர்களும் நும்போலிராது யாது பயன்பற்றிக்கூறியதோ? தமது பண்டிதத் திறமை காட்டற்கன்றே. நீங்க ளிங்ஙனங்கூறுவது; அதுபூதி நிலையல்லாததை அதுபூதிநிலை யெனக் கூறுவதாகக் காட்டுகின்றதே யாது கூறுதியெனின்?

போ-விடை—இங்ஙனமாக வெல்லா மெமது மரபினுள் கேட்கற்பாற்றன்று, நீ யெவற்றினும் பேச்சு கற்றவனு யிருக்கின்றன; போதுமாடவென்றன.

ஞா-ஊனா—ஐயா! எவ்விதத்தினுந் திறமையற்ற மூடசாம்பிர தாயத்தைப் பற்றிக் கேட்டும் படித்து மிருக்கின்றனன். அதற்குப் பிரத்தி யட்சமாக வும்மைக்கண்டன னென்று யானினைக்கவா நீரிங் றனமெல்லாம் பேசுவது? இனியிங்றன மாகாமல் விடை தரலாகா தாவெனின்?

போ-விடை—ஒருவரிடத்துஞ் சொல்லாதிருக்கின் யான் தெரி விக்கின்றே னென்றனன்.

ஞா-வினா—அடியற்ற பனைபோல் விழுந்து அஞ்சலி குஞ்சிய னாய் பயபத்தியோடு நடுங்கிக்கேட்க, உனதகத்தில் விடா தொளிநு ஞ்சோதியே நமதுவடிவாமென்றுபதேசிக்க; அதைக்கேட்டு, இந்த வெளிக்குலக மயலா, தானா? அயலெனின், அவ்வொளியினெல்லீ யாது; இன்றெனின், அயலெனல் ஓர்முதலெனற்கும் இடமினைய தெனற்கும் யாது முரணு மெய்தாது ரிற்கக் கூறுதியெனின்?

போ-விடை—இங்றன மெல்லாம் வினாவாது நீயே காணென் றனன்.

ஞா-வினா—ஒளியிற சகமும், சகத்தி லொளியும் காணாதென் கொண்டோ; இவ்வையந் தவிர்க்கக் கூறுகவெனின்?

போ-விடை—அங்றனமாத லியல்பா யிருக்க, நீ சத்தாகவே இருந்திடுக வென்றனன்

ஞா-வினா—பகலு மிரவும் போலும், நன்கு தீங்குபோலும், முரணாகத் துவிதமாகின்றதே, இந்தத் துவிதம் போக்கற்கு வலியி ன்றிய நீர்; “ஒன்றே யொழிய விரண்டாவதில்லை” யென்னுஞ் சா ன்றோர் வாக்கியத்திற்கு, என்னவனுபவங் கூறநின்றீர். இவற்றை யெல்லாம் விசாரித்துத் தெளிந்த தில்லை யானால், எங்றனந் துக்கா பாவ முதலிய நான்குமேலாய வதுபவம் வாய்க்கும், இதனை நன்கு ணர்ந்து கூறுதியெனின்?

போ-விடை—அந்நிலையில் விடாதிருக்க இவையெல்லாந் தா னே வாய்க்கு மென்றனன்.

ஞா-வினா—இவையெல்லாம் வாய்க்காத நீரா; குருத்துவத்துக் கிடமானீர். உமததுபூதி நிலைத்திறமை தெரிந்தனன். சகமாதிய திரி பதார்த்தங்களையு மித்தையாக்குந் திறமை யெங்றனம் வரும். சுவா துபூதி முதலே கோணலாயிருக்கச் சுருதியுத்திமுழுதுங் கேர்ணலா யுள்

தலைக் கேட்பானேன், இந்தத்திறமைக்குத்தானா சுவாநுபவம் வர வேண்டுமென்றீர். இதுவேதாந்த மல்லவே யாதுகூறுதியெனின்?

போ-விடை—நீயென்னை மூடனாக்கற்கோ இங்கேவந்தனை. எவரும் என்னை மதிக்காத விதஞ்செய்தனையே, இனியாவது விடை பெற்றுக் கொள்ளென்றனன்.

ஞா-வினா—மெய்யாகத் துக்காபாவம் வேண்டி வேதாந்தம் விசாரிக்க வில்லை, விசாரித்தால் துவிதநாச மின்மையைத் தெரிவித்தும், விசனமுற்றுவினாயாததென்னை; உம்மைப்போலக் குருத்வம் வேண்டின னல்லன். தெளிவுறுதலே யெனக்குத்திருத்தியாதலால், இதுகாறும் உன்பால் வருந்தி வினாவுகின்றனன்; நின்கருத்திருந்த வாறென்னை கொலோ கூறுதியெனின்?

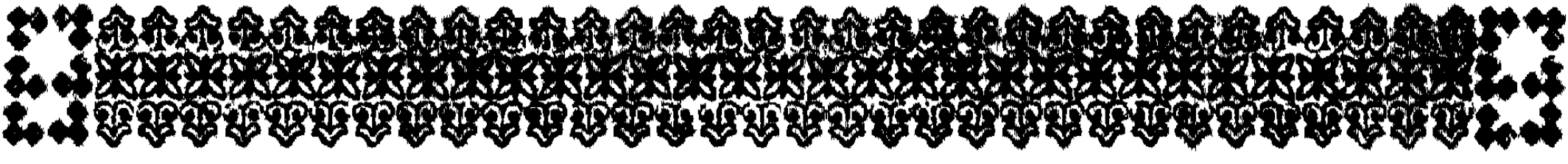
போ-விடை—நீருண்மையுள்ளவ்ராகக் காணப்படுகின்றது. நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், ஏகமாக்குநெறியாதோ வதனைத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றிரந்தனன்.

ஞா-வினா—பிரக்ஞையையன்றி யாதுமில்லை யாதலின், அதினுண்மை நிலையை விளக்கி யிப்போது யாது கூறுகின்றனை யென வினவ?

போ-விடை—விளங்கிய வுக்கணத்தில் தானே பரவசனாய்நின்றது, அடியற்றபனைபோல் பலகால் திருவடிக்கண் விழுந்து விழுந்து, இருவிழியிலு மானந்தபாஷ்பம் பெருக, அமுது வலம்புரி இடம்புரியாக வந்து சந்நிதிக்க ணஞ்சலிகுஞ்சியதா நின்று, ஒன்றே; யனைத் தெனலும், அன்றெனலும், அதுவெனலும், இதுவெனலும், நீயெனலும், நானெனலும், சடமெனலும், சித்தெனலும், ஆரோபமெனலும், அதிஷ்டானமெனலும், விகாரமெனலும், நிருவிகார மெனலும், உபாதானமெனலும், சமஷ்டி வியஷ்டி வுபாதிசுணந் தொழி லெனலுஞ், சராசரமெனலும், ஆண்பெண் ணெனலும், சத்துரு மித்துரு வெனலும், காலதேச வஸ்துக்களி லொவ்வொன்றும் பல பேதமாகக் காண்ட லெனலும், கண்டேன் கண்டேனென்று, பலகால் வியந்து கூறி யானந்த நிர்த்தனஞ் செய்து, முடிவில் நிரவிகற்பசமாதி யெய்தித் தானேதானாய மோனநிலை பெற்றன னென்க.

எ - வது, போலிவேதாந்திவாதம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அ - வ து,

காலவாதிமதம்.

—(*)—

ஞா-வினா—காலவாதியைநோக்கித் தீர்ந்த வுமதுசித்தாந்தவாதம் யாதோ வதனை யான் பெற்றுய்யுமாறு அடியேனுக் கருக்கிரகிக்கவேண்டு மென் றிரந்து வினவ?

கா-விடை—ஆங்குன மாகுகவென் றியைந்தனன்.

ஞா-வினா—யாமுய்தற்கு யாதுநிலை கூறுதியென?

கா-விடை—காலமேபரமெனத் துணரிந்தனன் நீயுமதனைக்கொள்ளாதியெனக் கூற.

ஞா-வினா—பரமாயின் சச்சிதானந்த விலக்கண மில்லாத தென்னை? இருக்கின்றதெனின், சத்தினையதெனக் காட்டுகவென?

கா-விடை—என்றுமிருத்தலால் காலத்தைச் சத்தெனற்குத் தடையென்னை.

ஞா-வினா—ஆயின் சித்திலக்கணம் யாதோவென?

கா - விடை—சத்தெனற்கு இயைந்து நின்றலே சித்திலக்கணமென்க?

ஞா-வினா—ஆனந்த விலக்கணம் யாதோ வென?

கா-விடை—எவ்வுயிர்க்குந்தக்க சுகம் தந்துநின்றலி னானந்தமாகுமெனக்கூற.

ஞா-வினா—அறிதல் தர்மங் காலத்துக்குச் சற்று மின்மையின், சச்சிதானந்த விலக்கணம் எங்ஙனமேறகும்?

கா-விடை—நன்றே; காலமெனல்; என்றுமுண்டோ, இன்றோ? உண்டெனின், ஏற்றுக் கோடற்குத் தடையென்னை.

ஞா - வினா—தான்சத்தென வுணர்தல் தன்பாலில்லாமையின் சித்து வேறுகலாமா, வேறாயின் சத்துஞ சித்து மொவ்வாததால்; இஃதெங்ஙன மானந்தமாம், யுத்திக்கு மாறாதற்கு யாதுகூறுதியெனவினவ?

112 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கா-விடை—இங்ஙனங் கேட்டா ரொருவருங்கண்டிலமே, இஃ தென்ன வினாவென்றனன்.

ஞா-வினா—யுத்திக்கு மாறென்று தெரியாது கூறிக் குருத்தன ன்செய்யும் நின்போலிகட். குணர்வுறுத்தும் வினாவாதலின் யாதுகூ றுதியென?

கா-விடை—இங்ஙனம் பொருந்தக் கூறக் கற்றிலம். கல்லாத தால், காலமில்லாமற் போயிற்றே; என்றுமிருப்பதால், சத்தெ னற்கு, ஐயமென்ன வென்றனன்.

ஞா-வினா—காலஞ்சத்தும், அறிவுசித்தும், ஆதற் கியைதலின், இரண்டு பதார்த்தமாகின்றதே, காலத்தைச்சச்சிதானந்தமென்னலா மா, எனவினவ?

கா-விடை—இதற்கு விடைகூற வறிகிலனே எங்கு கற்றனே, கையவாதிசு தத்தங்கொள்கைக்கியைந்த பரத்தைச் சச்சிதானந்த மென்றும்போல யானுங் கூறப்புகுந்தன னன்றி வேறல்லன். எங் கேனு மிங்ஙனங் கூறக்கேட்டிருப்பேனாயின், காலத்தைப் பரமெ னப் பிரதிவாதிப்ப னல்லன். ஆயினும், பிரமாமுதலிய மும்மூர்த்தி களுங் குணப்பிரிதிபலன ரன்றே; பிரிதிபலித்த விற்றந்தகால மன் றே; அந்த விற்றந்தகாலங் காலத்துக்கப்பாற்பட்டதெனப் படுமோ; எனைய வுயிரும், அண்டாண்ட நிராகோடிகளுங் காலத்திற் கட்டுப் பட்டன வெனக் கூறவேண்டுமோ, இதுபற்றிச் சத்தெனப்படு மெ ன்றனன்.

ஞா-வினா—காலத்தைச் சச்சிதானந்தமென் றொருமை படக் கூறுதியாயின், யான் தடுப்பேனல்லன், எங்கெங்கே ஸ்மரணையுண் டோ அங்கங்கே காலமுதலியவைகளுண்டாயும், இன்றே வின்றாயு ம், எவ்வெவர்பாலு மனுபவ மிருத்தலின், சத்தெனற்கு மெங்ஙன மியையுமெனின்?

கா-விடை—ஸ்மரணை யுள்ளபோது மில்லாதபோதுங் கால மொருதன்மைத்தா யிருத்தலின், சத்தெனற் கையமென்னை.

ஞா-வினா—உனது ஸ்மரணையைத் தள்ளி; இப்போதேனுங்கா லத்தைக்காட்டில், சத்தென் றேற்பதற் கிடை யூறின்று, நின்கருத்து யாது கூறுதியென?

கா-விடை—விடைகூறற் கிடமின்றிக்கற்றனே, இதுநிற்க; ஸ்ம ரணை கொண்டு, எனது கொள்கைதவிர்த்தனே, நன்றே. நினதுகொ

ள்கையாகிய ஸ்மரணையெனலும்; சச்சிதானந்த மாகவேண்டுமே, இதனை யாமேற்குமாறு சம்மதிவசனங் கூறவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையல்லாத சராசர வுயிர்களும் திரிமூர்த்தி களும், உளவேல்; ஸ்மரணை சச்சிதானந்த மென்னப்படாது ; சமஸ்தமும் ஸ்மரணையன்றி இல்லாமையால் சச்சிதானந்த மென்னப்படும். இதற்குத் தடையுளதேல் கூறுகவெனின் ?

கா-விடை—ஐயா ! தனித்தனி சொல்லி, ஏகமாகும் விதத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—சமஸ்தத்துக்கு மேல்கீழொப்பிள்ளி யுபாதானமா நின்றலின் சத்தெனவும் ; அங்ஙனஞ் சத்தாநின்றதானே யுணருந்தன்மைய தாதலின் சித்தெனவும் ; தானே பிரியவடி வாதலின் ஆனந்தமெனவுங் கோடற் கிடையுறென்னை ?

கா-விடை—எவ்வுயிர்களும், ஸ்மரணையென்றும், அந்த ஸ்மரணையே சத்தென்றுங் கூறின், எவ்வுயிர்களும் பிறந்திறக்க லாமா ; பிறந்திறத்தலின், யாவர்தான் சத்தென்றேற்பார்.

ஞா-வினா—அவஸ்தைகள் மாறினும், ஸ்மரணை இருந்தவண்ண மிருக்குமாறுபோன்று, பிறவிகள் மாறினும், ஸ்மரணை மாறாத தால் சத்தெனற் கையெனனை ?

கா-விடை—காலமென லறிபடுபொருளன்றோ; காலத்துக்கறிவு முதற்கருவியன்றே? அறிதற்கருவியாதலால் துணைக்கருவி யெனப்படும். இங்ஙனமிருக்க; காலத்துக்கறிவை முதற்கருவியாக்கல் வழு.

ஞா-வினா—ஆயின், காலத்துக்கு முதற்கருவியாதே ?

கா - விடை—முற்று முணரக்கூடாமையேனும், காரிய வகையால் ஷெக்கன் - மினிட்-மணி-நாள் -வாரம்-மாதம்-வருஷம் - யுகம்-சதுர்யுகம் - மகாயுகம்-முதலியவாக மேல்மேலாகச்செல்பவையும் ; காரணவகையால் யுகம்-மகாயுகம் - சதுர்யுகம்-இங்ஙனமாகப் பரமானுவுக்குக் கீழ்கீழாகச் செல்பவையும் விகாரமன்றோ; இங்ஙனமாய விகாரத்தையன்றிக் காலமென லின்றமையின், அறிவு-முதற்கருவியெனல் கூடாதென்க.

ஞா-வினா—விகாரரூபமாய்காலத்தைச் சுயம்பெனக்கொண்டு; “வைகலும்வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்” என்னுங் கவிப்படிப் பராக்கி லின்புறுவதுபோற் கெடுவது முறையோ ?

நாடக சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கா-விடை—சுயம்புதேடு நாட்டத்துறின் விவகரிக்கக்கூடாமை யால், அது பொருந்தாதென்க.

ஞா-வினா—ஆயின், விவகாரசத்தெனப்படுமேயன்றி எதார்த்த சத்தெனப்படாதே, சத்து பேதந்தெரியாது கூறுவது முறையே வென?

கா-விடை—சத்து பேதமாவ தியாதென்றனன்.

ஞா-வினா—பிராதிபாலிகசத்து-விவகாரிகசத்து-பாரமார்த்திக சத்து-எனச் சத்து மூன்றும். பிராதிபாலிகமாவது, பிரிதிபலிக்குந் தன்மை. விவகாரிகமாவது, விவகரிக்குந்தன்மை. பாரமார்த்திகமா வது, எதார்த்தத்தின்தன்மை; இவற்றையறிந்து கூறுதியென?

கா-விடை—இங்ஙனநோக்கில் யாதும்? எதார்த்தசத்தாகாதே, இது தக்க வினாவன்றெனக்கூறினன்.

ஞா-வினா—ஆயின், விகாரத்தைச்சுயம்பெனக்கூறுவதாவினா? ஒன்றன்கூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபினாக்க மென்பவற்றை விகார மெனக் கேட்டறியாய் போலும். இவற்றுள்; காலமென லொன்றன் றே, இதனை யுணர்ந்து காலத்தை எதார்த்த சத்தாக்கத் தக்க ரெறி யாதெனின்?

கா-விடை—எவ்விதத்து மெதார்த்தமெனக்கொள்ளாது முர னாகத் தக்க ரெறி கண்டு கூறினே. காலமெனல்; இவ்விலககணத்தா லில்லாமற் போயிற்றே, இஃதேற்றற்பால தன்றென்க.

ஞா-வினா—விசாரியாமுன்னர் காலமுளதாயும், பின்னரிலதா யும் நின்ற தியாது? காலமெனின், இன்மையா நின்றவிடத்தெங்கே, எத்திசையாக வேகியது, அதனைக்கண்டு சொல்லுதியென?

கா - விடை—இருக்கின்ற தெனின், காரண காரிய மற்றதாக இருக்கவேண்டுமென்பை. இன்றெனின், எங்கே யேகியதென்பை. இந்த வொழியா வழக்கிற்கு யாது கூறுவென்றனன்.

ஞா - வினா—மித்தையெனற் குடன்பாடாயின், ஞாயங்கூறுக. இன்றேல், ஒத்துக்கொள்ளுக வெனின்?

கா-விடை—எமதுகொள்கையைப் பூர்வபட்சப்படுத்தக் கூறிய துண்மைநிலையே, ஏனையவற்றையு மிங்ஙனமாக்கத்தகும். யானுலக சிந்தனையின்றி நின்றற்கும்; நிற்கினுந் தடையின்றிக் தோற்றுகிருத் தற்கும் இயைந்த ரெறியாதென்றனன்.

ஞா - வினா—இந்தப் பிறவி நீயன்றாதலானும், உனது சம்மதி இன்றிப் பிரார்த்துவ முடிவில் பலவத்காரமாக நீங்கலானும், மற்ற தற்கு யாது தடையென வினவ?

கா-விடை—பிரத்தியட்சமா யிருப்பதை யெங்கன மறப்பது. மறப்பினுந் தோற்றுவ தெங்கனந் தடைபடும். தடை படாததால் யானிற்குமாறுதா னெங்கனமென்றனன்.

ஞா-வினா—விசார முகத்தா லின்மையாக முடித்ததை நீமறக்கின் தோற்றும். இதனைக்கண்டு கூறுதியென?

கா - விடை—மறவாதிருக்கினுந் தோற்றுகின்றதே என்செய்வேனென்றனன்.

ஞா - வினா—நீ மறவாதிருந்தா லுலக முனக்குக் காணப்படுவ தற்கு நெறி யெங்கணு மில்லையே, நீ பிறழ்ந்து கூறுகின்றாயென வினவ?

கா - விடை—ஐயா! உற்றுக்காண்புழி சமஸ்தமும் நினைவா யிருக்கின்றதே - இதென்ன வாச்சரியமென்று பணிந்துநின்று, இந் திலையைத் தெரியக்கூறவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—யாவும் நினைவெனக்கண்டனை. மெய்யே; எதை நினைவென்றனை கண்டு கூறுதியென வினவ?

கா-விடை—அவன் நெடுநேரஞ்சலியாது நின்று, கண்டுகண்டு, பரமாணுவினும் மிக நுட்பமாப தெரிவெனத் தெளிந்து பணிந்து கூறினன்.

ஞா-வினா—அன்னபிரமாணமாக நின்றுணர்வ தெவ்வண்ணத் தகிதா கண்டு கூறுதியென?

கா-விடை—அதனைச் சோதிக்க நெடுநேர நிற்புழி, என்றுங் கண்டறியா வற்புதநிலைகாணப் பேரின்பமீக்குற்றதத் துக்கநிவிர்த்த புடையவனாய்ப் பலவாறாகத் துதித்து வணங்கிச் சொரூபமெளன் பாயினென்க.

அ - வது, காலவாதிமதம்

மு ன் றி ன் று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

கூ - வ து;

இ னி

சூ னி ய வ ர தி ம த ம்.

ஞா-வினா—சூனியவாதியை நோக்கிப் பிறப்பதும்-இறப்பதும் இப்பிறப்பில்; ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தடையாதுளது, யாவருஞ் சாட்சி யாதலால், இங்ஙனம் வருவானேன்?

சூ-விடை—பிறந்ததேது-இறந்ததேது-பிறந்ததுபோலும் இறந்ததுபோலும் தோற்றம் மாத்திரமன்றி வேறில்லை. எங்ஙனமெனின்; பஞ்சபூதாமச சையோகத்தையன்றித் தேசமெனலைக் காட்டிலேற்பம். இன்மையால், இம்மொழியை ஏற்பதெங்ஙன மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆயின்; உன் தாய்தந்தைக்கு இந்நிலையதான ஞானம் பிறந்திருக்குமாயின், நீபுத்திரனாகப் பிறத்தற்கு வழியேது? பிறந்தபின் தேகத்தை நானெனலும், அதனைப்பாதுகாத்தலும், அதற்குப் போகந் தேடலும், பசிகாம நோய்கட்கும், வறுமை சிறுமை கட்கும், தன்புறலும், செல்வம் வாய்த்தற்கு இன்புறலும், இறப்பிற்கு நடுக்குறலுமாகிய இவ்வனர்த்தங்கள் உன்னை விடாதிருக்க நீயிங்ஙனம் வாய்மொழியாற் பேசுவது நன்றாயிருக்கின்றது. இங்ஙனமாய புடைபெயர்ச்சிக ளனைத்தும், நீயாகிற வறிவுக்கு வந்திருக்கப் பிறப்பிறப்பு இல்லையென்பானேன்?

சூ-விடை—எனக்கவ் வறுபூதி வாய்க்காத தடையொன்றே யன்றிச் சமஸ்தமும் என்றுஞ் சூனியமெனற்கு ஞாயஞ்சோதனைபொருத்த முகத்தால் யாது முரண். இன்றாதலால், சூனியமே பிரமமென்றனன்.

ஞா-வினா—பஞ்சபூதத்தையன்றிப் பௌதிகஞ் சூனியமெனல் மெய்யே; பௌவுதிகஞ் சூனியமோ? அன்றே, இதற்கு யாது கூறுதியெனின்?

சூ-விடை—நீயேலாதேனுஞ் சகலபண்டிதரும் முடிவிற சூனியமென்றேற்றம் கியைந்த ஆகாய மானது, ஏனையநான்கு பூதங்கட்

சூ. சலட்சண விலட்சணமாய், இயையப் பெறுவானேன் பெறுவதால் சமஸ்தமுஞ் சூனியமே யென்றனன்.

நா-வினா—இவ்வேதுக்களாற் பிரமமெனற்கு வடிவஞ் சூனியமென்றனை, இந்தச் சூனியம் தனக்குத் தானே மற்ருன்றிற்கோகாணப் படுவது?

சூ-விடை—தனக்குத் தானெனின், சடமென்பை. அன்னியத்துக்கெனின், யாதுக்கென்பை. அறிவுக்கெனின், அதுயாது பொருளென்பை. இனையதெனின், குணங்குறியென்பை. அவற்றிற்குமுதலெனின், என்ன நிலையினதென்பை. அவாச்சியப் பொருளெனின், யாதருத்த மென்பை. சூனியமெனின், அதனைத் தடுப்பையோ. கூடாததால், சூனியமே பிரமமென்றனன்.

நா-வினா—அறிபடு பொருளையும்-அறிவையுஞ் சூனியமாகியது, யாது. வேறு பொருளின்றெனின், ஆராய்ச்சி செய்து தீர்ப்புதந்தது யாது, இருப்பதாகக் காண்கின்றது. அஃதெட்டவில்லையெனின், அங்ஙனங் கூறுவது நீயா வேறே? நானெனின், உன்னை நீயில்லை யென்னலாமா. கூடாதெனின், நானெனல் சூனியமாகுமா? ஆகாதெனின், நானெனலே பிரமமென்றாற் றேடமென்றனை?

சூ-விடை—நானே பிரமமெனக்கூறிக் கெட்டனொனக் கூறுமுலகவாக்கியத்திற்குப் பிரத்தியட்சமாக வுன்னைக் கண்டனன். நன்றுநன்று. இதனை யுலகத்தாரி கேட்கில், கொன்றெறிவர், பேசாமற் போமென்றனன்.

நா-வினா—நீரும் விசாரணை இல்லாமல், தலைவெட்டுபவர்போலும் நானென்னு முவசர பேதங்கள் எத்தனையுள, அவற்றைவிசாரித்துத் தெளிந்தீரா? தெளியாமற் போவென்னலாமா?

சூ-விடை—நானெனற்கு அவசரநிலைக ளானந்த முண்டென்றீரோ, அவற்றிற்கிலவற்றை-எடுத்துக்கூறுகவென்றனன்.

நா-வினா—“புத்தோக முத்தோகம் பூரண னந்தோகஞ், சத்தோகஞ் சித்தோகஞ் சாந்தோகஞ்-சத்தோகம், ஆரணங்கடேடரிய வற்புதோ கஞ்சகல, காரணமாஞ் சைதன்யோகம்” என்பதனானும்; தேகோகமுதல் சிவோக மீறாக் கிடந்தவைகளுள், அனந்த ஆக பேதங்களிருப்பதனானும்; யாதுகண்டிகழ்கின்றனை, கூறுதியென?

சூ-விடை—சூனிய மெனலைத் தோன்றா திருக்குமாறு மறக்க வைத்தனையே, உனதுவல்லபமே வல்லபம். எந்தநான்-இவ்வவசர நிலைகளா யனந்தநானாக நின்றதோ, அஃதினையதெனக் கூறவேண் டிமென்றனன்.

ஞா-வினா—எந்த வவசரநிலை நானெல்லாம, நானென்பதல்ல. நானென்ப தன்றியு மில்லை. இவ்வநுபவம்-நானென்னுதாரார். நான் மாத்திரமல்லவே, இங்ஙனமிருக்க; ஒவ்வொருவரும் - சிந்தித்துண ராமல், என்னைக் கேட்பது சொல்கற்றற்கோ?

சூ-விடை—இங்ஙன மெல்லாம் - அகமென்னும் பேதங்களைத் தெரிவித்தாற்போல இதனையுந் தெரிவிக்கில், அதனை யுணர்ந்தாற் போல இதனையு முணர்ந்து கொள்ளுதும், ஆதலிற் தெரிவிக்கவே ண்டிமென்றனன்.

ஞா-வினா—நானெனலை யன்றி உலகம் யாதுக்குத் தோற்றும், ஒன்றுக்கு மன்றாதலால், உலகத்தை யறியுமுன்னைப் பிறழாதற்று ணர்ந்து சொல்லுதி யென?

சூ-விடை—யாதொன்றுந் தோன்றவில்லை யென்றனன்.

ஞா-வினா—அங்ஙனந் தோன்றாமையாதுக்கெனவினவ?

சூ-விடை—இருந்தா லன்றோ காணப்படும், இல்லையாதலால் யாதுக்கென்பன், இங்ஙன மெல்லா முற்றுநின்று வுமதுவசனப்படி பார்க்கு மிடத்தில் எல்லாஞ்சூனியமா முடிதலின், எனது கட்சிக்கு மாறாய தொன்றுங் கண்டிலனே அகம்பிரமமென்பதி லென்சிறப்பு, விவர்த்தம் விவர்த்தமென்றிகழ்ந்தனன்.

ஞா-வினா—விவர்த்தமெனப் பூர்வபட்சப் படுத்தியது ஒன்றி ருந்து தானே; இன்றேல் பூர்வபட்சம் சித்தாந்த மென்பதியாது இன்றாய் முடியுமாதலா, வுற்றுநின்று யோசியாத குற்ற முன்னிட த்தில் வைத்துக்கொண்டு சூனியத்தை நாட்டலாமா? சூனியந் தன் னையேனு மன்னியத்தையேனு மறிதற் பாலதா? இதையெல்லாம் யோசியாது கூறுவது நியாயமா கண்டு கூறுதியெனின்?

சூ-விடை—ஒன்றிருந் துணர்வது ஞாயமே; எனக்குக்காணு ததென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—உனக்குக் காணாததா எல்லையென்னலாமா? விவே கிகள் கூறும் வசனமா? தெரியாதகுற்றந் தன்பாலிருக்கக் கண்டு விசன முறாததென்னை?

சூ-விடை—விசனமுறி னிழிவுக் கிடமன்றே ; இதனைக் குறிப் பாற்றொரிந்து கொள்ளாத தென்னையென்றனன்.

ஞா-வினா—ஈ விசனமுறுதற் கடையாள மொன்றுங் கண்டில னே ; சொல்லா லளக்கவல்லையோ என வினவ ?

சூ-விடை—இதனை எங்ஙனமேனும் விளக்கிவிப்ப துன்கடமை யெனச்சொல்லி வணங்கினன்.

ஞா-வினா—யாதோர் நினைவுமற்றுச் சும்மாவிருக்குதி. இருக்கு ங்கால் யாதுகாணப் படுகின்றதோ வதனைத் தெரிவி யெனவினவ ?

சூ-விடை—முன்னர் பாழ் காணப்பட்டுச் சிறிதுசிறிதாவகன்று மின்மினிபோற் காணப்படு கின்றதென்றனன்.

ஞா-வினா—அதை விடாது பற்றிநிற்கில் யாதாகின்றதோ வத னைக்கண்டு தெரிவியென வினவ ?

சூ-விடை—அங்ஙன நிற்கநிற்கக் கடல்கவிழ்ந்தாற்போலப் பே ரின்பம்பொங்கிப் பரவசநாட்டனாய் வணங்கி நிருவிகற்ப சமாதியெ ய்தினனென்க.

சூ - வது, சூனியவாதிமதம்

முற்றிற்று.

—

உ

கிருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

ம - வ து,

மூ ட வ ா தி ம த ம்.

ஞா-வினா—ஞாயவாதி மூடவாதினையேநோக்கி விதிநிடேதத்தின் நெறிநில்லாது கடைபடி சஞ்சரிப்ப தென்கண்டோ வென வினவ?

மூ-விடை—விதி நிடேதம் தழுவி நடப்பதால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா - வினா—நின்போலும் விவேகிகள் பயனில்லாமை பற்றிய தழுவிநடந்தனர். இதுபற்றி விசாரியாததென்னை? தழுவி நடப்பதா விதனினு மிக்க சம்பத்தடையலா மெனவும், வழுவநடப்பதாற் சிறுமையனுபவிக்கலாமெனவும், எல்லாமதத்தர் வேதங்களும் முறையிடுவதை யறிந்திலையோவென வினவ?

மூ-விடை—அப்பய னனைத்தையு மனுபவிப்ப தெப்பொழுதோ; இப்பொழுதெனின், மிக்கசம்பத்தினர் தாங்க ளஞ்சாதுசெய்யுந் தீவினைக ளானந்தமுள. அவற்றின்பயனை யிப்போ தனுபவிக்கக் கண்டிலமே; மிக்கவறுமையுளோர் தாங்கள் பயபத்தியோடு கடவுளுக்குத் தொண்டிபுரிந்து செய்யுஞ் சற்கிருத்தியங்க ளானந்தமுள. அவற்றின்பலனை யிப்போ தனுபவிக்கக்கண்டிலமே, தழுவிநடப்பதால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா-வினா—வறியனிடத்துஞ், செல்வ மிக்கோனிடத்தும் ஏக காலத்திலுதித்த சிசுக்களுக்கு இடம்பொருளேவலின்மையும், உண்மையும் வருதற்கேதென்னை கொலோ? படைப்பெனின், பகூபாதத்திற் கிடமன்றோ? இயற்கையெனின், ஒருபடித்தாக வாய்க்காத தற்கேதென்னையோ; வினையெனின், எப்போதியற்றியதோ, முன்னெனின், பின்னெனவரற் கியையாதோ; இங்ஙனமிருக்க. முன்பின் செனாமில்லையென வெங்ஙனமேற்கப் படுமெனின்?

மூ.விடை—அப்பிரத்தியகூட மாதலா லேற்கப் படா தென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒவ்வொருவரும் இம்மையில் தானே தினந்தோறும் கேவலத்தில் யாமிப்போ தின்னபிறப்பினொனத் தெரிபவருளரோ, அங்ஙனம் தெரிந்து கொள்ளாததா லிப்பிறவியில்லாமற் போயிற்றே; அதுபோல இப்பிறவியில் முன்பின்சென்மங் காணப் படாததா லில்லையெனப்படுமோ; இவையனைத்தும் விவர்த்த கேள்வியேயன்றி ஞாயத்துக் கியையுமா விதனை நன்குணராத தென்னை?

மூ-விடை—சாக்கிராவஸ்தையைச் சமுத்தி பவஸ்தைக் குவமையிட்டது யாதுபற்றியோ, அதனை விளங்கக் கூறவேண்டுமென்றனன்.

ஞா-வினா—செனனாகாரம் நசித்தலொன்று. ஒடுங்கலொன்று. நசித்தல், மரணம். ஒடுங்கல், சமுத்தி. முன்னர் நசித்த தேகாகாரமெங்ஙனங் காணப்படும். காணப்படுதற் கேதின்மையி லிங்ஙனமாக வினாகலையொழிக். இன்றேல் குதர்க்க மெனப்படாதாவெனின்?

மூ-விடை—ஆகாரத்தையன்றித் தேகநானெனலின்றேல், முடிவுதானென்றே; இன்றெனின், விஸ்ராந்தி தானென்றே; இன்றெனின், விதிநிடேத மேற்பதால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா-வினா—விதிநிடேதம் விடுவதால், யாது பயனெனக்கருதி மிருகங்களைப்போல உண்டல், உறங்கல், புணர்தல், செய்து, காமக்குரோதாதிகள் வயப்படடி, அல்லல் மீக்குற் றலைவானேன்?

மூ-விடை—விதி தழுவி நடப்பதால் சுவர்க்காதி போகமும், தழுவாது நடப்பதால் ரவுரவாதி நரகமும் மறுமையி லெய்து மென்றனை; இவ்விருவகைப்பயனையும், தநுவெடுத் தனுபவிக்க வேண்டிமென்றால் எல்லையின்றி இவ்விருவினையும் மாறி மாறிச் செய்யவேண்டிவரும். வரின், ஓய்வுக் கிடமில்லாமற் போகும். இங்ஙனம் வராமைக் கேதுகூறுக வென்றனன்.

ஞா-வினா—என்று மோய்வுக் கிடமவாவில், இருவினைக்குடன் படா திருக்கவேண்டும். உடன்படா திருத்தற் கியைந்த புடைபெயர்ச்சி இனையதெனத் தெரியவேண்டும். தெரிந்தவிடத்து அவ்வாறு கட்டுண்டு நிற்கவேண்டும். இவ்வாறு வழுவின்றிப் பலகாலும் நிற்கில், இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுந் தானேவந்தமையும். இவ்வாறமைதற் கியைந்த நெறிபாடுதென விசாரிக்கத் தேடுகி யென வினவ?

185 சர்வமத்தசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மூ-விடை—எங்கனஞ் செய்யின் இருவினை யொப்பு வருமென்றனன்.

ஞா-வினா—தான்யாரொன விசாரிக்கும் விசாரணையாகிய கேட்டல்-சிந்தித்தல் - தெளிதலில் வருமாதலால், ஆற்றெறிகண்டு நிற்றியெனக்கூற?

மூ-விடை—தானென்பதை விசாரிப்பானேன் உடலையன்றிலேறுளதோ வென்றனன்.

ஞா-வினா—உடலையன்றி வேறின்றெனின், உடல்படுக்கையிலிருக்கப், பலவிடத்திற்சென்று, பலவிவகாரஞ்செய்து, இன்பதுன்பங்களி லொன்றையனுபவித்ததாகச் சொர்ப்பன மெய்தியதியாது? அதனைக்கண்டு கூறுதியென?

மூ-விடை—அங்கனங் கூறியபோதே? நெடுநேரம்யோசித்துனது வசனப்படி உடலையன்றி வேறுபுருஷனுளாகச் சத்தியமாகக்காணப்படுகின்றனன். அவன் யாவனென உன்னுமிடத்துச் சேய்மையனாகவும், உன்னாதவிடத் தணிமையனாகவும், காணப்படுகின்றனனே இதற்குயாதுசெய்வென்றனன்.

ஞா-வினா—அவன் உன்னையன்றி வேறுபுருஷனே; அலனெனில், உன்னை நீ விசாரித்துக் காண்டற்குத் தடையாது?

மூ-விடை—எனக்கு நானன்னியனாகில் விசாரணை வேண்டும். அன்னியனல்லாததின் விசாரணை யாதுக்கென்றனன்

ஞா-வினா— விசாரணை பண்ணாது நீயார் கண்டு சொல்லுகியென?

மூ-விடை—காணப்புகின் பாழாகவும், புகாதவிடத்து நாமரூபமாகவும், காணப்படுகின்றனனே; உன்னுமிடத் திவை வேடமல்லாது அவனாகா. இவ்விருமையன்றி எங்கனந் தேடிப்பார்க்கினும் அவனைக் கண்டிலென்றனன்.

ஞா-வினா—“அறியாப்பொருள் காரணமாயை குறித்தறியும் பொருள் காரியமுமாகிந், நெறியாற்றிகழ்நான்மறை யந்தமெலாநீயன்றென வோதுநிரந்தரமே.” என்னுங்கவியி னனுபவமுனக்குவாய்க்கக்கண்டேன். இவ்வாறினி மேன்மேற் செல்லுவையாயின், உன்னை நீ காண்டற்கையமில்லை. இதற்குயாது கூறுதியெனவினவ?

மூ-விடை—இதற்குமேற் செல்லுமாறறிந்திலன். இனிநீயே தஞ்சமன்றி வேறறிகிலென்று அவனடியில் வீழ்ந்தனென்க.

ஞா-வினா—இயமமுதலிய நெறித்தாகச் செலுத்திச், சமாதி பெறவைத் தவளை விளக்கி, நினதனுபவம் யாது கூறுதி யென வினவ ?

மூ-விடை—அவனைப்பலகால் வணங்கி, உனதனுக்கிரகத்தால் என்னையான் கண்டனன். கண்டதால் யான்பெற்றபயன் யாதெனின்; யானாகிய வறிவையன்றி அயலாக வொன்றிருக்கக் கண்டிலன். செக மென்பதில்லாமற் போயிற்றே; உண்டெனின், தற்பிரத்தியட்சத்தி லெங்கே; இல்லையெனின், தானாகக்கரைதலால் அன்னியமன்று. உன் னியமெனின், அவைதானாகா. எனவே; தன்னையன்றி யாதுமின்றெ னவும், அவை தானன்றெனவுங் கண்டேனென்று தனதனுபூதிநிலை யனைத்தையுந் தான் கண்டவாறு சொல்லித் திருவடியில் வீழ்ந்தன னென்க.

ஞா - வினா—பந்தத்தில் உலகெனவும், விடுதியிற் பரமெனவுங் கோடற்கியைந்த தொன்றே; பலவோ; இதுனைக்கண்டு கூறுதியென?

மூ-விடை—யானே; மருளாயவழி யுலகாகவுந், தெருளாய வழி சிவமாகவும் நின்றதன்றி வேறுகண்டிலனென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆன்மா ஒன்றெனவும், பலவெனவுங் கோடற்கியை ந்தநெறி யாதோவெனவினவ ?

மூ-விடை—உபாதிசகித நாட்டத்தாற் பலவெனவும், உபாதிச கித நாட்டத்தால் ஒன்றெனவுங் கோடற்கியைந்ததன்றி; ஆன்மா ஒன்றுமல்ல பலவுமல்ல வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒன்றேயனைத்தாயின், சீவன்-கூடஸ்தன்-ஈசன்-பிர மம்-எனப்பாகுபாடு வருவானேன் ?

மூ-விடை—சைதன்னியம் ஒன்றே; வியஷ்டியுடலேத் தானெ னலால் சீவனெனவும், சமஷ்டியுடலேத் தானெனலால் ஈசனென வும், வியஷ்டியளவாக அறிவைத் தானெனக் காண்டலாற் கூடஸ்த னெனவும், சமஷ்டியளவாக அறிவைத் தானெனக்காண்டலாற் பிர மமெனவும் வந்த பாகுபாடேயன்றி மற்றவற்றால் வந்த தன்றெ ன்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவுநாட்டத்தில் உபாதிபளவு பாகுபாடு வருவா னேன்?

மூ-விடை—வாசனையா லென்றனன்.

நாடக சுவமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—இப்பேதமு மெதுகாறு முண்டோவெனவினவ?

மூ-விடை—அறிவேதாகை வாகுமளவுமென்றனன்.

ஞா-வினா—திருக்குதிரிசியபேதம் எதுகாறுமிருக்குமோ?

மூ-விடை—அறிவறியாமையேத முள்ளளவுமென்றனன்.

ஞா-வினா—யானெனதென்னு மகம்பாவமெதுகாறுமோ?

மூ-விடை—பிராதிபாஸிகசத்து வுள்ளளவுமென்றனன்.

ஞா-வினா—பிறப்பிறப்பென்னும் பேதமையெதுகாறு மிருக்குமோ எனவினவ?

மூ-விடை—தானேதானாகுமளவு மென்றனன்.

ஞா-வினா—செகத்தாகார மாகாததற்கு யாதுபாயமெனவினவ?

மூ-விடை—தற்பிரகாச வடிவமாகப் பழகுவதே யுபாயமென்றனன்.

ஞா-வினா—திரிபுடி நாசத்துக்கு நெறியாதெனவினவ?

மூ-விடை—நடுநின்ற ஞானத்தை விளக்கிக்கொண்டு விடாதெற்கும் காஸ்பதே திரிபுடி நாசமென்றனன்.

ஞா-வினா—செகங்காணப் படாமைக்கு நெறியாதோ வெனவினவ?

மூ-விடை—தனதறியாமையை யறிவாகவிளக்கிக் காணில் அககணமே இன்றாய் முடியுமென்க.

ஞா-வினா—உலகவாசனை சாஸ்திர வாசனைகட்குறுதி யென்றோ வெனின்?

மூ-விடை—தனக் கயலின்றெனக் காணுமளவு மென்றனன்.

ஞா-வினா—விடயமாவ தென்னை?

மூ-விடை—அநிர்த சடதுக்கமயமென்றனன்.

ஞா-வினா—விடயமெனல் தனக்கெனச் சொரூப மொன்றின்றித் தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமு மாயிருக்க; அநிர்தசடதுக்க விலக்கணத்தை யேற்றற் கியைந்த பொருளாகுமா?

மூ-விடை—அறியாமையையன்றி விடயமின்றாதலின், பொருளாகாதென்க.

ஞா-வினா—மண்முதலியவைகட்கு அறியாமையென்றுத் துறக்கருவியாகும், ஏற்குமாறு கூறுதியென?

மூ-விடை—சோதனையில் ; பூர்வபட்ச மாதற் கியைந்த வடிவு நிறம பல்வகையாயும், ஐவண்ணமாயும், முடிதலாலறியாமையே வடிவமென்றனன்.

ஞா-வினா—பரமாவ தென்னை ;

மூ-விடை—சச்சிதானந்தமய மெனறனன்.

ஞா-வினா—பரமெனல் தனக்கெனச் சொருப மொன்றின்றித் தோற்றன் மாத்திரமாயும், சொன்மாத்திரமாயு மிருக்கச் ; சச்சிதானந்த விலக்கைத்தையேற்றற் கியைந்த பொருளாகுமா ?

மூ-விடை—அறிவையன்றிப்பரமின்றாதலின்பொருளாகாதென்க

ஞா-வினா—அறிவே பரமென லெனறனமா மெனின் ?

மூ-விடை—தூண்பா லிடமாயும், அன்றாயு மெவ்வயிரு மிருத்தலினும் ; எவற்றையு முணர்தற்பாலவாதலானும் ; பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திக் கியைந்த வினை முதலாயும், சகல கற்பனைகளாயும், அன்றாயு மிருக்கற் பாலதாதலானும் அறிவே பரமெனப் படும்.

ஞா-வினா—நானீமுதலியவை கற்பனை யெனக் கூறுவ தென்கருதியோ, அதனை விளங்கக் கூறுதி யென ?

மூ-விடை—அல்லவற்றை நானியவ னவளெவையும், அண்ணான் தம்பி-தாய் தந்தை-மாமன்-மருகெனனவும், சாத்தன்-கொற்றன்-தேவன்-பூதெனனவும், சத்துருமித்துருவெனவும், இன்னு மிவைபோன்ற வண்ணப் பெயர்தந்தினுணினுளெனவும் கூறுவதாலென்க.

ஞா-வினா—நடுநிலையாவ தென்னை ?

மூ-விடை—ஞானஞ்ஞான நிலைகண் டிடை நின்றல்.

ஞா-வினா—ஞானஞ் சிறந்த தன்றே ?

மூ-விடை—சிறப்புற்றதேனுந் நானெனலையன்றி இவ்விருமையு மின்மையின், சிறப்பெனச் சாய்தல் கூடாதென்க.

ஞா-வினா—வஸ்துவை யுளதெனவும், இலதெனவும், அன்றெனவும், ஆமெனவுங் கூறற் கிடந்தருவ தென்கனம் ?

மூ-விடை—அந்தர்முக நாட்டத்தால் வஸ்துளதெனவும் ; ஆமெனவும் ; பகிர்முகநாட்டத்தா லிலதெனவும் ; அன்றெனவ மியையப்பெறுமென்க.

ஞா-வினா—அஞ்ஞானமுதலிய புண்ணுமகன்றனையெனத் திருவடி தீட்சை தந்தாசீர்வதிககத் ; திருவடியில்வணங்கி தீவிகற்பசமா கியெய்தினென்க

ம - வது, மூடவாதிமதம்

முற்றி உறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

யுக - வது,

இனி

சாத்தேயமதம்.

ஞா-வினா—ஞாயவாதி சாத்தேயனை நோக்கி, ஐயா! சாத்தேய மாவது யாது?

சா-விடை—சத்தியைப் பூசிப்பது.

ஞா-வினா—சத்தியாவது யாது?

சா-விடை—பரத்தின துவல்லபம்.

ஞா-வினா—ஆஃதினைய தெனத் தெரிவிக்க வேண்டு மென் றனன்?

சா-விடை—பரத்தின தனந்தகோடி சத்திகளை யென்க.

ஞா-வினா—ஆந்தச் சத்தி யொன்றோ, பலவோ?

சா-விடை—ஒன்றேபலவாக நிற்பதென வறிக.

ஞா-வினா—ஒன்றென்பதும், பலவென்பதும் யாது பெயரு டையது?

சா-விடை—ஒன்றென்பது, சிற்சத்தியெனவும்; பலவென்பது, மாயாசத்தியெனவும் பெயர் பெறும்.

ஞா-வினா—பரத்தின துவல்லப மென்புழித்; தற்கிழமையாது, பிறிதின் கிழமை யாது?

சா-விடை—தற்கிழமை, சிற்சத்தி. பிறிதின் கிழமை, மாயாச த்தியென வுணர்க.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டிற்கு முதாரணம யாதோ?

சா-விடை—கொற்றனது-கை-நிறம்-வேலை-இவைதற்கிழமை. ஆஸ்தி-வீடு-ஆயுள்-இவை-பிறிதின் கிழமையெனக் காண்க.

சாததேயமதம்

ஞா-வினா—என்னையானறிவேனெனல், சிற்சத்தி; அறியேனென்
னல், மாயாசத்தி யெனக்கோடல் போலுமோ வெனின் ?

சா-விடை—ஆமென்றனன்.

ஞா-வினா—எதனைச்சத்தியெனல் ?

சா-விடை—புடைபெயர்தலை.

ஞா-வினா—இது யாதுபோலு மெனின் ?

சா-விடை—பெயரும் எழுவாயும் போலு மென்க.

ஞா-வினா—ஆஃதெங்ஙனமெனின் ?

சா-விடை—புடைபெயர்த லேலாமை-பெயொனவும், ஏற்றல்-
எழுவாயெனவுங் கொள்ளுமாறு போன்று, வஸ்து சலனமின்றி நிற்
கின்-பிரமமெனவும்; சலன முறின் சிற்சத்தி யெனவும்; அந்தச்
சலனம் செகசீவபரமாகப் பரிணமிக்கின் மாயையெனவும் பெயர்
பெறும். தன்னிலைக்கண் தானிலையுறுவதும், சலனமுறுவதுமேய
ன்றி வேறிடமின்மையின் “நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்
னை, நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானு - நிலையினு, மேன்மேலுயர்த்தி நிறுப்
பானுந் தன்னைத், தலையாகச் செய்வானுந் தான்.” என்றாரறிஞர்.

ஞா-வினா—இது-யாதுபோல்வது, உபமானபூர்வமாக வெளிப்
படுத்த வேண்டுமெனின் ?

சா-விடை—ஆகாயமும்-வாய்வும்போலு மெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆஃதெங்ஙன மெனவினவ ?

சா-விடை—ஆகாயமானது - தன்னிடத்தில் தானே - சலிப்ப
தால் வாய்வெனவும், இவ்விரண்டின் ஸ்புரிப்பே அக்கினியெனவும்,
இம்முன்றின் சையோக ஸ்புரிப்பே நீறெனவும், இந்நான்கின் சை
யோக ஸ்புரிப்பே பிரிதிவெனவும், இவ்வைந்தின் சையோக ஸ்புரிப்
பே யண்ட பிண்டங்களெனவும் பெயராய்த் தன்னிடத்திற் றானே
விகாரமுற் றமைதிபெறும். பெறினும், தனது பூரணத்துக்கு நட்ட
முறாது நிற்பதுபோலு மெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆங்ஙனமாயின், பரிபூரண மான பரமென்னுஞ்
சத்தனைவிட்டுச் சத்தியை யேற்றல்; ஆஃதோர் பொருளன்றே, யித
ற்கு யாது கூறுகியெனின் ?

சா-விடை—பரமென்பது சத்தியா ஸ்யங்கப் படுவதன்றித் தானே ஸ்யங்கா தெனச் ‘சிவமெனும் பொருளுமாதி சத்தியொடு சேரினெத் தொழிலும் வல்லவாம், இவன்பிரிந்திடி ஸ்யங்குதற்கரி தரிதெனமறை யிராக்குமால்., இங்ஙனஞ் சான்றோர் வசன மிரு ப்பானே னிதனை யோராததென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—யாதோ வொன்று; அனைத்து முண்டாகுக வெனச் சங்கற்பிக்க; அங்ஙனமே யனைத்து முண்டாயினவென் றருமறை களுங் கூறுவதால், என்னகருதி ஆணெனவும், பெண்ணெனவுங் கூறவந்தது. இவற்றுளொன்றாயின், ஆணல்லன் பெண்ணல்ல னல்லவலியு மல்லனெனச் சான்றோர் கூறுவதென்சருதியோ?

சா-விடை—ஆண்பெண்ணென விரண்டுண்டா யிருப்பதென்னை; ஆணனைத்தும் பெண்வயப்பட்டுப் பிரியமோதப் பிரமோதமுற் றகறற்கிட மின்றிச் சலனமுற் றதில்தானே சுழன்றுசுழன் றலேவானேன்? இதுபற்றிப் பரத்தை யானெனவும், வல்லபத்தைப் பெண்ணெனவுங் கூறியதென்க.

ஞா-வினா—கற்பனையாதளி னிவற்றிற் காண்பெண்ணலிமுதலிய வெண்ணிறந்த பேதங்கள் வரலாம். முடிவிடத்து வருதற்கிடம் பெறாதே; சொல்வார்க்கின்றேனுங் கேட்பார்க்குமதி யின்றோ?

சா-விடை—எண்ணிறந்தபேதங்கள் கற்பனைகட்கு வரலாமென்றார். கற்பனைகளென்ற திவ்வாறென விளக்கவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—பஞ்சபூதங்களையன்றி யுட்களும், உட்களையன்றி யாண்பெண்ணலிகளு மெங்கே; இன்றாதலாற் கற்பனை யென்றும். இதில் யாதுவமு?

சா-விடை—காமம் - தவித்தல் - ஊடல்-கூடல் - கருக்கோடல்-பிரசவித்தல்-வளர்த்தல்-காத்தல்முதலிய விவகாரமெற்றிற்கு, உண்டாயிருப்பதாற் கற்பனையென் றெங்ஙனமேற்கப்படும்.

ஞா-வினா—எனதுவாதம், பாரமார்த்திகசத்து. உனதுவாதம், விவகாரிகசத்து. என்ற லெங்ஙனமொருங்குறும், உறாததால் வாதிப்பதி லென்பயன்?

சா-விடை—இருவகைகத்தி னர்த்தமென்னை? தெரியாவிடத்துப் பயனின்றெனல் மெய்யே; அவற்றைக் கூறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—மண்ணுதாலும், பாரமார்த்திகம். கடமும்படமும், விவகாரிகம். இங்ஙனமாட வுண்மையர்த்தந் தெரியாது; சத்தன்-சத்தியென் நிரண்டாக்கின், வஸ்து விடாடாம். இரண்டாயின், ஐயந்திரிபுக் கிடமாய் மனமொருங்குறாது. சத்தனையன்றிச் சத்தியில் லேயெனின், வஸ்து வொன்றும். ஒன்றாயின், செகமும் பரமெனக் கோடல் வேண்டும். கொள்ளுது மெனின், வஸ்துவுக்குச் சத்தம்-நிர்விகாரம் பூரணமெனத் கிடமின்றும். இதற்கு யாதுகூறுதியெனின்?

சா-விடை—ஒன்றெனினும், பலவெனினும்விடாவழக்கா நின்ற லினிது நீங்குமா மெங்ஙனமென்றனன்.

ஞா-வினா—வழக்கிடுவோனை ஐயந்திரிபறக் கண்டவிடத் தக் கணமே நீங்கும். இன்றே னீங்காது. ஒருதலைத் தீர்ப்பா முடியும். முடிவதால், அல்லலும் பிறவியு மறாவாம். இதற்கு யாதுகூறு தியெனின்?

சா-விடை—வழக்கிடுவோன் தன்னை யுடலெனக் காண்பதிலு மையந்திரிபகறல் யாதுக்கென்றனன்.

ஞா-வினா—உடலென லன்னமபகோசம். இதுவே தானாயின் ஏனையகோச நான்கெற்றிற்கு?

சா-விடை—இவ்வைந்துகோசமு நானல்லனாயின், நானெனல் யாதோ, ஆஃதெத்தகையது, எவ்விடத்தது, எக்காலத்தது. இதனை நன்குணர்த்த வேண்டும். இன்றேல், முன்போல் நிலைமாறுவென் றனன்.

ஞா-வினா—சத்தியென்றனை; நினக்குக் காணப்படு நிலையைக் கூறுதியெனின்?

சா-விடை—பெண்வடிவாகக் காணப்படுகின்ற தென்றனன்.

ஞா-வினா—அகத்திலோ, புறத்திலோ?

சா-விடை—நரிடத்துமென்றனன்.

ஞா-வினா—புறத்திற்காணப்படுவது; மண்முதலியவற்றா லாய து. அகத்திற்காணப்படுவது யாதாலாயதோ; அதனைக்கண்டு கூறு தியென?

சா-விடை—முதற்கருவியினைய தென்றறிந்திலன். எனது கல் விஞான முற்று மொருங்குபடுத்தியுணரினு மிருப்புகாகத் தோற்று

ஈசுட சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞாவிடை.

கின்றது, இனையதென்றறிந்திலன். இனி நீயே யுணர்த்தவேண்டு
மென்றனன்.

ஞா-விஞா—அவ்வடிவுக்கு, எட்டுபபுறதது நிற்பது யாது, அத
னைக்கண் டிதனை யாதெனத் தெளிதியெனவினவ?

சா-விடை—அதனையுற்றுக்கண் டிதனைக்காண, இன்னதிசை
யென்றில்லாமற்போய், ஏகவியாபகமாய், சாட்சாத்காரமாய், ஆனந்
தப்பிரவாகமாரின்றதென் றதிசயித்து, அஞ்சலியோடு கீழ்ப்பணிந்
து, ஐயனே! எல்லாவழக்கு மொருங்குதொலைய வுண்மையை விள
க்குவித்தனையென்று பலகால் வழத்திக் கேட்கவேண்டு யனைத்துங்
கேட்டு நிர்விகற்ப சமாதியிலிருந்தனன்.

யக - வது, சாத் தேயமதம்

முற்றிற்று.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

யெ - வது,

இனி

பிரபலசுருதியற்பசுருயினிவஸமை.

ஞா-வினா—மிகக்கற்றுணர்ந்தவந்தனைநோக்கி வேதமானது பிரபலசுருதியெனவு மற்பசுருதியெனவுங் கூறுவதென்னை?

அ-விடை—இலக்கிய மிங்ஙனமிருத்தலி னென்க.

ஞா-வினா—அஃதெங்ஙனமென வினவ?

அ-விடை—அறிவுமயமொன்று ; அறியாமை மயமொன்றென நின்றலினென்க.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டையு மிலக்கியமாக்கற்கே தென்னை?

அ-விடை—சத்து-சித்து - ஆனந்தம்-முதலிய விலக்கணங்கட் கமைந்து நின்றலின் அறிவை இலக்கியமெனவும்; அநிர்த சட துக்க முதலிய விலக்கணங்கட் கமைந்துநின்றலின் அறியாமையை இலக்கி யமெனவுங் கூறற் கியைந்ததென்க.

ஞா-வினா—இவ்விருசுருதியு முடையோரார்?

அ-விடை—ஞானியுங் கன்மியுமென வறிக.

ஞா-வினா—யானேற்றற்கியையத் தனித்தனி யினையொனக் கூ றவேண்டுமென?

அ-விடை—ஞானி;பரஞானியெனவும்,அபரஞானியெனவும், கன்மி ; பக்திகாண்டியெனவும், போககாண்டியெனவு மிருகூறதா நிற்பார். இவற்றை வேதவிரியு ளாங்காங்கு காணலாமென்றனன்.

ஞா-வினா—இவற்றைச் சற்றுவகுத்துக் கூறவேண்டு மென வினவ?

அ-விடை—அறிவேவடிவாய் விளங்கினோர் பரஞானிய றொன வும், அன்றாய்த் தெளிந்தோர் அபரஞானியொனவுஞ், சமஸ்த்தத் தையு மீஸ்வராற்பணஞ்செய்வோர் பக்திகாண்டியொனவுந், தம்பய னுக்காகச் செய்வோர் போககாண்டியொனவும் பெயர்பெறும்.

ராசுசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

ஞா-வினா—இவர்க யிலக்கியமென்றது யாது?

அ-விடை—லட்சியர்த்தத்தை.

ஞா-வினா—இலக்கியார்த்தத்தில் ஞானமஞ்ஞானமெனக்காண்பதென்றன மெனின்?

அ-விடை—அவ்வவற்றி னிலக்கணத்தாலென்க.

ஞா-வினா—அஃதென்றனமெனின்?

அ-விடை—சமஸ்தமுஞ் சின்மாத்திரமாகக் கரைதற் கியையினதனை ஞானவிலக்கியமெனவும், உபாதானவுபாதேயமினையெனவுன்னவொட்டாது சத்தியம்போலச் சமஸ்தமுங் காணப்படுதற் கியைவ தஞ்ஞான விலக்கியமெனவும் அறிஞர்கூறுப. பரஞானிக்கேயிவ்விருவகை இலக்கியமு மிலக்கணமு மன்றி ஏனையோர்க்குத் தத்த மிலக்கியமு மிலக்கணமு முணரப்படாவென்க.

ஞா-வினா—இங்ஙனமிருக்கத்தத்தம்பாடையல்லாத வாத்தம விலக்கிய மினையெனக்கல்லார் அதற்கியையக்கண் டிலக்கணம் படித்தலென்றனம் வாய்க்கும்?

அ-விடை—ஒருபோதும் வாய்க்காதென்க.

ஞா-வினா—இவ்வுலகில் யாவர்பெரும்பாலொனவினவ?

அ-விடை—போலிஞானியரும், அடாஞானியருமென்க.

ஞா-வினா—இவ்விருதிறத்தினர் நிலைமையாது?

அ-விடை—ஏட்டுஞானியர், புகழுக்கும், குரு பிடத்துக்கும், ஆவாவலின்போலிஞானியொனவுந்; தற்போதை காணாது கஞ்சாவ பினிமுதலிய போதைக்குந், தன்னைத்தான்சுகிக்கீவறியாது கைம்பெண்முதலியவைகளையணந்துசுகிக்கும்போகத்துக்கும், மிகக்கற்றோர், அடாஞானிய றெனவுங் கூறுப.

ஞா-வினா—பெரும்பாலு மித்தகையினராயின் தத்துவ ஞானி இனையொனக்காண்ட லென்றனமெனின்?

அ - விடை—யுத்திக்கு முரணாது சுருதியநுபவங் கூறுவ றெனவறிக.

ஞா-வினா—இதனால் பரமஞானிய ரரியொனக் கண்டாம். இத்தகையினராகிய விருதிறத்தரு மிருத்தலின், வேதமாதா; பிரபல சுருதியெனவும், அற்பசுருதி யெனவுங் கூறிற்று, இஃதேற்றந்நால தே, பாஷையிருத்தல்பற்றி, இலக்கியவிலக்கணம்விதித்தாற்போல,

இங்஑னமாய ஞானஞ்ஞான வதுபூதியிருத்தலின் இவற்றிற் கியைய விலக்கிய விலக்கணம் விதித்ததாகுமெனத் தோன்றுகின்றது. இஃ தேற்றம்பாற்றே வன்றே ?

அ-விடை—ஐயமின்றி யேற்கப்படும். நீர் சுவாநுபூதியின ரல் லரோல் வேதமாதாவின் உண்மை யெடுத்துராயீர் நன்று நன்று. நின்போலும் உலகெங்கணுந்தேடி யொருவரையுங் கண்டிலன். சர ணஞ்சரணமென்றஞ்சலிசெய்து, இங்஑னமாயமுடிபு சங்கராசாரிய ரது பிடத்தினர்க்கன்றி யேனையோர்க் கறிவரிதென்றனன்.

- ஞா-வினா—அனுபூதிமுன்னரோ, வேதமுன்னரோ ? வேதமெ னீன், எதையுணர்த்த வேதம் வந்ததோ ; அனுபூதியை. அன்றெ னில், விடயம்-சம்பந்தம்-பயன்-அதிகாரியென்னு நான்கையும், அனு பந்த சதுட்டயமென நான்முகத்துக் கூறுவதென்னை ? கூறுவதால் அனுபூதியே முன்னயதெனக்கோடற்கு யாதொன்றனுமுரணில்லை. இதற்கு யாது கூறுதியெனின் ?

அ-விடை—இங்஑னமிருக்கச் ; சுருதியுத்தியனுபவமென மாறி வழங்குவதென்கொண்டோ ? இதுவுஞ்சான்றோ வழக்கென்றனன்.

ஞா - வினா—நஸ்வரவாக்கியம் வேதமாகியாதலால், அனுபூதி யை யுத்திக்கு முரணின்றி விளக்கல் சத்தத்தாலேனும் ; அஃதருப மாதலின், அன்னியருக்கும், பின்வருபவர்க்குங் கூடாமையின் வரி வடிவாக்கியதாம். இங்஑னமிருக்கச் ; சுருதியுத்தியனுபவமென மாறி க்கூறுவதென்னை ?

அ-விடை—அநுபவமுன்னையதேனும், அது ; பலவாகச் சிதை ந்து நின்றலைக்காட்ட-யுத்தியும், அந்தயுத்தி ; தர்க்கம்-குதர்க்கமெனத் தெரியாது நின்றலைக்காட்ட வரிவடிவாகிய சுருதியும் வந்தமுறை நீர் கூறியதேயொக்கும். “பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலு”மென்ற விதியால் ; பின்னுள்ள நம்க்குச் சுருதியன்றி யுத்தியும் யுத்தியன்றி யனுபூதியுஞ் சான்றோரனுபவித்த வண்ணம் யாமு நிலைப்பான் வே ண்டிச் சுருதியுத்தி யனுபவமென்றது வழுவன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—சுருதியையேனும் யுத்திக்கொத்துக்கூறத்தெரியா விடத்து வேதாந்த சாம்பிரதாயத்தாரொன்பதில் யாதுபயன் ?

அ - விடை—அவர்கள் கூறினும் யாமேற்றற்கு யாதுடன்பாடு ளது. இன்றாதலால், அவர்களைப் பாமரரினங் கீழா யவொனப்புறங் கணித்தல் பிறர்மயங்காமைக்கேதென்க.

ஈசகா சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா - வினா—இங்ஙனஞ்செய்வதற்கும்; அவர்கள் நாணமுறாத தென்னை?

அ-விடை—அவர்போல்வார் புகழ்வதாலென்க.

ஞா-வினா—இவர்கடகுச் சுகந்தான் யாதோவெனின்?

அ-விடை—இம்மையிற் பாமரராத் புகழும், விடய நுகர்தலில் தளர்வுறாமையுமே யென்க.

ஞா-வினா—இவ்வாறாய இழிவை யவர்கள் உணர்வுறாததற்கே தென்னை?

அ-விடை—அவர்கள் பரம்பரையாயுள்ள மூடசாம்பிரதாயத்தாலென்க.

ஞா-வினா—இவர்களுக்கிருப்பிட மெங்ஙனே?

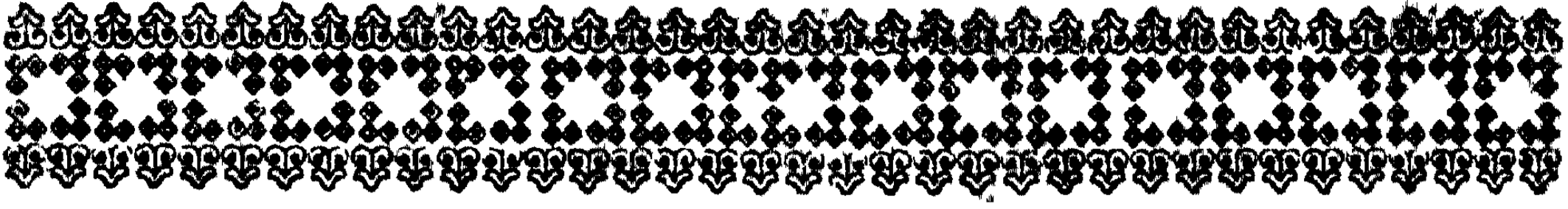
அ-விடை—எங்கணுமென்றனள்.

யக - வது,

பிரபலசுருதியற்பசுருதியினிலைமை

முற்றிற்று.

—

உ

கிருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

இனி

அ த் து வி த ம்

ஞா-வினா—அத்துவிதமாவதென்னே ?

அ-விடை—இரண்டறநிற்றல்.

ஞா-வினா—இரண்டற நின்றலென்பதென்னே ?

அ-விடை—தன்னையன்றிக் காரணகாரிய மிலலாமை

ஞா-வினா—அங்ஙனமு முளதோவெனில் ?

அ-விடை—கடபடமென்ற விடத்து மண்ணையன்றிக் கடமும், நூலையன்றிப்படமு மில்லையெனக் குறியாநிற்கும். நிற்கவே, கடபடத்தைப் பற்றி மண்ணும் நூலும் காரணமெனவும், இவைகாரணமாதல்பற்றிக் கடபடங் காரியமெனவும், வழங்குமன்றே. இங்ஙனம் வழங்குவதைக் காணுமிடத்து மண்ணுநூலுமே காரணமாகவுங்காரியமாகவு மன்றி வேறில்லையென்பது விளக்கின்றதுபோல, ஞானமுந் தன்னையன்றித் திரிசியம் வேறில்லையென்பதனால் ஞானமே காரணகாரிய மென்பதாயிற்றென வறிக.

ஞா-வினா—இங்ஙனம் கூறுவது சுருதிசம்மதமோ வெனின் ?

அ-விடை—தத்துவமசியென்னும் வேதமுடிவாயுள்ள மகாவாக்கியங்கா ரணமாகவென்றன.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின் ?

அ-விடை—தத்-துவம்-அசி-யென்பபிரித்து-தத்-அது, துவம்-நீ, அசி-ஆனாய் எனப் பொருள்கொண்டு, அதுவே-நீ. நீயே - அது. எனத்தொக்கு நின்ற ஏகாரத்தை விரித்துத் தேற்றப்பொருளாக்கற் கிடமானதாலென்க்காட்ட-அசி-ஆனாய்-என நின்ற தெனவறிக.

ஞா-வினா—துவிதம்-விசிட்டத்துவிதமென்னு மிரண்டுவிதக் கட்சியாக்கியதற்கு மாறாகத்தானே தத்வமசிவாக்கியத்தை யிவ்வாறு பிரித் திங்ஙனம் பொருள் கொண்டதெனின் ?

அ-விடை—அல்ல; இங்ஙனம் பொருள்கோடற்குக் கியனுபவம் பூரணமாயிருத்தலினென்க.

௩௪௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—யுத்தி; ஆன்மாக்கள தேக போக கன்ம அபிமானத் தாற் பற்பல கோடிபேதமாயிருக்க, ஏகமெனச்சாதித்தல் கூடாதே, பெய்வனஞ் சீவேஸ்வராளுக் கேகத்துவஞ் சாதிக்கக் கூடுமெனின்?

அ-விடை—உபாதித்திரிய மான்மாவல்லவே, யுபாதித் திரிய மாகக் கருதி லக்குவைக்கில், ஆன்மா பலவாகவும்; அங்ஙனங் கரு தாது ஆன்மலக்குவைக்கில் ஏகமாகவும் விளங்குமன்றோ? இதறி யாரொத்தனை சாதித்தாலும் யாதுபயனுளதாம். அதுபோல, ஆன்மா வும் ஞானமே. பரமும் ஞானமே. அன்றேல், சமஷ்டி வியஷ்டிகார ணகாரிய வுபாதித்திரியமாகவேண்டும். ஆகுமெனின், என்னுடல்-என்மனம்-என்னறியாமை யென்னாதிருக்கவேண்டும். இல்லையெனி ல், ஆன்மா இவையல்ல வாகவேண்டும். இவையல்லவாகவே ஆன் மாவும் பரமும் ஞானமாகவேண்டும். தம்மை யுணர்தற் பாலதன் றேபெனின், அஞ்ஞானமாகவேண்டும். ஞானத்துக்கு வேறெனின், அறிவையன்றி யறியாமைக்குச் சொரூபம் வேறிருக்க வேண்டும். இருக்கின்றதென்பமேயெனின், திரிகாலஞானமும்-கல்விஞானமும் தன்னையறிய முயலாது அன்னியத்தை யறிய முயலில் அஞ்ஞான மெனவும்; தன்னை யறிய முயலில் ஞானமெனவும் பெயர் பெறும். ஆதலின் ஞானமொன்றே யஞ்ஞானமெனப் படுமன்றி வேறாகாது. சிற்றறிவும் பேரறிவு மெனப்படுவது சமஷ்டி வியஷ்டி யுபாதித் திரி யத்தாலன்றி வேறெனற்கு யாதொரு காரணமேயில்லை. இதனால்பா சீவருக் கைக்கியஞ் சாதிக்கக்கூடுமென வறிக.

ஞா-வினா—பரசீவ ரேகமானாற் சீவர்கள் பிறப்புப் பிணி மூப் புச் சாக்காடா யிருப்பானேன்?

அ-விடை—விசாரியாவிடத்தெனவறிக.

ஞா-வினா—விசாரியாவிடத்துள்ள விப்பேதங்கள், விசாரித்த விடத் தெவ்வா மெங்ஙன மகன்றனவோ வெனின்?

அ-விடை—பழுதையினிடத்துப்பாம்புங்கட்டையிற்கள்ளனும் விசாரித்தவிடத் தெங்கே. இதனைச்சொல்லில் அதனைச் சொல்லுவ னென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனாஸிருப்பதுதான். யாதோவெனின்?

அ-விடை—பிரமமாத்திரமென்றனன்.

ஞா-வினா—எதனைப் பிரமமென்றதெனின்?

அ-விடை—சுத்த சைதன்யத்தை யென்றனன்.

ஞா-வினா—எதனைச் சைதன்யமென்பதெனின் ?

அ-விடை—அறிவை யென்றனன்.

ஞா-வினா—எழுவகைத்தேதாற்றவுயிரு முணர்வன்றே கிஞ்சித்
ஞமாதலின் பரவஸ்து வாசுமாவெனின் ?

அ-விடை—உபாதித்திரியத்தைத்தள்ளியுணர்வைமாத்நிரமெ
டுத்துத் தனியே சிந்திக்கிற நிபுடியின்றிக் தான்மாத்திரம் விளங்
கும். இங்ஙனஞ சிந்திப்பாரில்லாததால் வேறெனப்பட்டது. வேறெ
னினுஞ் சோதனை முடிவில் ஞானமாகவே முடியும். இதுபற்றி யன்
றே, சான்றோர் பலரும் சரியை-கிரியை-யோகமெனக் கூறியந்தத்
தில் ஞானமெனமுடித்தார். இதனால் ஞானத்தை யன்றிப் பரமென
லில்லையென்பதற் குதாரணம். வாசிட்டம். “தீவினை யெலாமகற்றி
மங்கலமெலாமுதவுந் தேவபூசை” என்பதனானும்; “தேகமுதற்சிற்
யனவா” மென்பதினானும்; இக்கருத்து ஞாயத்துக் கணுவேனு மா
றாயதன்மென்னும் யுத்தியானும்; இந்த யுத்தி, சைதன்ய விலக்கண
விலக்கிய பரிட்சைக் கியைந்ததென்னு மனுபவத்தானும்; உயிர் பர
மாகுமென வுணர்க.

ஞா-வினா—யுத்தியாவதியாதெனின் ?

அ-விடை—அத்தியாரோபமெனவும், அபவாதமெனவும் கூற
ப்படுவனவாகிய இவ்விரண்டுமே யுத்தியெனப்படும்.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டிற்கு மருத்தமென்னை ?

அ-விடை—பந்தமெனவும்-வீடெனவுமாம்.

ஞா-வினா—அப்படியென்றால் கருத்தென்னை ?

அ - விடை—பொருளல்லாததைப் பொருளெனவும், பொரு
ளைப் பொருளெனவுங் கோடலென வறிக.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டுகொள்கையில் வேதாந்திக்கும், ஏனைய
மதத்தருக்கும் யாது சம்மதமெனின் ?

அ-விடை—“திரிபைச்சுயம்பென்னுஞ் சிந்தைதிடத்தை, யொ
ருவுதல் வேதாந்தத் துண்மை-யொருவாமை, யேனைமதத்துண்மை
யெதுகடியுமுக்குற்றம், சோனேபோற் பேசினுமென் சொல்.” எ-து.
கல்தீது-கஃறீது-முள்தீது-முஃஃது என்றாற்போலத் திரியாத திரி
பதார்த்தங்க ளில்லை. இல்லாதனவாயிருக்க இவற்றைத் திரிபென்
றணுவேனுமுணராமல் சுயம்பெனக்கொண்ட சிந்தனையின்றிடத்தை

ராஜிடு சர்வமத்சித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

யையந்திரிபற வகற்றல் வேதாந்தத்தி னுண்மை நிலையாம். அதனை யிறையளவு மகற்றாமை மற்றமதங்களி னுண்மை நிலையாம். இங்ங னழிருக்க; முக்குற்றங்களை யுமாற்றத்தருவ திவ்விரண்டில் யாது இத னையறியாது சோனாமாரிபோல் பயனின் மொழிகளை விடாது பேசி னும் யாதுபயன் நீயே சொல்லுதி. எனவே, வேதாந்தம்போ லுண் மைநிலை யெம்மதத்து மில்லையெனக்குறிப்பித்ததென வறிக.

ஞா - வினா—ஏனையமதத்தர் மெய்போற் காட்டும் பிரளியைத் தெரிந்தவளவு சொல்லவேண்டுமெனில் ?

அ-விடை—“சுயம்புலகாமென்பர் சுயம்பிதெனக்காட்டார், சுய ம்புபரமென்பதெவன் சொல்லே - யியம்பறியார், வேதாந்தம்போ லெதையும் மேலாங்குருவென்பர், நாதாந்தங்கண்டவர்போனன்கு” என-து. பெரும்பாலு மெங்கணும் பெரும்பிரளிசெய்யு மேனையமதங் களி னிலையை விரித்துச்சொல்லுதும். அதாவது; உலகமனாதி நித் தியுமாதலிற் சுயம்பென்பர். சுயம்பெனலிஃதெனச்சுட்டிக்காட்டவறி யார். இவர்கள் பரவஸ்து சுயம்பு பதார்த்தமெனக் கூறுவ தென்ன மடமை. இங்ஙனங்கூறுவது வெறுஞ்சொல்லே, வேதாந்தம்போல் எப்பொருளினையும் ஐயந்திரிபற விளக்கத்தெரியார் - இவரோ தம் மைத்தாமே மேலானகுருபீடமென நன்குமதித் தகங்கரிப்பர். ஆரை ப்போலெனின், பிரிதிவு தத்துவமுதல் நாதத்துவ மீராகச் சொல் லப்பட்ட தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களில் முடிபாயுள்ள நாதாந் தங்கண்டுள்ள மகான்களைப்போல. இதனால் யா துபயனுமில்லையென வறிக.

ஞா-வினா—“திரிவிதவுலகத் தரிதொருஞானி” யென வருமை யிற் கூறுவானேன் யா துபற்றி யெனின் ?

அ-விடை—அறிவென்றும், அறிபடுபொருளென்றும் இரண் டாம். இவற்றுள்; ஞானேந்திரிய மைந்து - கர்மேந்திரிய மைந்து- கரணநான்கு-சீவன்-ஈஸ்வரன்-சாட்சி ஆகிய இவையனைத்திற்குமறி வென்றும்; பூதாதி பௌதிகங்களும் - பற்பல அண்டாண்டகோடி டிகாரகளுமாகிய இவை யனைத்திற்கும் அறிபடு பொருளென்றும் அறிஞர் கூறுவர். சகசீவபரங்க ளொவ்வொன்று மளவில்லை. அவற் றையெல்லாஞ்சுருக்கிச்சகசீவபர மூன்றெனவும், அம்மூன்றையுஞ் சுருக்கி யறிவு அறிபடுபொருளெனவிரண்டெனவும், அறிபடுபொரு ளறியாமையன்றி யின்மையாதலின், அறிவு அறியாமையெனவுமாக் கி-அறிவன்றி யறியாமைக்கு வேறுபொருளின்மையின் அறிவொன்

நேயெனவும், அவ்வறிவுந்தன்னையன்றி யின்மையின்தானே தானெனவும், சுருதிசுருசுவானுபவத்தா லேயந்திரிபறத்தெளிதல் அருமையாதலிற் றிரிவிதவுலகத்தரிதொருஞானியெனவும், பொருளமையப் பெற்றும். ஞானமும் அஞ்ஞானமும் தன்னையன்றி யில்லையென்பது கருத்தெனவறிக.

ஞா-வினா—அறியாமையே யண்டாண்ட பிண்டங்களென்ற தெங்ஙன மேற்கப்படுமெனின்?

அ-விடை—அண்டாண்ட பிண்டங்க ளனைத்தும், அணுக்குழு சையோகவிகாரமெனத்தெளியா துசயம்பெனக்கோடல் அறியாமையன்றே; அன்றெனின், எவ்வளவு துட்படும் எவ்வளவு மகத்தும் ஆராய்ச்சியில் தனக்கெனச்சொருபமின்றிப் போவானேன். போதலா லவ்வவ் விகாரப்பொருள் சுயம்புபோற் றேற்றினுந் தோற்றமென வறியாது மெய்ப்பொருளெனக் கருதி நானீ யவனவ ளதுவென்றும், தந்தை-தாய்-மகன்-மகள்-அண்ணன்-தம்பி-மாமன்-மச்சான்-பேரன்-பாட்டன் - உறவு-அயலான் - இன்னவருணத்தான் - இன்ன ஆசீர்மத்தான் - சத்துரு - மித்துருவென்றும், மயங்குவது பிராந்தியன்றே; இத்தப்பிராந்தியறிவின் விகற்பமாதலா லறியாமையே திரிசியமெனப்பட்டதென வறிக.

ஞா-வினா—அறிவே யறியாமையென்ற தெங்ஙனமாமெனின்?

அ-விடை—அறிவானது அகம்புறத்தி னின்று தானே சின்னமாகவு மவிச்சின்னமாகவும்பரிணமித்தவற்றை யன்னியமாகக்கருதி யிச்சாஞானக்கிரியை புரிந் தவலமுறுவ தாதலா லந்த வவசரத்திற் றனக் கறியாமையெனவும்; இவையெல்லாந் தன்னேத் தவிர வில்லையென்றையந் திரிபறத் தெளிந்த வவசரத்தில் தனக்கறி வெனவும், அனுபவம் வரலால் அறிவே யறியாமையென்றதற் கையமில்லையென வறிக.

ஞா-வினா—தானெதுவாக விளங்குவது முடிபோ வெனில்?

அ-விடை—தானறிவாக விளங்குவதே தீர்ந்தநிலையென்றனன்.

ஞா-வினா—தானென்பது யாதோவெனில்?

அ-விடை—தானென்ப தறிவறியாமையாகவும், அல்லாததாகவும் விளங்கித் தான்மாத்திரமாயிருப்பது.

ஞா-வினா—தானே தானாக வென்றது அறிவாக விளங்குவது முடிபென்பானேன்?

௩௨ . சாவமதசுததாநதவளககவனாவடை .

அ-விடை—தானறிவாகவிளங்காவிடின்தானேதானாதல் கூடா தெனவறிக.

ஞா-வினா—தானறிவாகவிளங்கமுயலுவானேன்?

அ - விடை—அறியாமையாகவிளங்கிநின்றதைப்பற்றியெனவறிக.

ஞா-வினா—அறிவறியாமைக்குப்பேதமென்னை? .

அ-விடை—அறிவாவதுதன்னைபன்றிக்காரணகாரியமின்றாகவும், தானன்றாகவும்விளங்குவதெனவறிக.

ஞா-வினா—அறியாமையென்பதோவெனில்?

அ - விடை—அளவிறந்த சீவபேதங்களாகவும், அளவிறந்த அண்டாண்டகோடிபேதங்களாகவும், அனேகேஸ்வரபேதங்களாகவும், தூல-சூக்கும - காரண-மகாகாரணபேதங்களாகவும், ஏடுக்குந்துறையும் முடிக்குந்துறையும் ஒன்றுபடற்கிடமின்றாகவும், அனர்த்தத்திற்கும் மோகாதிவிளைவுக்கும் வித்தாகவும்நிற்பதெனவறிக.

ஞா-வினா—அறிவாகவும் அறியாமையாகவும்நிற்குமவசரத்திலொன்றிலொன்றில்லாமையாகிய அன்னியோன்னியாபாவத்தையேலாததுயாதோவெனில்?

அ-விடை—இவ்விரண்டிற்கும்விலட்சணசலட்சணமாயிருப்பதுதானெனவறிக.

ஞா-வினா—தானேதானாகநிற்குமுடிவானவனுபவநிலையின்னதெனவிளங்கற்குபமானம்யாதோவெனில்?

அ-விடை—களங்கமற்றகண்ணாடிக்குமுன் களங்கமற்றகண்ணாடி காட்டினாற்போலுமெனவறிக.

ஞா-வினா—இங்ஙனநிற்க; என்றுமிருந்தபடியிருப்பதுயல்பேயென ஞானநூல்கள் கூறுவானேன்?

அ-விடை—விகற்பித்ததுபோலவும், நிர்விகற்பமானதுபோலவுந்தோற்றுவதேயன்றி எதார்த்தமாயின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—கானல்நீரும் பழுதைபாம்பும் உண்டானதுமில்லையழிந்ததுமில்லையென்னுந் திருட்டாந்தம் வஸ்துவினிருப்பைக்காட்டுதற்கென்பதுமெய்யே; யிங்ஙனமாயபிராந்திவருதற்கேதென்னையோவெனின்?

அ-விடை—காணாமறதியினாலெனவறிக.

ஞா-வினா—மறதிவருவானேன்?

அ - விடை—பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென்னு மிரண்டு சத்திகள் பிரமத்திற் கியல்பாதலின் வந்ததென வுணர்க.

ஞா-வினா—இயல்பாயினீங்குமாறுதா னெங்கனோவெனின்?

அ-விடை—“வாயுஸ்தம்பனஞ் சலஸ்தம்பன மணிமந்திரமருந்தாலே, தேயுஸ்தம்பனஞ் செய்துடிலதிலதற் சிறந்த சத்திகளெங்கே, நீயச்ச்சிதானந்தமாய் வேறொன்று நினைந்துடா திருப்பாயேல், மாயைச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திரமறைகளிற காணோமே” என்றவா றிருக்கிற் பிரவிர்த்திக் கிடமினறெனவறிக.

ஞா-வினா—மாயையென்பது தோற்றன் மாத்திரமோ எதார்த்தமோ?

அ-விடை—தோற்றன் மாத்திரமெனவறிக

ஞா-வினா—யாதுபோவெனின்?

அ-விடை—பளிங்குக் கண்ணாடியிற் றோற்றும் பலவித நிறம் போலுமெனவறிக.

ஞா-வினா—இவ்வுபமானங் கூறவந்தது பிரமத்தில் யாது குறிப்பற்றியெனின்?

அ - விடை—பிரமம், சச்சிதானந்த மாகையால் அச் சச்சிதானந்தமே யனிர்த சட துக்கமாகத் தோற்றுகின்றது. இத்தோற்றம் யாதெனில், சகசீவ பரமென வறிக.

ஞா-வினா—இந்தச் சகசீவபரம்-உண்மையா யனாதிநித்தியமாயிருக்க, அனிர்த சட துக்க மென்னலாமா வெனின்?

அ - விடை—பதார்த்த சோதனையில் அல்லவல்லவெனப்போயிம்முன்று மறிவாய் முடிதலால் சொல்லலாமென வறிக.

ஞா-வினா—எங்கனமெனின்?

அ - விடை—பிரிதிவாதி தத்துவங்களி லொரு மண்ணை விசாரிக்குமிடத்துக், காரியங்களையெல்லாந் தத்தமக்குரிய காரணங்களி, லொடுக்கிக்கொண்டுபோக முடிவி லறிவாய் முடிதலில் சத்தேயசத்தெனப் படுமென வறிக.

ஞா-வினா—காரண காரிய வாதமுதலிய அபேதவாத மைந்தானும் வருந்திப் பொருள் கொண்டு அத்துவிதஞ் சாதிப்பானேன்? அதது இருந்தபடி யிருக்கத் துவிதஞ் சாதிக்கலாகாதா?

நா ௫௪ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

அ-விடை—சயம்பானால் சாதிக்கலாம்.

ஞா-வினா—அதைக்குறித்து நீமக்கென்ன ?

அ-விடை—விசாரமற்ற பாமரநிலையே சிறப்புற்றிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லையே யிதென்ன மதி யென்றனன்.

ஞா-வினா—திரிபதார்த்தவிசாரத்திலோ கல்விவிசாரத்திலோ, திரிபதார்த்த விசாரத்தி லெனின், சற்குருவாகிய எதார்த்த ஞானி சன்னிதானத்தில் விசாரித்துத்தெளியவேண்டும். தெளியினும், அங்ஙனது பூரண கிருபையின்றேல் ஞானேதயமின்றும். பூரணகிருபையுண்டாயினும் கதகர்ம புண்ணிய பரிபாக மின்றேல் அக்கினியில் வாழைக்கட்டைபோல் ஞானேதயமின்றும். காடாக்கினியில் வாழை முதலிய அபக்குவ விருட்சங்களும், பெருமபாறைமுதலிய மகாபர்வதங்களும், வெந்து நீராயுருகியோடும்; அதுபோல ஞானசான்பால் ஞானாக்கினி மேலிட்ட விடத்தில் அந்தச் சன்னிதியி லெதிரிட்ட அபக்குவவுயிருக்கும் ஞானேதயமாம். கல்விவிசாரத்திலோ பாஷையையந்திரிபற விளங்கும். திரிகால ஞானத்திலோ காணாத திசிரியங்களெல்லாம் விளங்கும். இங்ஙனமிருக்க, நீர் விசாரமென்றது எதனையோ வெனின் ?

அ-விடை—ஆத்ம ஞான விசாரமென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆத்மஞானவிசாரம் யாதோவெனின் ?

அ-விடை—நானார், என்போன்ற வுயிர்களார், எனக்கு வெகுருத்தமாயுள்ள சடபேதம் யாது, என விசாரிப்பதென வறிக.

ஞா-வினா—இதனால் யாது பயனெனின் ?

அ-விடை—எங்குந் தானே தானாக இருத்தலென்றனன்.

ஞா-வினா—இதனினும் வேறுபயனின்றோவெனின் ?

அ-விடை—உண்டாயிற் சொல்லுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—மற்ற விசிட்டாத்துவிதிக்கும், துவிதிக்கு, மித்தையபேறு இல்லாததற் கேதென்னை யெனின் ?

அ-விடை—மூன்றிலக்கணவாக்கிய வணுசந்தான மில்லாதது லென்க.

ஞா - வினா—“எல்லாமா யல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டி” யெனக் கூறுவானேன் ?

அ-விடை—அவர்களையி னிற்காதகாலென்க.

ஞா-வினா—அவர்க ளணையாவ தென்ன?

அ-விடை—திரிபதார்த்தமு மென்றுமனாதிநித்தியமெனக்கோ

ஞா - வினா—சமுத்திரத்தை யெங்குஞ் சலமய மென்றும்போ
சமஸ்தத்தையு மெங்குஞ் சிவமயமென்ற தென்னை யெனின்?

அ-விடை—சிவத்தின் வியாபகத்திலன்றிச் சமஸ்தமு முற்பத்
ஸ்திதி, லய, மாதற்கு வேறிடமின்மையின் அங்கனங்கூறப்பட்ட
ன்க.

ஞா-வினா—சிவமாகுமா?

அ-விடை—சிவத்தின் சங்கற்பத்தாலாய தாதலின், சிவமேயெ
க்கொள்க.

ஞா-வினா—சேணியனாலய வஸ்திரங்களைச் சேணிய னென்ன
யா?

அ-விடை—அங்கனமன்றே ; சிவத்தை யன்றிப் படைப்புக்கு
முன் துணைக்காரணமு முதற்காரணமு மின்றாதலால் சிவமே மூன்
காரணமா மென்பது பெற்றும். பெறவே சிவத்தையன்றி யொன்
றுமில்லையென்பதாயிற்று.

ஞா-வினா—இது அத்துவீத மன்றே, திரிபதார்த்த மெங்கே
யெனின்?

அ-விடை—இல்லையெனவறிக.

ஞா-வினா—முன்ன ருண்டாயிருந்த திரிபதார்த்தமு மிப்போ
தெங்கேயெனின்?

அ - விடை—முன்ன ருண்டாயிருந்தா லன்றே, பின்னரில்லா
நக்கலாம். பழுதையிற்பாம்புபோலும், கானலினீர்போலு, நான்
காலத்திலு மில்லையென வறிக.

ஞா-வினா—நான்கு காலத்திலு மில்லாதிருந்தால் அத்தியாரோப
பவாதம் யாதுக்காகவெனின்?

அ-விடை—உள்ளதுபோற் றேற்றலினு லென்க.

ஞா-வினா—உள்ள தன்றாயின் கர்மமும்-பத்தியுமெனக்காண்ட
ரண்டாக்குவானேன்?

அ-விடை—பொரு ளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்பவர்க்
கென்க.

நாடுசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

‘நா-வினா—ஆயின் பொருளாவ தியாதெனின் ?

அ-விடை—தானே சகல காரண காரியங்களா நின்று மல்லா திருப்பதென் வுணர்க.

நா-வினா—தனக்குக்காரணமொன்று மின்றாய்த் தான் காரியப் படாதிருப்பதொன்றுமின்றே, யிங்நனம்பார்க்கின் அனுவத்தாதோ டமாமுடியுமே, யிதற்கு யாது கூறுதி யெனின் ?

அ-விடை—சொல்லடுக்காலோ, வஸ்துசோதனையாலோ? சொல்லடுக்காலெனின், பயனின்றி முடியும். சோதனையாலெனின், ஐயத்திரிபின்றி முடியும். எங்நன மெனின், (சொல்லடுக்காவது;) அண்டபிண்டங்கள்; சுயம்போ-விகாரமோ? சுயம்பெனின், அணுக்குமு சையோகமின்றி யிருக்கவேண்டும். விகாரமெனின், படைப்பென்னா திருக்கவேண்டும். விகாரமெனக் கொள்வதே துணிபெனின், காரண காரியமேற்க வமையும். காரணமோ, ஐம் பூதமென வரும். வரின், அண்டபிண்டங்கள் காரியமெனச் சொல்லாதமையும் பூதமிருவகைப்பும். அது; ஸ்தூலம்-சூக்குமம் என்பன. சூக்குமத்தை யன்றித் தூலபூதமிருக்கவேண்டும். இல்லாமையால், தூலபூதம் காரியமெனவும், சூக்கும பூதம் காரண மெனவுமாம். சூக்கும பூதத்திற்குக் காரணம் அவித்தை. அவித்தைக்குக்காரணம்-மாயை. மாயைக்குக்காரணம் அறியாமை, அறியாமைக்குக்காரணம் அறிவு. அறிவுக்குக்காரணம்-பேரறிவு. பேரறிவுக்குக்காரணம் இல்லையெனின், நமக்குத்தோன்றாமையாலில்லையென்னலாமா? இருக்கின்றதெனின், இப்படியே போகில் எல்லையின்றிக் குறிபாவங்களுக்கிடமின்றி விவர்த்தமா முடியும். (வஸ்து சோதனையாவது;) பிண்டமாவது, தேகமென்பது யாது? யானெனப்படுவதெனின், என்னு லறியப்படாதிருக்கவேண்டும். இதையன்றி யானெனற்குப்பொருளாயுள்ள கர்த்தத்துவ மெவ்வயிர்க்கு மில்லையே யெனின், மலவுடலாதலால் மலம் நானெனப்படுமா; படாதெனின், அதற்குப்பாத்திரமாயுள்ள வுடலும் நானெனனக்கூடுமா; கூடாதெனின், தேகவளவு நானென்னும் பாவம் வரவேண்டிவதின்றே; வந்திருக்கின்றதேயெனின், அதுதேக்கத்தின்தர்மமா; தேகம்பாவிக்காது செடமெனின், அறிவினதாகவேண்டும். அறிவுமூன்றவத்தையினும் விஸ்வன்-தைசதன்-பிராக்ஞன்-என்னும் அபிமானிநாமத்தையேற்று அந்தந்த அவஸ்தைக்குத் தக்கவாறிருந்து விவகரிக்கும். இங்நனமிருக்கினும், அறிவின்ஸ்புரிப்பாகிய ஸ்மரணையுண்டாயி னதனது பரிணாமப்பினவசரநிலையே தூல-சூக்கும - கார

ணவடிவாகத்தோற்றலேயன்றி வேறின்மெனத்தெளிதல். இவ்விரண்டில், நிரதிசயானந்தத்தைத்தரத்தக்கது வஸ்துசோதனையெனவறிக.

ஞா-வினா—காரணகாரியமாயும், அல்லாததாயு மீருப்ப தெதுவோ, அதுவெனக் கூறில் குருடர் குறியொக்கும். இதுவெனக் கூறில் வஸ்துவி னிலக்கணங்களை யொத்துப் பார்க்க வியையில் இதுதான் பரவஸ்து வெனப்படுவதென்றும், இலக்கணங்கட்கு முரணில் அல்லவெனப்படுவதென்றும், கொள்ளவுந் தள்ளவுங்கூடும். ஆதலினிதுவெனக் கூறவேண்டுமெனின் ?

அ-விடை—மெய்ஞ்ஞானமென்றனன்.

ஞா-வினா—பொய்யுணர் வுண்டோ வெனின் ?

அ-விடை—உண்டு.

ஞா-வினா—அஃதியாது ?

அ-விடை—விகாரத்தைச் சுயம்பென வுணர்தல்.

ஞா-வினா—இவ்விருவகையுணர்வையும் விளங்கச்சொல்லவேண்டு மெனின் ?

அ - விடை—தன்னைத்தானறிவது மெய்யுணர்வென்றும், தன்னில் வேறாயறிவது பொய்யுணர்வென்றுஞ் சொல்வதெனவறிக.

ஞா-வினா—உணர்வு இரண்டெனப்படுமே யெனின் ?

அ-விடை—சூரியனொன்றே, சலத்தில் பிரதிபலித்திரண்டாகக் காண்டலே யன்றி வேறின்றாதல்போல மெய்யுணர்வே, புத்தி விகற்பத்தாலயுணர்வாகக் காண்டலே யன்றி வேறின்மென வுணர்க.

ஞா-வினா—இங்ஙனமெல்லாங்கூறவேண்டியதாயதுக்கெனின் ?

அ - விடை—ஐயந்திரிபின்றி யேக சைதன்யமாக விளங்கற்குளன்க.

ஞா-வினா—எழுவகைத்தோற்றமாயுள்ள சித்து பேதங்களனைத்துஞ் சைதன்யப்பிரதிபலனமென்பதுத்திக்குமுரணாது நின்றலின், ஏகசைதன்யமாவிளங்குமென்பதைக் கிஞ்சித்துந் தடுப்போமல்லம். பூகபௌதிகங்களும்-அண்டாண்ட பிண்டங்களும்-சடமன்றோ, சித்துக்குவிசாதிகமன்றோ? இவைகொங்ஙன மேகசைதன்யமாகவிளங்கும். இவ்வையந் தவிர்க்க வேண்டு மெனின் ?

அ-விடை—அரசன் கொலுமண்டபத்துச் சென்ற நென்புழி, யாடையாபரண் விருதுகளோ டெனச் சொல்லவேண்டுமோ; அது

ரஹி அ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞாவிடை.

பேரால் சகல கற்பனகளின் வயத்ததாகாது தன்வயத்ததாகித்தனி
த்தெனச் சொல்லவேண்டுமோ வேண்டுவ தின்றென வறிக.

ஞா-விஞா—அகம்புறத்திற்றேற்றுகின்ற தேகாதி சடபேதங்
களை யெங்ஙனஞ்சின்மாத்ரமாக்ருவதோ வெனின் ?

அ-விடை—சைதன்யத்தையன்றி யொன்று மில்லையெனக் கற்
றுக் கேட்டவாறு சாட்சாத்காரமாக்கியக்கண் ணந்நாட்டத்தினின்று
கணமு மகலாது நின்று எதிர்த்த விடயங்ளனைத்தையு மதுவாகத்
தரிசிக்கிலக்கணமேபிறிதாகாது சின்மாத்ரமாக அப்பிலுப்புபோ
ற்கரைந் திரண்டுபடாது விளங்குமெனவறிக.

ஞா - விஞா—சைதன்யம் விகாரிப்பதுந் தவிர்வது மதற்கியல்
போவெனின் ?

அ - விடை—வேறிட மில்லாமையா சிவ்விரண்டு மத்தியாச
மென வறிக.

ஞா-விஞா—எங்ஙனந் தானறிந்து நிற்பதோ வெனின் ?

அ-விடை—அதுவாகி லதுவே சொல்லுமென வறிக.

யெ-வது,

அ த் து வி த ம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

யநு-வது,

இ ம் மூ ன் றி ன்

அ வ ச ர நி வஸ.

ஞா-வினா—மூன்றாவதுயாது?

அ-விடை—துவிதம்-விசிட்டாத்துவிதம்-அத்துவிதமென்பன.

ஞா-வினா—இம்மூன்று மவசரநிலையென லெங்ஙனமாமெனில்?

அ-விடை—தேகபோகத்தில் யாதோ ரோ துவாலன்றி யுண்மை யாகவே சலிப்பு நேரிட்டவிடத்துப் பகவத்தியான முண்டாய்ச் சரி யை கிரியை செய்வானொருவன் பதிபசுபாசமுண்டெனவும், அவை மூன்றெனவும், வெவ்வேறிடத்தெனவும் பெயர் உபாதி உடல் உணர்வு என்பவற்றால் மேல் கீழ்தெனவுங் கொண்டு ஆண்டானடிமைத் திறம் பூண்டொழுகல் துவிதமாதலா லிந்தவவசர நிலையைத் துவித மென்பர். மற்றோரன்பன் பதியைப்பரமாத்மாவெனக்கொண்டு அந் தப் பரமாத்ம வியாபகத்திற் பசுவும் பாசமும் வியாப்பியமெனவுந் தனித்தனி யிலக்கண மூன்றிற்கும் வெவ்வேறெனவும் பின்னொபின்ன மெனவும், இங்ஙனநிற்ற லனாதியெனவும், எங்கேபூசிக்கினு மன்றோ னுக்கே யெனவும் திடமுற்றாண்டா னடிமை பூண்டொழுகு மவசர த்தை விசிட்டாத்துவிதமென்பர். இவ்விரண்டவசர நிலையுங் கடந்த ரிட்காமியொருவன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையெனல்; மூன்றோ வொன்றோ? மூன்றெனில் உபாதி குணத்தொழில் முதலன்றாமையா லும்; முதலாயின் பூர்வபட்சப்படாதிருக்க வேண்டு மாதலானும்; மூன்றன்று. ஒன்றெனில் மூன்றெனக் கொள்ளு மபக்கம் வராதிரு க்கவேண்டும். வருவதால் ஒன்றன்று. எனச்சுருதி யுத்தி யனுபவத் துக்கொத்து விசாரித்துத் தெளிதலென்னு மவசரத்தை யத்துவித மென்பர். இம்மூன் றவசரநிலையு மொன்றி லொன்று மிசிரிம்பிக்கிற் பயன்படாதெனவறிக.

ஞா - வினா—விடயப் பிரியமோதப் பிரமோதனுக்கு மேலாய தைப்போதிக்கினும் தன்னடையேமேற்கோடல் போன்று இம்மூன் றவசர நிலையினரு நிற்பரோ? நிற்பொனின், சிலர் மேலான தாயின் சிரவணமனனாதிகள் செய்தும் பயன்பட்டிலர். சிலர் தத்த நிலைக்கு

நாகம் சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மேலான தெனக் கண்டு கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலால் அஞ்ஞானஞ் சந்தேகம் விபரீதங்களைக் களைந்து துக்க நிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தமுற்றனர். இங்ஙனமிருக்க; மிசிரிம்பிக்கிற் பயன்படாதென்பதென்னை?

அ - விடை—உத்தமருக்கே யன்றி யேனையோருக் கன்றெனவுணர்க.

ஞா-வினா—இம்முன்றவசரநிலையினுள் யாது சிமந்ததெனின்?

அ-விடை—அத்துவிதமே சிமந்ததென்க.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின்?

அ-விடை—உபக்கிரம வுபசங்காரத்தினுலென்க.

ஞா-வினா—கடபடாதிக ஞற்பத்திக்குமுன் மண்ணூலாதிகளா நின்றவாறு போன்று, சகசீவபரங்க ஞற்பத்திக்கு முன் சத்தாமாத்திரமா நின்ற தென்பதையும், அங்ஙன நின்ற சத்து சுசாதிக விசாதிக சுகதபேத மற்ற தென்பதையு முணர்த்துவது உபக்கிரம மெனவும்; இச்சத்தே கூடஸ்த பிரம மன்றி யுபயமின்றெனக் களைந்தேகமாக விளங்குதலை யுபசங்காரமெனவு முன்னமே யுணர்த்தினீர் இதனால் யாமுணரற்பாலதியாதெனின்?

அ-விடை—சத்தா சாமானியமான ஞானத்தையன்றி அன்னிய மில்லை யென்பதும், அன்னிய முண்டாகத் தோற்றின் சோதனையிற் சின்மாத்திர மாகாதிருக்கவேண்டும். சின்மாத்திரமாதலின், இந்தச் சத்தைப்போல வேறின்றென்பதும் யாமுணரக்கிடந்த தென வறிக.

ஞா-வினா—இதனை யாதினுலறியலாமெனின்?

அ - விடை—எங்கெங்கே ஸ்மரணை யுண்டோ அங்கங்கே சக முளதாயும், எங்கெங்கே ஸ்மரணை யில்லையோ அங்கங்கே யிலதாயுமிருப்பதியாவர்க்கு மனுபவமன்றோ? இதுவே தக்க பிரமாணமெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆயின் ஸ்மரணை ரூபமோ செகத்தெனின்?

அ-விடை—ஆம்.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின்?

அ - விடை—சோதனையி லனைத்தும் ஸ்மரணையாக முடிதலினென்க.

ஞா-வினா—இங்ஙன முணர்த்தலினுய பயனெமக்கியாதெனின்?

அ - விடை—கிருதகிர்த்தியம் துக்காபாவம் சர்வகாமாப்திகம் பிராப்தி பிராப்பிய முறுவதே பயனென வுணர்க.

ஞா-வினா—இப்பயன் ஏனைய துவிதம் விசிட்டாத்துவிதம் உரூ ததற்கேதென்னை?

அ-விடை—உபாதிரகிதக் கருத்தும் அஃதுறுதற் கியைந்த சா தனமு மில்லாமையா லென்க.

ஞா-வினா—ஆனால் சகசீவபரமாகத்தோற்றுவிதிருந்தல்லவோ வெனின்?

அ-விடை—இருந்ததாயினாய்ச்சியிற் சிற்பிரகாசமாக முடியு மா? முடிதலிற் சிற்பிரகாசமே யிங்ஙனமாகத்தோற்றுதலென வறிக.

ஞா-வினா—இதற்குச் சருதிப் பிரமாணமுண்டோ வெனின்?

அ-விடை—வாசிட்டத்தில் “தானாகுமிகநொய்தாமாகாயத்திற் சகத்திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானே கோட்டும், ஆனாதவுலகமெல் லாந் தனதுசோதியாதலினாற் றனக்குவே றயலொன்றில்லை.” யென் பதினாலறிக

ஞா - வினா—இங்ஙனமாகத்தீர்ந்த நிலை யினையும் அவசர நிலை யென்பதென்னை?

அ-விடை—நிர்க்குணத்துக்கு இது சகுணமாதலினென்க.

ஞா-வினா—சகுணம் - நிர்க்குணம் - இனையவெனக் கொஞ்சந் தெரிவிக்கவேண்டிமெனின்?

அ-விடை—நித்தியம்-பூரணம்-ஏகம்-பரமார்த்தம்-பரப்பிரமம்- நிதானம்-சாந்தம்-சத்தியம்-கேவலம்-துரியம்-சமம்-திருக்கு-கூடஸ் தன்-சாட்சி-போதம் முதலிய எண்ணிறந்ததைச் சகுணமெனவும்; அசலம்-நிரஞ்சனம்-அமிர்தம்-அப்பிரமேயம்-விமலம் - வசனாதீதம்- அசடம்-அமையம்-அசங்கம்-அதுலம்-நிரந்தரம்-அகணு - நிரூபம்- அகண்டம்-முதலிய எண்ணிறந்ததை நிர்க்குணமெனவும்; கூறுப.

ஞா-வினா—நிர்க்குணவஸ்துவைச் சகுணமாகக்கூறுவதென்னை?

அ-விடை—வஸ்துநிலை யினையதென விளக்கிவிப்பதற்கென்க.

ஞா - வினா—இங்ஙன மிருக்கத் துவிதமும் விசிட்டாத்துவித மும் அத்துவிதமும் திரநிலையென அந்தந்தக் கொள்கையர் பிரதி வாதிப்பதென்னை?

அ-விடை—அப்பானேக்கும் வகை வேண்டாமையா லென்க.

ஞா-வினா—இம்முன்றிலுஞ் சிறந்தது யாதெனில்?

111 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

அ-விடை—சகலத்தையுஞ்ஞானகாரமாகக்கொக்கும் அத்துவிதமே சிறந்ததென்க.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின்?

அ-விடை—சகலபரமாகிய அனைத்தும் அறிவின் ஸ்பிரிப்பாதலானும், அவ்வறிவாகவே மீண்டுமாதலானும் ஞானமே சிறந்ததென்க.

ஞா-வினா—பரத்தினுஞ் சிறந்ததோ ஞானமெனின்?

அ-விடை—பரமும் அறிபடுபொருளாதலின் ஞானமே சிறந்ததென்க.

ஞா-வினா—அறிவுக்கும் அறிபடுபொருளுக்கும் பேதமென்ன?

அ-விடை—அறிவு; சத்துசித்தானந்தத்தையும்; அறிபடு பொருள்; அநிர்தசடதுக்கத்தையு மேற்றற்பாலவென முன்னமே யுணர்த்தியதால் அதுவே பேதமென வுணர்க.

ஞா-வினா—பரமும் அறிபடு பொருளாமென்ற தெங்ஙன மேற்றற்பாலதெனின்?

அ-விடை—இது பரமென வெட்டி யறியப் புகும் அறிவினுக்கெல்லையும், தன்மை நிலை யினை ய தெனக்காணும் திறமுங் தக்கோர்பாலுணரற்பாலதின்மையினுனும்; முன்னிலை நிலையதெனத் தன்மைநிலைத்துறை யனைத்தையுங் கருதிச்சேறலினுனும்; ஒன்றையொன்றா யனுபவித்தலினுனும் அறிபடுபொருளே யெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆயின் அறிபடுபொருளின்றே வெனின்?

அ-விடை—சூரியப்பிரகாசமே கானல்சலமாகத்தோற்றுமாறு போன்று, ஞானப்பிரகாசமே சகலபரமாகத்தோற்றுதலன்றி வேறின்றாதலின் அன்னியமில்லை யென்றறிக.

ஞா-வினா—இருப்பதை யில்லையென்னலாமா?

அ-விடை—இருந்தாற் சோதனையி லில்லாமற் போவானேன். போதலால் இல்லையெனவறிக.

ஞா-வினா—இல்லையெனில் விவகரித்திடலு மில்லாமற் போகவேண்டும். போகவில்லையே யெங்ஙனம் அசத்தெனப்படுமெனின்?

அ-விடை—கடபடமென்னுமிடத்து இவ்விரண்டுமுண்மையெனல் பற்றி யிவற்றிற் குபாதானகாரணமு முண்மை யெனப்படும். மண்ணுதா லுமன்றிக் கடபட முண்மையாகுமா? ஆகுமெனின், மண்

நூல் என்னு மிவற்றின் விகாரமாகவன்றி யிருக்கவேண்டும் இல்லை யெனின், விவகரிக்கு நிமித்தந தோற்றன் மாத்திரமா யுள்ள கடபட த்தை யுண்டெனக் கொள்வதன்றி யெதார்த்த வகையா லெங்ஙன முண்டெனக் கொள்ளப்படும். காரியமித்தையாயின், காரணமு மித் தையாகாதே தா வெனின், காரணமன்றிக் காரியமில்லை யாதலாலும், காரியமாக விகாரித்துக்காண்பது காரணமாதலாலும், மண்ணுநூ லு மன்றிக் காரியமுண்டானால் மண்ணுநூ லு மன்றிக் காரணமுண்டாக லாம். இல்லையெனின், இவ்விரண்டுமாக விளங்குவதும் அன்றாகவி ளங்குவதும் மண்ணுநூ லுமாதலால் ஒன்றையெனவிளக்கப், “படமு நூ லும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்கிற், கடமுமண் ணும்போலொன்றாக் காரியகாரணங்கொனவும்; எல்லையில்லாதசை கள்காலம் புறம்பெனு மிவற்றிற்கேற்பப், பல்லுருவாயெங்கெவ்வா றெழுந்ததப்படியங்காகும், செல்லுமிந்நெறியாவிந்தச் செகமெனும பிரமகற்பம், புல்லுகாரணமிலாத பொருளொனப்புந்திசெய்க”வென வும் சான்றோர் வசனமிருப்பதைக்காண்க

ஞா-வினா—இம்முன்றவசரநிலையு முக்கியமாக வேண்டற்பால தெனவும், இம்முறை யியற்றிற் சேறற்பாலன துக்காபாவம் கிருத கிர்த்தியம் சர்வகாமாப்திகம ப்ராப்திப்ராப்யமெனவும் ஐயங்கிரிபின் றியுணர்ந்தேன். இனி யான் கேட்கவேண்டியதொன்றுண்டு. அஃது யாதெனின்; அறிவு அறிபடு பொருளென்னு மிரண்டி லடங்காதன வோ ரணுவேணுங்கண்டிலன் நீ! கூறுமொழிகளிலொன்றினுமையா மில்லை. இது அவரவர் கொள்கையன்றோ? இதில் எது உமது பா ச மெனின்?

அ-விடை.—ஞாயகதுககுஞ சேடதனைகரும் வழுவின்றிய தெ ன்றனன்.

115 வது

அவசரநிலை

புத்திரம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யா - வது

ஞாயவா தியபிப்பிராயவிளக்கம்,

அவஸ்தாத்திரியநிலை.

வெண்பா.

எந்நிலையுங் கண்டுணர்ந்தீ ரோதோ வுமதுநிலை
அந்நிலையைச் சற்றிங் கறையுமெனின் - இன்னதென
ஞாயவா தப்புலவ னுட்டப் புகுந்தனள்காண்
ஞாயமய மேமயமா னன்கு.

ஞா-வினா—அஃதியாதெனின் ?

அ-விடை—அவஸ்தைகள் பல-அவற்றைச் சுருக்கிச் சத்தாவத்
தை யெனவும், அவற்றைச் சுருக்கிப் பஞ்சாவத்தையெனவும், அவ
ற்றைச் சுருக்கியவத்தாத்திரியமெனவும், அவற்றைச் சுருக்கிச் சகல
கேவலமெனவும், சத்துக்கள் விதியாநின்றனர். இங்ஙனம் ருக்க; என
தபிப்பிராயம் விளக்க அவத்தாத்திரிய நிலை காரணமாகக் கூறுகின்
றனன்.

ஞா-வினா—அவ்வபிப்பிராயம் யாதெனின்?

அ - விடை—பிரமா விஷ்ட்ணு முதலிய பஞ்சமூர்த்திகளும்,
தேவர் முதலிய சராசரமாவுள்ள எழுவகைத்தோற்றவுயிர்களும் யா
துக்காக வியங்குதலும், அவத்தாத்திரிய மெய்துதலும், சுகமடைத
ற்பொருட்டன்றோ ? அங்ஙனஞ் சுகம் நுகர்தற்பாலது பஞ்சகோச
மன்றே. பஞ்சகோசமெனின், தன்னைத்தா னுணர்தற்கு மியைபு
டையதாக வேண்டும். ஆகுமெனின், தூலதேகமும், பிராணாதி தச
வாய்வும், ஆனந்தமயமும், தம்மையுந், தமக்கயலையுஞ் சற்று முண
ர்தற்பாலதன்று. மனோமயமும், விஞ்ஞானமயமும், தம்மை யுணர்
தற்பாலதன்று. ஆதலின், மெய்யுணர்வதாகவேண்டும். பொய்யுணர்
வுண்டோவெனின், மனோமயமும், விஞ்ஞானமயமு மா, தலி னுண்டு.
உண்டாயினும்; மெய்யுணர்வின் பிரதிபலனமே யன்றி வேறன்றாத
லின், சுகத்தை யவாவத்தக்கது அறிவாயிற்று. ஆகவே யெவ்வுயி
ரும் அறிவெனற்கையழில்லை. இல்லையென்றதிடத்தால் அறிவு ஆன
ந்தம் என்ற விரண்டுமே ஸ்வபட்சப்படுத்தற்கிடமின்றி நிலை நிறுத்

தற்கிடமாயிற்று. இவ்வறிவானந்த மில்லாத அவஸ்தைக ளில்லை. அவஸ்தாத்திரியம் அறிவு அந்தந்த அவஸ்தாகோலமா நின்று சுகத் தை யனுபவித்தற் கிடமாதலின், அறிவும் ஆனந்தமுமே சேடித்து நின்றதெனவறிக.

ஞா-வினா—சீவன் ஈஸ்வரன் செகத்து என்னுந் திரிபதார்த்தங் கட்குங் கதியென்னை?

அ-விடை—அறிவன்றி யில்லையெனவறிக.

ஞா-வினா—அறிவன்றிச் சீவேச ரில்லையென்பது ; இவ்விரண் டிஞ் சித்தினது பிரதிபலன மாதலால் ஏற்றனம். தேகாதிப் பிரபஞ் சமுதலிய சகல அண்டபேதங்களும் சடமாயிருக்க; எங்ஙனமறிவன் றி யில்லையெனப்படு மெனின்?

அ-விடை—விசாரிக்குமிடத்துப் பாரமார்த்திக சத்தாகிய ஞெ ப்தி மாத்திரமா முடியாதிருக்கவேண்டும். முடிதலின், ஞெப்தியின து பிரதிபலன மென வறிக.

ஞா-வினா—எதனைஞெப்தி யென்றதெனின்?

அ - விடை—அகண்டபரிபூரணமா விளங்குஞ் சைதன்னியத் தின் ஸ்புரிப்பை யென வறிக.

ஞா-வினா—இதனை யுபமானத்தால் விளக்கவேண்டு மெனின்?

அ-விடை—சமுத்திரத்தின் திவலைபோலுமென வறிக.

ஞா-வினா—பிரமமென்னுது சைதன்னிய மென்ற தென்னையெ னின்?

அ - விடை—ஞானத்தை யன்றிப் பிரமமெனற்குப் பொருள் வேறின் றுதலி னென்க.

ஞா-வினா—சமஸ்தமும் பிரமத்தின் ஸ்புரிப்பாயின் அந்த ஸ்பு ரிப்பு பிரமத்தின் விகாரமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க; நிர்விகாரப்பிரம மென்பானேன்?

அ-விடை—திரிகாலத்தும் விகாரமுண்டானுலன்றோ நிர்விகார மேற்கப்படும். இவ்விரண்டும் அவசரநிலையாலன்றி யதற் குண்மை யா யின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—அஃது எங்ஙனம் தெரிந்துகொள்ளப்படுமெனின்?

அ-விடை—கடபடமென்பவற்றுள் ; கடமென்பது காரியமாத லின், அதனை னோக்குமிடத்து அதுவேவிளங்கும். விளங்கினும், மண்

ஞாகிய வுபாதானத்தையன்றிக் கடமாகிய வுபாதேயமோர் முதலாக விருக்கவேண்டும். இல்லாமையால் மண்ணினது விகாரரூபமாகவே ண்டும். அவ்விகாரம் மண்ணை யன்றி யில்லாமையால் அப்போது மண் விகாரதர்மத்தை யேற்கும். இந்தக்கடவிகாரம் மண்ணினிடத் துண்டா வென்று அம்மண்ணை யுற்று நோக்கு மிடத்து அந்த மண் ணை விளங்குமன்றிக்கடமில்லாமையால் அப்போது மண் நிர்விகார தர்மத்தை யேற்கும். இவ்விருநோக்காலன்றி மண் இவ்விரு தர்மத் தையு மேற்குமா? ஏலாதே, ஏற்றதாகக் காண்டல் நமது நோக்கின் பிறழ்வேயன்றி மண்ணின் பிறழ்வல்லவே யல்ல. அது எக்காலத்து மிருத்தபடி யிருக்கின்றது. இதுபோலப் பிரமத்திற்கும் இவ்விரு தர்மமும் வந்ததென வறிக. இதற்குதாரணம், “கடநோக்கில்மண் டிரிபாக் காணுமே மண்ணை, விடாரோக்கி லெங்கே விகாரம்-உடையதுபோற், காணு மிருவகையுங் கற்பனையே நாட்டபிழை, கோண னிமிர்வெங்கே கொளல்.” என்பதினாற் காண்க.

ஞா-வினா—இந்த நாட்டபேதமும் யாதின் விகற்பமெனின்?

அ-விடை—புத்தி விகற்பமென வறிக.

ஞா-வினா—புத்தியாவ தியாதெனின்?

அ-விடை—சைதன்னியத்தின் ஸ்புரிப்பென வறிக.

ஞா-வினா—அந்தப் புத்திக்கு நாட்டபேதம் வருவானேன்?

அ-விடை—விஸ்மரணை தஸ்மரணையாலென வறிக.

ஞா-வினா—விஸ்மரணையென்பதை யாதினு லறியலாம்?

அ-விடை—அசுத்த அவஸ்தாத்திரயத்தா லறியலாம்.

ஞா-வினா—தஸ்மரணையை யாதினு லறியலாம்?

அ-விடை—சுத்தா அவஸ்தாத்திரயத்தா லறியலாம். ஆனால், அசுத்த மென்பது விடய மயமெனவும், சுத்த மென்பது ஞானமய மெனவுமாம்.

ஞா-வினா—புத்தியென்பது ஏகமாவ தென்றோ?

அ-விடை—இங்ஙனம் விசாரித்துத்தெளிந்தவளவி லென்க.

ஞா - வினா—அவஸ்தைகளினிலே யுணர்ந்தேன்-எல்லா அவஸ் தைகளு மிருக்கச் சாக்ரா அவஸ்தை சிறந்ததென்பானேன்?

அ-விடை—பந்தமுத்திக் கேதுவாதவி னென்க

ஞா-வினா—எங்ஙன மெனின்?

அ-விடை—செகசீவபர முண்மையெனக் கோடலும், கொண டவா றவை யுண்மையாகத் தோற்றலும், ஆகிய விவ் வேதுக்களாற்

கற்பிதத்தை யானெனதெனக் கோடற்கும், மோகித் தவ்வாறு பிறந் திறத்தற்கு மிபைந்த நிலையாதலா ளிதனைப்பந்தமெனவும், இவ்வாறு நின்று பல்லாழிகால மனுபவிக்கினும், நித்தியதிருத்தி கணமுமில் லாமையால் இவற்றி லெய்ப்புவரும். வரவே யிர்த நித்தியதிருத்தி யைத்தரற்பால தியாதெனவரும். வரவே சிரவனாதிகள் செய்யவரு ம். வரவே பொய்மெய் சோதனை வரும். வரவே யெது தானெனத் தெளிவுறுகின்றதோ அதுவே மெய்யெனவும், அல்லவை பொய்யெ னவும், தேறும். இங்ஙனம் தேறுவதே முத்தி யெனவும் கோடற்கி யைந்தது பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—மற்ற அவத்தைகளி லறிவின்றோ வெனின் ?

அ - விடை.—இல்லையெனின், சாக்ராவத்தாக்காட்சிகள் தனது சுயப்பிரதிபலனும், சொப்பனாவத்தாக் காட்சிகள் தனது கற்பிதப் பிரதிபலனும், சுழுத்தி யவத்தாக்காட்சிகள் தனது கற்பனாவசதியிற் றோற்றும் பிரதிபலனாமாதலின், இவை யறிவையன்றிநிகழா? நிகழு மாயின், அங்கங்கே யிருந்தறிவது தன்னை யன்றி யிருக்கவேண்டும். இருக்குமெனின், சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலும் போனேன் வந்தேன்-சுகித்தேன் - துக்கித்தேன் - என்றும், சுழுத்தியில் பாழா னேன் - தோற்றாவற்றேன்-சும்மாவிருந்தேன்-நன்றாயுறங்கி யாறுத லானேன் என்றுங் கொள்ளாதிருக்க வேண்டும். கொள்ளாத லனுபவ மாதலி னெங்கணு மறிவன்றி யில்லையென வறிக. இதற்குகாரணம், “அறிவன்றி யெப்பொருளு மாங்காங்குளதேல், அறிவன்றிப்போவ தெவனாயில் - அறிவொன்றே, யுண்மையெனக் கொண்டா முடன்ப டாதி வேறெதுவோ, நுண்மையறி வெங்கே தாமக்கு.”

ஞா-வினா—மற்ற வவத்தைகளில் தான் விகாரித்துநிற்கச் சாக் ராவத்தையில் மாத்திரம் பந்தமுத்தி விளைதற்கேதென்னை ?

அ-விடை—சுயப்பிரதிபலனமாதல் பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—அதனிற்பந்த முறுவானேன் ?

அ-விடை—உண்மையெனக் கருதியதா லென்க.

ஞா-வினா—விடுதியென லேன்வரு மெனின் ?

அ-விடை—அந்தத்தில் பயனின்மை யுண்மையாகத் தோற்று வதைப்பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—இதுநிற்க; பந்த முறுவதும், விடுதி பெறுவதுஞ் சகசமாகக் காணுகின்றதேயன்றி முடிவின்றோ? முடிவுண்டெனின்,

ராசுஅ · சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

காலவரையறையில்லாமற்போகவேண்டும். போயிற்றெனின்; முத்தி பெற்றொன்னும் வசனமில்லாமற் போகவேண்டும். போகவில்லையே, பந்தத்துக்குமுன் காலமிருக்கவேண்டும். இல்லையெனின், முத்திக்குப்பின் காலமில்லாமற் போயிற்றோ? இல்லையே; பந்தத்துக்கு ஆதி யில்லையென்பது கூடாது. கூடாது பற்றி முத்திக்கு முடிவுண்டென்பது கூடாது. பந்தமுத்திக்கு முன்னுமபின்னுங் காலமிருப்பதால் இவ்விரண்டிற்கும் வரையறையில்லையென அருத்தாபத்தியாற் காண்கின்றதே யெங்ஙனம விஸ்ராந்தி யடைந்திருப்பதெனின்?

அ-விடை—இங்ஙன முன்னுவதெல்லா மறிவினது விலாசுத்தி லாதவின் அறிவுநாட்ட மகலாதிருப்பதே விஸ்ராந்திரிலையெனவறிக.

ஞா-வினா—அப்போது பந்தமுத்து யென்பதின்னோவெனின்?

அ - விடை—யாவுஞ் சின்மாத்திரமா விளங்கலின் அவ்விகற்ப மின்றென வறிக.

ஞா-வினா—பிரமாணமுண்டோ வெனின்?

அ-விடை—“இந்தரிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்படியெ ன்றாற், சிந்தையற்றபூ மண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர், பந்தமுத்திகள் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி னன்கயாவர், அந்தரத்தையுண் டிமிழ்ந்ததோர் கொதுகெனு மவர்களை நகைபா ரோ.” எனவும், “என்னையெல்லாமல் யான்பெற்றதேதுமில்லை, என் னைநான் பெற்றிருந்த தெப்போதும்-என்னையன்றிப், பந்தமுத்தியில் லையால் பார்க்கிலிவை யாராயுஞ், சிந்தனையு மில்லாத தே.” எனவுங் காண்க.

யௌ - வது.

ஞாயவாதிபிப்பிராயவிளக்கம்

முற்றிற்று.

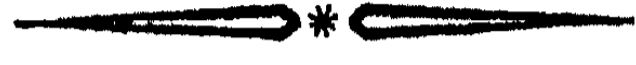
உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

யச-வது, தனது,

சுவாஸூதிவினோதவிளக்கம்.

நான் மணிமாலை.

வெண்பா.

வெளிநாட்டத் தெங்கே விபரீதம் போல
ஒளிநாட்டத் தெங்கே யுலகம் - ஒளித்ததெனில்
ஆதார நாட்டத் தவலமாப போவதெவன்
ஆதேய மெல்லா மகன்று. (க)

கட்டளைக்கல் த்துறை.

அகன்றன வாகி லகலாது காண்பதென் னக்கணத்தில்
அகன்றவ ணிற்றலு மில்லாமை யாலன் றகன்றதெஃ
தகன்றது நம்மய லல்ல வுலக மஃதெங்ஙனம்
அகன்ற மயலன்றி யெங்கே யுலகு தாயுமினே. (உ)

விருத்தம்.

ஆய்ந்திடி வுலக மணுக்குழு வாக வஃதொரு முதலெனக் கொளலென்
ஆய்ந்திடா முனனோ லாய்ந்திடி லெங்கே யவ்விரு தர்மமு மெதன்பால
தோய்ந்திடல்கடமேல்தோற்றமதாசுஞ்சயம்பெனின் மண்ணன்றி யெங்கே
ஓய்ந்தது வாதம் நம்மயலன்றி யுலகு தெனலெவ ணிலையே. (ங)

அகவல்.

இலையுல கென்னி விருப்ப தறிவே
பலகலை சம்மதம் பார்த்து மறியார்
எவ்வொவர் நாட்ட மெவ்வண மவ்வணம்
அவரவர்க் கிலகு மதுவது வாகத்
தெரிவெனல் பொய்யோ தேர்ந்த வறிஞா
முரணிதி லென்கொலோ முழுது முணர்ந்தும்
ஏலா திருத்த லெவரு மறிகிலம்
மாலா யுழல மகிழ்ந்தனர் பலரும்
சமய நிச்சயந் தலைகா லொருங்கெங்
கமைபக் கண்டன ராரு மிலையே

ராமய சுவாஸூத்ரிவினோதவிளக்கம்.

பலபல வாகப் படித்தீர்

கலக மிலாநிலை கண்டவெந் நிலையே.

(ச)

வென்பா.

நிலையெது வென்னி னிறைந்த வறிலே

இலையொன்றும் வேறா யிருந்தும் - இலையென்னும்

பட்டமே கோடலெவன் பார்த்துணர்ந்திங் காயுங்கால்

விட்டிதனைக் கொண்மின் விராந்து.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விராந்துடல்வீழ்முன் விசாரந்தலைக்கொளல் வேண்டுமன்றே

நிரந்தரங்கொள்ளி லறிவொன்றுமேமிஞ்சி நிற்குமெனல்

தெரிந்ததுவாக விளங்கத்தெரிந்தனந் தேசிகனால்

மருந்தொன்றிலேமயல் மாற்றவிதுவே மருந்துய்ம்மினே.

(சு)

விருத்தம்.

உய்வதற்கனேக வுறுதிகளிருந்து முளதுலகென்பதை யகற்றா [தொன்றே

பொய்யைப்பொய்யென்றும் மெய்யைமெய்யென்றும் புகலும்வேதாந்தம

மெய்யெதுவென்னி லறிவெனலொன்றே வேறெலாமன்றெனும் வேதம்

அய்யமொன்றுளதே லாய்ந்திடவம்மி னகற்றுத்மன்னதிக் கணமே.

(எ)

அகவல்.

இக்கண மக்கண மிலையறி வன்றி

எக்கண மேனு மிலாதெவ னென்றிலொலா

றந்தந் தவசரத தறிவென லின்றேல்

எந்தெந்த வாறங் கிலகு மதுவது

அறிவினைத் துள்ளி யணுவினைத் தெரிக்கில்

பிறிதே கால பேத மனைத்தும்

காட்ட வகையிலீர் கற்றுமென் னனைத்தும்

நாட்டச் சமைய் நன்குணர்ந் தீரோ

பேதமை பேதமை பெரிதும்

ஈதறிந் துய்ம்மி னிரும்புல வோரோ.

(அ)

வென்பா.

புலமையாம் வேண்டிடுதல் போதமே தானாய்

இலகிடுதற் கன்றி யிலையாம் - அலவென்னில்

தானலதைத் தானெனற்காஞ் சற்றுந் துயரகலா

மானிடொன் றெங்கே வகை.

(ஆ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வகையறிந் தென்பய நேட்டாலறிவின் மலமறுமோ
சுகமேயறிவிங் கறிவேசுகமெனல் சொல்லளவாம்
இகமுத்திரமென லெங்கேயறுநினைப் பின்மையொடு
புகவிருண்ஞானத் தினகரன்றோன்றிடிற் போய்விடுமே. (௮)

விருத்தம்.

போய்விடுமெனலும் வந்ததிங்கெனலும் புகல்மொழிமாத்திர மன்றி
யாய்ந்திடில் மயலோர் முதலலாமையினு லன்னதுவேறென ரறிஞர்
ஓய்ந்திடக்கனவு விழித்திடிலெங்கே யுலகுயிர்பரமெனு மூன்றுந்
தோய்ந்தசின்மயத்தி லிஃதெனக்காணுத் துணிபினைச்சொலவறிந் திலனே()

அகவல்.

அறிந்தில னெவையு மனுபவத் தென்றால்
அறிந்திலா முனமு மறிவன்றி யில்லை
யென்ன வேண்டிமோ வெதன்பிழை யென்னில்
உன்னிடாக் குற்றமே யறுதிவே நின்றிப்
பகுதி விசுதி பார்க்கி விரண்டாம்
பகுதி மறதி பகருடல் விசுதி
இங்ஙன மாத லிலகு மந்வே
எங்ஙன மென்னி லிவ்விரண் டாக
அன்னிய முளதே லவையிலா தெவன்கொல்
அன்னியோன் னியத்தி லறிவன்றி யத்தோ
எந்த வகையினு மில்லை
இந்த நிலையை யெடுத்திடும் பகுப்பே. (கஉ)

வெண்பா.

பகுதி மறதியென்ல் பாங்கா விளக்கில்
விசுதி யுடலென்னல் வேண்டா - சுகத்துடன்காண்
என்னில் விகார மெவையுமஃ தின்றென்னில்
அன்னதே யாதியென லாம். (கங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆமென் றலவென் றறிவ தறிவன்றி யாதியுண்டோ
ஆமென் றலவென்று தன்னைக் கணிக்கவு மாகுமன்றோ
ஆமென்ற தேதிங் கலவென்ற தேதிவ் வறிவையன்றி
ஆமென்ற தேயல வாக முடிதலி னாயுமினே. (கச)

விருத்தம்.

மின்னெனக்காணு முடலினையெவரு மெய்யெனக்கண்டு நானென்பர்
அன்னியமன்றே லெனதெனப்படுமோ வழியுமோவனர்த்தம தாமோ
இன்னதென்றுறக்கத் திலாவகையாமோ வெவர்மரணந்தனை யகன்றார்
உன்னிடிற்பிறப்பு மிறப்புமேதுணர்வுக் குடற்கெனலாகம தாமே. (கடு)

அகவல்.

ஊக மிருந்து முணர்ந்திடா தென்னே
தேக மிதுவெனத தேகி யிதுவென
மானிட ராகியு மபக்கெங் ககன்றார்
ஈன மிருக மிவொனற் கிடொன்
தன்னை யுணர்ந்தோர் தாமே மானிடா
அன்னிய மெல்லா மறிவுரு வார்க
என்ன தனுபவ மிதுவே
என்னவென் றுரைப்பே னிதின்கி மையையே. (க௯)

வெண்பா.

மகிமை யுருவத்தில மாற்றி மினுக்கி
அகமகிழ்ந் திந்நா ளழிந்தேன் - சுகநிலையைக்
கண்டேன் குருவருளாற் காணே னயலொன்றும்
அண்டா துறைமனமு மாங்கு. (க௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆங்கேயறிவொன்று மிஞ்சிவிளங்கலென் னாச்சரியம்
ஈங்கேவிகார வடிவேமயமா யிருப்பதென்னே
ஒங்கியதானெங் கனமங்கனமென வேதினன்காண்
பாங்கறிந்தேன்யரு ளேன்வெருளேனிளிப் பார்த்துயம்மினே.

விருத்தம்.

பார்வைதனக்குல கன்றியெவர்க்கும் பகருமிலக்குளதோ
தீர்விதுவென்னி லிலாவகையென்னே திரியமுறக்கமதில்
பார்வையதின்றெனி லங்குளகாட்சி பகல்போற் றெரிவானேன்
ஔர்தலிறந்தீ ருணர்வேமயமென லுன்னுமினுத்தமரோ. (க௯)

அகவல்.

உத்தம மத்திம மொழிந்த ததமம்
உத்தமார்க் குலக முணர்வா விளங்கும்
மத்திமார்க் கைய மயமா முலகம
சத்தெனக் காணுந் தகைய ததமாக்

கிப்படி காணி லெதுவோ வுலகம்
 அப்படி யப்படி யாகு மென்னில்
 எங்ஙன மிலக்கி லிருப்ப தென்னில்
 அங்ஙன மங்ஙன மாகியு மாகா
 திருப்ப தியல்பே யெமதுரு
 இருப்ப தப்படி யெமது முடிவே.

(௨௦)

வெண்பா.

முடிவென்னில் வாதமோ மோனமோ சிந்தை
 முடிவோ மறையோ முதலோ - தடையின்றிக்
 கூறுக வென்னிற் குணங்குறிக ளென்றுணர்க
 ஈறுமுத லில்லாத தில்.

(௨௧)

* விருத்தம்.

எண்ணமொன்றின்று யுடலநாகு விருக்குதலோவய லாக
 உண்ணினந்தயர்ந்து தீர்வகையின்றி யுயர்பரமகற்றுமென் றெனலோ
 தண்ணருள் சுரக்கில்முயற்சியென்செய்யுந்தடையிலெயென்றகங்கொளலோ
 எண்ணிடுமுத்தி யெவையுநாகு விலகுதலென்னுமா மறையே.

(௨௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இல்லையுள்ள டென்பதென் னோபரமாயதை யின்னதெனச்
 சொல்லவுமெண்ணவு மின்மையிலின்றெனச் சொல்வதுகாண்
 இல்லையென்றோர்தலு மின்றோவுளதென் றிசைக்குமறை
 எல்லையிலிவ்வழக் கெங்கேயறிஞருக் கெண்ணுமீனே.

(௨௩)

அகவல்.

மறையென லிந்து மறையே மறையாம்
 பிறமயக் ககற்றாப் பிதோத மறையே
 பகுதி விசுதி பகுப்பையொன் றுக்குந்
 தகுதி யிலாமையில் தவிர்ந்தன மவற்றை
 இந்து மறையிலு மிலாதென் னொருமை
 இந்த பேத மிசைத்தகற் றுதற்கே
 பருவத் தளவாப் பகர்ந்தழைத் துப்போய்
 இருமைய தொருமைய தாக்கித் தனிக்கச்
 செய்யுமிதின் மகிமை செப்ப
 வியையா தெவர்க்கு மிதுதிண் ணமதே.

(௨௪)

வெண்பா.

திண்ண மிதனைத் தெரிக்கா விடிற்சூரவன்
 சண்முகி யாதிகுறி தானாகும் - உண்மையதேல்

தேக வளவினதோ தேவநிலை யென்னமதி
ஊகத்துக் கொன்ற துறில்.

(௨௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறுதியொன்றில்லை யுணர்வினைத்தள்ளி லொருபொழுதும்
மறதியொன்றேயனர்த் தத்துக்கிடமெனல் வாய்மையன்றே
இறுதிமட்டாய்ந்திடி லெல்லாமறதி யெனக்குறிக்கும்
அறுதற்கிடமிலை ஞானமல்லாதிதை யாயுமினே.

(௨௬)

விருத்தம்.

ஆயுமவர்க்கே யலதிதுகாண தனந்த்வர்க்கெனினும்
மீயுயர்சடகோபப்பெரு மாடன் விமலமொழித்திறமீ
தோயுனர்யாரோவிருத்திக ளவரோ யுயர்புகமடைவார்கள்
நீயுநானெனலுமுபாதிகள் மட்டே நீக்கில்சிதம்பரமே.

(௨௭)

அகவல்.

சிதம்பரத் தலமோ சிதம்பரக் குறியாம்
சிதம்பர மென்னல் திரியாச் சுயம்பு
மற்றவை யெல்லா மாறா தொன்றிலை
இற்றதென் றுணரா விரும்பொரு ளதுவே
மேல்கீ ழொப்பிவை மேவிடா ததனால்
சால்புடைத் தாகத் தயங்கா விடமிலை
கற்பித மின்றிய காட்சி
அற்புத மிதுபோ லதிசய மிலையே.

(௨௮)

வெண்பா.

இலையெனலை யேலா திருப்பதா வொன்றும்
மலைவின்றி யாருணர்த்த வல்லார் - இலையோ
குருவெனற்குப் பஞ்சமிலை கூறற் கறியார்
பெருவஞ்ச கங்கரந்த பேர்.

(௨௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பேராயிரங்கற்றுப் பேசியுமெட்டார் பிணக்கறுக்கார்
நேரோயிருக்கு முலகையென்றாலிவர் நின்றெவர்க்குந்
தீராவழக்கைத் தொலைத்துப்பரத்தைத் தெரிசிப்பரோ
தேராவியை விடுத்துக்குருபரன் தேடுமினே.

(௩௦)

விருத்தம்.

தேடிடுந்தன்னைத் தவிர்ந்தயல்பரமாத் தேடிடிற்றேற்றுமற் புதங்கள்
நாடிடிற்றனது சுத்தகற்பிதமே நண்ணுமுன்னசுத்தகற் பிதங்கள்

கூடுமேற்றனது மயல்புறம்பென்னக் கூடுமேயவைதெளி வயலாக்
கூட்டாதெனற்றூ ஞானத்தேடிக் குறைவறவிருப்பர்ஞா னியோ. (௩௧)

அகவல்.

ஞான மெனலை நாடிங் காலை
தானே காரணம் தானே காரிய
மாகுத லெதுவோ வதுவே ஞானம்
ஏக மேவாத் துவித மென்பம்
ஞான மலதஞ் ஞான முளதேல்
ஈன மேக மேவாத் துவிதம்
என்ன வருமே லினியொன்று சொல்லுதும்
அன்ன துண் டிலையென் றறைதரு தகைமை
யேலா தொருபொரு ளின்னதென் றிசைக்கின்
தோலாது தும்மொழி சொல்வா தத்தால்
யாது பயனே விலையே
ஓதி யுணர்மி னுண்மை நிலையே. (௩௨)

வெண்பா.

உண்மை யலவே யுயர்ஞானம் போல்பவைகள்
உண்மையென் றேனையவை யுற்றாலும் - கண்புதைந்த
மாந்த ருவப்பர் மதியா ருயர்ஞானி
சாந்தனையுங் கண்டிடினுந் தான். (௩௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானெனலில்லாத் துணையிலையுண்டேல் சதுமறைகள்
தானென்பதேமுக் கியமென்னுமோவிதைச் சற்றுமுன்னீர்
தானெனல்முவிட மைம்பாலிருதினைச் சார்ந்துமல
தானெனல்கண்டவ ரன்றோ வெவற்றினுஞ் சத்தியோ. (௩௪)

விருத்தம்.

சத்தியமென்பர் சகபரமுயிராத் தன்சயவடிவினைக் காணார்
மெத்தவாசித்து மென்பயன்செருக்கே மேவிடற்கிடமலா துண்டோ
எத்தனைபிறப்பி லிஃதொருபிறப்பா மிதினைநானென்னுமவ் வளவும்
முத்தியேயில்லை யுளதெனின்மயக்க முடிந்ததன் றென்பர்ஞா னிகளே(௩௫)

அகவல்.

ஞானமு திக்கி னசிக்கு மயக்கம்
ஏனைய வற்றா லெங்ஙன மசையும
மயக்க மென்னல் மதிமயக் கேனைய.
மயக்க மன்று மதிமயக் காவது

ஒன்றையொன் றாக வுன்னி லதுவே
ஒன்றுவொன் றாக வுறுமே யெதிரில்
இன்னதென் றைய மிகந்து
தன்னுரு கண்டு தான்விளங் குவரே.

(118)

வெண்பா.

விளக்க மிரண்டாம் விடயமொடு ஞர்னம்
துளக்கறுத்தல் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி - அளக்கல்லி
மெய்ப்பரம தீதே மிகப்படித்தும் வேறென்பர்
பொய்ச்சகத்தை மெய்யென்பர் போய்.

(119)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போய்நெடுந் தூரமும் பாழன்றிக்காணர் புவியனைத்துஞ்
சேய்மனையாதிய சுற்றமுமெய்யெனச் சிந்தைசெய்து
ஒய்விலதாகச் சுகதுக்கமெய்தி யுழலுவதென்
போய்நற்குருபரன் றுள்பற்றிவாழும்பின் போத்கரே.

(120)

விருத்தம்.

போதகொன்பீர் போதமீதென்னப் புகலவுங்கேட்டுநீ ரறியீர்
யாதுமெவ்வணுவி னிதமுதித்தொடுங்கும் யானெனல்யாதுயிர் பலவும்
ஓதிநன்குணரி லறிவலாதின்மென் றுணர்த்துவதன்றியென் னுணர்த்தும்
நீதிசோதனையால் தீர்விதுவாகு திலையெனச்சொல்வாரு னிகளே.

(121)

அகவல்.

ஞானமே சரியை ஞானமே கிரியை
ஞானமே யோகம் ஞானமே ஞானம்
வேறெனின் ஞாயம் வேறெனற் கென்னை
வேறுவே றுதலின் வேறெனப் படுமெனின்
அறிவினைத் தள்ளி யவைநான் கெங்கே
அறிவவை யாயி னயலாத் தோற்றலென்
கான னீர்போற் காணுமென் றுணர்த்தற்
கீன்மில் சுருதி யிருப்ப தறியீர்
எடுக்குந் துறையி லிணக்கங் காட்டி
முடித்தொன் றுக்கின் முடிவிதென் றனர்காண்
அதாஅன்று—ஒன்றெனப் படுதலு மன்றெனப் படுதலும்
நன்றெனத் தீதென நாட்டப் படுதலும்
இன்ன தென்று மீதல தென்றும்
பன்னப் படுதலும் பன்னப் படாதலும்

உண்டென்றிலையென் றுணர்த்தப்படுதலும்
 பண்டையதென்றும் பழையதன்றென்றும்
 இன்னவாறெல்லா மிசைக்கப்படுதலும்
 அன்னியமுன்னிய மாக்கப்படுதலும்
 ஏற்றற்குரிய திரும்பொருளொன்றுண்
 றேற்றமிலாதார்க் குரியதன்று
 தக்கசிரவணந் தக்கமனனம்
 மிக்கவிடத்தே மிகுமேதெளிவு
 இதுமிகத்தனிக்க வியையுமக்கணம்
 இதுவதுவென்னா விரும்பொருடோன்றும்
 இம்முறையல்லார்க் கிலகாதுலகா
 தம்மவம்ம வதுசயமிதுபோல்
 இல்லையில்லை யிதனையுணர்ந்தார்
 நல்லரோயல்லார் நல்லர்போற்காண்பர்
 ஆரவர்நலரொளி லறிந்தவளவு
 தேர்ச்சொல்லுதுஞ் சிறந்தசங்கரா
 சாரியரவர்தண் சரண்மடைந்தோர்
 ஓரியல்பாக வெளிர்சடகோபர்
 அன்னவர்தம்மடி யகலாவடியவர்
 முன்னுமையவள்பால் முகந்தருந்தியசம்
 மந்தொடுநால்வர் மலரடியகலார்
 இந்தபரம்பரைக் குரியர்கல்லால்
 நிழற்கட்டெளிந்தார் நினைவுசின்மாத்திர
 நிழலையகலா நிமலதேசிகர்
 முதலியோர்பதத்தை முடிமிசைதரித்து
 மதமெலாமுறிய மாற்றியமுனிவர்
 சரணையெமது தலைக்குப்
 பெருமுடிவேறே பெறுமுடியிலையே.

(சுய)

யரு-வது, தனது

சுவானுபூதி விநோதவிளக்கம்

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௫	௨௫	கிந்தித்தல்	சிந்தித்தல்
௩௬	௧௭	வென்றன்ன	வென்றனன்
௪௧	௨௩	சீவேஸ்தார்	சீவேஸ்வரர்
௪௪	௩௪	பாவமாயிற்று	பாவமாயிற்று
௪௬	௨௪	பேசுவதார்	பேசுவதார்
௪௮	௧௩	ன்மரணை	ஸ்மரணை
,,	௨௭	சாற்ற	சாற்ற
௫௨	௩௩	னந்தா	னந்தர்
௫௬	௨	விளைவுங்	விளைவும்
௭௪	௧௯	பூசிக்க	பூசிக்க
௯௬	௧௩	வினாபி-றர்	வினா-பிறர்
௧௧௪	௪	அர்த்தத்தற்கு	அர்த்தத்திற்கு
௧௧௫	௧௫	விவர்த்த	விவர்த்த
௧௨௦	௮	விடத்	விடத்
௧௨௫	௧௭	ஸ்மண	ஸ்மரணை
௧௪௩	௧	சுருயி	சுருதியி
௧௪௪	௧௦	கூறுப	கூறுவ
,,	௩௧	தேற்றற்பாலதே	தேற்றற்பாலதே

பிழை திருத்தம் முற்றிற்று.